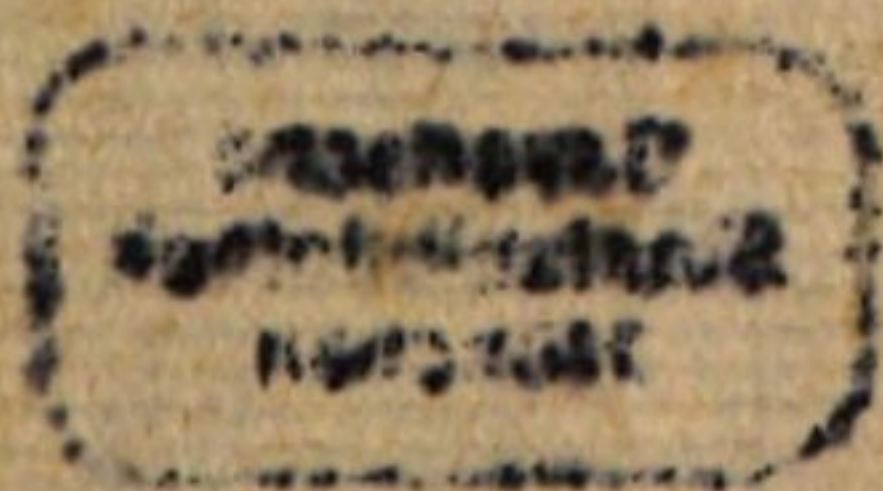

H Mon

309

Theolog.

Hist. eccles.

Hist. ord. minor.

THEATRUM
REGVLARIVM
Cum
SVPPLEMENTO.

Romæ Typis R. C. Apost. 1679.
Super. permissu, & Privilegio.

Ad P. Franciscanos pro fella Monachi

THE
RECORD
OF
THE
SCHOOL

THE
RECORD
OF
THE
SCHOOL

THE
RECORD
OF
THE
SCHOOL

THEATRVM REGVLARIVM

In quo

Breui Methodo, Variæ Decisiones, tam
Apostolicæ, quàm Ordinis Minorum
de Obseruantia,

*Necnon Decreta nouissima Sacrarum Congregationum
Vrbis, iam publicata, ad Regularem disciplinam
spectantia, exarantur.*

Per P. F. ANGELVM A LANTVSCA
Ordinis Min. Strictioris Obseruantia
Prouinciæ Romanæ, ordine
alphabetico elaboratum.

Opus

*Nedum Superioribus Franciscanis, sed etiam omnibus utriusque
sexus Regularibus valde utile, ac fructuosum.*

Hac quarta Editione in Vrbe diligentèr recognitum, ab innu-
meris mendis expurgatum, & Supplemento locupletatum.

Cura, & studio

D. ABB. FRANC. ANTONII IANNONI
V. L. C. & Prothonotarij Apostolici.

ROMÆ, Ex Typographia R. Cam. Apost. 1679.

Superiorum permissu, & priuilegio.

REPERTORY

First Night, Tuesday, 12th
April 1870. The
Theatre Royal, Dublin.
V. S. R. Grand Opera, 12th
Night, Tuesday, 12th
April 1870. The
Theatre Royal, Dublin.

For P. R. A. Grand Opera, 12th
Night, Tuesday, 12th
April 1870. The
Theatre Royal, Dublin.

For P. R. A. Grand Opera, 12th
Night, Tuesday, 12th
April 1870. The
Theatre Royal, Dublin.

For P. R. A. Grand Opera, 12th
Night, Tuesday, 12th
April 1870. The
Theatre Royal, Dublin.

For P. R. A. Grand Opera, 12th
Night, Tuesday, 12th
April 1870. The
Theatre Royal, Dublin.

Illustriss. ac Reuerendiss. Domino

IO. BAPTISTÆ DE LVCA

V. S. R. præstantissimo, Sanctissimique D. N.
Auditori, ac Memorialium
Secretario.

THEATRVM hoc Regularium,
optimo consilio elaboratum,
Typis nostris ceu lapillis affa-
brè extructum, & ad sui com-
plementum redactum, nonnisi
te patronum, Vir amplissime,
desiderat, cui Dedalea arte, Theatra tam ma-
gnifica feliciter construere hac temporum in-
felicitate, datum est. Veritas namque, & Iu-
stitia, quibus Theatrum tam maximum
erexisti, lætantur in te simul, & in vno So-
lio, tamquam in legum Sacratio commemoran-
tur. Felix, faustusque labor, verè her-
culeus, omni ætate ad miranda moles,
quam barbaræ Mempheseos Piramides

Dianæ Ephesiæ Templum, Solis Colossus,
Amphiheatra Cæsarum, cæteraque Mun-
di miracula, silentio venerantur: Illa etenim
Senium edax aboleuit, eorumque tantum-
tama superstes; hæc tua ultra marmorum pe-
rennitatem ibunt, ultra æris æuum, & monu-
menta tua in paginis, donec erunt literæ, post
longam temporum seriem perennabunt. Vi-
uat Nestoreos annos **INNOCENTIVS XI.**
qui doctrinam, integritatem tuam, atque dex-
teritatem in rebus agendis admirabilem, cæ-
terasquæ animi tui dotes agnoscens, grauiori-
bus te Sacri Palatii Apostolici muneribus
præfecit, & quotidianis præmijs, gloriosos
tuos condecorauit labores, quamquam teip-
sum ornas, dum te Iustitiæ vindicem, The-
midis Oraculum, virtutumque omnium or-
namentum portendis. Vale, & faue.

Addictissimus Cliens

Bartholomæus Lupardus.

A. P.

APPROBATIO.

Perlecto à me infra-scripto, hoc Regularium Theatro, cenſeo, quod ipſum denuó imprimi poſſit, cùm in eo nihil contineatur, quod impreſſioni repugnet. Ita teſtor.

I. Ciampinus.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſſimo
P. Magiſtro Sac. Pal. Apoſt.

I. de Ang. Archiep. Urb. Viceſg.

Iterum imprimatur.

Fr. Raymundus Capifuccus Sac. Pal. Apoſt.
Magiſter Ord. Præd.

LECTORI

BENEVOLO.

*Nuigilauerint in ordinanda Repu-
blica Plato, Solon, Lycurgus, co-
rumque sequaces subtilissimi, qui
vel ad dilatandum Imperium, vel
ad conservandum sub Cleantis
Lucerna, exactioribus Politica*

*Regulis in dies proficere non crubescunt, iuxta Po-
liticorum axioma, quæ de nouo emergunt, nouo in-
digent consilio; At Romanæ Sedis Sacrosanctum
gubernium, & gubernij temporalis politicam quis
nunquam potuit adæquare? Habuerint Assirij,
Medij, Persæ, Græci, veteres Romani vastissima
per Orbis spatia dilatatum Imperium, tamen ex-
ternum regimen non excedebat Regum vigilantia;
habet & istud Sedes Apostolica, dum populos im-
mediatè sibi subiectos externo gubernat regimine;
sed quod Regum nullus obtinuit, toto Christiano
Orbe diffusa Ecclesia, spiritualis sui gubernij re-
gulas infallibiles à Sacro Romano Pontifice, expe-
ctat, existat, recipit, & veneratur. Hinc co-
gente rerum congerie ex excellentia Ministros ba-
bet ad negocia peragenda toto Orbe quæsitos in ar-*

te versatissimis, sed præsertim in sacro Consistorio, ubi grauiora negocia, vel ad temporalis sui domini regimen, vel ad Vniuersalis Ecclesiæ curam pertinentia propæuntur, Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium vititur consilio: Quando verò ad futurum Consistorium negocia præ gravitate non videntur proroganda, in particulari Congregatione ad hæc specialiter constituta, per præfatos Eminentissimos Patres examinantur, resolvuntur, & Summo Pontifici referuntur, ut si approbet, executioni demandentur. Cætera verò minoris entitatis negocia, siue Ecclesiasticam disciplinam, & Christianam Religionem, siue civilem administrationem concernentia, ex præscripto Sixti V. per particulares S.R.E. Cardinalium Congregationes pertractantur.

Prima omnium Congregatio contra hæreticam prauitatem innigilat, ubi omnia contra fidem Catholicam insurgentia examinantur, pæne in delinquentes contra eam decernuntur; In ea cuiuslibet hebdomadæ quarta, & quinta feria Patres conueniunt, actaque, & gesta in dictaque Congregatione coram Summo Pontifice exponuntur. Secunda Eminentissimorum Patrum Congregatio Sacri Concilij Tridentini dubijs sanctionibus interpretandis, & exequendis fuit præposita. In hac Congregatione, tam Patres, quam Secretarius, & scientia, & experientia semper excellunt.

Ter-

Tertia Ecclesiasticis Ritibus præst, ut abusus eradicet, superstitiones, & usus à Catholica Ecclesia non receptos eliminet.

Quarta Congregatio negocijs Episcoporum, & Regularium est præposita, inter quos cum multa quotidie oriantur difficultates, nec expediat eas solenni iudicio terminare, facultatem habet illas sine figura iudicij, vel dirimere, vel componere.

Quinta Congregatio Indicis nuncupatur, eò quia libros omnes in Christiana Republica legendos reuideat, bonos approbet, malos exterminet, & in Indice Librorum prohibitorum apponat.

Sexta, de Fide propaganda à Gregorio XV. fuit instituta, quæ ad hoc inuigilat, quomodo Hæreticos, & Schismaticos ad sanam doctrinam, & unitatem fidei valeat reuocare. Celebratur bis in mense, & semel coram Summo Pontifice.

Septima Congregatio ab Immunitate Ecclesie nomen ab Urbano Octauo, & originem sumpsit, hac ex crescentia inter Regum, & Principum Ministros, ex una, & Ecclesiasticos ex altera parte iurgia, & contentiones examinat, ad hoc, ut libertas Ecclesiastica immunis à quouis onere temporali conseruetur.

Tandem in Congregatione Reuerendæ Fabricæ Sancti Petri; legata Mendicantibus relicta moderantur. Ex harum ergo Congregationum decisionibus ubi purissimo rigore omnia examinantur, illa

illa potissimum Decreta de mandato earundem
Sacrarum Congregationum publicata, excerpfi,
quæ statum Vniuersalis Ecclesiæ, sed potissimum
Ordinis Seraphici, pro Regularis disciplinæ con-
seruatione, concernunt; Vnde meos hosce labo-
res, utpote in omni gubernio, tibi benenote Lector,
profuturos utilitati tuæ dicatos, æqui bonique con-
sule. Vale.

Fr. Michael Angelus à Sambuca totius Ordini-
nis Minorum S.P. Francisci Minister
Generalis, & Seruus.

Dilecto Nobis in Christo P. F. Angelo à Lantusca, Pro-
uinciæ nostræ Reform. Romanæ Concionatori,
ac Lectori. Salutem.

CVM iuxta Apostolicas, Nostrique Ordinis
Constitutiones, reuisum, & approbatum
fuerit quoddam Opus à Nobis tibi commissum,
& per te collectum, cuius titulus est, *Theatrum
Regularium*. Tenore præsentium ad salutaris obe-
dientiæ meritum, facultatem tibi impartimur, vt
seruatis seruandis, illud Typis mandare queas.
Vale &c. Datum Romæ ex Conuentu Nostro
Sanctæ Mariæ de Aracœli, Die 2. Martij 1664.

Fr. Michael Angelus à Sambuca
Minister Generalis.

Loco † Sigilli.

ELEN-

E L E N C H V S

Rubricarum.

A

A <i>Bbatissa.</i>	<i>pag. 1</i>
<i>Absolutio.</i>	5
<i>Aetus legitimi.</i>	15
<i>Aetas.</i>	16
<i>Alienatio.</i>	18
<i>Allocutio.</i>	19
<i>Altare.</i>	26
<i>Ambitio.</i>	29
<i>Annus Nouitiatus.</i>	32
<i>Appellatio.</i>	34
<i>Aperitio.</i>	37
<i>Apostata.</i>	38
<i>Apostoli.</i>	40
<i>Auditor Camerae.</i>	41
<i>Augere.</i>	49

B

B <i>Aldachinum.</i>	50
<i>Bannitus.</i>	50
<i>Beatificatio.</i>	53
<i>Benedictio.</i>	62
<i>Beneficium.</i>	66
<i>Bibliotheca.</i>	67

<i>Bona spiritualia .</i>	68
<i>Bona temporalia .</i>	70
<i>Breuiæ Pœnitentiariæ .</i>	80
<i>Bulla .</i>	81
<i>Bulla Cruciatæ .</i>	82
<i>Bulla Cœnæ .</i>	83

C

C <i>Adauera .</i>	84
C <i>Calix .</i>	85
<i>Campana .</i>	86
<i>Canonica Portio .</i>	88
<i>Cappella .</i>	92
<i>Capitulum .</i>	92
<i>Cantus figuratus .</i>	95
<i>Caputium .</i>	97
<i>Casus reſeruati .</i>	<i>ibidem.</i>
<i>Cauſa , ſeu lis .</i>	101
<i>Clauiſtrum .</i>	106
<i>Clausura Conuentuum .</i>	109
<i>Clausura Monialium .</i>	112
<i>Commiſſarius Generalis .</i>	120
<i>Commiſſarius ad Comitæ Generalia mittendus .</i>	122
<i>Commiſſarius Prouincialis .</i>	123
<i>Commiſſarius Terræ Sanctæ .</i>	125
<i>Commiſſarius Generalis Curie .</i>	126
<i>Commiſſarius Viſitator .</i>	127
<i>Confefſarius .</i>	141
<i>Confraternitas .</i>	150
<i>Congregatio Capitularis .</i>	175
<i>Congregatio Sancti Officii .</i>	177
<i>Congregatio Concilij Tridentini .</i>	187
<i>Congregatio Sacrorum Rituum .</i>	189
<i>Congregatio Episcoporum , & Regularium .</i>	190
	<i>Con-</i>

<i>Congregatio Propagandæ fidei.</i>	192
<i>Congregatio Fabricæ. V. Bona temporalia.</i>	70
<i>Consecratio Ecclesiæ.</i>	193
<i>Conservator.</i>	194
<i>Constitutio.</i>	196
<i>Conventus.</i>	199
<i>Custos.</i>	217

D

D <i>Eclaratio.</i>	219
<i>Decreta.</i>	225
<i>Definitor Generalis.</i>	231
<i>Definitor Provincialis.</i>	232
<i>Definitorium.</i>	238
<i>Discreti.</i>	239
<i>Donatio.</i>	242

E

E <i>lectus.</i>	243
<i>Electio.</i>	249
<i>Eleemosyna.</i>	258
<i>Episcopus.</i>	261
<i>Eucharistia.</i>	264
<i>Exequi.</i>	266
<i>Exercitia spiritualia.</i>	275

F

F <i>Enestra.</i>	277
<i>Festum.</i>	279
<i>Funeralia.</i>	283

H

G <i>Abella.</i>	284
<i>Generalis.</i>	294
<i>Guardianus.</i>	301

H

H *Abitus .*
Hospitium .

306

317

I

I *Eiunium .*
Incorporatio .
Indulgentiæ .
Iubileum .

317

319

321

331

L

L *Ecclia Linguarum .*
Lector .
Legatum .
Liber .

333

337

341

357

M

M *Agister Monitiorum .*
Mendicantes .
Minister Generalis .
Minister Prouincialis .
Miracula .
Missa .
Missæ Ritus .
Missio .
Moniales .

360

361

364

370

372

373

375

382

391

N

N *Onitius .*

407

O

O *Ofcium Sanctorum .*
Ordo .

426

442

P

P *Archus .*
Patres Prouinciæ .
Patronus .
Pænæ .

446

448

450

454

Pæni-

<i>Pœnitens .</i>	458
<i>Præcedentia .</i>	459
<i>Prædicator .</i>	474
<i>Prinatio .</i>	479
<i>Privilegium .</i>	480
<i>Processio .</i>	494
<i>Procurator .</i>	500
<i>Procurator Conuentus .</i>	512
<i>Professoria .</i>	512
<i>Protektor .</i>	520

Q

Q <i>Veritare .</i>	522
<i>Quarta .</i>	524

R

R <i>Eclamatio .</i>	526
<i>Regularis .</i>	528

S

S <i>Acta Scriptura .</i>	533
<i>Secretarius .</i>	533
<i>Sepultura .</i>	535
<i>Sollicitare .</i>	540
<i>Subrogatio .</i>	544
<i>Sindicus , seu Procurator .</i>	549

T

T <i>Ertiaria .</i>	553
<i>Tertiarij .</i>	557
<i>Transitus .</i>	561

V

V <i>Acantia .</i>	568
<i>Vicarius Generalis .</i>	575
<i>Vicarius Prouincialis .</i>	577
<i>Vicarius localis .</i>	581
<i>Volunt , seu Vox .</i>	584

THEATRVM REGVLARIVM.

Abbatissa .

S V M M A R I V M .

An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario , vt possit interuenire, nu. 1.

An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium num. 2.

An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium . num. 3.

An aliquando Superior Monialium exemptarum possit ferre suffragium in electione Abbatissæ . num. 4.

Quænam Moniales habeant votum in huiusmodi electionibus . num. 5.

Abbatissæ officium , quot annos durare debet , & quanto tempore vacare ? num. 6.

Abbatissa Ministro Generali Fratrum Minorũ subiecta

potest ab eo corrigi, institui, & destitui. num. 7.

Electa debet confirmari à Superiore immediato. num. 8.

V M in hoc Theatro procedatur ordine Alphabetico, de Titulo Abbatissæ, primo loco differendum est, cum non pauca Seraphico Ordini sint subiecta Monasteria; Pro cuius electione cum quesitum fuerit, ad Constitutionem

Gregorij XV. Inscrutabili &c. *An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, ut possit interuenire?*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ità demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque usque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declarauerit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa; Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem, licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non pronuciata ad Abbatissæ electionem procedent.

Cos. Card. de Torres. Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1626-

2 *An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium? negative respondetur, prout in sequenti declaratione.*

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini. Fratres Minores Observant. Sancti Francisci, quorum

rum regimini subsunt Moniales Sancti Bernardi-
ni Diœc. Urbaniæ supplicant pro declaratione.
An Episcopus in Electione Abbatissæ eiusdem
Monasterij possit assistendo, & præsidendo vota
Monialium recipere? Die 10. Septembris 1650.

Sac. Congregatio Eminentissimorum Cardina-
lium Conc. Tridentini Interpretum censuit, Epi-
scopum in electione Abbatissæ Monasterij Monia-
lium Regularium subiectarum, non posse exqui-
rere, seù recipere vota Monialium, sed illa exqui-
ri, & recipi debere à Superiore Regulari, sciente
tamen, & audiente eodem Episcopo.

Io: Baptista Card. Pamphilius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius Sac. Congr.
Concilij Secretarius.

3 *An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium
exemptarum possit exquirere voluntates eligentium? ne-
quaquam respondendum est, prout in sequenti.*

Vescouo d'Ancona. Illustre, & Molto Reuer.
Monfig. come fratello. La facoltà del Vescouo
nell'eleggersi vn'Abbadessa, ò Prioreffa, non
passa più oltre, che l'interuenire ad assistere all'elet-
tione ò per se stesso, ò per interposta persona,
come si raccoglie dalla Bolla della fel. mem. di
Gregorio XV. Perche dunque il Prouinciale de
Minori Osseruanti di coteffa Prouincia della Mar-
ca hà rappresentato, che V.S. habbia pretensione
di sentire, & ascoltare personalmente in materia
elettua le Monache d'vno di coteffi Monasterij,
foggetto al suo Ordine, auanti l'atto dell'elettio-
ne, che deuono fare dell'Abbadessa, hanno vol-

futo questi Eminentissimi miei Signori, che io scriua à V.S. che ella in questo affare si regoli colla dispositione, e tenore della medema Bolla; Saranno hora le sue parti di non partirsi dalla formalità di quella, & informi poi la Sacra Congregatione di ciò che per l'auuenire potesse occorrere in somigliante materia, e Nostro Signore la guardi. Roma li 4. Ottobre 1638.

Come fratello Il Card. S. Onofrio,
Cesare Facchinetti Segretario,

In Registro Ordinis 1638.

4 *Demum quæritur. An aliquando Superior Monialium, etiam Regularis, aut scrutator possit ferre suffragium in electione Abbatissæ?*

Sacra Congregatio Card. Concilij Tridentini Interpretum censuit, numquam licere Monialiū Superioribus, aut Scrutatoribus dare votum in electione Abbatissæ; atque electionem in vim huiusmodi voti celebratam, vires aliquas non obtinere. Die 23. Maij 1621. In Registro huius Cōgregationis fol. 20.

5 In electionibus eiusmodi votum non habeant, quæ duos annos à Professione emissæ non excefferint; In alijs autem electionibus omnes Professæ (præter Conuersas) votum habebunt, Cōuersæ enim recipiuntur ad Religionem, vt seruiant, non autem vt exerceant iura honoraria. Tambur. de Iur. Abbatiss. disp. 28. quæst. 5. num. 1. Vallisfol. 1593.

6 Monasterium Abbatissæ, aut annuales, aut biennales pro eorum consuetudine sint. Sixtus Quintus. Et communis cura, &c. Triennium autem

autem nullo modo excedant. Greg. XIII. Expo-
scit, &c. in Bullario Romano tom. 2. pag. 463. sub
priuatione officij Superioribus, si secus permi-
serint.

Exacto triennio nec ad illud, nec ad aliud quod-
cunque Superioratus officium, nisi post alterum
trienniū eligi possint Parisien. 1179. Roman. 1571.

7 Abbatissa sub regimine Fratrum Minorum
potest à Generali visitari, corrigi, institui, & de-
stitui, ex speciali cōcessionē Eugenij Papę Quarti,
Ad statum, &c. apud Confect. fol. 28.

8 Electa debet confirmari à Superiore immē-
diato. Azor. tom. 1. lib. 13. cap. 10. quæst. 3. At si
facta fuit sine consensu Ordinarij, nulla est electio,
In vna Barij secunda Maij 1600. etiam in Mona-
sterijs Regularium gubernio subiectis, postquam
Episcopus declarauit, se velle vti facultate sibi in
hac parte tributa. Sacra Congregatio Concilij
ad Constitutionem 18. Gregorij XV. Inscrutabilis
Flosculi Nicol. num. 4.

Absolutio.

S V M M A R I V M.

Confessiones Fratrum, nulli licet sine facultate audire.
num. 1.

*Fratres bis in hebdomada confiteantur à confessorijs Or-
dinis debite approbatis, aut à Prælati. num. 2. & 3.*

Confiteri extrà Ordinem prohibetur. num. 4.

Amplissima absoluendi facultas Ordini concessa. num. 5.

Absolvere ab excommunicatione, ob violentam manuum

- injectionem, quomodo possunt Guardiani . num. 6.*
- A casibus reservatis nullus inferior absolvere potest sine facultate Superiorum . num. 7.*
- Tabella casuum , qui Generali, & Prouincialibus reseruantur . num. 8. num. 9. & num. 10.*
- Tabella casuum reservatorum pro Reformatis . num 11.*
- Correctio eorundem fiat iuxta dispositionem Constitutionum generalium Ordinis . num. 12.*
- In absolute, quæ datur in Capitulis ad effectum electionis comprehenditur Irregularitas , licet non exprimat . num. 13.*
- Absolute, quæ dantur à Visitatoribus prosunt pro censuris, & irregularitatibus . num. 14.*
- Absolutio à reservatis competit tantum Generali, & Prouinciali, & quibus ab eis delegatur . num. 15.*
- Delegatus ad universitatem causarum potest subdelegare simplex ministerium . num. 16.*
- In decreto super qualitate casuum reservatorum , comprehenduntur etiam censuræ . num. 17.*
- Quid agendum pro consecutione plenariæ absolute, & Indulgentiæ in articulo mortis . num. 18.*
- Forma absolute generalis, quæ dari solet Claustralibus in articulo mortis . num. 2.*

N Vlli Fratrum liceat, confessiones audire , nisi à Generali, aut Prouinciali approbetur , & facultatem scriptam accipiat . Vallisolet. 1593. & si pro sæcularibus , approbationem ab Ordinario. Trid. sess. 25. c. 15. de Reform.

2. Fratres omnes Prælati suis , vel alteri Sacerdoti Ordinis , vt suprâ approbato bis , aut sæpius in hebdomada confiteri teneantur. Salm. c. 7.

Idem

Idem cautum est pro Fratribus Reformatis in eorum Statutis cap.9. num.21. fol.90. Quapropter cessat ratio dubitandi. An confessarij aliarum, Prouinciarum eiusdem Ordinis debitè approbati, cum licentia Guardiani Conuentus, sub cuius obedientia manent tacita, vel expressa (si est pro Iuuenibus) possint excipere confessiones Fratrum, cum ità indultum sit à Clemente Quarto, in Mari magno, apud Comp. priuil.tit. Absolutio, quoad fratres §.7. his verbis.

3. Insupèr inhibemus vniuersis Fratribus vestri Ordinis ne aliquis eorum nisi in necessitatis articulo, alijs quam Prælati peccata sua confiteri præsumant, vt alijs Sacerdotibus eiusdem Ordinis secundum Regulam, & eiusdem Ordinis instituta Regularia.

4. Ex quo sequitur quod fratres extrà Ordinē (præterquàm in necessitatis articulo, & tunc de Superioris licentia) non possunt confiteri Sal. cap.7. Itinerantes autem Guardianis, vel vt suprà approbatis confiteantur.

DE ABSOLVTIONE IN GENERE.

3 **E**X Apostolica concessione possunt Generales, ac Prouinciales, eorumque Vicarij, & Custodes in suis Custodijs, Fratres sibi commissos, vel ad eos vndecumque declinantes ab omnibus casibus, in quos inciderint siuè ante, siuè post ingressum in Ordine, & Sedi Apostolicę reseruatis (Hæreticis, relapsis, Schismaticis, li-

terarum Apostolicarum falsificatoribus, ad partes infidelium prohibita deferentibus, bigamis, vel homicidis voluntarijs exceptis) absolvere à quibusvis sententijs excommunicationis, suspensionis, & interdicti à iure, vel ab homine generaliter promulgatis, & dispensare in irregularitatibus propter dictas sententias, aut ob celebrationem Diuinorum Officiorum in locis interdicto Ecclesiastico suppositis, vel ob suspensionem Ordinum cum prædictis censuris contractis, & ab iisdem casibus à proprijs, quos sibi elegerint, Confessarijs dispensari. Clemens IV. in Mari magno, Sixtus IV. & Iulius II. apud Comp. priu. tit. Absolutio quoad Fratres § 7. & in Constitutionibus Ordinis cap. 2. §. 1. num. 24. fol. 24. fol. 35.

6. Ab excommunicatione contracta ob violentam manuum iniunctionem, possint Guardianus, vel eo absente per diem naturalem, Vicarius, & Custos, vbi reperietur absolvere, si Ministri, ac Custodis præsentia intrà triduum haberi non possit. Quod de percussione atroci, vel subditi in Prælatum, nunquam intelligendum esse decernimus. Salmat. cap. 7.

ABSOLVTIO A RESERVATIS.

7 **I**N illis casibus, quos per statuta generalia, aut per Constitutiones Apostolicas reseruatos esse, aut reseruari contingit, nemo absolvere quempiam præsumat, sub poena excommunicationis ipso facto incurrenda, nisi à Generali, vel Prouinciali Prælato absoluendi facultatem accipiat,

piat, & sub nullitate absolutionis, Trid. sess. 14. cap. 7. & Canon. 11. Vallisolet. 1593.

8. In Ordine Minorum Regularis Observantiae S. Francisci decem, & novem Ministris Generalis, ac Prouincialibus reservantur, in quibus continentur multi ex determinatis à Clemente Octavo, quorum Tabella hic apponere opere pretium duxi, ut sæpè præ oculis habeantur.

1. Nomen Dei, aut Domini Nostri Iesu Christi, aut Deiparæ Virginis Mariæ blasphemantes.
2. Rebus sacris abutentes.
3. Quidquam in Religionis detrimentum extra Religionem patefacientes.
4. Discordias Patrum, vel dispositiones Prælatorum manifestantes.
5. Calumniam in iudicio, cuiquam imponentes, vel ad id faciendum inducentes.
6. Falso, ac scientèr quempiam accusantes, & accusantem reuelantes.
7. Falsum testimonium deponentes, vel deponendum procurantes, aut alium quomolibet infamantes.
8. Iurati veritatem negantes, & falsum affirmantes.
9. Ter debitè moniti obedire renuentes.
10. Consummatum carnis peccatum quodcumque admittentes.
11. Denarios contra Regulam accipientes, tenentes, vel asseruantes.
12. Rei Sacræ, vel notabilis furtum perpetrantes.
13. Reli-

13. Religionis bona extra Ordinem dono dantes
14. Fratribus, vel sæcularibus vendentes, aut quouis alio modo alienantes.
15. Generalis, vel Prouincialis, aut eorum Secretariorum literas tùm missas, tùm accipiendas, impediētes, frangentes, falsificantes, vel quomodolibet intercipientes.
16. Sigillum Ordinis, vel cuiusuis alterius Prælati, aut personæ notabilis falsificantes.
17. Libellum famosum facientes, fieri procurantes, inducentes, consulentes, proijciantes, vel publicantes.
18. Grauitèr quempiam percutientes, aut contra Prælatum machinantes.
19. Carnes cum Ecclesiæ præcepto, vel Regulæ vetitum fuerit, comedentes, nisi scriptam facultatem ob necessitatem à Superiore antea impetrauerint.

9. Vt salutì animarum consulatur Ministri Prouinciales in quolibet Conuentu vnum, aut duos Confessarios deputent, quibus à casibus referuatis occultis in foro conscientie absoluedi facultatem concedant, si verò fuerint notorij ad suos Ministros Rei criminum sine mora recurrere teneantur. Clem. VIII. de cas. res.

PRO REFORMATIS.

11. **F**ratres verò Strictioris Observantiæ tantummodò vtuntur illis, qui fuerunt taxati in eorum Constitutionibus.

1. Veneficij, incantesimi, e sortilegij.
2. Disobediencia contumace, quando fatta la terza monitione per vn giorno naturale, il suddito perseuera nella disubbidienza.
3. Percussione graue d'vn'altro Religioso, e Chierico Secolare.
4. Manifestatione di cose, che infamino la Religione, è Frate particolare.
5. Peccato di carne volontario compito.
6. Proprietà di peccato mortale.
7. Furto di cose notabili, è replicato.
8. Falsa accusa con infamia dell'accusato, è dar memoriale falso in qualche Tribunale.
9. Falso testimonio in iuditio.
10. Falsificatione di mano, è Sugello de Superiori, è di persona notabile, è del Conuento.
11. Malizioso impedimento, ritardatione, & apertura di lettere de Superiori à sudditi, e de sudditi à Superiori.
12. Far libelli famosi, consigliare, è indurre, che si facciano, quando si giunge à segno, che siano esposti, buttati, o in qualsiuoglia modo publicati.
13. Procurare, aiutare, consigliare aborto animato ancorche non sia seguito l'effetto.

12. Per castigo de sudetti peccati, quando siano dedotti al foro contentioso, ci rimettiamo alli Statuti Generali dell'Ordine, quali si offeruaranno inuiolabilmente in questa parte, & in ogn'altro caso non espresso in questi statuti, e non repugnante alla nostra Reformata Offeruanza.

13. Insupèr in absolutione , quæ datur in capitulis à Prælatiſ ad effectum electionis, licèt non exprimatur irregularitas, ea tamen tacitè intellecta cenſetur , ſi dicatur à Cenſuris , & pœnis , quia appellatione pœnarum irregularitates veniunt , Bellafius V. Absolutio nu. 1.

14. Absolutiones , & diſpenſationes à cenſuris , & irregularitatibus , quæ communiter dari ſolent in viſitationibus , & in feſtiuitatibus ſolem-
nioribus profunt in foro interno animæ , ſaltèm pro cenſuris , & irregularitatibus dubijs , & obli-
tis , ſeù ignorantèr incurſis . Bela. ibid. num. 2.

15. In Congregatione Adm. Illuſtrium , & RR. PP. RR. Prælatorum Viſitationis Apoſtolice Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ die 13. Martij 1601. habita . Declaratum fuit , quod abſolutio à reſeruatis , inter Regulares , competat tantum-
modò Generali , & Prouinciali , & quibus ab eis delegatur . In Reg. Sac. Congreg. Reg. fol. 14.

15. Prior , ſeù Guardianus , cui Abbas , aut Prouincialis commiſit auctoritatem abſoluendi à caſibus reſeruatis , cum ſit delegatus ad vniuerſi-
tatem cauſarum , poteſt delegare ſimplex Mini-
ſterium abſoluendi à caſu occurrenti , non qui-
dem cuicumque Confeſſario , ſed illi , qui à Su-
periore approbatus eſt ad audiendas confeſſiones ,
Graff. lib. 3. caſ. reſer. cap. 10. num. 31.

17. Demum cùm à nonnullis Regularibus dubitaretur .

An in Decreto Clementis Papæ VIII. de anno 1593.
16. Maij ſuper qualitate caſuum ab eorundem Regula-
rium Superioribus reſeruandorum edito , cenſuræ etiam

comprehenderentur : ità ut iisdem Superioribus , absque Capituli Generalis , aut Prouincialis consensu aliquibus peccatis in Decreto huiusmodi non contentis , excommunicationem annectere , eiusdemque absolutionem sibi reservare liceat ?

Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium preposita, Illustrissimo Bandino referente , censuras in supradicto Decreto comprehendit censuit . Romæ 7. Iulij 1617.

A.M. Episc. Hostien. Card. Gallus.

V. Theatinus Secr.

In Regeſto Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regularium fol. 80.

18. Pro intelligentia absolutionis generalis , quæ dari solet in extremis vitæ constitutis , sciendum est , quod istud priuilegium absolutionis , & Indulgentiæ concessum fuit Religiosis Claustralibus ab Eugenio Quarto , Sixto Quarto , & alijs Pontificibus cum hac conditione , quod qui dictam Indulgentiam lucrari voluerint , oportet , vt dixerint , per annum , singulis hebdomadis , semel septem Psalmos Pœnitentiales cum suis Litijs . Qui autem legere nesciunt , debent alia pia opera , ad arbitrium sui Confessarij facere . Aduertendum tamen est , quod præfatum tempus vnus anni abbreviari potest , ità vt satisfactum sit priuilegio , si toties prædictos Psalmos dicamus , quot sunt in anno hebdomadæ , nempe 52. etiam si insimul eos dicamus , ità concessit Pius II. & Iulius II. prout habetur in Comp. Priuileg. Mendic. Casarub. verb. Absolutio extraordin. quoad Fratres , & apud Peirin. in Formulario Prælat. cap. 6. num. 4. Hanc autem

autem Indulgentiam non fuisse abrogatam per
generalem reuocationem à Paulo V. factam, cer-
tum est, prout declarauit Urbanus Octauus, anno
Iubilei 1625. Lezana in Summ. qq. Regul. verb.
Indulg. num. 10.

FORMA ABSOLVTIONIS GENERALIS,
quæ dari solet Religiosis Claustralibus
in articulo mortis.

Facta Confessione, & dictis Misereatur,
Indulgentiam &c. Dicatur.

19. **D**ominus Noster Iesus Christus per me-
rita suæ Sacratissimæ Passionis te absol-
uat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego aucto-
ritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, &
Pauli, & Summorum Pontificum mihi in hac
parte commissa, & tibi concessa, absoluo te ab
omni vinculo excommunicationis maioris, vel
minoris, & ab omni sententia suspensionis, & in-
terdicti, & dispenso tecum in omni irregularita-
te, si quam contraxisti. Eadem auctoritate ego
absoluo te ab omni transgressione votorum tui
Ordinis, & Statutorum Papalium, generalium,
prouincialium, localium, & synodaliū quo-
rumcumque. Eadem auctoritate absoluo te ab
omni officio malè persoluto, horis indebitè trans-
portatis, vel dimissis. Item eadem auctoritate
absoluo te ab omnibus peccatis, quibus contra
Deum fragilitate humana, ignorantia, vel mali-
tia deliquisti; concedens tibi remissionem, & In-
dulgentiam Plenariam omnium peccatorum tuo-

rum

rum confessorum, & cunctorum, de quibus etiā non recordaris, in quantum clauēs Ecclesiæ se extendunt. Item eadem auctoritate absoluo te à poenis Purgatorij, quas pro peccatis commissis, & delictis in hoc mundo perpetratis meruisti, restituendo te illi innocentiae in qua eras, quando baptizatus fuisti. In nomine Patris &c.

Quòd si hac vice non decesseris, reseruo tibi hanc gratiam vsque ad mortis tuæ articulum &c.

Actus legitimi.

S V M M A R I V M.

Actuum legitimorum priuatio quanam sit. num. 1.

Regulares pœnitentiati à S. Officio, actibus legitimis priuantur. num. 2.

Regulares, qui abusi sunt recursu ad S. Officiū non priuantur actibus legitimis. num. 3.

1. **A**ctuum legitimorum priuatio, est inhabilitatio ad omnia Ordinis officia, quæ cum dignitate, & Superioritate coniuncta sunt, vt Ministeriatus, Definitoriatus, Guardianatus. Potest tamen huiusmodi actibus priuatus Sacros Ordines exercere, & ad illos promoueri, prædicare, item, & legere, sed sæcularium confessiones audire non potest, benè quidem Monialium, esse Nouitiorum Magister, & ad illorum professionem suffragia ferre Vallisolet. 1593. & in Constit. Generalibus fol. 118. §. 6. num. 3.

2. Regulares poenitentiati à Tribunale S. Officii actibus legitimis suæ Religionis priuantur ex Decreto eiusdem, die prima Octobris 1628. Regest. fol. 7. vide V. poenæ num. 3.

3. Regulares, qui abusi sunt recurſu ad Sanctum Officium, & de ordine ipsius carcerati, non priuantur actibus legitimis, ex declaratione eiusdem, die 20. Aprilis 1644. in Regesto fol. 58.

Ætas.

S V M M A R I V M :

Pro Clericis ad habitum recipiendis, ætas 15. annorum requiritur. num. 1. Pro laico. 20. expletorum ibid.

Ad professionem verò 16. annorum. num. 2.

Pro Guardiano eligendo, ætas 30. annorum requiritur. num. 3.

Pro Definitorum Prouinciali eligendo, ætas 35. annorum, & 15. Religionis requiritur. num. 4.

Pro Definitorum Generali eligendo ætas 35. annorum requiritur, & 20. Religionis. num. 5.

Pro Ministro Prouinciali 35. annorum, & 20. Religionis. num. 6.

Pro Confessario Monialium 40. annorum. num. 7.

Quanam ætas requiratur pro ordinibus Sacris suscipiendis. num. 8.

Pœna contra suscipientes Ordines ante legitimam ætatem. num. 9.

1. **Æ**Tas quinti decimi anni completi requiritur ad finem, vt quis recipi possit pro Clerico in ordine Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum S. Francisci. Pro Laico verò vigesimi anni expleti S.C. super statu Regularium. Ad propagandam die 15. Octob. 1654. In Regeſto pro nouit. fol.7.

2. Ætas decimi sexti anni completi requiritur ad finem, vt quis in Religione, legitimè profiteri valeat. Concil. Trid. ſeſſ.25. cap.15. de Regularibus.

3. Ætas triginta annorum completorum in Ordine Minorum de Obseruantia requiritur ad Guardianos, & Confessarios ſæcularium promo- uendos, ex Paulo IV. prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis fol.202. §.43. num.2. & Reform. fol.80. num.16.

4. Ætas triginta annorum (inter Reformatos verò 35.) & quindecim Religionis requiritur ad Definitorum Prouinciales in Ordine Minorum Regularis Obseruant. Rom.1587. Vallisolet.1593. Reform.cap.8.num.40.

5. Ad Definitorum verò Generales requiritur ætas 35. annorum, & viginti Religionis, Trid. ſeſſ.24. cap.12. in Constit. Ordinis cap.8. §. 26. num.4.

6. Ætas 35. annorum, & 20. Religionis requiritur ad Prouincialem Minorum de Obseruantia, ſed inter Reformatos 15. Religionis, Vallisolet.1593. Reform.1642 c.8.num.31.

7. Ætas 40. annorum ad minus, requiritur in Confessarios Monialium, Salm.c.11. Vallisol.1593.

8. Ætas pro Ordinibus Sacris suscipiendis præscripta in Concilio Tridentino sess. 23. cap. 12. de Reformat. huiusmodi est, quod ad Subdiaconatum requiritur annus 22. ad Diaconatum ann. 23. ad Presbyteratum annus 25. sufficit tamen, vt isti anni sint inchoati, licet non expleti, Nau. Maios. Eurig. Sayr.

9. Qui ante ætatem legitimam ad Sacros Ordines se faciunt promoueri, suspensi sunt ipso iure ab Ordine. Pius II. anno 1461. Et qui ordines sic susceptos solemniter exercuerit sit irregularis, vt Nau. cap. 17. num. 79. Tolet. lib. 1. cap. 48.

Alienatio.

S V M M A R I V M :

Fratres Minores de Observantia quomodo alienare possunt mobilia, & immobilia. num. 1.

Quomodo alienare possunt vasa argentea, facta sacris Imaginibus. num. 2.

Non possunt facere Instrumenta, in quibus transferatur dominium alicuius Cappellæ. num. 3.

Quomodo concedi possunt Cappellæ. num. 4.

1. **A** Lienare possunt Fratres Minores nihil proprii habentes, relicta per Syndicum Apostolicum, siue sint mobilia, siue immobilia dummodò sint ipsis relicta cum modo eorum professioni licito, cum istorum omnium Sedes Apostolica habeat dominium. Alio verò modo alie-

alienare minus possunt ceteris Regularibus, *Rodr. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 27. art. 3.*

2. Possunt etiam alienare oblationes Imagini Regularium factas (præter vota aurea, & argentea magni valoris) quæ non excedant valorem 20. ducatorum, *Nald. num. 5. vel 25. Gau. nu. 24. Diana par. 4. tr. 4. Miscell. Resol. 223.*

3. Nulla Instrumenta publica fieri possunt à Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ capitularitèr Congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium alicuius cappellæ, seu sepulturæ, cum hoc sit contra Regulam; si tamen se se occasio obtulerit in qua fidelium pietati satisfieri oporteat, id fiat per modos nostro instituto cōgruentes, *Rom. 1642. cap. 6. §. 5. num. 6.*

4. Modi autem congruentes sint, quod non detur dominium, nec aliud quidpiam, quod ad illud accedat, non mercetur, non vendatur, non deducatur in pactum solutio aliqua pro cappella, vel sepultura, sed concedatur usus facti, fabricandi, ornandi, paramenti decorandi cappellam, & in illa fodendi sibi, & suis sepulturam; ac in illa se, suosque sepeliendi, & hoc non est contra Regulam. *Sanctor. de Poen. cap. 7. Difficult. 6. fol. 648.*

Allocutio.

S V M M A R I V M.

Regulares, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, & peccati mortalis alloqui non possunt Moniales,

- Superioribus , & Confessario exceptis . num.1.*
Qua facultate possunt alloqui coniunctas . num.2.
Ponitur decretum modificatum de anno 1623 . num.3.
Scribentes ad Moniales , non incurrunt præfatas penas .
num.4.
In allocutione prohibita cum Monialibus comprehenditur
etiam Abbatissa . num.5.
Episcopus potest punire quoscunque Regulares , qui va-
dunt ad alloquendas Moniales suæ Diœcesis , sine li-
centia . num.6.
Superiores Prouinciales , & locales , quibus cura Mona-
sterij incumbit non comprehenduntur in præfato De-
creto contra Regulares accedentes . num.7.
Confessarij Monialium nec ipsi comprehenduntur in De-
creto . num.8.

1. **R**egulares alloqui non possunt Moniales ,
 etiam eorum curæ subiectas (exceptis
 Superiore , Visitatore , & Confessario) sub pœ-
 nis priuationis Officiorum , vocisque actiuae , &
 passivæ ipso facto , ex Decreto Sacr. Congre-
 gationis Regularium , de mandato expresso Sixti
 Quinti , nonis Maij 1590. in Regesto fol.4. & sub
 pœna peccati mortalis , ex declaratione eiusdem
 20. Martij 1621. Neapoli. Regest. fol.41. quod de-
 bet ab omnibus , & in quacumque Mundi parte
 vniuersaliter obseruari , 15. Ianuarij 1597. Aui-
 gnone , ex Regest. eiusdem Sacræ Congregatio-
 nis fol.4.

2. Licentias alloquendi Moniales coniunctas
 in primo , vel secundo gradu , quater in anno pro
 die , & hora certa , Ordinarij Regularibus conce-
 dere

dere possunt, & teneantur, dum nihil obstat. Non tamen in Aduentu, Quadragesima, Festis, feria sexta, Sabbato, & Vigilijs, quæ subscribi debent, etiam à Superiore Regulari, pro Monialibus sub Regularium gubernio existentibus, Item registrari, & Confessario consignari, qui assistat cum Auscultantibus, *Ex Decreto Sacrae Congregationis Regularium, cuius exemplar impressum, & publicatum est, ut sequitur.*

3. Cum aliàs de anno 1590. per Sacram Cardinalium negocijs Regularium Præfectorum Congregationem, de mandato fel. rec. Sixti Papæ V. circa accessum Regularium cuiuscumque ordinis ad Monialium Monasteria, fuerit decretum, quod nulli Religioso cuiuscumque ordinis, gradus, qualitatis, & dignitatis existat [Superiore, cui Monasterij, seu Domus cura incumbit Visitatore, vel Visitatoribus, Confessarioque ordinario, & extraordinario, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis] liceat absque licentia expressa eiusdem Sacrae Congregationis accedere ad Monasteria, seu Domus quarumcumq; Monialium, vel Sororum, siue sui, siue alterius cuiusvis Ordinis ad colloquendum, siue tractandum cum eis. Quod si aliquando, mandato sui Superioris, aliquos Religiosos ad prædicandum verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialium, seu Sororum Ecclesijs, siue Oratorijs exterioribus, siue extra Claustra existentibus mitti contingerit, nè dicti Religiosi vllò quæsito colore Moniales Sorores, aut quamlibet aliam personam, intra Clausuram degentes alloqui possint, sub

pœna priuationis Officiorum, ac vocis actiuae, & passivae ipso facto incurren, aliisque eiusdem Sacrae Congregationis arbitrio; fueritque postmodum declaratum, etiam Equites S. Ioannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprehendi, & quoscumque contrafacientes, ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sac. Congregatione absolui, & rehabilitari non posse. Amplissimi eiusdem Sacrae Congregationis Patres Decreta huiusmodi innouanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerunt; Verum quia experientia compertum est, interdum ob pias, & rationabiles causas, easque [ita ferente casu] repentinas, vt ab eadem Sacra Congregatione licentiam expectari, summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obuenire; facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro Urbano Octauo, & de Sanctitatis Suae expresso ordine, & mandato facultatem tribuerunt imposterum locorum Ordinarijs, vt quatenus sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices ad summum, quolibet anno, cuicumque Regulari, vt Moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu coniunctas conuenire, & alloqui possit. Id verò non aliter quam seruata forma infra scripta ad vnguē, vt id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu, Quadragesima, feria sexta, Sabbatho, & vigilijs; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectet, eam concedere; assignetur Confessario ordinario Monasterij, qui penes

penès se retinere debeat, isque associet, & præsens sit, & auscultatrices de more, non autem, aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellariæ eiusdem Ordinarij adnotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarij per plures vices, vel in vltiori gradu coniunctis, aut aliter, quam, servata forma supradicta, licentias concesserint, vel permiserint, sciant se intentionis Sanctissimi Domini Nostri, & Sacræ Congregationis Transgressores, iudiciumque reformident. Regulares autem poenis in supradicto decreto contentis, & si nullam licentiam obtinuissent, eo ipso se noverint esse addictos, & arbitrio Sacræ Congregationis seuerius puniendos. Romæ 12. Kal. Decembris 1623.

Oct. Cardinalis Bandinus.

Laurus Campeggius Secret.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1623.

4. Scribentes, seu mittentes litteras ad Moniales non incurrunt præfatas poenas, ita communiter Doctores apud Barbos. alleg. 102. nu. 81. & 82.

5. In allocutione prohibita cum Monialibus compræhenditur etiam Abbâtissa, ex declaratione *Alexandri Septimi in sua Constitutione Sacrosancti, &c. 30. Martij 1658. Pro quiete, & utilitate Monialium Urbis, Regularium Curia subiectarum, his verbis.*

Cum declaratione, quod easdem quoque poenas incurrant Confessores ordinarij, & extraordinarij Concionatores, Superiores, cuiuscumque gradus, seu Visitatores tam ordinarij, quam delega-

ti, qui colloqui præsumpserint cum Monialibus [etiam si Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasterij fuerint] extrâ actum Confessionum, aut Visitationum huiusmodi, & alias, prout in diuersis decretis desupèr emanatis vberius continetur. In Regest. Bullarum anno 4. &c.

6. Episcopus potest punire quoscumque, qui vadunt ad alloquendas Moniales suæ Ciuitatis, vel Diœcesis licet sint exteri, vel exempti, quia dum accedunt sine licentia, delinquunt in suo Territorio Sac. Congregat. in vna Trani die 13. Iulij 1618. Gregorij XV. Inscrutabili, & contra Regulares potest declarare pœnas incurfas ex accessu. Sac. Congregat. die 8. Nouembris 1647. prout in Regesto.

7. Hoc loco aduertendum est non solùm Superiores Prouinciales, sed etiam locales, quibus cura Monasterij Monialium incumbit, non comprehendi sub præfato decreto, edito contra Regulares accedentes ad Monasteria Monialium, vt decreuit Sacra Congregatio Regularium in Alexandrina, die 20. Iulij 1640. & per literas datas Archiepiscopo Amalphitano 22. Nouemb. 1641. vt videre est in Regest. Ordinis lib. 2. num. 100. & 163. ne Ordinarij, Superiores locales vexent, si eos ad Monasteria Monialium accedere videant, & in alia Caputaquen. prout sequitur.

CAPVTA QV EN.

Pretendendo Monsignor Vescovo di Capaccio, che il Confessore delle Monache di Gioia non entrasse à ministrare i Sacramenti alle Monache senza sua licenza da darsegli toties, quoties, hauendone sopra di ciò pubblicato Editto, s'ebbe ricorso alla Sacra Congregatione, che li scrisse la seguente.

Illustre, e Mol. Reu. Monfig. come Fratello.

Essendosi doluto appresso la Sagra Congregatione il Ministro Prouinciale degli Offeruanti di coteSta Prouincia di Principato, che V.S. habbia con suo Editto particolare prohibito sotto pena di scomunica riservata à se medesima, che nessuna persona secolare, e Regolare, ancorche sia Confessore, ò Superiore del Monastero di Gioia, soggetto alla detta Religione degli Offeruanti, ò altro Ministro, & Operario necessario, possa andar à parlare alle Monache, ò entrate in Clausura, etiandio per amministrare i Sacramenti, ò in altri casi di necessità, senza sua licenza. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di scriuerle, che se bene gli Ordinarij de'luoghi possono sottoscriuere le licenze di parlar alle Monache, & entrar in Clausura de Monasterij anco soggetti á Regolari, ancorche per il passato siano state solite sottoscriuerli da Regolari solamente, come pretende esso Ministro, ciò si deue fare congiuntamente con l'istesso Superiore Regolare, e non s'intende delli Confessori, ò Superiori delli

Con-

Conuenti de' Frati, che han cura del Monastero; perche come potrà vedere da se stessa nel decreto stampato, che se li manda qui aggiunto, detti Superiori, e Confessori sono eccettuati nella prohibitione fatta dalla Sacra Congregatione sopra l'accesso de' Regolari à Monasterij di Monache; onde V.S. potrà riformare il suo Editto in questa conformità per non darli occasione di giusto richiamo, che così la Sagra Congregatione mi ha commesso di significarle, e Dio la preferui. Di Roma li 27. Settembre 1641.

Di V.S. come fratello.

Il Cardinal S. Onofrio.

L'Arciu. di Tebe Segretario.

Altare.

S V M M A R I V M.

Quanam sunt requisita ad Altare, vt possit confici super illud Sacrificium. num. 1.

Altare portatile, quando amittat consecrationem, nu. 2, Altaria, quibus in locis non sunt consecranda, & quando debent interdici consecrata, num. 3.

Altaria Confraternitatum sita in Ecclesijs Regularium nequeunt ab Episcopis visitari, num. 4.

Altaria indotata quomodo possint à Regularibus concedi alijs Patronis. num. 5.

Altaria priuilegiata non suspenduntur anno Iubilaei. n. 6. Nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missae de Requie. Ibid.

Minorita possunt erigere Altare in Infirmaria pro commoditate infirmorum. num. 7.

1. **A**ltare debet esse fixum lapideum, & consecratum, sufficit tamen, quod superior mensa ipsius, seu Ara, super quas fit consecratio, & reponitur Corpus, & Sanguis Domini sit lapidea, & habeat eam longitudinem, & latitudinem, quæ capere possit Hostiam, & maiorem partem Calicis, & Patenæ sine periculo cadendi, Silvester v. Altare, Hieron. Rodr. resolut. 9. fol. 75.

2. Altare portatile tunc consecrationē amittit, quando frangitur, vel loco mouetur repositorium Reliquiarum, Sacra Congregatio Rituū in vna nullius, Die 5. Martij 1603. Flosculi Nicolij v. Altare num. 6.

3. Non sunt consecranda Altaria, sub quibus sunt cadauera mortuorum. Gauant. in Manuale Episcoporum v. Altare num. 9. & vbi iam sunt consecrata, licet consecrationem non amittant, debent tamen interdici, donec cadauera in alium deferantur locum. Sacra Congregatio Episcoporum, & Regulariū Archiepiscopo Tranen. 12. Nouembris 1599. vt in Regesto eiusdem Congregationis fol. 131.

4. Altaria sita in Ecclesijs Regulariū, etiamsi sint Confraternitatum, nequeunt ab Episcopis visitari. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regulariū 10. Ianuarij 1641. Prout sequitur.

Vescouo di Cortona.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig. come fratello. Da questa

questa Sacra Congregatione de' Vescouï, e da quella del Concilio ancora più volte è stato risoluto, che le Capelle, & Altari poste nelle Chiese de' Regolari, ancorche fatte da' secolari, non debbano esser visitate dagli Ordinarij, onde essendosi doluti li Fratelli Offeruanti di coteſta Città, che V.S. pretendà di far la visita delle Capelle, & Altari de' i secolari esistenti nella loro Chiesa. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di significarle la resolutione sudetta, acciò si contenti conformarsi con essa, e Dio la preserui.

Di Roma à 10. Gennaro 1641.

Di V.S. come Fratello .

Il Cardinal S. Onofrio .

L'Arciuescouo di Tebe Segretario .
In Regesto Concilij Tridentini fol. 130.

5. Altaria inornata, & indotata possunt à Regularibus concedi alijs Patronis, qui eis prouideant, si proprij post tertiam monitionem ab Ordinario faciendam, cum aliquo interuallo, vel termino, non adeò coarctato, id præstare negligant, vel recusent. Modena 2. Maij 1601. Crema 28. Ianuarij 1618. Flosculi Nicol. n. 10.

6. Altaria priuilegiata non suspenduntur per suspensionem generalem, quæ fit Anno Iubilæi. Lezana v. Altare num. 19. Suspendio enim illa est pro viuis; nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missæ de Requiem, licet hoc fortè in indulto non exprimatur. Sacra Congreg. Rit. in vna Pistorien die prima Iunij 1617. & in alia Toletana 13. Iulij 1601. Missa tamen de Requiem

neque

neque in huiusmodi Altari , neque in alio celebrari potest in fello duplici . Ex Decreto Visitationis Apostol. 25. Maij 1662.

7. Fratres Minores intra suos Conuētus possunt erigere Altaria in Infirmaria pro commoditate Infirmorum , cum debita tamen decentia . H. Rodriq. resolut. 9. num. 8.

Ambitio .

S V M M A R I V M .

Ambientes officia , eo ipso incurrunt pœnam priuationis , & inhabilitatis. num. 1.

Contra Superiores Ordinis Minorum de Observantia, qui fauores extrâ suum Ordinem attendentes , officia , dignitates , ac gratias concedunt . Et contra eosdẽ Fratres dictos fauores conquirentes. num. 2. & 3.

1. **A**mbientes Religiosi officia pro se, vel pro alijs, complices, & scientes, vltrâ alias infictas pœnas, priuationis pœnam , & inhabilitatis eo ipso incurrunt . Clem. VIII. in Constit. Urbani VIII. 26. §. 35. pag. 4 . Bullar. Romani tom. 4. & in Decretis eiusdem pro Reformatione Regularium fol. 194. num. 35.

2. Ambitio tollenda præcipitur Ministro Generali, alijsque Prælati Ordinis Minorum S. Frãcis Regularis Observantiæ , ne ad instantiam quorumuis etiam Imperatoris, cuique Religioso aliquam gratiam faciat, scũ quicquam concedat.

Procurantes, inhabiles declarantur, prohibentur oblatos fauores recipere, & munera ad talem effectum exhibere. Paulus V. Constit. 16. Admonetur, &c. in Bull. Rom. pag. 148. tom. 3.

3. Similem Constitut. innouauit pro eisdem Obseruantibus, & Reformatis simul Urbanus Octauus Anno 16. 1639. Quibus pœnis subiaccere vult etiam subditos, fauores conquirentes, prout sequitur.

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum, qui fauores extra suum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres, dictos fauores conquirentes, &c.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonemur, Pastoralis officij Nostri debito, diligentius prospicere, nè Religiosi, qui Regularem vitam professi, sæculo renunciarunt, ad Dignitates, & Officia, per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. Quocircà Motu proprio, & ex certa scientia, nostræ, ac Sedis Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Ministro Generali, Commissario Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum nuncup.

nuncup. Prælati, nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, præcipimus, & mandamus, nè ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum tam laicarum, quàm Ecclesiasticarum, extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari Dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuius prædicti Ordinis Religioso ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, & Prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant.

Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra Decreta, hac via, & his medijs, per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcimus, & expressè interdiciamus, vt non solum in præmissis omnibus, fauores huiusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant. Non obstant Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, cæterisque
contra-

contrarijs quibuscumque.

Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis cōmunitè, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Volumus, quod præsentium literarum transcriptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberentur præsentibus si forent exhibitæ, & ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 29. Iulij 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

M. A. Maraldus.

In Constitutionibus Ordinis fol. 366.

Annus Nouitiatus.

S V M M A R I V M.

Annus probationis quare institutus? num. 1.

Sumendus est à momento in momentum. num. 2.

In anno bissextili dies 24. & 25. pro una reputantur. num. 3.

Annus debet esse continuatus. num. 4.

Non discontinuatur ex rationabili causa cum licentia Prælati. num. 5.

Dummodò non sit aliquorum mensium. ibid.

Annus

Annus Nouitiatus interruptitur per quantumque dimissionem habitus.num.6.

1. **A**nnus probationis est institutus in fauorem Conuersi, seu fragilitatis humanæ, vt prius quis experiatur vires suas, & asperitates Religionis, ne inconsultè se inuinculet. Item in fauorem Conuentus, vt experiatur mores conuersandi. cap. ad Apostolicam de Regularibus, & cap. 2. eod. lib. 6.

2. Sumendus est annus Nouitiatus à momento in momentum, vnde qui suscepit habitum die prima Ianuarij post meridiem, non potest anno sequenti profiteri ante meridiem. Portell. in dub. Regular. v. Nouitij annus num. 48. Peyrin. de Prælat. q. 1. §. 4.

3. Annus prædictus includit diem superadditum in anno bisextili; nam anni computandi sunt secundum Ritus Ecclesiæ. Dies autem 24. & 25. pro vna reputantur ab Ecclesia. Mol. tom. 2. disput. 573. Diana p. 3. tract. 2. resol. 57. & par. 5. to. 5. resol. 18.

4. Si non sit continuatus per annum integrum, sed interpolatum per tempus notabile non sufficit ad professionem. Grass. dec. par. 1. lib. 3. cap. 4. num. 14. Azor. tom. 1. lib. 12. cap. 2. q. 8.

5. Non discontinuatur si Nouitius rationali de causa cum licentia Prælati, & cum habitu extra Conuentum commoretur per aliquod tempus. Nau. lib. 3. cons. de Regular, cons. 42. Mirand. tom. 1. Manu. q. 22. art. 5. Hunc tamen egressum etiam cum licentia Prælati si fit aliquorum mensurum

sium, non esse tutum in praxi docent plures DD. apud Peyr. de Præl. quæst. 3. cap. 1. §. 4. num. 10. eo quod continuitas anni probationis in Religione est de forma, in his verò, quæ sunt de forma, rigor iuris seruandus est . Barb. tract. Axiom. axiom. 100. secus si egressus sit per aliquos dies tantum, Peyrin. ibidem .

6. Interrumpitur annus Nouitiatus per quâcumque habitus dimissionem, factam animo cum amplius non assumendi, licet postea intra eandem dimissionis diem poeniteat . Suar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 15. nu. 6. Portell. v. Nouitius n. 29. fallit tamen si ira commotus habitum dimisit, & breui placatus, facti poenituit. Peyrin, loco citat. num. 10.

Appellatio .

S V M M A R I V M .

In correctionibus, quoad mores, appellatio executionem non retardat, num. 1.

Ordo appellationis obseruandus, sub nullitate appellationis, num. 2.

Quod etiam de recursu obseruandum est, num. 3.

Decretum contra temerè recurrentes, num. 4.

Pœna Rei indebitè recurrentis, num. 5.

Appellationes, siue oppositiones contra electiones Capitulares non fiant nisi in eodem Capitulo, vel infra quindecim dies post Capitulum, num. 6.

Confessis in Criminalibus, denegatur appellatio, num. 7.

Acce.

Accedens ad Superiorem ob iustum grauamen, non est iudicandus Apostata, num.8.

IN Correctionibus quoad mores appellatio executionem non retardat, ea propter ad vltiora procedendum est. Concil. Trid. sess. 22 cap. de Reform. Vallisol. 1593.

2. Vbi appellationi locus fit à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad Romanum Pontificem, Supremum, in Ecclesia Iudicem, appelletur. Gregor. XIII. Quoniam nostro, vel ad Sacram Congr. Episc. & Regul. ex decreto eiusdem de anno 1587. apud Confett. fol. 311.

3. Quod etiam de recurſu obseruandum est, itaut Reis non liceat recurſus ad Superiores maiores, nisi post sententiam ab inferiore latam, aliter seueriori poena plectendi sunt, prout sequenti decreto Sacrae Congregationis Regularium contra Regulares ad Urbem temerè leuiuè ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia sancitum est, videlicet.

4. Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio, siue dum imminentem admissorum criminum poenam ex suis Constitutionibus, aut alias debitam sibi merunt, falsa, & cominentitia grauamina causari non ad immediatè sui Ordinis Superiores scilicet à grauamine Prioris ad Prouincialem: à Prouinciali ad Generalem: à Generali ad Protectorem: prout cuiusque Religionis Constitutionibus disponitur, sed ad hanc Romanam Curiam absque licentia sæpiùs fugiunt,

potius quam recurrant, ex quo Ordinum disciplina relaxatur, Prælati contemnuntur, & ipsi in dies audaciores euadunt.

Placuit Sacræ Regularium Congregationi ex Ordine Sanctissimi statuere, vt si quis Regularium imposterum temerè leuiuè ex causa hanc Almam Urbem, seu Curiam, absque sui Superioris licentia, & supradicta forma prætermissa, adire præsumperit ad suos eosdem Superiores, seu priori poena plectendus, remittatur.

Fr. Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus.

Georgius Palearius V. I. D. Secr.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1587.

4. Si Reus, non expectata sententia, Superiorem adierit, ad Iudicem à quo recesserit, remittatur, vt eius iudicium expectet, & tanquam Apostata puniatur. Vallis. 1593.

6. Ad præcauendas turbationes, & litigia, que oriri solent in Prouincijs occasione oppositionū, quæ à nonnullis in temp estiuè fiunt contra electiones capitulares, decernitur, quod huiusmodi oppositiones, siuè appellationes non fiant, nisi in eodem Capitulo, seu Congregatione, vel ad summum infra quindecim dies post Capitulum coram legitimo Superiore, quibus elapsis tales oppositiones amplius non admittantur; Sed potius opponentes tanquam calumniatores, & pacis turbatores habeantur, non obstantibus quibuscumque &c. Vt circa de elect. in 6. Concertationi, de appellat. in 6. Hostien. in Summ. lib. 2. de appellat. Vallis. 1661.

7. Appellationis beneficium confessis in criminali

minali denegatur. Pius V. Constitut. 24. Cum
sicut 1566. &c.

8. Non est iudicandus Apostata Religiosus
accedens ad Superiorem, ob iustum grauamen,
de quo euidentè constat, quia habet vim appel-
lationis. H. Rodr. Resolut. 10. num. 3. vbi citat
plures Doctores, &c.

Aperitio.

S V M M A R I V M.

*Superiores habeant clauem communem, quæ subditorum
Cellas aperire, & visitare possint cum duobus Discre-
tis Conuentus. num. 1.*

I Eruetur Apostolica Constitutio, qua Mi-
nistro Prouinciali in sua Prouincia, &
Guardiano in suo Conuentu præcipitur, vt eo-
rum quilibet clauem communem, quæ Magistra
vocatur, apud se habeat, & sollicitè custodiat,
quæ suorum subditorum Cellas ad libitum, sal-
tem cum duobus Discretis Conuentus aperire, in-
gredi, & visitare possit. Urbanus Oct. Constit. 94.
tom. 4. pag. 65. Hoc idem cautum est pro Reforma-
tis in eorum Constitutionibus Generalibus 1642.
cap. 6. num. 10.

Apostata.

S V M M A R I V M.

Apostatæ ipso iure sunt excommunicati. num. 1.

Apostasiæ essentialis ratio in quo consistat. num. 2.

Apostata quando est de hæresi suspectus. num. 3.

Apostatæ à Superioribus, singulis annis sunt perquirendi, ut ad Religionem reuertantur. num. 4.

Apostatæ Ordinis Minorum de Observantia, non sunt retinendi à Guardianis sub pœna priuationis Officij. num. 5.

Pœne impositæ contra Apostatas ad instantiam personarum extra Ordinem non remittende. num. 6.

PRæter ea, quæ in Constitutionibus Generalibus Ordinis, optimo iure sancita sunt de Apostatis à Religione, cap. 2. §. 8. distinguendo gradus Apostasiæ, ac declarando illos excommunicatos, cum ipso iure sint excommunicati, Glos. in cap. vt periculosa, ne Clerici, vel Monaci in 6. Innoc. IV. vt Apostatas Bulla 7. in Bullar. Rodr. pag. 151.

2. Sciendum est breuiter, quod Apostasiæ essentialis ratio consistit in eo, quod quis recedat à Religione, animo deserendi illam, Valent. 22. disp. 1. qu. 12. punct. 1. & Sanchez lib. 6. in decal. cap. 8. num. 5. ea propter non est propriè Apostata, qui sine licentia Prælati è Conuentu egreditur animo reuertendi, sed est tantum fugitiuus, vel vagus, Aragon. 22. q. 12. art. 1. Nihilominus per
statuta

statuta nostri Ordinis , contra huiusmodi , & nomen , & poena Apostatarum extenduntur, Triden. sess. 25. de reg. cap. 4. Sanctorus in comment. fol. 237.

3. Apostata perseverans in Apostasia, etsi consequenter in excommunicatione per annum inforDESCAT , est de hæresi suspectus, unde contra illum procedere possunt Inquisitores, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 6. num. 24. Graff. decif. lib. 3. cap. 5. n. 83. vbi citat cap. grauem de poenis, Diana par. 4. tract. 7. resol. 3.

4. Apostatæ sunt singulis annis à Superioribus perquirendi , vt ad Religionem reuertantur , quod si nolint amicabiliter redire , tenentur dicti Superiores , sub poena priuationis officij eos cogere. Urban. Oct. Constit. 26. §. 4. quæ est de Regular. Apostatis, & eiectis, pag. 41. tom. 4.

5. Apostatæ Minorum de Observantia Cis-montanæ familiæ, nec recipiantur, nec retineantur in alienis Prouincijs , ad quas quomodocumque confugerint , sed vbi primum fuerint absoluti, iuxta consuetudinem , & Ordinis Constitutiones, ad proprias remittantur , sub poena priuationis Officiorum Prouincialis, siue Guardiani , aut cuiuscumque alterius Superioris, ipso facto incurrenda . Urb. Oct. Constit. 49. pag. 64. tom. 4.

6. Demum circa Apostatas , aliosque delinquentes , obseruetur omnino Breue fel: record: Pauli Quinti. Admonemur ; contra Superiores nostri Ordinis promulgatum , in quo ordinatur , vt ad instantiam personarum quarumcumque extra ordinem constitutarum, nullo modo re-

mittuntur poenæ eis impositæ, Urban. Oct. Constit. 49. pag. 63. tom. 4. &c.

Apostoli.

S V M M A R I V M.

Quinam dicantur Apostoli? num. 1.

Apostolorum species sunt quinque. num. 2.

Petendi sunt intra triginta dies. num. 3.

Iudex intra dictum terminum tenetur Apostolos concedere. num. 4.

Si Prælatus renuat Apostolos concedere, quid agere debeat Appellans. num. 5.

1 **A**postoli dicuntur litteræ dimissoriæ, quas vnus Iudex ad alium dimittit, sicut etiam dicimus de Apostolis, quod à Deo, vel de Cælo missi fuerint, gloss. petat. in cap. 1. de appellat. lib. 6. Panorm. in prax. cap. 114.

2. Quinque sunt Apostolorum species, scilicet, Dimissorii, Refutatorii, Reuerentiales, Conuentionales, & Testimoniales. Ghisil. de Iud. Reg. cap. 15. à num. 4. quorum omnium formam vide apud Peyrin. in formul. litt. A. cap. 15. &c.

3. Sunt petendi intrà triginta dies, infrà quos si non petantur, videtur appellationi renunciatū, gloss. petat. in cap. 1. de appellat. cit.

4. Tenetur Iudex intrà dictum terminum, Apostolos cum debita instantia sæpius petitos loco, & tempore congruo concedere, alioquin potest

potest appellans suam appellationem prosecui.
Clem. quamvis, §. quod si Iudex de appellat.

5. Si Prælatus renuat dare Apostolos, debet appellans illos petere coram persona fide digna, quæ tenetut appellanti testimoniales concedere, Peyrin. tom. 1. Relig. qu. 1. cap. 20. & loco cit. num. 4. de Relig. tract. 1. lib. 3. cap. 1. num. 7. reliqua in verb. Appellatio.

Auditor Camera.

S V M M A R I V M.

In sex casibus potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis Regularium. num. 1.

Vbi de Regulari disciplina agitur, A. C. non procedit in causis Regularium, num. 2.

Hoc idem dicendum est de Nuncijs Apostolicis. num. 3.

Sacra Congregatio declarat A. C. se immiscere non posse in prima instantia in causis Regularium. num. 4.

Nec in grauaminibus Prælatorum, nisi citato prius Procuratore Ordinis. num. 5.

Rationes, quare non expedit, ut Religiosi in suis causis litigent extra Ordinem. num. 6.

Resolutio de Commissionibus Signaturæ Iustitiæ. num. 7.

Q Væritur, An in causis Regularium concedenda sint monitoria, & inhibitiones à Tribunali Auditoris Camerae, vel Commissiones à Signatura Iustitiæ, & quatenus concedenda, quomodo, & cum quibus clausulis.

1. Pro cuius faciliiori solutione videntur excludendi aliquot casus non dubij, in quibus A.C. potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis, & negotijs Regularium, quibus exceptis, ponetur Resolutio Sacrae Congregationis.

Primus igitur casus non dubius est in Regularibus Monasteriorum, Episcopis subiectorum, provt sunt plures Abbatiae, & Monasteria in Germania, Belgio, & Polonia in Congregationem, non redacta, quae nulla potiuntur praerogativa exemptionis, sed Episcopis Dioecesanis sunt subiecta, quemadmodum erant Monasteria omnia de iure veteri. cap. Si quis Abbas, & cap. Abbates 18. quaest. 2. cap. qui verè in fin. 26. quaest. 1. Nam si in eorum causis ordinarijs Episcopus pronunciauerit, à tali sententia potest appellari, vel ad Metropolitanum, cap. licet in corrigendis, de Officio Ord. vel ad Papam omisso medio, & tunc poterit procedere, & inhibitiones concedere A.C. qui est Iudex ordinarius appellationum, quae à sententijs per quoscumque Ordinarios latis, etiã extra Statum Ecclesiasticum ad Sedem Apostolicam interponuntur, vt in Bulla 28. Pauli V. ad eximiae fidelitatis §. 16. in Bullario tom. 3. pag. 212.

Secundus casus non dubius est, in causis ordinarijs, & telam iudiciariam requirentibus, quae vertuntur inter diuersas Religiones, nam Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in huiusmodi causis se non ingerit, cum in Bulla Sixti V. super institutione Congregationis Regularium §. 1. statutum sit per haec formalia verba. Audiant itidem, ac decident praedicti Cardinales causas,

causas, & controuersias inter prædictos Ordines vertentes, siue in vniuersum, siue ratione particularium locorum, dummodò formam iudiciariam non requirant, in Bullario tom. 2. pag. 615. Quare in causis prædictis vna Religio conuenienda erit coram suo Conseruatore, si illum habeat, alioquin coram loci Ordinario, ad præscriptum Constitutionis Gregorij XV. de exemptorū priuilegijs, & Auditor Cameræ erit Iudex competens in causa appellationis ad Sedem Apostolicam interpositæ à sententia per Conseruatorem, vel Ordinarium lata, vt in dicto §. 10. Bullæ Pauli V.

Tertius casus non dubius est, cūm lis, & causa vertitur inter Regulares, & sæculares, siuè Clericos, siuè laicos; nam si Regulares sint, conueniendi sunt coram suo Conseruatore, vel Ordinario, vt dictum est in casu præcedenti; si verò sint actores, & agant contra laicum, tenentur sequi forum rei, cap. Si Clericus laicum, de foro compet. & tunc extrà Statum Ecclesiasticum à sententia Iudicis laici appellatur ad Superiores Iudices laicos gradatim, vt in d. l. Imperatores ff. de appellat. non autem ad Curiam, seu ad Auditorem Cameræ, sed in Statu Ecclesiastico potest appellari ad Sedem ex d. Bulla 28. Pauli V. §. 10. Si verò Reus sit Clericus, conueniendus erit coram suo Ordinario in prima instantia, vt in Concilio Trident. sess. 24. cap. 20. & in secunda instantia appellari poterit, omisso medio, ad Papā; & in vtroque casu in gradu appellationis ad Sedem interpositæ, Auditor Cameræ est Iudex cōpetens ex dicto §. 10.

Quartus casus est, in causis Prælatorum Regularium, qui generalibus Capitulis, aut Episcopis non subsunt, nec suos habent ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione existunt, de quibus in Concil. Trid. c. 8. sess. 25. de Regularibus. Has enim causas in prima instantia cognoscere possunt tam Legati, & Nuncij Apostolici, quàm ipse A. C. tanquam Iudex ordinarius exemptorum, ut in dicta Bulla 28. Pauli V. §. 12. Et quamvis in hoc casu facultatem habeat priuatimè quoad omnes, ut ibi disponitur, tamen in his procedunt etiam Legati, & Nuncij ex speciali facultate, quam habent à Sede Apostolica, ideòque inter eos, & Auditorem Camerae, cum iurisdictio sit cumulatiua, est locus præuentioni, arg. c. Præposuisti, de iur. compet. cum concordan. de quibus ibi in glos. 1. Et in monitorijs apponenda esset clausula, *quatenus lis non pendeat*. Alioquin præsentēs literæ minimè suffragentur. Quod si Legati, & Nuncij in causa præuenerint, ab eorum sententijs appellabitur ad Sedem Apostolicam, & in secunda instantia Auditor Camerae erit Iudex competens, iuxta suas facultates.

Quintus casus est, cum agitur de debitis in Curia contractis, aut de Salario, seu contractu in ipsa inito, nam A. C. potest citare, & monere ad satisfaciendum Curiales, Ecclesiasticos sæculares, vel Regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, pro quibusuis rebus, & pecuniarum summis ad instantiam quorumuis etiam absentium, ut disertis verbis caretur in eadem Bulla §. 10.

Sextus casus est, vbi agitur de executione literarum Apostolicarum, vel decretorum, seu declarationum Congregationum, quia A.C. pro huiusmodi executione dat monitoria etiam in causis, & negotijs Regularium, ex eadem Bulla 28. Pauli Quinti §. 14. & expedit, vt hæc facultas ei conseruetur, quia favorabilis est Religionibus, quæ hoc præsidio se tuentur aduersus eos, qui earum priuilegia conuellere, aut lædere moliuntur. Hinc tamen in dies oriuntur multa inconuenientia, quia cùm Religiones ferè omnes habeant Constitutiones à Sede Apostolica confirmatas, & innumera quasi priuilegia, & monitoria concedantur in genere contra quoscumque, nullaque expressa causa, indè fit, vt nullum sit negotium, in quo prætextu executionis alicuius statuti, vel priuilegij, aut declarationis, extorqueri non possit monitorium. Vndè multoties contigit, vt in actu celebrationis Capituli, vel electionis etiam, in partibus vlttramontanis, præsentata fuerint monitoria non sine graui turbatione, & scandalo. Et sæpè etiam Ordinarijs, & Nuncijs manus ligatæ fuerunt in causis in eorum Tribunali pendentibus, & in calculo ferendi sententias. Quarè prouisum est expedire, vt de cætero pro executione huiusmodi non dentur monitoria, nisi expressis personis, contra quas, & ex qua causa, & cum clausula, *Quatenus lis non pendeat*: lite autem pendente, dari quidè possint sine prædicta clausula, *sed non nisi parte citata, & audita*.

His additi fuerunt duo alij casus, in quibus A.C. procedit in causis Regularium, videlicet cùm Rei sponnè

spontè se constituunt in illius carceribus, & in criminibus atrocibus, in quibus procedere potest ex particulari oraculo Sanctissimi, eidem notificato per Secretarium Sacrae Congregationis; hic tamen ultimus casus non est ex vi suarum facultatum, sed ex speciali commissione.

2. Viceversa Auditor Camerae non procedit in causis Regularium, nempe ubi de Regulari disciplina, & morum correctione agitur; hæc enim spectant ad Abbatem, etiamsi Monasterium esset Episcopo subiectum cap. corripiantur, 24. q. Vnde A.C. in his non potest se ingerere in prima instantia, sed neque in gradu appellationis, quia in prædictis [nisi adsit excessus] non datur appellatio, ut in c. Reprehensibilis, ubi sic habetur. Præcipuè verò hoc in Religiosis volumus observari, nè Religiosi cum pro aliquo excessu fuerint corrigendi, contra Regularem Prælati sui, & Capituli disciplinam appellare præsumant, sed humiliter, ac deuotè suscipiant, quod pro salute sua fuerit eisdem iniunctum.

3. Hoc idem dicendum est de Nuncijs Apostolicis, quia non possunt amplius cognoscere in prima instantia, de causis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus. Concil. Trident. sess. 25. cap. 20. Imò Regulares ad se recurrentes remittere debent suis Superioribus, ut pluriès decisum est à Sacra Congregatione 1602. 1604. Flosculi v. Nuncius num. 8.

Exclusis itaque præfatis casibus, in quibus nulla est dubitatio; propositum dubium restringitur ad causas ordinarias tam Ciuiles, quàm Crimi-
les,

les , quæ vertuntur inter Religiosos eiusdem Ordinis , vel inter subditos , vel inter subditum , & Prælatum , vel inter subditos , & Capitulum , vel inter Monasterium , & Monasterium , vel inter Prouinciam , & Prouinciam , vel alias quomodo-libet . Ea propter .

Die 5. Iulij 1650.

4. Sacra Congregatio Cardinalium , & Prælatorum super appellationibus , & inhibitionibus Tribunalis Auditoris Camerae , & aliorum Tribunalium Curiae Romanae à san. mem. Urbano Octauo deputata , & à Sanctissimo D. N. Innocentio X. renouata in hanc deuenit sententiam , & resolutionem , videlicet .

In causis Regularium eiusdem Religionis , siue sint inter subditos , siue inter subditum , & Prælatum , siue inter Monasterium , & Monasterium , siue alias quomodolibet , Auditorem Camerae se immiscere non posse in prima instantia , &c.

Hoc Decretum congruit cum Bulla Sixti V. Erectionis Sacrae Congregationis Regularium in Bullario tom.2. pag.613. vbi in §. 1. sic legitur . Causas verò , quas inter ipsos Religiosos oriri cōtigerit , iuxta quarumcumque Religionum instituta , eorumq; dispositionem Superiores illorum definiant , atque terminent .

5. Verum tamen in eadem Sacra Congregatione habita die 19. Iulij 1650. tantummodò fuit prouisum , vt in casibus , in quibus Auditor Camerae potest appellationes recipere à sententijs , & grauaminibus Prælatorum Regularium , inhibitiones minimè decernat , nec Præfectus Signatu-

ræ Iustitiæ det Commissiones, nisi citato prius Procuratore Ordinis.

6. Et sanè expedire non videtur, vt Religiosi in suis causis litigent extrà Ordinem, quia sic datur eis materia vagandi extrà Claustra, & discurrendi per Curias, contra Canones, vt in c. si cupis, & c. Placuit communi. 16. q. 1. c. Monachi, de stat. Monachor. Clement. ne in agro, §. Quia verò eod. tit. cum multis concordantibus. Tùm quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoq; etiam illicitis medijs sibi comparare, & proprietatem habere, contra c. ad Monasterium, de stat. Monachor. Tùm quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cū ignominia Religionum, & scandalo secularium contra cap. in scripturis 96. dist. vbi refertur Constantinum dixisse: Verè si proprijs oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, clamydem meam expoliarem, & cooperirem eum, ne ab aliquo videretur. Tùm denique quia ex hoc eneruatur monastica disciplina, & Prælati Regularibus debita subtrahitur obedientia, contra tex. in c. Repræhensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Iustitiæ, quia videtur non expedire, vt causæ Religionum extrà Ordines committantur. P. Pagnan. in 2. lib. Decretalium tom. 3. de Appell. c. de Priore, num. 15. & seq. fol. 243.

Augere.

S V M M A R I V M.

Familia præscriptæ Monasteriorum, etiam prætextu augmenti reddituum, augeri non possunt. num. 1.

Ministri Prouinciales Minorum de Observantia ex privilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuire familias Conuentuum. num. 2.

1. **A**ugere non possunt Superiores numerum Regularium, cuique Domui præscriptum etiam prætextu augmenti reddituum sine licentia Sacræ Congregationis Urbani VIII. Const. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. to. 4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Observantia vna cum Diffinitorio in Capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum, possunt augere, & minuire dictam præfixionem familiæ, iuxta quantitatem eleemosynarum, ex concessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 26. Nouembris 1606. & sic deinceps observatum est in familia Cismontana Minorum de Observantia, quæ viuit ex Piorum eleemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ, peractæ tempore san. mem. Innocentij Papæ Decimi. In Regeſto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 46.

Baldachinum.

S V M M A R I V M.

Regulares non possunt impedire Episcopum, ne erigat Baldachinum in Ecclesia illorum. num. 1.

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num. 2.

1. **D**E iure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium, & per Decretum Apostolicum emanatum die 10. Iunii 1603. nihil de nouo conceditur Dominis Episcopis, sed solum declaratur, quod possint censuris compelli Regulares, & alij exempti, nolentes assentiri vsui Baldachini, ita notant Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p. 1. num. 381. Tambur. de iur. Abbat. to. 1. disp. 15. num. 5. in regeſt. Episc. & Reg. fol. 35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum, etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacrae Congregationis Rituum di 10. Iulij 1621. quae declarauit non posse inuitis Regularibus erigere Baldachinum. Pasqualig. vbi sup. num. 382.

Bannitus.

S V M M A R I V M.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & aere alieno grauatos sub pena

pœna priuationis officiorum . num. 1.

Subditi recipientes , triennio voti priuationem incurrunt . num. 2.

Limita, nisi confugientes sint Procuratores Conuentuum , aut eorum filij : vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem .

1. **R**egulares prohibentur receptare , & retinere in Conuentibus Bannitos , fallitos , & ære alieno grauatos sub pœna priuationis officiorum , vocisque actiuæ , & passiuæ , prout in sequenti Epistola , de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis . videlicet .

Molt' Illustre, &c.

Benche N. S. vogli , che sia offeruata l'Immunità Ecclesiastica , e la Constitutione di Gregorio XIV. fel. mem. sia eseguita come stà , non li piace però , che le Chiese , ne gl'altri luoghi Sacri seruano di asilo , ne di ricettacolo à tristi , onde mi hà comandato di scriuere à V. S. che faccia prohibire , & intimare per parte di Sua Beatitudine , alli Superiori de' Monasteri de' Regolari di tutti gli Ordini, col mezzo degli Ordinarij , ò come meglio parerà à lei , che per l'auuenire non diano ricetto à sorte alcuna di Condannati , Banniti , ladri , ò altre genti di mal'affare, ne à falliti , e debitori, sotto pena della priuatione dell'officio, e di voce attiuua , e passiuua, se si hauerà notitia del ricetto , ancorche non siano trouati questi tali nelli Monasterij , e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Santità Sua , e vuole in oltre, che sia auuertito di punir quelli , che haue-

ranno ardire di contrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V. S. far publicare nel modo sudetto la detta prohibitione nelli luoghi, doue ne sarà maggior bisogno, e di mano in mano per tutto, acciò non se ne possa pretendere ignoranza, & il Signore la consoli. Di Roma li 13. Agosto 1613.

Di V.S.

Come fratello affettionatissimo.

il Cardinal Sanelli.

Questa lettera 'fù scritta d'ordine di Papa Paolo Quinto à Monfig. Nuncio di Napoli. In Lucerna Regularium. v. Receptatio. Lezana v. Bannitus in Regeſto S. C. Episcop. & Regularium fol. 55.

2. Si autem subditi sint, qui recipiunt, triennio voti priuationem incurrunt, apud Fratres Reformatos, prout in eorum Statutis 1642. cap. 3. num. 22. limita nisi confugientes essent Syndici, seu Procuratores Conuentuum, vel eorum filij, quia isti maximis gaudent priuilegijs, prout v. Syndicus, Clemens VII. Dum consideramus, Bullarium Rom. tom. 1. pag. 492 limita secundò, nisi confugiant per aliquot dies ob metum carcerationis post rixam, donèc se componant, vel per aliquod simile, quia in huiusmodi casibus non computantur inter Bannitos, & decoctores, seu fallitos, &c. donèc sint declarati per Edictum.

Beatificatio, Imagines, Canonizatio.

S V M M A R I V M.

Praxis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum, num. 1.

Circa Imagines, declarat non esse exponendas cum aureola, donec, &c. Nec imprimi gesta miracula, nec apponi tabellas, &c. Apponitur poena contra transgressores, num. 2.

Circa Formam, & habitum Sacrarum Imaginum prohibentur ne exponantur cum alio habitu, & forma, quam Ecclesia Catholica, ab antiquo tempore consuevit, num. 3.

Nec cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis, nec Imagines Prophane in Ecclesia exponantur, quae omnia observanda sunt sub poena excommunicationis, ac privationis vocis activae, & passivae, num. 4.

P Praxis Sacr. Rituum Congregationis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum talis est.

De hoc tractari non potest, nisi post 40. annos à morte Servi Dei, & tunc nonnisi ex speciali concessione Summi Pontificis.

Inhibet formari processus, formatosque aperi-ri, nisi à specialibus delegatis: Interim tantum conceditur, quod Ordinarius instruere possit Processus in genere ad examinandum, an concedi possit instructio Processus in specie, ne occasione dilationis pereant probationes.

Prohibetur omnibus, ne informationes super Sanctitate alicuius defuncti capere presumant.

Is verò, cui miraculum aliquod narrabitur sub sigillo secreti recipiat, & secreto ad Episcopum loci transmittat.

Concessi Processus in specie, transmittendi sūt ad Sedem Apostolicam in Sacra Rituum Congregatione examinandi, quoad ipsorum validitatem tantum.

Deindè absque Processu ad vltiora sigillandi sigillo eiusdem Sacrae Congregationis, & asseruandi vsque ad præfinitum tempus examinata, prius vitæ Sanctitate. Declarat tempus ad Canonizationem necessarium esse centum annorum.

Peyrin. tom. 2. fol. 447. Pasqualig. ad Lauret. de Franch. num. 1195. Nicola V. Canonizare in regesto Sacrae Congregat. Rit. fol. 75.

CIRCA IMAGINES.

2 **V**Rbanus Papa Octauus in Constit. 132. Cælestis Hierusalem Ciues, quæ habetur in Appendice Bullarij Romani tom. 4. fol. 38. Declarat, & confirmat Decreta ædita circa Processus pro Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum conficiendos, videlicet.

Quod imaginibus defunctorum, qui in bona Sanctitatis fama decesserunt non possunt apponi Aurcolæ, nec in Oratorijs, aut locis publicis exponi, donec Beati declarentur à Sede Apostolica, & si quæ appositæ sunt omninò amoueantur.

Nec imprimi gesta, miracula, & reuelationes eorum.

eorumdem sine recognitione, & approbatione Ordinarij, nec etiam apponi Tabellæ ad eorum sepulcra, ac lampades accendi.

Excipiuntur ij, quæ à longissimo tempore Apostolica Sedes, vel Ordinarij tollerarunt.

Tabellæ tamen recipi possunt, ac in locum extra Ecclesiam custodiendæ sunt. Poena contra transgressores, si Regulares fuerint est priuationis suorum officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, necnon suspensionis à Diuinis in Bullar. Romano tom.4. pag.54.

3 Circa formam, & habitum Sacrarum Imaginum adest Constitutio præfati Urbani Papæ Octauij in append. Bullarij Romani pag.22. Sacrosancta, &c. in qua prohibet, quod Imagines D.N. IESV Christi, Deiparæ Virginis Mariæ, ac Angelorum, Apostolorum, Euangelistarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum quorumcumque sculpere, aut pingere, vel sculpi, aut pingi facere, aut ante hac sculptas, aut pictas, & alias quomodolibet effictas tenere, seu publico aspectui exponere, aut vestire cum alio habitu, & forma, quàm Ecclesia Catholica ab antiquo tempore consuevit.

4 Nec etiam cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis: Ac vt Imagines aliter pictæ, ab Ecclesijs amoueantur, nec exponantur in eisdem, ac earum Frontispicijs, & Atrijs imagines prophanæ, vel alia indecentiam, & in honestatem præferentia. Quæ omnia obseruanda sunt sub pœnis excommunicationis priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ.

Beati .

S V M M A R I V M .

Beatorum Imagines, Tabellæ, &c. in Ecclesijs non exponantur inconsulta Sede Apostolica. num. 1.

Obtenta facultate exponendi, non super Altari, sed tantum in pariete collocentur. n. 2.

Eorundem obtenta Altarium erectione, non tamen potest de illis celebrare officium, & Missa, absque expressa facultate. n. 3.

Cultus concessus pro vno loco, non extendatur ad alium, inconsulto Pontifice. n. 4.

Vbi permissum fuit Beatos prædictos ab omnibus coli, non tamen publica officij recitatio est concessa, sed tantum priuata. n. 5.

Missæ indultæ certis Presbyteris Regularibus, vel Secularibus alicuius loci à confluentibus Sacerdotibus, minime celebrentur. n. 6.

Dies festi Beatorum non celebrentur, absque indulto Apostolico. n. 7.

Non apponantur in Kalendario, nisi illius tantum loci, in quo Officium, & Missa de eisdem celebratur. numer. 8.

Particularia suffragia eorundem, in Ecclesiasticis precibus non recitentur. n. 9.

Nec inuocentur in publicis præcibus præter indultas à Sede Apostolica. n. 10.

Nec in Processionibus, eorundem Reliquiæ circumferantur. n. 11.

Sac. Congreg. non intendit præiudicare cultui Beatorum
ab

ab immemorabili tolerato . n. 12.

Beati in Patronos non eligantur , nec eorum Natalitia cum Octauis celebrentur . n. 13.

Sanctissimus D.N. præfata Decreta approbavit, ac Typis imprimi, & publicari mandavit . n. 14.

Ad eorundem obseruantiam compellantur ab Ordinarijs, tam Regulares , quàm illi , qui nulli subduntur Episcopo . num. 15.

*Decretum super cultu Beatis adhuc non
Canonizatis præstando.*

AD aures Eminentissimorum Patrum Congregationis Sacr. Rituum plures deueniunt, qui patrantur Indultorum excessus in materia præstationis cultus Beatis, adhuc non canonizatis , quamobrem eos eliminare, ac ne in futurum inducantur prouidere studentes, ad infra scripta deueniunt Decreta , &

1. Quod eorundem Beatorum Imagines, etiã non principaliter , & vti supplices appositæ , Simulacra, Picturæ, Tabellæ , aut Scripturæ eorum præclara gesta repræsentantes , aut referentes , in Ecclesijs, Sacrarijs , & Oratorijs quibuscumque , & præsertim in quibus Missæ sacrificium, vel alia Diuina Officia peraguntur, inconsulta Sede Apostolica, nullo pacto exponantur .

2. Quòd vbi indultū fuerit per Sedem Apost. Imagines , Simulacra , pictasque Tabellas in Ecclesijs poni, & coli posse , in pariete tantum , non autem super Altari, collocandi facultas tributa censeatur .

3. Quod

3. Quòd si concessa fuerit per eandem Sedem Apostolicam Altarium erectio, non tamen ob id Missam, & Officium de prædictis Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur; etenim specifica, & expressa concessio super his præcedere debet.

4. Vbi in vno loco cultus fuerit concessus, non extendatur inconsulto Pontifice, ad alium locum, quamuis alia concurrente auctoritate.

5. In locis, vbi Beatos prædictos ab omnibus coli permissum fuit, non indè publica Officij recitatio permessa censeatur, sed tantummodò priuata; nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes Apostolica de hoc indulserit.

6. Missæ paritèr, quæ fuerint indultæ certis personis, nempe Presbyteris Regularibus, vel Secularibus alicuius loci, vel Monasterij, seu Presbyteris alicuius Ecclesiæ seruitio præcipuè addictis, à confluentibus Sacerdotibus, quauis dignitate (etiam Cardinalatus) insignitis, minimè celebrentur.

7. Dies festi in Beatorum eorundem memoriam non celebrentur, nisi speciali indulto Apostolico prouisum fuerit.

8. Eorundem nomina in Kalendarijs non apponantur, nisi illius tantum loci, earumque personarum, in quo, & à quibus cultus cum Officio, & Missa celebretur.

9. In quibusuis Ecclesiasticis precibus, etiam in Oratorijs priuatis recitandis, particularia eorundem suffragia non apponantur, vel recitentur.

10. Publicis in precibus, præter indultas, & à Sede Apostolica approbatas, iidem Beati non inuocentur.

11. Eorundēque Reliquiæ in Processionibus minimè circumferantur.

12. Sacra eadem Congregatio præsentibus declarare, & iussione remouere non intendit cultum Beatis per communem Ecclesiæ consensū; vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel temporis centum annorum metam excedentis scientiam, ac tolerantiam Sedis Apost. aut Ordinariorum hætenus præstitum; ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitum. Verum si, à centum annis citra cultus huiusmodi, aliqua ex parte constiterit auctus, & extensus, eo casu Sac. eadem Congregatio eundem in pristinum reduci iubet, prout quemuis cultum, extra casus prædictos, ad expressa tantum verbaliter in Apostolicis indultis omninò reuocari mandat sub poenis, &c.

14. Firmis quoque remanentibus Decretis, nempe nè Beati in Patronos eligantur, nè eorum Natalitia cum Octauis celebrentur, & alijs quibuscumque à Sac. Congregat. hætenus emanatis, quæ præsentì Decreto renouantur.

14. His autem Sanctissimo relatis, & in Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinalem Sacchetti accuratè perlectis, maturèque discussis, Sanctitas Sua ea approbauit, & pro omnimoda eorum obseruatione, mandauit

Typis imprimi, ad Valuas affigi, & publicari, vt elapso termino sex mensium à die publicationis eorundem, omnes, & singulos afficiant, & arctent, ac si omnibus, & singulis eadem exhibita, & personalitèr præsentedata, intimata, seù notificata fuissent.

15. Indulsetque locorum Ordinarijs, vt auctoritate Sedis Apostolicæ possint, imò debeant Sæculares, & Regulares quoscunque, quantumvis exemptos, etiam Societatis Iesu, S. Antonij Viennensium, & S. Ioannis Hierosolymitani, ac reliquos omnes, speciali expressione indigentes, etiam sub censuris compellere. Cumque aliqui nulli subdantur Episcopo, qui eos, si excefferint, coercere valeant, eo casu à Sedis Apostolicæ Nuncijs, si aderint, sin minus ab Archiepiscopis, in eorum Prouincijs, vel ab Episcopis Romano tantum Pontifici subiectis, intrà, vel propè quorum Diocesis limites, eorum Ecclesiæ, vel Monasteria sita fuerint, tamquam à Sede Apostolica Delegatis, ad huiusmodi Decretorum obseruationem prædicti omninò cogantur. Die 27. Septemb. 1659.

Iulius Episcopus Sabineus Card. Sachettus.

F. M. Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secret.

Fuit impressum Romæ, In Regeſto huius Congregationis fol. 148.

Declaratio præfati Decreti super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

Atlatis ad Sac. Rit. Congregationem dubijs circa obseruationem, & intelligentiam Decreti

creti super cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando, editi die 27. Septembris 1659. & publicati 3. Februarij præsentis anni 1660.

Primo. An vbi indultum fuerit, vt Missa de aliquo Beato celebretur, liceat eius Imaginem, & Simulachrum super Altari exponere, necnon votiuas Tabellas ibidem appendere?

Secundò. An S. Dies Festi in Beatorum honorem non celebrentur, extendatur ad Festa deuotionis?

Tertiò. An indulta recitandi Officium cum octaua, vel sine octaua, & celebrandi Missam de Beatis, fuerint reuocata per dictum Decretum Sacre Congregationis?

Quartò. An in Ecclesijs, in quibus Officium, & Missa de Beatis recitari, ac respectiuè celebrari possunt, liceat eorum Reliquias exponere?

Quintò. An Episcopi Regulares, qui ex indulto Sedis Apostolicæ gaudent priuilegijs suæ Religionis, de quibus sunt capaces pro eorum conditione, possint de Beatis suæ Religionis recitare Officium, & in proprijs Cathedralibus Missam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere?

Sacra Rituum Congregatio respondit.

Ad Primum, affirmatiuè.

Ad Secundum, negatiuè.

Ad Tertium, paritèr negatiuè.

Ad Quartum, affirmatiuè.

Ad Quintum, negatiuè. Die 17. Aprilis 1660. Iulius Episc. Sabinen. Card. Sacchetti. Loco † Sigilli.

F.M.

*F. M. Phæb. Sac. Rit. Congreg. Secr. &c. Gratis etiã quoad
scripturam. Romæ ex Typographia Reuerenda Came-
ræ Apostolicæ 1660.*

Benedictio .

S V M M A R I V M .

*Prælati Fratrum Minorum quam benedicere possunt .
num. 1.*

*Benedicere nequeunt paramenta Ecclesiarum non sibi
subditarum . num. 2.*

*Circa benedictionem Oorum , & purificationem Mulie-
rum Sac. Congreg. declarauit id facere posse . num. 3.*

*Formula Benedictionis Vestium personarum secularium ,
quas Prælati benedicere possunt . num. 4.*

Benedictio Cinguli pro Cordigeris . num. 5.

Benedictio Coronæ, aut Rosarii . num. 6.

*Benedictio Oliuarum in die S. Petri Martyris contra tem-
pestates . num. 7.*

1. **P** Prælati Fratrum Minorū Observantiæ pos-
sunt benedicere omnia , & singula eiusdē
Ordinis , & Observantiæ Ecclesias , Cœmeteria ,
Capitula , & Oratoria , vbicumque existentia , &
alia quæcumque ad Diuinum cultum , & vsum
Fratrum necessaria (præter Calices , Patenas , &
Campanas) pro eorundem Fratrum vsum tantū.
Leo X. Religionis suadet honestas , &c. apud con-
fect. fol. 116.

2. Benedicere nequeunt Paramenta Ecclesia-
rum

rum non sibi subditarum Abbates, Prælati, & Superiores Regularium, ex declaratione Sac. Congregationis Rituum die 24. Augusti 1609. apud Gauant. in Decretis, quæ ad Missam pertinent num. 13. Lezan. v. Benedictio num. 8. eapropter cautè legendi sunt, qui extendunt hanc facultatem ad Paramenta aliarum Ecclesiarum.

3. Circa Benedictionem Quorum, & Purificationem Mulierum, declarauit Sacra Congregatio Concilij 2. Iulij 1621. in responsione super 14. dubia posita in controuersia ab Archiepiscopo Bonon. contra Regulares, posse id facere, prout iam vsus obtinuit. Peyrin. tom. 2. fol. 211. Pasqualig. in Addit. ad quæst. 99. Laureti de Franc. par. 2. fol. 521. In Regeſto Concil. Trident. fol. 155.

4. Possunt etiam *benedicere vestes personarum secularium*, & quia frequenter accidit casus, opere pretium duxi, ponere in hoc Theatro Benedictionem desumptam à Compendio Cæremoniæ Francisci Mariæ de Capellis fol. 275. quæ vulgò dicitur S. Vbaldi.

Adiutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

EXorcizo vos creaturas diuersas indumentorum per eum, qui vos parauit ad ornamentum generis humani, vt sitis Indumenta benedicta, pura, & munda ab omni virtute Diaboli, & Ministrorum eius, & ab omnibus factoris, & maleficijs cuiuscumque generis sint, vt vires Diaboli retinere non possitis, sed sitis in nomine Diui Vbaldi indumenta pura, benedicta, & sanctificata; quæsumus Domine, vt hæc indumen-

ta in tuo nomine purificare beneddicere , & sanctificare digneris, nani ego Sacerdos tuus hæc indumenta in tuo nomine, & Diui Vbaldi bened dico , purifico , & sanctifico : Concede Domine, vt qui ea portauerit , & induerit cælestis gratiæ , & benedictionis plenitudinem valeat accipere, vt ab omnibus dæmonibus, & factoris sit liber, & defensus. In nomine Patris, & Filij, &c. Aspergantur aqua benedicta.

Benedictio Cinguli pro Cordigeris .

Adiutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus .

5. **D**EVS, qui vt seruum tuum redimere, filiū tuum per manus impiorum ligari voluisti beneddic quæsumus Cingulum istud, & præsta, vt famulus tuus, vel famula tua, qui eo velut ligamine poenitentiali sui corporis cingetur, vinculorum eiusdem Domini Nostri Iesu Christi perpetuò memor existat, & in ordine quem assumit perennitèr perseueret, tuisque cum affectu semper obsequijs se alligatum esse cognoscat. Per Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta. Deindè : Præcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, vt maneat in te virtus continentia, & castitatis, Per Christum, &c. Amen.

*Benedictio Corone, & Rosarij .**Adiutorium, &c.**Domine exaudi, &c.**Dominus vobiscum, &c.**Oremus .*

Omnipotens, & misericors Deus, qui propter
nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos
Filium tuum Dominum nostrum Iesum Christū
pro redemptione nostra De Cælis in terram de-
scendere, & de Beatissimæ Virginis Mariæ utero,
Angelo nunciante carnem suscipere voluisti, vt
nos eriperes de potestate diaboli, obsecramus im-
mentam clementiam tuam, vt hæc Corona in
honorem, & laudem eiusdem Genitricis Filij tui
ab Ecclesia tua fidei dicata benedicas, & san-
ctifices, eique tantam infunde virtutem Spiritus
Sancti, vt quicumque eam portauerit, vel dixe-
rit, aut in domo reuerenter tenuerit, ab omni ho-
ste, & facturis semper, & vbique in hoc sæculo li-
beretur, & in exitu suo à Beatissima Virgine tibi
pleno bonis operibus præsentari mereatur. Per
eundem Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta .

*Benedictio Oliuarum Sancti Petri Martyris
contra Tempestates .*

Adiutorium nostrum , &c.

Domine exaudi , &c.

Dominus vobiscum , &c.

Oremus .

7. **D**omine Iesu Christe Filij Dei viui benedic Oliuas istas supplicationibus nostris, & infunde eis quæsumus Domine per virtutem Sanctæ Crucis, & per intercessionem S. Petri Martyris tui, cælestem benedictionem, quam ad repellendas tenebras humani generis tribuisti talem benedictionem signaculo Sanctæ Crucis accipiant, & in quibuscumque locis positæ fuerint, discedant principes tenebrarum, & contremiscant pauidi cum omnibus ministris suis de habitationibus illis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare seruientibus tibi Omnipotenti Deo. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur aqua benedicta .

Beneficium .

S V M M A R I V M .

Novitius Beneficiatus biennale ante professionem de licentia Ordinarij renunciare debet. num. 1.

Si non renunciauerit, post professionem vacant quæcumque beneficia . num. 8.

Noui-

1. **N**ouitius Beneficiatus de licentia Episcopi, siue eius Vicarij, quæ non requiritur in scriptis, intra duos menses proximos ante professionem, quando scilicet Nouitius est iam receptus à fratribus, & accinctus ad illam emittendam debet renunciare, & non aliàs intelligatur effectum suum sortiri, nisi sequuta professione, Conc. Trident. sess. 25. de Regul. cap. 16. Hieroym. Rodriq. resol. 15. num. 19. Pasqualig. in addit. Laureti de Franch. par. 2. quæst. 41. fol. 494.

2. Post Professionem in Religione approbata (etsi Nouitius non renunciauerit) vacant quæcumque beneficia ante habitum, c. Beneficium de Regul. in 6. Sanch. lib. 6. in Decal. cap. 29. num. 2. & quidem siue beneficia sint maiora, siue minora, cum indistinctè loquatur Tex. in d. cap. benef. vbi Barbof. num. 2.

Bibliotheca.

S V M M A R I V M.

In virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis prohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem, ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum. num. 1.

1. **P**rohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Obseruantia Sancti Francisci in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommu-

nicationis ipso facto incurrenda, ac Pontifici re-
 seruata, nisi satisfacto omni damno, vniuersis, &
 singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, &
 Regularibus, vniuscuiusque status, ordinis, & con-
 ditionis existant, etiamsi Pontificali dignitate
 præfulgeant. Pius V. Cum sicut 1598. apud Ro-
 driq. in Bullar. fol. 427. in Bullario Franciscano fol.
 105. Sixtus V. Cum sicut accepimus 1587. vt in
 Bullario Romano tom. 2. pag. 596. vel 452. Inno-
 centius X. Conseruationis 51. pro Bibliothecis
 Fratrum Minorum Strictioris Obseruantie Pro-
 uinciæ Romanæ, prout in Archiuio S. Francisci
 Transtyberim.

Bona Spiritualia.

S V M M A R I V M.

*Generalis, & Prouincialis Ordinis Minorum possunt ap-
 plicare alijs extra Religionem bona spiritualia suorum
 subditorum. num. 1.*

Formula literarum huiusmodi communicationis. n. 2.

1. **P**ossunt Prælati Religionum applicare alijs
 extra Religionem bona spiritualia suorū
 subditorum, & illis tribuere literas, seu patentes
 talis communicationis, ex Priuilegio Urbani V.
 quo concessit Generali, & Prouincialibus Ordi-
 nis Minorum, vt possint Benefactoribus Ordinis
 communicare suffragia, indulgentias, orationes,
 & bona spiritualia, Monument. Ordinis secundæ
 impres-

impressionis fol. 261. Cafarub. in compend. Privil.
leg. Mendic. v. Indulgentiæ concessæ exhibentibus
n. 6. Lezan. v. Bona Regularium n. 2.

2. Circa patentes literas huiusmodi commu-
nicationis bonorum spiritualium, quas Prouin-
ciales concedere solent, non inutile duxi pro eo-
rum solatio, ponere sequens exemplar, videlicet.

Quamuis ex charitatis debito omnibus teneamur, illis tamen longè amplius noscimus obliga-
ti, quorum beneficia certis modis experimur. Cū
igitur sincerum deuotionis affectum crebris be-
neficijs comprobatum, quem erga Beatissimum
Patrem N. Franciscum, eiusque Ordinem, & Fra-
tres nostros Reformatos præcipuè geris, sicuti
ex pia, fidelique plurimorum Fratrum nostro-
rum relatione cognouimus, ob arctissimam, vo-
luntariamq; quam profitemur paupertatem, nulla
temporalium bonorum mercede compensare va-
leamus, spiritualibus tamen numeribus, pro mo-
do gratiæ Dei, quo poterimus affectu prosequi-
mur. Ideò Dominationem tuam, necnon, & to-
tam familiam tuam in Confraternitatem nostram
recipientes in vita pariter, & in mortem, iuxta
Indulta à Summis Pontificibus Superioribus no-
stri Ordinis gratiosè, benignèque concessa, ple-
nam vobis participationem omnium bonorum,
spiritualium, Missarum videlicet, orationum, suf-
fragiorum, Diuinorum officiorum, Ieiuniorum,
vigiliarum, abstinentiarum, peregrinationum,
poenitentiarum, mortificationum, disciplinarum,
prædicationum, lectionum, meditationum, ob-
seruantiarum, laborum, & deuotionum, ac om-
nium

nium aliorum bonorum, quæ nedum in hac Prouincia Stricteris Observantiæ, verum etiam in omnibus supradictis ab omnibus, & ab vnoquoque nostrum peraguntur, & fiunt, & quæ Diuina Clementia acceptare dignabitur toto cordis affectu impartimur, vt multiplici suffragiorum adiuti præsidio, & in præfenti Diuinarum gratiarum incrementa. & in futuro æternæ gloriæ præmium possidere mereamini; In quorum omnium fidem has nostras fieri iussimus, & manu propria, ac maiori Officij nostro sigillo munitas dedimus. Valete. Datum, &c.

Bona Temporalia.

S V M M A R I V M.

Fratres Minores de Observantia bona immobilia possidere nequeunt. num. 1.

Nec consuetudine induci potest, vt ea in communi licite possideant. num. 2.

Possunt recipi, sub ratione eleemosynæ, cum protestatione non habendi ius super illa. num. 3.

Ponitur exemplar protestationis. num. 4.

Corroboratur præfata doctrina per Decretum Reuerendæ Fabricæ super legatis relictis Fratribus Min. de Obseru. num. 5.

Ponitur aliud Decretum de non componendis legatis Fratribus Minoribus relictis. num. 6.

Bona immobilia Monasterio incapaci retinendi ea, quomodo alienari possunt. num. 7.

1. **B**ona immobilia possidere licitū est Mona-
sterijs, & domibus, tā viro-
rum, quā mul-
lierum, & mēdicantium, exceptis Domibus Fra-
trum Sancti Francisci de Observantia, & Capuc-
cinorum. Trid. sess. 25. de Regularibus, & Mo-
nialibus cap. 3.

2. An autem consuetudine induci possit, vt di-
cti Minores possideant licitè bona immobilia in-
communi, negatiuè tenet Sanchez tom. 2. moral.
lib. 7. cap. 25. num. 16. Fulgos. conf. 105. Cephal.
conf. 97. num. 4. quod magis confirmatur ex cre-
bris declarationibus Capitulorum Generaliū eius-
dem Ordinis Minorum de Observantia, & præ-
cipuè de anno 1651. in quo Capitulum generale
Romanum protestatum est se velle obseruare Re-
gulam Sancti Francisci ad literam sine vlla dispē-
satione, iuxtā declarationes Apostolicas, quæ pu-
ritatem nostræ Regulæ declararunt.

3. Hinc est, quod si offerantur bona mobilia,
vel immobilia præfatis Fratribus Regularis Ob-
servantiæ Sancti Francisci, vt ipsi dicant certa Of-
ficia, & Missas, Superior Conuentus debet facere
protestationem ei, qui Testatoris voluntatem
adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas
nullum ius habent Fratres ex vi legati, sed tan-
tum recipient sub ratione eleemosynæ. Urban.
Oct. constit. 49. tom. 4. pag. 67. Bull. Rom.

4. Exemplar autem huiusmodi protestationis hoc
erit.

Nos Frater N. Guardianus Conuentus N. &
Discreti eiusdem, dicimus, ad nostram notitiā
peruenisse, quod N. certam eleemosynam huic

Conuentui distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus Missis, & Officijs celebrandis legasse, cunque legata huiusmodi, nisi per simplicem eleemosynam ex nostra Regula nobis acceptare non liceat, per præsentes protestamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus, si tamen Hæres, aut Executor testamentarius dictam quantitatem per viam simplicis eleemosynæ, omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, nobis libere cōferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ Testatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè, & fidelitèr satisfaciemus; quæ protestatio scripta à Guardiano, & Discretis dabitur Executori Testamenti, & in libro Conuentus ad futuram rei memoriam adnotabitur, & hac ratione tantum, secundum doctrinam S. Bonaventuræ in duabus Congregationibus generalibus receptam, & in Romana Rota examinatam, bona temporalia, seu legata recipere permissum est. Congr. gener. Rom. 1603. 1615. & 1628.

5. Magis, ac magis corroboratur præfata doctrina per *Decretum Congregationis Reuer. Fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe super legatis relictis Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci, videlicet.*

Cùm sæpius fuerit habitus recursus ad Sacram Congregationem Vener. Fabricæ Sancti Petri super annuis legatis factis, seu faciendis ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Observantia, cum onere Missarum, seu Officiorum, siue gratis, siue alio modo.

Prætendente Ven. Fabrica S. Petri ad illam spectare propter dictorum Fratrum incapacitatem huiusmodi legatorum .

Dictis autem Fratribus allegantibus posse annua legata huiusmodi recipere, tuta conscientia, quatenus hæres ex sua libera voluntate voluerit illa dare in eleemosynam, & committere Fratribus dictas Missas, & Officia iuxta sententiam Sancti Bonaventuræ, & Decreta Sacræ Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ Cōsultationibus præposita sub die 4. Iulij 1628. publicata .

Eadem Sacra Congregatio pro opportuna præmissorum prouisione, facta prius relatione Sanctissimo D.N. Urbano Papa Octauo, ac de illius expresso ordine, & mandato decreuit in futurum super huiusmodi legatis obseruari, vt infra .

Quod huiusmodi legata per debitores, vel hæredes non extinguantur, vel reducantur per cōpositionem cum Ministris Fabricæ faciendam, vel alio quouis modo, sed illorum capitale, siue fors principalis, vel proprietas absque alia diminutione conseruentur semper, & perpetuò ad effectū, vt in vsus Romano Pontifici pro tempore existenti benè visos applicari . Ità tamen, & quamdiū applicationem specialem auctoritate Apostolica fieri non contigerit, hæredes, vel debitores possint liberè, si velint dictis Fratribus dare dicta annua legata, per eosdem Fratres recipienda in eleemosynam, non autem per eos exigenda .

Et quod quæuis extinctio, reductio, seu diminutio

nutio capitalis, seu proprietas aliter absque Romano Pontificis speciali permissione facta, eo ipso nulla sit, nec debitoribus, aut alijs quibuscumque suffragetur.

Quodque Commissarii, alijque ministri Ven. Fabricæ super huiusmodi capitale, seu proprietate supradicta se de cætero non intromittant, nec dicti hæredes, seu debitores, aliquo modo molestant, nisi ad effectum reinuestiendi in casu reinuestimenti, seu prouidendi, vt conferuentur, vt supra, aut aliàs in applicationis executionem, auctoritate Apostolica facta, vel facienda.

Et quod nolentibus dictis hæredibus, vel debitoribus dare supradictis fratribus dictas elemosynas, seu annuas præstationes, siue legata, vt supra soluere, vel aliàs, seu illa nõ soluentibus, tunc in eo casu lapsis duobus annis à die obitus Testatorum si fuerit maturatum legatum, vel à die maturatæ illius solutionis, eadem Fabrica, vel illius Commissarii, & ministri, id totum, quod solutum non fuit pro præterito, pro rata tamen, in qua fuerit, vt supra elapsum biennium, vel vltra possit, & valeat annuas præstationes huiusmodi exigere, exigique facere ad sui beneplacitum, iuxta suas facultates, & priuilegia, saluo semper capitali, seu proprietate, vt supra, ad effectum, quod hæredes, vel debitores, dummodò de eis per Romanum Pontificem, pro tempore existentem, aliter non fuerit dispositum, nec prædicta legata, in alios vsus, eius auctoritate applicata fuerint, vel applicari contigerit, possint, si velint, etiam quomodocumque futuris temporibus, & sic deinceps
in per-

in perpetuum dare dictis fratribus dicta annua legata in cleemosynam, vt supra, nec fabrica eorundem hæredes, vel debitores molestare possit, & valeat toties, & quoties casus contigerit, nisi pro præterito, & tunc in alijs terminis tantum, post quorum maturationem fuerit elapsum biennium, vel vltra, vt supra, salua semper erectione beneficiorum, & applicatione legatorum, seu quorumcumque bonorum, & reddituum, ac iurium eisdem beneficijs, seu alijs vsibus pijs Apostolica auctoritate facta, vel in posterum quandocumque, & quomodocumque facienda, & executione litterarum Apostolicarum desuper expeditarum, seu expediendarum, itavt præfata decreta ad illas nequaquam se extendant, sed illæ semper firmæ, & illesæ remaneant, & suos plenarios, & integros effectus sortiri debeat, ita quod neque fabrica, neque hæredes, vel debitores præfatæ vlllo modo illas impedire, retractare, vel conuertere valeant, & saluis semper Sedis Apostolicæ auctoritate, ac facultatibus competentibus dictæ Sac: Congregationi Ven: Fabricæ.

Prohibuit tamen eadem Sac: Congregatio Fratribus supradictis, sub poena excommunicationis ipso facto incurrenda, ne audeant, seu præsumant, nec quilibet eorum audeat, seu præsumat per se, vel per alios Syndicos, Ministros, seu Procuratores tam sæculares, quàm Regulares dictas annuas præstationes, seu legata, nec iudicialitèr, tam coram quocumque Iudice Ecclesiastico, quàm sæculari, Ordinario, vel Delegato, nec aliàs nisi iuxta formam dicti Decreti Congregationis Fratrum Mino-

Minorum de Observantia S. Francisci Cismon-
 nae familiae à Sanctissimo D. N. deputatae ab hæ-
 redibus, seu quibuscumque alijs eorum debitoribus
 petere, minusve dictis hæredibus, seu debitori-
 bus facere aliquas receputas pro dictis annuis præ-
 stationibus, nisi pro rata, & pecunia, seu eleemo-
 synis supradictis cum effecta, ac verè, & realitèr
 eisdem Fratribus data, vel soluta, seu datis, vel
 solutis, nec sub alia data, nisi sub ea, qua verè fue-
 rit iisdem Procuratoribus, aut alijs pro eis facta
 realis satisfactio, & insuper nec Prouisos Aposto-
 licos pro tempore de beneficijs, quibus legata su-
 pradicta fuerint applicata, vel eorum Procurato-
 res, & Ministros super erectione dictorum legato-
 rum directè. vel indirectè impedire, vel molesta-
 re quouis quæsito colore, vel prætextu audeant,
 vel præsumant. Datum Romæ ex Collegio eius-
 dem Sac: Congregationis die 14. Februar. 1633.

Dominicus Card. Gimnadius.

Loco † Sigilli.

C. de Ghetis OEcon.

Gratis.

6. Decretum Sacrae Congregationis Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe super annuis legatis relictis Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci non componendis.

Sacra Congregatio Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe ad consulendum non minus in-
 demnitati Fratrum Ordinis Minorum de Obser-
 uantia S. Francisci, quam prouidendum malitiæ
 hæredum, & aliorum quomodolibet obligato-
 rum,

rum , qui differunt ultra biennium illis soluere , annua legata pia cum oneribus missarum , seu officiorum , vel etiam gratis dictis Fratribus , seu eorum Ecclesijs relicta , ac etiam in futurum relinquenda , sub spe postea super illis pro maiori summa se componen. cum Commissarijs , & alijs Reu. Fabricæ Ministris , & Officialibus .

Prohibuit , & expresse mandauit quibuscumq; Commissarijs , Oeconomis , Secretarijs , & alijs quibuscumque Officialibus , & Ministris Reu. Fabricæ , præsentibus , & futuris , & tam Urbis , & Status Ecclesiastici , quàm Regni Neapolis , & aliorum quorumcumque locorum sub poenis arbitrio eiusdem Sac. Congregationis , ne de cætero cum hæredibus , vel alijs , vel quomodolibet obligatis ad solutionem dictorum Legatorum , ad aliquam compositionem , remissionem , vel transactionem deueniant , sed ab illis omnes annatas supra biennium decursas , & non solutas integraliter exigant , & exigere faciant in beneficium dictæ Reu. Fabricæ sine relaxatione alicuius minimæ portionis , siue quantitatis , seruato in reliquis tenore Decreti in hac materia ab eadem Sac. Congregatione æditi sub die 14. Febr. 1633 .

Et compositiones , seu remissiones quascumq; in contrarium , quomodolibet faciendas , eo ipso nullas , & irritas esse decreuit , & declarauit , mandans ita componentes ad residui , sic sibi remissi , seu condonati , solutionem adstringi , & cogi posse perindè , ac si compositio , seu relaxatio per eos obtenta non esset .

Et ne ab aliquo huius Decreti ignorantia prætendi

tendi, & allegari possit, decreuit illud in lucem
ædi, publicari, & pro negotijs Status Ecclesiastici
affixum in Vrbe in ianuis Sacros. Basilicæ Vati-
canæ, in acie Campi Floræ, alijsque locis consue-
tis, & pro negotijs Regni Neapolis in ianuis Ec-
clesiæ Archiepiscopalis Neap. nec non solita Re-
sidentia Tribunalis ipsius Reu. Fabricæ perindè
affigere, ac si omnibus interesse habentibus per-
sonaliter intimatum esset. Datum Romæ in Col-
legio eiusdem Sacræ Congregationis die 15. De-
cembri 1646.

7. Bona immobilia relictâ, vel donata Mona-
sterio incapaci retinendi etiam in communi, pos-
sunt alienari sine assensu Apostolico, & pretium
eorum conuerti in necessitatem, & vtilitatem
Monasterij, quia hæc bona non sunt Monasterio
incorporata ob incapacitatem eiusdem, vt in
Clem. Exiui de verb. signific. hinc est, quod Fra-
tres Minores Regularis Observantiæ, Capucci-
ni, & Theatini possunt sibi relictâ alienare sine li-
centia Papæ, ex declaratione Sacræ Congregatio-
nis Concilij Tridentini, quam refert Donat. par. 2.
qq. regul. tr. 14. qu. 63. fol. 355. & habetur etiam
in libello articulado Bullæ, & Decreta recent.
fol. 100. & 125.

8. Bona Ecclesiarum non possunt dici bona
Clericorum, vel Monachorum, qui solùm sunt
usuarii, sed verè, & propriè dicuntur patrimonia-
lia Domini Nostri Iesu Christi. Etenim quæ Ec-
clesiæ offeruntur, intuitu Dei offeruntur, qui om-
nia dedit eius filio, nempe Christo Domino, vt
docuit Innoc. in cap. Cum ex parte de elect. in 6.
& in

& in lib. *Leuitici* cap. 25. habentur hæc verba :
Terra quoque non vendetur in perpetuum, quia
mea est, & vos aduenæ, & Coloni mei estis, hinc
est, quod bona Ecclesiæ non possint alienari sine
consensu Romani Pontificis, *Donat. par. 2. qq.*
regul. tract. 14. q. 2. n. 1. fol. 320.

9. Bonorum mobilium, & immobilium, qui-
bus vtuntur Fratres Minores S. Francisci qualia
sunt ædificia, seu Domus Ecclesiæ cum hortis,
ornamenta, calices, & alia vasa, cultui, & seruitio
Altaris dicata. Romanus Pontifex est Dominus
etiam temporalis, ad cuius potestatem recepta
sunt per Alexandrum VI. confirmantem literas
Prædecessorum suorum, *Casarub. in comp. pri-
uil. Mend. v. bona §. 9. fol. 99.*

10. Bona Ecclesiasticarum personarum sunt
exempta à Gabellis ex decreto Sacræ Congrega-
tionis Controuersiarum Iurisdictionalium de
exemptione bonorum die 21. Aprilis 1640. prout
in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardi-
nalem, Controuersijs Iurisdictionalibus præpo-
sitorum, alias censuit, bona per Ecclesiasticos pos-
sessa gaudere exemptionibus à quibuscumque
impositionibus, & oneribus, quæ non sint copu-
latiue, certa realia, & inuariabilia, iuxta decisio-
nem in Brundusina Gabellæ, coram bo: me: Penia,
& concordari, nec non ab impositionibus Came-
ralibus, etiam comprehensiuis Ecclesiasticorum,
quando Ecclesiastici libertatem eam non soluendi
præscripserint. Iuxta Decretum anno 1600.
tempo-

tempore san: mem: Clementis Octauæ editum.

Datum die 21. Aprilis 1640.

Io: Baptista Pamphilius.

F. Paulutius Sac: Congr: Secret.

In regeſto Concil. Trident. fol. 128. Paſq. in addit. Laur. de Franc. par. 2. quæſt. 48. num. 2.

Breua Pœnitentiariæ.

S V M M A R I V M.

Confessarj Regulares, quomodo accipere, aperire, & exequi Breua Sacræ Pœnitentiariæ poſſint.

1. **C**onfessarij Regulares, qui communicant in Priuilegijs cum Iesuitis, si sint approbati ab Ordinario; licet non graduati de licentia suorum Generalium, vel Prouincialium, si id illis à Generalibus concessum fuit, possunt accipere, aperire, & exequi Breua Sacræ Pœnitentiariæ, quæ communiter Magistris Sacræ Theologiæ, vel in Iure Canonico Doctoribus destinantur.

Ratio est, quia Gregorius XIII. id solum concessit Generali Societatis Iesu, ut ipse alijs committat, & ita debet fieri in alijs Ordinibus, aliàs nihil fiat, Portell. in dub. Regul. verb. Confessor aperiens fol. mihi 80. nu. 15. ubi ponit formulas Breuium, seu literarum, iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sacra Pœnitentiaria, Lezan. tom. 1. cap. 19. num. 38. qui tamen

men obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religionēs, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ num. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sacræ Poenitentiariæ.

Bulla .

S V M M A R I V M .

Explicatur differentia, quæ est inter Bullam, Breue, Rescriptum, simplex Signatura, & Viuæ vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure inserti. num. 2.

1. **D**iuersis, variisque literis, & modis extræ Concilia, & Ius commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Romanus Pontifex explicat, vel enim ore tenens aliquid decernit, aut præcipit, & hoc vocatur Viuæ vocis oraculum; vel priuata Signatura, subscribendo alicui scripturæ per se, aut per suum Delegatum, siue sigillo, & hoc Signatura simplex appellatur; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam Rescriptum; vel per Literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ Literæ Bullæ nuncupantur.

2. Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa

emanata, siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilijs, & iure insertis, Brun. tract. 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac Literarum Apostolicarum est Auditor Camerae pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. Ad eximiam 33. Pauli V. Eximiae, Constitut. 28. Nicolius v. Auditor num. 5.

Bulla Cruciatæ.

S V M M A R I V M.

Minoritæ cum facultate Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ. num. 1.

Non tamen possunt uti priuilegio ædendi lacticia in Quadragesima. num. 2.

1. **M**inoritæ cum facultate suorum Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ, & uti priuilegijs ipsius, Sorb. in add. ad comp. priuil. mend. v. Cruciatæ fol. mihi 177.

2. Non tamen possunt uti priuilegio ædendi oua, & lacticia, ad libitum, in Quadragesima. Enriq. lib. 7. cap. 12. num. 10. nec eligendi Confessarium, qui eos absoluat ab omnibus reseruat, ex prohibitione Clementis Octauæ Rom. Pontificis 1599. apud Bullar. Rodr. fol. 528. ac etiam Urbani Octauæ in Specul. 1630. apud Peyrin. to. 2. fol. 387. in Bull. Rom. tom. 4. pag. 112.

Bulla Cœnæ.

S V M M A R I V M.

Absoluentes ab excommunicationibus in Bulla Cœnæ contentis in articulo mortis, quatuor conditiones observari debent. num. 1. & 2.

Ita sunt reservatæ, ut nunquam comprehendantur in aliquo Privilegio, nisi de ipsis fiat expressa mentio, nu. 3.

An Prælati Regulares absolvere possint suos subditos à casibus Bullæ Cœnæ. num. 4.

1. **N**emo extra mortis articulum, præter Romanum Pontificem, vel eius Legatum, potest absolvere ab excommunicationibus contentis in Bulla Cœnæ, nec etiam in articulo mortis, nisi cautione præstita, de stando Ecclesiæ mandatis, & de satisfaciendo pignoratitia, vel si hæc non possit, fideiussoria, quod si hæc non possit, saltem iuratoria.

2. Probatur auctoritate ipsius Bullæ Alexandri VII. ex qua desumpta sunt supradicta verba, etsi fortè aliqui contra tenorem Bullæ, absolutionis beneficium alicui impendere de facto præsumpserint excommunicationis sententia innotantur, & gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter procedetur.

3. Absolutiones earum excommunicationum ita sunt Sedi Apostolicæ reservatæ, ut nunquam comprehendantur in aliquo quovis privilegio concessò à Sede Apost. alicui Religioni, vel lu-

bileo, vel alteri quo facultas conceditur absol-
uendi à casibus Sedi Apostolicæ reservatis, nisi de
casibus Bullæ Cœnæ fiat expressa mentio. Grafs.
lib.4.cap.18.num.1.

4. An Regulares possint absolucere suos sub-
ditos à casibus Bullæ Cœnæ Domini, non ob-
stante noua reservatione ipsorum, quæ quotannis
fit in publicatione dictæ Bullæ. Alij affirmant,
alij negant, quos vide si placet resolut.72.tract.2.
de dub.Reg.apud Dian. qui in controuersia tam
gravi iudicis officium agere non vult, eapropter
standum est stylo Curia Romanæ, & non plus sa-
pere, quam oportet. Brundus.in Summa censur.
v.Bulla Cœnæ num.8.Bordon.resol.3.q.2.pag.20.
contr.27.quæres 5.6.Nald.v. Casus reservati.

Cadauera.

S V M M A R I V M.

*Quo tempore sepeliri, & deferri possunt Cadauera ad
Ecclesiam. num.1.*

*Alicubi deposita, quomodo transferri possunt ad proprium
sepulchrum. num.2.*

Quomodo exhumari possunt pro capiendis indicijs. nu.3.

Vide Exequia, Sepultura.

1. **P**Ro beneplacito suorum cadauera defun-
ctorum deferri possunt ad Ecclesiam, non
tamen sepeliri, nisi post competens temporis spa-
tium, Sacra Congregatio in vna Alissen. die

20. Februarij 1601. vt in Regeſto eiufdem fol. 81.
num. 15.

2. Alicubi depofita ad tempus transferri poſ-
ſunt ad proprium Sepulchrum, abſque alia licen-
tia; ſecus ſi tradita fuerint perpetuæ ſepulturæ,
Sac. Congr. in vna Lagonen. 16. Octob. 1602. in re-
geſto eiufdem fol. 119. & in Rituali Romano.

3. Exhumari non debent pro capienda infor-
matione abſque licentia Sac. Congreg. in vna Ieſi
17. Decemb. 1602. in regeſt. fol. 152. in altera Su-
tri prima Iunij 1604. in regeſt. fol. 62. quia laici in
cauſis criminalibus à foro Eccleſiaſtico non ſu-
munt indicia. Sac. Congr. Episcoporum in vna
Callien. 22. Nouemb. 1609. Synod. Caputaq. ſeſſ. 3.
c. 10. num. 5. Si tamen recognitio ſit facienda extra
Eccleſiam, poteſt Ordinarius talem licentiam
concedere, Sac. Congreg. Immunitatis, in vna
Nullius 2. Maij 1629.

Calix.

S V M M A R I V M.

Calix Eccleſiæ quomodo vendi poteſt, num. 1.

*Vaſa benediſta ſacrificio miſſæ ſeruientia non poſſunt a-
lienari ſine licentia Papæ, num. 2.*

*An Calix conſecratus, iterum inauratus egeat noua
Conſecratione? num. 3.*

*An Calix tornatilis amittat conſecrationem, quando ſe-
paratur à pede? num. 4.*

I Calix Eccleſiæ vendi poteſt, vt pretioſior
ematur. Quarant. v. alienatio num. 12.

Donat, in prax. Regul. par. 2. tract. 14. quæst. 9. num. 8.

2 Calices cum Patenis, Lampades, Candelabra argentea, Ampullæ, vasaque benedicta, cum aspersorio, & consimilia Sacrificio missæ feruientia non possunt alienari sine licentia Papæ, & eò fortius si sint aurea. Ricc. 1. par. prax. decis. 61. num. 2. Donat. in prax. Regul. par. 2. tr. 14. quæst. 51. num. 2.

3 Calix consecratus, iterum inauratus, an egeat noua consecratione vtraque probabilis: affirmatiua communior, & probabilior. Dian. 2 tract. 15. resolut. 3. Nicol. v. Calix.

4 Calix tornatilis non amittit consecrationem, quando separatur à pede, ità enim habet vsus in eo fundatus, quod facile potest coniungi cum illo. Suarez tom. 3. in 3. par. D. Thomæ disp. 81. sess. 7. secus dicendum de Calice non tornatili si separetur à pede propter oppositam rationem. Lezan. v. Calix num. 6.

Campana .

S V M M A R I V M .

Campanarum vsus ponitur in distico, num. 1.

Quare Campana non est pulsanda ad conuocandum populum, quando quis est iustitiandus, num. 2.

Sabbatho Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralē, num. 3.

Campana debet benedici, & consecrari ab Episcopo, ex necessitate præcepti, num. 4.

1 **C** Ampanarū vsus ponitur in distico gloss.
extr. qui cunctis de off. Custod.

*Laudo Deum verum, plebem voco, congreco Clerum
Defunctos ploro, pestem fugo, festa decoro.*

2 Non licet regulariter pulsare campanam,
benedictam, vt conuocetur Populus ad arma,
vel in signum, quod aliquis sit iustitiandus, quia
res sacræ non debent applicari ad vsus propa-
nos, præsertim illos, à quibus per se exequendi
abhorret Ecclesia: huiusmodi sunt causæ sangui-
nis. Pontif. Rom.

3 Sabbatho Sancto, Campanæ non pulsantur
ante Cathedralē, & in Diœcesi ante Parochia-
lem ex Leone Decimo in Concil. Lateranen.
sess. 11. Sacra Rituum Congreg. 9. Feb. 1608. fal-
lit quoad Campanas Minores, quæ sunt intra
Ecclesiam, quæ ante Campanam Cathedralis pul-
sari possunt, quæ verò sunt in Campanili spe-
ctent signum Cathedralis. Piscar. in prax. Cæ-
rem. lib. 3. sess. 8. cap. 4. num. 6.

4 Esse de necessitate præcepti, quod campa-
na sit benedicta, seu consecrata ab Episcopo pa-
tet ex Pontificali Rubr. de benedict. camp. signū
inquit, vel campana debet benedici antequam
ponatur in campanili hoc ordine. In primis de-
bet campana ipsa ita suspendi, & situari, vt cō-
modè possit intus, & extra tangi, tractari, & cir-
cumiri, &c. ac verbum debet importat necessi-
tatem, l. prima §. 1. ff. quod quisque Iuris Ro ta
apud Farin. part. 1. tit. 1. decis. 79.

Canonica Portio .

S V M M A R I V M .

Quid sit Canonica portio , & quare dicatur Canonica , num. 1.

Quibus debetur Canonica portio , num. 2.

An Monasteria, & loca exempta soluere teneantur hanc portionem , num. 3.

Quid de priuilegijs Regularium circa hanc portionem , num. 4.

Sententia contra Parochum S. Angeli , in foro Piscium Urbis , num. 5.

1 **C**anonica portio est certa bonorum pars debita Episcopis , seu Ecclesijs Parochialibus à quibuscumque de rebus illis prouenientibus . Et dicitur Canonica, quia est à Sacris Canonibus instituta . Syluest. in sum. v. Canonica portio , num. 1. Miranda in Man. Præl. tom. 2. quæst. 4. art. 1.

2 Canonica portio duplex est , alia Parochialis , Episcopalis altera . Parochialis est , quæ debetur Ecclesiæ Parochiali ; seu Rectori illius de funeralibus , & legatis relictis Ecclesiæ apud quā Parochianus eligit sepulturam . Episcopalis verò , quæ debetur Episcopo ab omnibus Ecclesijs suæ Diœcesis de legatis , aut relictis eisdem , & hæc ratione oneris , quod in administratione Episcopatus sustinet, ad instar legitimæ , quæ debetur Patri , vel Patrono ex bonis filij . Item in reco-

recognitionem superioritatis , & ob communicationem , quæ est inter Episcopum , & Ecclesias sibi subiectas , præsertim ob curam , & pabulum spirituale , quod illis præbet , Barbos. de officio , & potest Episc. allegat. 86. num. 1. Tamburin. de iur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 16. num. 1.

3. Monasteria autem , seu Ecclesiæ Regularium , & alia loca exempta non debent soluere istam Canonica portionem ; Ratio est , quia cum ea sint immediate Sedi Apostolicæ subiecta , nullam in eis superioritatem habent Episcopi , nec in illis procedunt rationes supra assignatæ , propter quas ea debetur illis ab Ecclesijs sibi subiectis . Ità communiter Doctores relati à Lezana in sum. qq. Reg. tom. 2. v. Canonica portio num. 6.

4 Ex priuilegijs etiam Regularium habetur non deberi hanc Canonica portionem , saltem de legatis ad certos vsus eorum . Id constat ex priuilegijs Summorum Pontificum , quæ refert Casarub. verb. Canonica portio num. 1. 2. 3. & Lezan. vbi supra num. 7.

5. His non obstantibus Reu. Parochus Sancti Angeli in foro Piscium de Vrbe prætendebat Canonica portionem quatuor millium scutorum relictorum pro reparatione Ecclesiæ Sancti Francisci Transiberim : quare auditis pluries partibus in contradictorio ; tandem pronunciatum fuit in fauorem Ecclesiæ præfatæ , prout sequitur .

Romana Canonica Portio :

Copia Sententiæ Illustrissimi Domini Baran-
zoni in Causa legatorum Quartæ funeralis , &
exequiarum factarum per Acta D. Bernardini de
Sanctis Notarij Eminentissimi Vicarij, de men-
se Decembris 1664.

Christi nomine inuocato, pro tribunali seden-
tes , & solum Deum præ oculis habentes ; per
hanc nostram definitiuam sententiam , quam de
Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus
in Causa , & Causis coram Nobis in decisis pen-
den. in prima instantia inter R. D. Ioannem Ber-
nardinum Durantem , Parochum , seu Curatum
Venerab. Ecclesiæ Sancti Angeli in foro Piscium
Actorem ex vna , & R. R. Guardianum , & Fratres
S. Francisci ad Ripam reos conuentos partibus ex
altera , de & super prætenso solutione quartæ le-
gati scutorum quatuor millium , seu alterius ma-
ioris summæ , ac exequiarum factarum elapso
die tumulationis relictarum per q. Nicolaum
Renzium ad fauorem Venerab. Ecclesiæ dd. S.
Francisci , Guardiani , & Fratrum , ad effectum
reparandi d. Ecclesiam , & augmentandi Pro-
fessorium Conuentus d. Ecclesiæ , rebusque alijs
& illarum occasione, de quibus latius in Actis
Causæ , ad quæ habeatur relatio ; Dicimus , pro-
nunciamus , decernimus , declaramus , conclu-
dimus , & definitiuè sententiamus , præuia ta-
men repetitione à quorundam prætenso præiu-
diciali decreto , nullum ius , nullamque actionē
compe-

competere, neque competisse dicto D. Ioan. Bernardino Parocho, seu Curato Ven. Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium, prout Nos nullum ius, nullamque actionem competisse, neque competere illi posse declaramus, mandamus, & volumus, & molestias, molestationes, turbationes, vexationes, combinatas, seu combinandas, seu fereñas, esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas, & nulla subsistenti ratione munitas, prout Nos fore, & esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas, & nulla subsistenti ratione munitas, prout Nos fore, & esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas esse volumus, & mandamus, & pro temerariis, friolis, iniustis, & de facto illatis, & nulla subsistenti ratione munitis, volumus, mandamus, & arbitramur, & dd. R.R. Guardianum, Fratres, & Ven. Ecclesiam S. Francisci ab illis absoluen. fore, & esse, prout Nos absoluiimus, & absolutos esse volumus, & mandamus, & dictis molestiis, molestationibus, & vexationibus imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout Nos imponimus, & impositum esse volumus, & mandamus, & victum victoribus in expensis condemnand. fore, & esse, prout Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure reservamus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, & definitiuè sententiamus. Et isto, & omni meliori modo, &c. Afferuatur hæc sententia in Archiu. Prouinciali Sancti Francisci Transtyberini.

Cappella.

Vide v. Alienare.

Capitulum.

S V M M A R I V M.

In Capitulis Generalibus adest potestas faciendi Statuta pro conseruatione Regulæ, num. 1.

Quibus parere debent etiam ipsi Generales, num. 2.

In Capitulo Generali debent admoneri subditi de obseruantia literarum Apostolicarum, num. 3.

Debent eligi sex Patres pro eyciendis incorrigibilibus, num. 4.

Prouinciæ debent subministrare sumptus pro itinere Ministrorum, ac Diffinitorum Generalium, num. 5.

Capitulum Prouinciale debet instituere ad minus tres Examinatores pro examine promouendorum, num. 6.

Capitulum Prouinciale quomodo anticipari, vel prorogari potest, num. 7.

Demortuo Prouinciali, liberum erit Generali conuocare vocales ad Capitulum, num. 8.

Decedente Custode paulo ante Capitulum, alter eligendus est, num. 9.

Capitulum Prouinciale, sine licentia Generalis celebrari non potest, num. 10.

IN Capitulis Generalibus adest omnimoda potestas faciendi statuta in spiritualibus, & tempo-

temporalibus pro conseruatione regulæ . Innoc. VII. Martin. V. Eugen. IV. & Leo X. apud Rodriq. tom.1. quæst.41. art. 2. quæ quidem Statuta illicò omnes obligant, & censentur confirmata à Sede Apostolica . Iul. II. apud Rodriq. ibid.

2 Statutis factis in Capitulis Generalibus parere debent etiam ipsi Generales , cum sint subditi Capituli Generalis , Suarez to.2. cap.12. n.6.

3 In quocumque generali Capitulo debent admoneri subditi de iniuncta nobis obseruantia , & executionis litterarum Apostolicarum , Constitutionum , & Decretorum ad S. Offitium Inquisitionis pertinentium . Urbanus Octauus 24. Aprilis 1633.

4 Spectat ad Capitulum generale eligere sex Patres ex grauioribus Religionis , de quorum consilio , & assensu eijciantur incorrigibiles à Religione . Urbanus Oct. in Decret. de Apost. & eiectionis .

5 Sumptus pro itinere Ministrorum , Custodum, ac Diffinitorum Generalium ad Capitulum generale accedentium, Prouinciæ Regularis Obseruantia subministrare debent in Constit. Ordinis c.5. §.8. pag.147. num.1.

6 Capitulum Prouinciale debet in qualibet Prouincia constituere ad minus tres Patres graues , & peritos , quorum officium sit examinare Prædicatores , Lectores , Confessores , ac etiam promouendos ad quoscumque Ordines priusquam à Prælati approbentur ad præfati munera obeunda Clem.VIII. in decretis pro reform. Regularium num.88.

7 Capitulum Generale determinat, quòd mortuo Ministro Prouinciali, pro Superiorum Generalium arbitrio, Prouinciale Capitulum anticipari poterit, dummodo finitum sit biennium, ab ipsius celebratione numerandum, vel propagari, dummodo tempus à lege præscriptum non excedatur.

8 Si in primo anno moriatur Minister Prouincialis, liberum erit Superiori Generali conuocare Vocales ad Capitulum pro electione noui Ministri Prouincialis, tantum, vel cum Diffinitorio Vicarium Prouincialem eligere. Superior Generalis, iusta de causa, anticipare poterit Capitulum Prouinciale per sex menses, etiam viuentem Ministro. Quod bifariam fieri potest, Primo, anticipando primam, & secundam Congregationem, necnon Capitulum per bimestre. Secundum absolutè, prout sonat statutum iusta de causa.

9 Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem, eligi debeat Vicarius Prouincialis vel Custos Rom. 1664.

10 Prouinciale Capitulum celebrari non posse sine expressa licentia Generalis, seu Commissarij Generalis, certum est, quam præsumere non potest Commissarius Visitator ex generalis commissione, nisi concedatur expressè, iuxta repetitam regulam. In concessione generali, nō veniunt specialia, de reg. iuris in 6. Et specialissimum est celebrare Capitulum, quod non solet ordinariè in literis commissionalibus Visitationis

tionis apponi . Quare quando in statuto dicitur, Possit eius nomine, & authoritate celebrare Capitulum; intelligi debet de authoritate expressa, & explicata : sæpius enim accidit , vt vnus visitet Prouinciam , & alius Præses Capituli destineatur . Nec in isto articulo Generalis habet restrictionem , licet de honestate , & aliquando ex iustitia (si contraria non vrgeant) non debeat Visitatori talis authoritas denegari , quod malè sonat in ordine , ità Sanctorus in Comment. stat. pag. mihi . 537.

Cantus figuratus .

S V M M A R I V M .

In Ecclesijs Fratrum Minorum Regularis Observantiæ est prohibitus , num. 1.

In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus , prout sequenti Decreto , num. 2.

IN Ecclesijs Fratrum Minor. Observantiæ Regularis est prohibitus per Statuta Ordinis Cantus fractus , seu figuratus , quibus tantum permittitur organum , & quod vocant Regulam , in Diuinis Officijs , & Missis canendis statut. O. d. cap. 2. pag. 68. numer. 12. Sanctor. in comment. Stat. cap. 3. fol. 313. multo magis est prohibitus Reformatis , qui nec organo vti possunt . Reform. 1642. cap. 3. num. 1. exceptis quibusdam Ecclesijs à Fratribus de Observantia recep-

ceptis , in quibus organum modulatur sumptibus Confraternitatis eiusdem Ecclesiæ .

2 In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus Cantus figuratus , seu fractus , & tantum illis permittitur organum ex Decreto Visitationis Apostolicæ ; Nihilominus , quia in Regali Monasterio Sanctæ Claræ Neapolis , & in altero Magdalenæ quandoque in receptione , & Professione Puellarum , aut in aliqua festiuitate in publica Ecclesiâ fiebant representationes in cantu fracto , in modum tragediarum , musicis instrumentis , ideò Sacra Congregatio Episc. & Regular. die 30. Iunij 1627. mandauit Guardiano S. Claræ pro tempore , ne amplius permittat tales excessus , prout in sequenti .

Nepoli Guardiano di S. Chiara .

La Sacra Congregatione non hà mai approvato , che nelle Chiese delle Monache si faccia Musica in canto figurato , ne che vi siano strumenti musici , eccetto l'organo nella Chiesa esteriore , & essendosi inteso , che in cotesto Monastero di S. Chiara , e della Madalena vi sia molte volte contrauenuto al Decreto generale per ciò pubblicato , per commissione della medema Sacra Congregatione , & anco agli ordini speciali , che dalla medema , e dalli Visitatori Apostolici si sono dati per cotesto Monastero , mi hanno ordinato questi miei Signori di scriuere à voi che vi guardiate molto bene di tolerar più simili mancamenti , proibendo alle Monache sotto graui pene , che ne per se stesse , ne per altri facciano dette musiche in qualsiuoglia occasione ,

etiam

etiam di Monachar Zitelle , e d'altre funtioni ,
tanto dunque offeruarà , &c. Die 30. Iunij 1627.

Caputium.

S V M M A R I V M.

*Tertiarijs, & Eremitis nullo modo potest concedi Capu-
tium sub pœna carceris. num. 1.*

1. **C** Aputium Religionis Fratrum Minorum
Regularis Observantiæ non potest con-
cedi à Prælatiſ Ordiniſ , nec ab Ordinarijs vbiuiſ
terrarum degentibus , imò nec etiam à Nuncijs
Apoſtolicis Tertiarijs, & Eremitis ex prohibitione
Vrbani Octauſ , Cum ſicut, &c. 1638. ſub pœna
carceris illud deferentibus , &c. prout in Regeſt.
Bullarum Archiuij Prouincialiſ S. Frãciſci Tranſ-
tyberim , &c.

Caſus Reſeruati.

S V M M A R I V M.

*In Italia Confeſſarij Regulares virtute priuilegiorum à
quibus caſibus non poſſunt abſolvere. num. 1.*

Hoc iam pluries declaratum eſt. num. 2.

*Peccata quare non intelliguntur reſeruata, niſi completa.
num. 3.*

*Virgente neceſſitate celebrandi, pœnitens tenetur confiteri
reſer-*

reservata, & non reservata cum onere procurandi absolutionem à reservatis. num. 4.

Pœnitentiarius delegatus non debet absolvere à casu reservato publico, & quare ? num. 5.

In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reservatis absolvere. num. 6.

Confratres, virtute priuilegiorum, non possunt absolui à reservatis. num. 7.

1. **C**irca Casuum reservationem cum sint stricti Iuris, non possunt Confessarii Regulares in Italia, & Insulis adiacentibus in vim priuilegiorum, indultorum, aut facultatum absolvere. Primò à casibus in Bulla Coenæ contentis. Secundò violationis immunitatis Ecclesiasticæ. Tertiò violationis clausuræ Monialium ad malum finem. Quartò prouocantium, & pugnantium in duello. Quintò iniicientium violentas manus in Clericos. Sextò Simonix realis scienter contraxæ, & confidentiæ beneficalis. Septimò omnes casus, quos Ordinarii locorum sibi reseruarunt, vel in posterum reseruabunt, sub pœna contrafacientibus, tam Regularibus, quam secularibus excommunicationis, priuationis officiorum, dignitatum, aut beneficiorum, inhabilitatis inde ad quæcumque officia, prælaturas, beneficia in posterum obtinenda, ipso facto, absque vlla alia declaratione incurrenda, super quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice habitatio, dispensatio, aut absolutio possit impartiri, prout in Regeſto Sac. Congreg. Episc. & Regul. fol. 19.

2. Hoc iam pluries declaratum est à Sac. Congre-

gregatione, & primo de mandato Clem. Octavi anno 1601. 9. Januarij, & anno 1602. 29. Nouembris, prout in Decret. Reg. fol. 10. & 19. Secundo Pauli Quinti confirmantis, & innouantis præcedentia Decreta anno 1607. 7. Januarij Reg. fol. 77. Tertio Urbani Octavi 1628. 17. Nouembris Reg. fol. 124. Demum Innocentij Decimi 1647. 10. Decembris Reg. fol. 170. Aduertendum tamen est cum Peyrino tom. 2. pag. 317. nu. 38. in fine, quod præfata prohibitio absoluendi sit in ordine ad seculares, non in ordine ad Regulares. Verumtamen censeo semper standum esse stylo Curia.

3. Peccata non intelliguntur reservata, nisi completa, & consummata fuerint, non verò quando solum sunt attentata, nisi id in reservatione expressè dicatur. Vbi enim poena à iure imponitur pro delicto, nunquam est locus poenæ, nisi delicto consummato. Abb. in c. Cum in cunctis §. Clerici num. 2. Graff. 1. par. dec. lib. 1. c. 13. nu. 7. & final. de cas. ref. cap. 5. n. 4.

4. Si Prælatus, cuius casus reservatus est, longè distat, & vrget necessitas communicandi, vel celebrandi, tenetur poenitens confiteri peccata, tam reservata, quàm non reservata, in quo casu absoluitur à non reservatis directè, & à reservatis indirectè cum onere tamen procurandi absolutionem à reservatis à Superiore. Portell. num. 22. Lezan. num. 24. Hoc ipsum dicitur de excommunicatione.

5. Qui publicè casum reservatum incurrit, non potest ab habente per delegationem casus reservatos, absolui, sed superiore: Per publicitatem

enim fiscus in illum ius acquisiuit. Peyr. de Prælat. q.3. cap.2. §.i. num.35. & long. par.1. sect.2. artic.4.

6. In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reservatis absoluerè. Sylu. v. Absolutio i.n.10. Couar. in cap. Alma mater p.1. §.11. n.8. Reliqua in v. Absolutio.

*Vescovo di Reggio, Illustrissimo, e Molto Rev.
Monfig. come Fratello.*

1. **H**Auendo la Sacra Congregatione hauuta notitia, che i Fratelli d'alcune Compagnie di coteſta Città, e Diocesi, aggregate all'Ordine della Santifs. Trinità del Riscatto, siano incerta loro insosistente opinione di potere, in virtù de' priuilegi dell'istesso Ordine, farsi assoluere cinque volte l'anno da i peccati riseruati alla Santa Sede, & all'Ordinario, e di eleggersi per tal' effetto vn Confessore ad arbitrio loro, non ostante i Decreti Apostolici della san. mem. di Clemente Ottauo, e d'altri Sommi Pontefici, e quello, che da questa Sacra Congregatione è stato altre volte in tal proposito significato ad altri Ordinarij de' luoghi. Questi Eminentissimi miei Signori m'hanno comandato di scrivere à V. S. che costandole, anche extraiudicialmente, esser vero, quanto ne viene esposto, ella si contenti di prohibire subito alli sudetti Confrati, e Compagnie il valersene in auuenire, auuertendoli, che prouedino alle loro conscienze per il passato; & ordini di più à tutti i Confessori, anche Regolari della sua Diocesi, che

che sotto pena di censure, e priuatione di facoltà d'vdiare le Confessioni Sacramentali, da incorrersi ipso facto, & altre anco maggiori, ad arbitrio della Sacra Congregatione, non ardiscono, nè presumano d'assolvere alcuno di detti Confrati (in virtù de' pretesi priuilegij d'aggregatione) da' casi riservati alla Santa Sede Apostolica, & all'Ordinario. Et accioche non si possa presumere ignoranza di tal prohibitione, douerà V. S. farlo publicare ne' Pulpiti al popolo da tutti i Predicatori, anche Regolari, & affigere Editti alle porte della sua Cattedrale, nella Cancellaria, & altri luoghi consueti della Città. E quando simili provisioni non rieschino à bastanza efficaci, farà intendere a' medemi Confrati, che la Sacra Congregatione prohibirà loro di congregarsi; glie lo significo, & il Signore la prosperi. Roma 15. Settembre 1662. Di V.S. come fratello. M. Cardin. Ginetti, &c. In Regeſto huius Congr. pag. 380.

*Causa, scù Lis.**S V M M A R I V M.*

Narratio facultatis, quam obtinuit Minister Generalis terminandi causas criminales Vocalium, etiam in actu Capituli. num. 1.

Propter transgressionem præfatæ facultatis, facto verbo cum Sanctissimo, Protector innouauit Decretum Visitationis Apostolicæ, videlicet, quod sententiæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ. num. 2.

Huic Decreto congruit Statutum Ordinis. num. 3.

Quid agendum, si citato Capitulo, alicuius Vocalis fama grauetur. num. 4.

An Vocalis accusatus, ex eo solo, quod est accusatus debeat à Capitulo eijci. num. 5.

Causas committere non potest in prima instanti Commissarius Prouinciarum Belgiarum. num. 6.

Causa, ut Superiores dent facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Prouinciæ. numero 7.

Cause Religiosorum spectantes ad Sanctum Officium, non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci debent. num. 8.

1. **C**irca causas Vocalium Capitulorum, sciendum est, quod inter petitiones, quas fecit Minister Generalis Archangelus à Messana Sanctissimo Paulo V. pro fælici, & prospero gubernio suæ Religionis, quas obtinuit die 27. Nouembris 1606. quarta est quæ sequitur, videlicet.

Che non ostante il Decreto de' Signori Riformatori, nel quale si comanda, che tutte le cause criminali si determinino per mensem ante electiones delli Capitoli Prouinciali, sia libero a' Commissarij di farle anco infra detto mese per fino al giorno dell'electione, quando necessitas urgeat; cō questa limitatione però, che se le denuncie nō sono date vn mese auanti il Capitolo Prouinciale, non impedischino le voci attriue, e passiuæ, eccettuando, che se il delitto fosse fatto in qualche mese, e fosse notorio, che in tal caso impedisca.

2. Qua facultate obtenta, plerique Commis-

farij

sarii Visitatores, ea indebitè vtentes, exceſſerunt limitès concessionis. Hinc eſt, quod pro ſedandis tot litibus Capitulorum, exortis à priuatione Vocalium in actu Capituli Prouincialis, Protector Seraphicæ Religionis, factò verbo cum eodem Sanctiſſimo Paulo Quinto, innouauit decretum Viſitationis Apoſtolicæ, tenoris ſequentis, videlicet.

Fabritius Diuina inſpiratione tit. S. Auguſtini S.R.E. Presb. Card. Verallus nuncup. totius Ordinis S. Franciſci Minoris Obſ. Protector, Corrector, & Gubernator, &c.

Ad tollendas inquietudines prædicti Ordinis, quæ in Capitulis Prouincialibus, ob Vocalium priuationem oriuntur, factò verbo cum Sanctiſſimo Domino Noſtro, renouamus Decretum Prælatorum Viſitationis, & Reformationis Apoſtolicæ, emanatum ſub die 14. Octobris 1601. quod eſt tale. Priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac inhabilitatis Decreta, ſententiæue ab eiſdem Superioribus Ordinis latæ, ne deinceps in ipſo electionis actu pronuncientur, promulgenturue, atque ex promulgatæ vocales minimè afficiant, niſi per menſem ante fuerint intimatæ parti, Sanctitas Sua omninò vetuit. Quod Decretum omninò ſeruari mandamus, ſub poenis arbitrio noſtro infligendis contrauenientibus. Commiſſionem verò, ſeu declarationem prædicti Decreti, in contrarium factam à Sanctitate Sua, ſub die 26. Nouembris 1606. de eiſdem Sanctiſſ. D. N. mandato ſuspendimus. Datum Romæ in ædibus noſtris die 27. Maij 1616.

Fabritius Card. Verallus Protector.

Loco † sigilli.

I. Sanctinus Secret.

3. Huic Decreto congruit Statutum generale Rom. 1602. prout in Constitut. Ordinis cap. 8. §. 39. num. 11. nimirum, quod causæ omnes criminales terminari debeant per mensem ante Capitulum, vt grauatorum fama, vel eleuetur, & sic ad Capitulum accedant, vel deprimatur, & sic excludantur.

3. Sed hic oriuntur duæ difficultates. Prima, an si citato Capitulo, occurrat casus, quo alicuius Vocalis fama grauetur, & non sit tempus sufficiens ad discutiendam accusationem, & Iuris ordine terminandam: An excludi debeat, vel admitti sub aliqua protestatione? Resp. Etiam si Statutum assignet terminum, intra quem causæ examinari debeant, non propterea prohibet, sicut nec Decretum Apostolicum, procedi in causa, quæ de nouo emergeret, quia dispositio tangit casus iam emersos ante citationem Capituli, non de ijs, qui post illam emergent; si enim rigorosè tenendum esset statutum, non benè prouisum esset casibus incidentibus. Potest enim accidere, vt in dicto Capitulo aliquis Vocalium graue delictum committeret, vulnerationis, homicidij, sacrilegij, &c. & nulli dubium est contra talem procedi posse, & debere, siue per infamiam, siue per clamoralem insinuationem, siue per accusationem, si delictum ad Superioris aures perueniat, & quidem si agatur de electione passiva, ista est recensita doctrina, ad Capitulum, pendente causa, ius non habet; igitur cum Statutum loquatur de causis iam cognitis, mortis, & actitatis, vel quæ in visitatione moueri poterant, nulli

nulli dubium est posse Vocalem suspendi, & à Capitulo excludi, quando illius fama nimis grauaretur per accusationem, & per semiplenam probationem cum diffamatione coniunctam.

5. Secunda difficultas est. An hoc sit dicendum tam de voto actiuo, quam passiuo, quia non statim infertur. Accusatus non potest eligi in Superiorem, ergo neque poterit dare suffragium; nam habere votum actiuum non est dignitas, aut honor, quia aliquando etiam laici, qui sunt Ecclesiasticæ dignitatis incapaces, & Discreti suffragium tulerunt, quod est quærere, An Vocalis accusatus, ex eo solum, quod est accusatus debeat à Capitulo ejici?

Ad hanc quæstionem dico, infamatum per accusationem esse incapacem suffragii tam actiui, quam passiuui, tum quia omnes qui sunt in Capitulo, capaces sunt tam passiuæ, quam actiuæ electionis, ex ratione, qua Vocales sunt, & sic patet exclusum ab vno, exclusum esse etiam ab alio. Tum etiam ex ratione generali, quod omnes illi ab electione excluduntur, qui sunt priuati, vel priuandi potestate eligendi, quia licet ante electionem non sit discussum, sufficit posse conuinci post electionem. Sil. v. electio i. num. 3. Sanctor. de poen. p. 2. fol. 162. & seq.

6. Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Prouinciarum Belgicarum, quæ penès Prælatos ordinarios esse, & remanere debent, Urbanus VIII. Constit. 49. in seq. quæ sunt statuta confirmata to. 4. p. 65.

7. Cau.

7. Causa, vt Prouincialis det facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Prouinciæ, aliàs nec Generalis, nec Protector potest moderari poenam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, quam Sanctitas Sua sibi reseruauit. Urbanus VIII. Constit. 26. in seq. in Decr. posito tom. 4. pag. 43. & in Decretis Clem. VIII. fol. 197.

8. Causæ Religiosorum ad officium Inquisitionis spectantes non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci decreuit Paulus V. Constitut. 26. Romanus Pontifex, Bullarium Romanum pag. 154. tom. 4.

Clastrum.

S V M M A R I V M.

Referuntur Bullæ prohibentes ingressum mulierum per intus claustra Regularium, num. 1.

An mulieres possint comitari processiones per Claustra Monasteriorum Regularium, num. 2.

Declarat Pontifex posse comitari. num. 3.

Non tamen possunt ingredi Officinas interiores Conuentus, quando fit aliqua functio publica, vt in lotionepedum, num. 4.

Regulares non debent commorari extrà Claustra pro seruitio sæcularium personarum, num. 5.

Electosynæ pecuniariæ non debent recipi per intus claustra Fratrum Minorum, sed ad Syndicum remittendæ, num. 6.

1. **A** Tenta reuocatione priuilegiorum, quæ habebant mulieres ingrediendi claustra, & Monasteria Regulariū facta à Pio Quinto per suam Constitutionem, quæ incipit *Regularium perso. arum*, prout in Bullario Romano tom. 2. pag. 149. in qua excommunicat mulieres introire præsumentes, & suspendit à Diuinis Fratres admitrentes, & à Gregorio XIII. supradictam Constitutionem confirmante per suam, quæ incipit, *Vbi gratia, &c.* prout in Bullar. Romano tom. 2. pag. 196. in qua excommunicat [ipso facto] non solum dictas mulieres, quouis prætextu præsumentes ingredi, sed etiam Superiores ingredi permittentes, & extendit prohibitionem, etiam ad mulieres, & ad viros ingredientes Monasteria, Monialium,

2. Supplicatum fuit Sacræ Rituum Congregationi ab Archidiacono Oriolien. pro declaratione, quo iure Regulares admittant mulieres in Processionibus, quas faciunt per intus claustra, attentis prohibitionibus suprà narratis? Sacra Rituum Congregatio respondit non licere mulieribus comitari Processiones per claustra Monasteriorum Regularium, nisi adsit expressa licentia Sedis Apostolicæ die 30. Septembris 1628. Regest. fol. 57.

3. Ex qua responsione, plerique Ordinarii nescientes Priuilegium Apostolicum, quo perfruuntur Regulares, multis in locis Italiæ sumpserunt occasionem impediendi præfatas Processiones, comminando excommunicationem in mulieres illas comitantes per intus Claustra, & in Regulares

res admittentes, qui etiam ignorantes dictum priuilegium, habuerunt recursum ad Romanam Curiam; Ideò ne imposterum perturbentur, & habeant in promptu Priuilegium Apostolicum, scire debent, quod idem Pius Quintus, cum dubia quædam emerfissent circa suam prænarratam Constitutionem, eam declarauit per aliam Bullam, quæ incipit, *Decet Romanum Pontificem*, &c. die 16. Iulij 1570. quam refert Confett. in Compend. in Pio Quinto in Constit. 6. pag. 279. in qua declarat his verbis. Quod.

Non intendit prohibere, quin Mulieres possint ingredi Claustra, quando in eis Missa, & alia Diuina Officia celebrantur, ac dum Processiones fiunt, & quando Christifidelium cadauera ibi sepeliuntur, ac etiam pro eis suffragia fiunt, similiter quando Diuinum verbum ibi proponitur, vel per aliam quamcumque causam tantus concursus Populi fuerit, quod commodè ingredi non possint, & egredi per portam Ecclesiæ, quo tunc possint ingredi, & egredi per portam Claustri, dummodò recto tramite accedant ad portam, qua exitur à Monasterio, prout usu vbique receptum absque alia contradictione.

4. Caueant tamen Prælati, ne aliqua fiat processio extraordinaria, vel functio Ritualis, vt illius occasione mulieris officinas interiores Conuentus penetrent, quod vetitum est, vt esset v.g. si daretur habitus alicui Nouitio in Refectorio, aut in lotionem pedum fer. 5. maior. hebdom. Id enim videtur esse in fraudem legis, & in huiusmodi casibus mulieres non debent protendi vltra

Clastra, nam Pontifex in sua Declaratione tantum præ tendit scrupulos remouere, & non præbere relaxationis motuum, Hieron. Rodr. qu. resol. 27. num. 3. & 4. Peyrin. tom. 2. fol. 91. nu. 14.

5 Non nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbanda, possunt Prælati Regulares cōcedere suis Religiosis licentiam cōmorandi extrà Claustra pro obsequio, seù seruitio personarum extrà Religionem viuentium. Clem. Oct. in dec. pro Reform. Regul. confirmatis ab Urbano Octauo num. 32.

6. Claustris non permittitur Fratribus Minoribus de Obseruantia S. Francisci recipere elemosynas pro Missis, sed extrà claustra ad Syndicum remittendæ sunt. Urban. Octauus Const. 49. in seq. quæ sunt statuta generalia to. 4. pag. 66.

Clausura Conuentuum.

S V M M A R I V M.

Decretum de clausura nouorum Conuentuum Pomariorum, ac siluarum, num. 1.

Sacristiæ quomodo sunt subiectæ Clausuræ, num. 2.

Q Via ferè omnes Scriptores Regulares ex professo pertractant de clausura Regularium, & Monialium, nihil ponderatione dignum pro nostro Instituto inueni, nisi decretum de clausura Pomariorum Syluarum, ac nouorum Conuentuum à Sacra Congregatione Episcoporum, & Re-

& Regularium die 13. Septembris 1583. emanatum, quod cum sit multis profuturum illud referam, prout accepi ex Epistola directa Commissario Generali ab eodem Protectore, videlicet.

Molto Reuerendo Padre.

1. Perche ogni giorno bisogna ricorrere à Nostro Signore per conto di quei Frati, che introducono donne nelli luoghi nuoui di fabrica, horti, e selue, pensiamo ciò auuenire per non sapersi la directione, e determinatione fatta dalla Sagra Congregatione sopra il fatto dell'entrare delle Donne nelle Clauure de'detti Inoghi nuoui di fabrica, che però V. R. farà sapere à tutti li Prouinciali, e Custodi, come gl'Illustrissimi Cardinali della Sagra Cōgregatione de' Vescoui, e Regolari hanno deciso, e determinato, che doue vi è il Guardiano, con la fameglia, etiamdio che il luogo non sia affatto compito ne circondato de muri, fossi, ò siepe, ò che sij aperto, iui sia clausura, si come hà deciso la fel. mem. di Papa Pio Quinto, & entrandoui le donne siano communicate, e li frati, così Prælati, come sudditi, introducendole incorrano nell'istessa scomunica riservata al Papa, restando ipso facto priui dell'officio loro, e inhabili in futurum.

Il medesimo si dice delle selue, che non sono circondate, vt suprà, etiam che siano grandissime, in quella parte però s'intende Clausura, oue li Frati sogliono ordinariamente spasseggiare, dicendo le loro deuotioni, mà doue fosse selua grande, che serue per legname, e li Frati ordinariamen-

riamente non vi sogliono conuersare, ne praticare, ò che sia luogo aperto, iui non s'intende Clausura.

Mà nelli luoghi, doue non sono più che trè, ò quattro Frati alla cura della fabrica, iui non è Clausura, tanto nelle selue quanto negli horti, nulladimeno se li frati introdurranno le donne nelle stanze doue habitano, dormono, mangiano, ò cocinano, siano penitentiati, e priui, come di sopra. E' vero, che doue è consuetudine, che le donne seruono per manipolo, portando calce, pietre, e simili, se bene ci fosse il Guardiano con la sua famiglia, e le donne fossero entrate per l'espeditiione della fabrica così nell' Horto, Selue, e parte del Monastero, oue si fabrica, oue stà ferrato, purchè non vadino in parte, doue habitano, dormono, e mangiano detti Frati, non incorrono in scomunica; e Nostro Sig. la prosperi. Di Roma li 4. Ottobre 1588.

Di V.R.

Come Fratello.

Il Card. Mattei Protettore.

Ex regeſt. Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 338.

2. Sacristiæ, ad quas non est aditus per Claustra Conuentuum, sed per Ecclesiam, vel per Chorum non sunt subiectæ clausuræ. Bonac de Claus. quæst. 5. punct. 1. nisi alter in Prouincialibus Comitijis declaretur.

De Clausura Monialium .

S V M M A R I V M .

Clausura Monialium ingressus, quando vetius Episcopis, & Superioribus num. 1.

Quando pueris . num. 2.

Nullus eam ingredi potest ad conspergendum Cellas aqua benedicta . num. 3.

Nec mulieres ingrediendi facultatem habentes sine Monialium consensu num. 4.

Nec parentes etiam infirmitatis causa. num. 5.

Nec processiones, nec ad celebranda Anniversaria . numero 6.

Clausuram ingredi potest Confessarius, etiam sine socio , & quando. num. 7.

Eam quando ingredi possunt Prælati , & Confessarij ad celebrandum. num. 8.

Generalis, Provincialis , & Visitatores cum quot socijs eam ingredi possint. num. 9. & 10.

Aliorum Monasteriorum Clausuram ingredi possunt inuitati à Monialium Superioribus. num. 11.

Eam visitare possunt Episcopi. num. 12.

Licentias ingrediendi Monasteria , vel alloquendi Moniales, non ad Episcopos , sed ad Regulares dare spectat. num. 13.

Clausuram egredi Monialis quando possit. num. 14.

Quando, & quomodo enervumena. num. 15.

Clausuram ingrediens, vel egrediens duos passus eam violentum, pœnas non incurrit. num. 16.

Religiosus clausuram ingrediens ob malum finem , à quò absolucndus . ibidem .

Collocutoria communia in loco aperto esse debent. numero 17.

Confessionalia Monialium in Ecclesijs exterioribus earundem collocari debent. num. 18.

1. **C**lausuram Monasteriorum Monialium ingredi nequeunt Episcopi, aut Superiores, etiam prætextu interueniendi electioni Abbatissæ, vel Priorissæ, aut examinandi Moniales particulares sub censuris à Sacris Canonibus, cap. Periculoso de stat. Regular. in 6. & Constit. Pontificijs, præsertim Gregorij XIII. Constit. 8. §. primo incip. Deo sacris, apud Cherub. tom. 2. fol. 368. & alia 28. incipien. Vbi gratiæ, ibid. fol. 393. cum hæc ad Monasteriorum crates peragi valeant. S. Congreg. Concilij in Siracusana 16. Octob. 1600. Barb. v. Monialium Clausura, circa ingressum num. 2. Lucerna Reg. v. Clausura num. 6. nisi Prælati prudenter iudicent non posse fieri cānonicè dictam electionem ipsis non intrantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subornationis votorum inter ipsas subortæ, aut sub alias iustas causas à Superioribus prudenter arbitrandas. Hoc autem iudicium ad Superiorem Regularem spectat, quia ipse iurisdictionem, & superioritatem in Moniales habet, & quia res Monasterij melius nouit. Barbosa ad loc. Concil.

2. Monialium clausura ingredi non possunt Pueri, vel Puellæ cuiuscumque ætatis. Sac. Congreg. Episcoporum in vna Cremon. 12. Februarij 1585. Barbosa loco cit. num. 4. quod etiam dixerat Concil. Trid. sess. 25. cap. 5. de Regul. Hoc tamen

limitandum esse iudicio ne procedat in infantibus, adhuc discretionem carentibus. Rodriq. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 46. art. 1. Barbos. ad loc. Cocil. & alij ab eo citati : non autem fatui ingredi possunt, licet rationis usu careant.

3. Monialium clausuram, nullus ingredi potest ad conspergendum earum cellas, aut alia loca aqua benedicta in die Sabbathi Sancti, aut quolibet alio tempore. Sac. Congregatio Concilij 13. Septembris 1583. Barbos. loc. cit. num. 2. Nald. v. Monialium num. 16.

4. Monialium consensus, sine quo mulieres sæculares licentijs Monasteria ingrediendi vti nō possunt, expressè capitulariter per secreta suffragia haberi debet, vt illis vti valeant, aliàs sine consensu sic habito ingredientes, in censuras incidūt. Urbanus VIII. apud Cherub. tom. 4. Constit. 29. incip. Sacrosanctum 27. Octobris 1624. §. 2. & 3. Barbos. loc. cit. num. 9.

5. Non licet Episcopo, aut Superiori licentiam dare Matri, Sororibus, & consanguineis Monasterium ingredi causa visitandi filiam, vel Sorores, quæ aliqua graui infirmitate tenentur, etiā non sine mortis periculo : multò minus quando filia, aut alia professionem emittunt, vel Religionis habitum suscipiunt. Barb. ad loc. Concil. num. 5. post med.

6. Quarumcumque Processionum prætextu nequeunt Regulares in Monialium Ecclesias ingredi processionaliter. Sacra Congr. Episc. & Regul. in vna Pisaurien. 24. Nouemb. 1617. Cadauera eorum, qui cupiunt in Monialium Monasterijs sepul-

sepulturæ tradi, respondit S.D.N. Gregorius poni debere in exteriori Ecclesia, non autem intra clausuram, quam nullus ingredi potest ad celebranda Anniversaria, etiam ut satisfaciant Testantium voluntati, Barbos. ibid. in princ. vide Rodr. tom. 1. q. 47. ar. 4. §. Tertius casus.

7. Clausuram Monialium ingredi valet Confessarius absque socio ad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel Extremæ unctionis. Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium 13. Septemb. 1583. licet recta via absque diuerticulo ire debeat, nec aliam Monasterij partem diuagari licet, etiam occasione visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorum administratio necessaria non est. Aldim. comp. Iur. Can. lib. 2. tit. 25. Lucer. Reg. v. clausura n. 7.

8. Leo X. concessit, quod quando Moniales S. Claræ infirmantur taliter, quod non possunt ad cratem venire ad audiendam Missam, posset illo tempore Sacerdos Confessor earum, vel Prælatus Superior introire clausuram in Infirmariam, & Monasterium ad celebrandum, dummodo Sacerdos ad nulla alia loca, quam ad Altare diuertat, neque moretur, nisi tanto tempore, quanto indiget ad celebrandum, neque loquatur, nisi quantum opus est in Missa. Rodrig. tom. 1. quæst. Reg. quæst. 47. art. 4. circa med. ubi hoc fieri posse enixè tuetur.

9. Licitum est Ministro Generali Ordinis Minorum ingredi Clausuram Monialium S. Claræ cum quatuor, aut quinque Fratribus, quandoque intus celebrare, vel Dei verbum propo-

nere voluerit. Hier. Rodr. resol. 26. tit. de Claus. Monial. num. 26. Mirand. tract. de Monial. art. 15. conclus. 1. Portell. dub. Regul. verb. Claus. Monial. in addit. num. 6. Sed modò standum est moderationi factæ ab Alexandro VII. prout infra verb. Monial.

10. Prouinciales Ministri, & Visitatores, visitationis gratia eandem Clausuram ingredi possunt cum duobus, vel tribus Religiosis honestis, seu grauibus ad tenendum Capitulum culparum, vel aliquid simile tangens suum officium peragendum, quod de foris fieri non potest, scilicet ad videndam clausuram num sit violata (& in casibus necessarijs dicit Gregor. XIII. in Constit. incip. Dubijs, quæ emergunt, apud Portell. tract. de Monialibus quæst. 2. art. 14. concl. Socij verò dum intrà Clausuram fuerint ad inuicem, nullatenus separentur. Hieron. Rodriq. loco cit. ar. 15. concl. 2. per tot. præcipuè ibi; sed an Prouinciales, & Visitatores, multò magis Ordinis Superiores Generales. Spinat. ibi. Ità etiam Urban. IV. prout in Reg. S. Claræ cap. 24. Rodr. tom. 1. quæst. Reg. q. 47. art. 7.

11. Fratres Minores inuitati à Prælati Eccliesiarum, aut à Prælati Religiosis, aut Visitatoribus aliarum Monialium ad visitandum earum Monasteria, vel exercendum aliquod aliud iurisdictionis munus cum ipsis intrare possunt, dummodo (si subditi sint) de suorum Prælatorum, licentia id faciant, Leo X. concess. 194. Rodr. resol. cit. num. 27. Mirand. loco cit. artic. 16. Hinc fit,

fit, quod Guardiani, & Prælati Conuentuales, & Præsidentes sine Prouincialium licentia in hoc casu Monialium clausura intrare possunt. Roder. quæst. cit. art. 8.

12. Monialium Regularibus subiectarum clausuram, vel ad eam spectantia, posse ab Episcopis visitari, post Concilium Tridentinum de Regul. sess. 25. cap. 5. & Gregor. XV. in Bulla de exempt. priuileg. decreuit Sacra Congreg. Concil. 28. Aprilis 1617. & quoad clausuram, quæ verè necessaria sunt, ordinare poterunt, sibi que contradictores punire.

13. Cum autem certum sit Monialium clausuram, alios quoque ex vera necessitate intrare posse, vt sunt Fabricatores, Fabri lignarii, & huiusmodi, quis his ingrediendi facultatem dare poterit? ad ipsos Superiores Regulares dumtaxat spectare censuit Sacra Congregatio Concilij 29. Iunij 1597. apud Barb. in Trid. cit. sess. 25. cap. 5. quod statuerat Pius V. in Bulla, Etsi Mendicantium in declaratione 5. Molestiæ apud Cherub. tom. 2. Bullar. 230. col. 1. in honestum ibi reputans quemlibet in alienam messem falcem iniicere. Cum autem hæc Monasteria Episcopis minimè subiecta sint, nequeunt in ea ullam exercere iurisdictionem, super hoc Peyrin. de priuileg. Regul. fol. 265. nu. 29. nisi in loco esset consuetudo legitimè præscripta, vt huiusmodi licentiæ etiam quoad Monasteria, quæ Regularibus subsunt, ab Episcopo tantum, vel ab Episcopo, & Superiore Regulari coniunctim hæ licentiæ obtinerentur. Tunc enim consuetudinem esse seruandam censuit Sacra Con-

gregatio Concil. 7. Iulij 1557. Barbof. ad cit. cap. 5. Concil. Hoc enim intellige etiam de licentijs dādis ijs, qui Moniales alloqui volunt.

14. Monialis Professa egredi non potest de clausura, nisi ob magnum incendium, vel infirmitatem Lepræ, vel Epidemiæ vigore Bullæ Pij Quinti incipientis Decor, &c. vel in alijs casibus, in quibus eadem, vel maior vrget ratio, apud Lucern. Regul. ver. Clausur. Barb. loc. cit. requiritur licentia Superioris Regularis, & Episcopi simul, secundum communem sententiam.

15. Nulla Monialis energumena intra Monasterij septa à quocumque Presbytero sæculari, vel Regulari, etiam Confessario exorcizetur, sed ad Ecclesiam exteriorē eiusdem Monasterij (obtentā prius à Sacra Congregatione licentia) ea de causa deducatur, vel transferatur. In huiusmodi autem translatione, sicut & in actu exorcizationis honestæ personæ consanguineæ, vel aliæ mulieres prouectæ ætatis, ac probæ conuersationis energumenam comitentur. Exorcista ad huiusmodi actum fit ab Ordinario approbatus. Exorcizatio, minori, quo poterit fiat strepitu. Ecclesiæ Ianua eousque occlusa remaneat, quousque exorcizatione completa, energumena ad Monasterium reducatur. Cæterum tam in redditu, quàm in accessu ad Ecclesiam, & Monasterium, respectiue rectè, & sine diuerticulo tendatur. Sac. Congreg. Conc. Barb. v. Monialium clausura, circa egressum num. 5.

16. Qui Monialium Clausuram violauerit duos passus ingrediendo, & statim reuertendo propter

propter materiæ paruitatem, violantiùm poenas non incurreret. Peyrin de Priuil. Relig. fol. 167. num. 40. Idem dic de Moniali, quæ eodem modo clausuram violauerit; sed si Religiosus ad malum finem Monialium clausuram formalitèr violaue-rit, à quo absolui poterit? A suis Prælatiis ait, & probat Peyr. ibidem num. 41. Si hoc crimen de-ductum sit ad forum contentiosum, poterit ab- solui à Confessario de suorum Superiorum licen- tia quoad culpam, non quoad poenam, tenet Sanch. 6. in Decal. cap. 17. num. 43. Peyrin. citat. fol. 117. num. 21. & 22. idem tenet de Religiosis ad- mittentibus foeminas in clausuram Conuentus. Poterit etiam Superior hos rehabilitare ad vocem actiuam, & passiuam, si violatio ad forum con- tentiosum deducta non sit.

17. Collocutoria communia in Monasterijs Monialium in loco aperto, & claro esse debent, ad effectum, vt Moniales alloquentes commodè à singulis videri possint. Sac. Congreg. Episc. & Regul. 7. Martij 1617.

18. Confessionalia Monialium ex Sacristijs, & locis occultis, & remotis amoueri debent, & collocari in Ecclesijs exterioribus earundem Mo- nialium. Sac. Congreg. Concilij 29. Nouembris 1605. & in vna Faentina 7. Martij 1617. Quod si Moniales fuerint in hoc renitentes, possunt, & debent interdici. Lucern. Regul. verb. Confes- sionalia.

Commissarius Generalis.

S V M M A R I V M.

Quare eligendus est ex altera familia ? num. 1.

Habet ordinariam potestatem super familiam sibi concreditam . num. 2.

Etiam super Reformatos, in absentia Ministri Generalis . num. 3.

Alternatiua Commissarij Generalis obseruanda est inter Obseru. & Reformatos . num. 4.

Commissario Generali conceditur alius Secretarius generalis Reformatus . num. 5.

1. **V**T faciliùs Franciscana Religio per vniuersum Christianum Orbem diffusa gubernari possit, Apostolica dispositione prouisum est, vt post electionem Ministri Generalis, eligi debeat Commissarius, ex altera familia per Patres Vocales eiusdem familiæ . Leo X. lte & vos, &c. in Const. Ord. cap. 8. §. 22. pag. 173.

2. Ordinaria eius potestas, ad omnes sibi concreditas Prouincias, Fratres tam Prælatos, quàm subditos, & Moniales se extendit ; idcirco nemo ab eius obedientia eximitur, sed omnes, & singulæ vtriusque sexus personæ ei tenentur obedire . ibid. pag. 174. num. 4.

3. In absentia Ministri Generalis, habet eandem auctoritatem in Fratres Reformatos eiusdem Obseruantia, quam habet in Obseruantes de Familia, sicut in Regula continetur, prout ipsi Refor-

Reformati vnanimiter postularunt, & Congregatio super hoc à Sanctitate Sua instituta approbavit die 27. Septembris 1625. ac fel. rec. Paulus Quintus per Bullam, quæ incipit, *Postulat Apostolica*, &c. ordinavit. In Reg. Sac. Cong. Episc. & Reg. pag. 107.

4. Cum ad concordiam, fraternamque pacem conferendam inter Obseruantes, & Reformatos propositum fuerit in pleno Capitulo Generali, vt inter eos fieret alternatiua, scilicet quod vna vice eligatur Commissarius Generalis Cismontanæ Familiæ ex Reformatis, altera verò ex Obseruantibus, decreuit idem Capitulum Generale, vnanimi consensu, vtroque Discretorio, & Diffinitorio annuente, quòd ad eandem pacem stabilendam, supradicta alternatiua fieret, hac tamen conditione, vt tres Diffinitores generales eligantur Obseruantibus, & tres ex Reformatis in cunctis Congregationibus, & Capitulis generalibus: Necnon ad maiorem huius Constitutionis firmitatem, supplicetur Sanctissimo pro confirmatione huiusmodi concordati.

5. Item decernitur, quòd pro multitudine negotiorum Prouinciarum Reformatarum Cismontanæ Familiæ assignetur Reuerendissimo Patri Commissario Generali eiusdem Familiæ pro tempore existenti, alius Secretarius Generalis Reformatus, qui post elapsum triennium officii Secretariatus, gaudeat privilegijs, quibus potiuntur Secretarij Generales. Rom. 1664.

Commissarius ad Comitia Generalia mittendus.

S V M M A R I V M.

Eligendus est per vota secreta, nemine proponente. numero 1.

Habebit in eodem Capitulo vocem actiuam, & passiuam. num. 2.

Si fuerit subrogatus quibus prerogatiuis gaudebit. numero 3.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osseuanti Riformati di questa Prouincia Romana humilmente supplica l'EE. VV. dichiarare à chi spetti il proporre il Commissario da eleggersi, ò per restare al gouerno della Prouincia, ò per andare al Capitolo Generale à portar' il voto in luogo di esso Oratore, e se si possa eleggere à voti publici, e per ballottatione, ouero se si debba eleggere per schedulas, nemine proponente. Che il tutto, &c.

1. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, non licere procedere ad electiones Commissariorum huiusmodi, nisi per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum, nemine proponente, & ita semper seruari mandamus in omnibus Prouincijs

cijs præfati Ordinis Reformatorum. Romæ 27.
Ianuarij 1645.

Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiepiscopus Patracen.

Secretarius.

In Regest. Sac. Congregationis Episcoporum, &
Regul. 167.

2. Qui prætereà in eodem Capitulo Generali
habebit vocem actiuam, & passiuam in omnibus
electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Tole-
tan. 1583. Cronol. fol. 643.

3. Si verò fuerit subrogatus loco Diffinitoris
Generalis absentis, gaudebit prærogatiuis Patrū
quoad Paternitatem, & præcedentiam dumta-
xat. Rom. 1651. in Constit. Ordinis §. 26. nu. 19.
fol. 180.

Commissarius Prouincialis.

S V M M A R I V M.

In absentia Ministri instituendus est. num. 1.

Moriante Ministro, remaneat Vicarius Prouincialis.
num. 2.

Si moriatur ipse Commissarius absente Prouinciali, in-
stituendus est Pater dignior. num. 3.

Si verò sub regimine istius moriatur Minister, guberna-
bit usque ad Capitulum nomine Vicarij Prouincia-
lis. num. 4.

Inter Reformatos quomodo eligendus. num. 5.

Si

1. **S**I Minister Prouincialis aliqua causa à Prouincia discessurus est, necessariò instituentus est Diffinitorij suffragijs Commissarius Prouincialis, qui Prouinciam regat. Rom. 1651. in Constit. Ordin. pag. 210. num. 8.

2. Si autem Prouincialem ipsum extra Prouinciam mori contigerit, præfatus Commissarius ab eo relictus sub titulo, & appellatione Vicarij Prouincialis in Officio succedat, quovisque Capitulum Prouinciale celebretur. Ibid. num. 9.

3. Quando autem, absente Ministro, Commissarius moreretur, Prouinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem cum eadem auctoritate, & titulo Commissarij Prouincialis, vsque ad Prouincialis regressum deferatur. Ibid. num. 10.

4. Si verò sub regimine Commissariatus istius dignioris, mors contingat Ministri Prouincialis absentis, tunc Pater dignior, qui Commissarius nominabatur, cum titulo, & auctoritate Vicarij Prouincialis vsque ad Capitulum gubernet. Ibidem, num. 11.

5. Ad tollendas controuersias, quæ oriri solent in Prouincijs Reformatis pro eligendis Commissarijs, statuitur, quod exeunte Ministro Prouinciali ex limitibus Prouinciæ, eligatur Commissarius Prouincialis, suffragijs Diffinitorum, iuxta Statuta Ordinis, & ita Capitulum Generale obseruari mandauit, non obstantibus quibuscumque Rom. 1664. Aduertant Patres Diffinitorij, quòd hæc electio fieri debet eo modo, quo eligitur Prouincialis, nempe nemine proponente, per excessum, & pluralitatem votorum, prout
decla-

declarauit Sacra Congregatio Episcoporum , & Regularium in vna Romana anno 1645. vt in Theatro pag. 125.

Commissarius Terræ Sanctæ .

S V M M A R I V M .

Instituendi sunt à Ministro Generali , num. 1.

In Curijs Regum commorantes , subiiciuntur Superiori Generali , num. 2.

Debent accedere ad Comitua Generalia pro reddenda ratione . num. 3.

Non possunt substituere Vicecommissarios , num. 4.

Reuereantur Superiores locales , num. 5.

Mittendi sunt in Belgio in Gallia , num. 6.

Instituendi in Ancona , num. 7.

1. **H** Viusmodi Commissarij instituantur in vnaquaque natione cum debita facultate à Ministro Generali, sicut mos est de Patrum cuiuslibet nationis consilio. Const. Ordinis c. 12. §. 4. num. 1. pag. 277.

2. In Curijs Regum commorantes, & in aliorum supremorum Principum, siue Republicarum Curijs residentes immediatè subiiciantur Superiori Generali. Ibid. pag. 280. num. 1. & 2.

3. Accedant ad Capitulum, & Congregationem Generalem pro reddenda ratione. Ibidem pag. 278. num. 8.

4. Non substituant Vicecommissarios tempore

pore quæstuationis, sed tantum assumere possint vnum, vel plures Fratres in auxilium. Ibidem, pag. 279. num. 6.

5. Reuereantur Superiores locales, & petant benedictionem ad egrediendum. Ibid. 281. nu. 4. Sac. Congreg. de Propaganda Fide 1636.

6. Commissarii Terræ Sanctæ mittantur in Belgio in Gallia, sintque subiecti Superioribus locorum, quoad disciplinam Regularem, non autem in pertinentibus ad Officium Commissariatus, Sac. Congregatio de Propaganda fide die 9. Iulij 1636. prout in Regest. eiusdem fol. 151.

7. Statuitur, vt in Conuentu, & Ciuitate Anconæ manuteneatur Commissarius Terræ Sanctæ cum facultate quæstuandi ob necessitatem Fratrum euntium, & redeuntium de Ciuitate Sancta Hierusalem, & pro alijs negotijs sibi à Superiore generali committendis.

Item ad remouenda inconuenientia, quæ oriri solent circa Commissarios Terræ Sanctæ, decreuit Capitulum generale, vt in posterum obseruentur inuiolabiliter Constitutiones Ordinis in vlt. Capitulo Toletano Generali editæ Rom. 1664.

Commissarius Generalis Curiae.

Vide Procurator Generalis.

Commissarius Visitator .

S V M M A R I V M.

- Quid agere debeat in ingressu Prouinciæ . num. 1.*
Formula litteræ circularis . num. 2.
Instructio Paternæ Visitationis . num. 3.
Instruzione per render la Visita . num. 4.
Formula absolutionis . ibid.
Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo . num. 5.
Quomodo intelligitur ; Quando moritur delegans, cessat etiam auctoritas delegati . num. 6.
Commissarij Nationum quotannis monere debent Patrem Generalem de actis in suis Prouincijs . num. 7.

Q Via Commissarij Visitatoris Officium in Constitutionibus generalibus Ordinis, optimis directionibus moderatur ; hinc tantum ponam pro ipsius solatio formulas , & instructiones necessarias sui ministerij .

Protestatio iuridica per Commissarium Visitatorem facta in ingressu Prouinciæ .

In nomine Domini Amen .

1. **A** Nno Domini 1653. die 12. mensis Martij, Cúm ad Dei gloriam , Religionisque commodum maximè spectet bono communi, consulere Superiores, aliorumque peccata , seu defectus , si qui in aliquo inuenti sunt charitate
 media

media corrigere, ac si opus fuerit iusta seueritate coërcere; ideò Reuerendissimus P. N. totius Ordinis Minorum Generalis Minister, sui Officij debito cupiens satisfacere, nec id per ipsum (impedientibus legitimis causis) efficere valens, Prouinciam nostram Reformatam tempore instanti, quo eiusdem Prouinciæ Capitulum celebrandū venit, iuxtā laudabilem consuetudinem, ne absque præuia Visitatione præstetur; Adm. Reu. Patri N. per suas literas tenoris sequentis, tanquā suo Commissario Visitatori demandauit.

Ponuntur Literæ Commissionis.

Quibus quidem litteris, vt par erat, obedire volens præfatus N. Commissarius Visitator itineri se cum P. N. Secretario assumpto, committens per varios tandem casus, & varia discrimina rerum, ad Conuentum N. supradictæ Prouinciæ appulit, & eiusdem Conuentus Patribus, & Fratribus conuocatis in Refectorio, monito prius, vt moris est, Adm. Reu. P. Ministro præfatæ Prouinciæ de eius aduentu litteras Reuerendiss. P. Generalis etiam in publica refectiōe lectas, & se ipsum suum verum Commissarium, Visitatorem, & legitimum Superiorem, præuia exortatione, intimauit, ac declarauit, & talem signis, obsequijs, nutibus solitis receptum, & veneratum peruenit ad Aulas Superiorum sibi paratas, in gna Patrum, ac Fratrum multitudine comitante. Die verò sequenti litteris per vniuersam Prouinciam missis, certiores fecit omnes Patres, & Fra-

tres iuxta antiquam consuetudinem de eius aduentu, deque eius animo, & intentione tenoris sequentis.

2. Frà N. Commissario Visitatore, e seruo alli MM. VV. PP. Frati Superiori, e sudditi della medema Riformata Prouincia salute, e pace nel Signore.

Essendosi compiaciuto il nostro Padre Reuerendissimo Generale restar seruito del poco delle nostre forze, e del niente del nostro valore, col destinarci Commissario Visitatore di questa honoratissima Prouincia, con l'occasione di significarlo (come facciamo con questa nostra) alle PP. VV. mi è parso d'auuissarle, che la mente del detto Reuerendiss. Padre Generale è di piantare in questa Riformata Prouincia la santa pace, concordia, & vnione, quando non vi fosse, il che non crediamo, & essendoui di coltiuarla, & accrescerla, e con vna santa elettione di stabilirla, e fortificarla, col mezzo della quale si mantenghi l'osservanza della Regolare disciplina, s'introduchi il profitto spirituale, e l'ottimo della perfectione Religiosa, che tanto appunto desideriamo noi, come nel progresso della Visita scorgeranno.

Et acciò il tutto s'habbia d'incaminare felicemente, ordiniamo alli Superiori locali, che sotto pena della priuatione de' loro Officij, ipso facto incurrenda, faccino ritrouare in ordine, nel tempo, che faremo in Visita alli loro Conuenti, gl'infrascritti Inuentarij, cioè delle sacre Reliquie, che si trouano nelle loro Chiese, dell' Indulgenze, e Priuilegiij concessi à dette Chiese, Capelle, & Altari perpetui, o temporali con le loro scritture:

Delle Vesti sacre , Apparati , Vasi , & altri ornamenti Ecclesiastici . Delli libri , che si trouano nelle loro librerie; quali Inuentarij si faranno sottoscriuere dalli Discreti del Conuento .

Similmente ordiniamo sotto pena d' Apostasia , ipso facto incurrenda , che nessun Padre, ò Frate di qualsiuoglia grado , ò conditione , che sia suddito, ò Superiore, dopo la publicatione di questa, ardisca senza nostra licenza in scriptis, vscire fuori della sua Questa , e quelli che si troueranno fuori, doueranno sotto la medema pena subito ritornare alli loro Conuenti, li Padri Predicatori però, che stanno attualmente predicando con li loro Compagni, si fermeranno sino doppo Pasqua, di poi si trasferiranno immediatamente nel Conuēto, dentro la cui Questa si trouano predicando, doue si tratterranno insino à nostro nuouo ordine, se non fossero Guardiani, che in tal caso si ordina , che subito dopo la Predica si trasferischino alli loro Conuenti , commandando alli Superiori locali, che diano di tutto ciò auuiso alli Predicatori, che predicano nelle loro Queste; Reuocando in virtù di questa tutte le obediēze in contrario date d'altri Superiori à noi inferiori .

Preghiamo in oltre le PP. VV. à volersi nella Visita vestire di santo zelo per l'osseruanza della nostra Regola, e carità col prossimo, pretendendo più tosto l'emenda , che la confusione, e castigo , assicurandole , che saranno da noi ascoltate con carità, e tenute secreti, acciò possino confidentemente, e liberamente scaricare le loro coscienze. Ben'è vero , che l'auuisiāmo à non muouersi per passio-

passione, ó per altro fine, che non sia secondo Dio: perche se scopriremo nella Visita alcuno, che pretenda fabricarsi li suoi auanzamenti con le ruine del prossimo, e con fini storti, sappiano di certo, che oltre che le loro informationi partoriranno contrario effetto del preteso, noi in pena delle loro machine li troncaremo tutte quelle strade, che saranno per le loro pretese.

Ricordiamo d'auuantaggio le pene fulminate da Sommi Pontefici contro quelli, che ricercano fuori dal secolo à fauori dell' Ordine, assicurandoli, che oltre allo scándalo, che daranno à secolari, noi per diametro ci opporremo à suoi disegni, non volendo incorrere in quelle censure, nelle quali loro tentano precipitarsi, stimolati dall'ambitione.

Finalmente ordiniamo à tutti li sudetti Padri Guardiani, Presidenti, & altri Frati à chì conuiene sotto pena di priuatione de' loro officij, che doppo il Matutino, e Vespero faccino dire vnitamente in Choro, il Veni Creator Spiritus, &c. con li Versetti, & Orationi dello Spirito Santo, dell'Immacolata Concettione, del Padre San Francesco per il buon successo del futuro Capitolo, auuertendo gl'istessi Padri Guardiani, e Superiori Locali sotto l'istesse pene, che subito riceuta la presente la faccino leggere in publico Refettorio à suono di campanello alla presenza di tutti li Frati, e sottoscritto che haueranno il giorno, e l'hora della riceuta la mandaranno per persona à posta di Conuento in Conuento, secondo l'ordine retroscritto, e l'ultimo Guardiano la consegna.

feruarà per renderla à noi in tempo della Vifita ,
cō che le preghiamo l'affiftenza della Diuina gra-
tia . Data nel Conuento N. &c.

*Breuis Instructio Paternæ Visitationis
Generalis .*

5. **H**Æc est Visitatio Generalis , quam facere
intendit Adm. R. P. N. Commiffarius
Visitator huius Prouinciæ N. in Conuentu N.
die &c.

Cū peruenissemus ad Conuentum N. & fui-
femus benignè recepti à Patre Guardiano, & alijs
Fratribus , nos contulimus ad Ecclesiam , in qua
flexis genibus Sanctissimę Eucharistię Sacramen-
tum adorauimus , breuique oratione facta, disce-
dentes, ad Cellam nobis paratam perreximus; Post
aliqualem verò quietem, eodem die , hora pran-
dij, vel cœnæ conuocatis omnibus in Refectorio
Fratribus , verbum Dei proposuimus , & Visita-
tionem intimauius , omnes in Domino cum
sanctæ obedientiæ merito admonentes , vt dice-
rent, quæ de iure dicenda veniunt, nec odio, nec
praua animi affectione , sed ex sola charitate , &
Regularis Obfctuantia zelo mouerentur .

Postea visitauius Ecclesiam incipiendo á San-
ctissimo Eucharistię Sacramento , quod religiosè
compositum , & custoditum reperimus , Altaria
deindè , Reliquias Sanctorum , Oleum infirmo-
rum, Capellas , Confessionales sedes, Sepulturas,
Sacristiam cum Sacra Suppellectile , vniuersam-
que Ecclesiam .

In crastinum.

Visitatore segregato in Cella solitæ Residentiæ, sic incipiat Visitationem.

In Dei nomine Amen, Die &c. Anno &c. Hec est Visitatio Generalis huius Conuentus N. quæ fit per me N. Commissarium Visitatorem, iuxta Concil. Tridentini Decreta, Constitutiones Apostolicas, & nostri Ordinis Statuta Generalia; quapropter habito sermone ad Fratres, visitatoque, Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ac cæteris ad Diuinum Cultum spectantibus, iussi vocari ad me omnes Fratres prædicti Conuentus ad effectum eos examinandi, & interrogandi super generalem obseruantiam nostræ Regulæ, & Statutorum Ordinis.

Summarium super quibus fit interrogatio.

SE si frequenta la Chiesa giorno, e notte.

Se si offeruano le Cerimonie Ecclesiastiche.

Se tutti conuengono al Choro.

Se vi sono Frati disubidienti.

Se alcun Frate tiene, ò riceue denari.

Se niun Frate porta armi.

Se vi sono scandalosi.

Se vi sono seditiosi.

Se alcuno hà sospetto consortio.

Se si caualca.

Se il Guardiano fa diligentemente l'Offitio suo.

Se si fa la carità alli Forasteri.

Se si dà alloggio continuamente à Secolari.

Se vi è alcuno , che vadi fuori senza licenza .

Se il Guardiano fa offeruar la Regola , e Constitutioni .

Se si fa leggere i Decreti , e Bolle Apostoliche .

Se li Sacerdoti dicono messa .

Se li Laici frequentano la Comunione ,

Se li Chierici sono mantenuti con la debita mortificatione .

Se alcun Frate porta Camiscia , ouero hà panni di più , che li concede la Regola , &c. e simili , &c.

Et primo vocatus fuit Fr. N. Laicus Nouitius ætatis ann. &c. Religionis verò mensium , &c. & super generalibus interrogatus . Respondit ad singula bene , & nesciens scribere fecit † .

Secundò vocatus fuit Fr. N. Clericus ætatis ann. &c. Religionis verò , &c. qui interrogatus super generalem obseruantiam , respondit . Li Frati si portano bene , si leuano à matutino , stanno in pace , &c. & propria manu se subscripsit .

Io Fr. N. conf. quanto sopra .

Vltimo vocatus fuit P. Fr. N. Sacerdos , & Guardianus loci , ætatis annorum , &c. Religionis , &c. & super singula interrogatus , respondit . Non hò che dire cosa essenziale , perche qu esti Frati si portano come tanti Angeli , solo vna cosa hà bisogno di rimedio , &c. & propria manu se subscripsit , &c.

Tandem visitauimus , Cellas Fratrum , Officinas Conuentus , quæ omnia Diuino Cultui accommodata , & nostræ professioni respondentia inuenimus , exceptis aliquibus abusibus , &c. vi-

delicet . Che si tenghi la porta del Claustro serrata , che non s'introduchino secolari in Dormitorio , e nelle Celle , quibus ablatis , & prouisione necessaria munitis , &c. data omnibus Benedictione , Visitationem compleuimus die 12. Martij 1653.

Locus † sigilli .

Ità est Fr. N. Commissarius Visitator .

Instructione per render la Visita .

4 N El render la Visita , auuerta il Superiore di mandar fuori dal Refettorio li Frati Forastieri , che non sono del corpo della famiglia , e finito il sermone , se nella Visita hà trouato qualche Religioso diffettofo , e vitioso notabilmente , e che la colpa sia publica , anco publicamente lo riprenda , imponendogli la douuta penitenza , se poi il difetto è leggiero , ò secreto lo riprenda con carità paterna segretamente , considerando se tal religioso sia solito delinquere , ò pure se sia stata vna disgratia , auuerta anco il Superiore , e di vfare nella riprensione parole modeste , caste , religiose , discrete , e graui , essendoli à cuore la riputatione di colui , che corregge , acciò inasprito non precipitasse in maggior errore , vedendosi alle volte con esperienza , che tal volta dalle visite rigorose nascono cattui effetti , & alcuni Superiori lasciano la guerra , doue trouano la pace , però vfino destrezza tale , che l'accusato non possa venir in cognitione di chi l' hà denunciato , quando poi il di-

fetto fosse disorbitante, e manifesto, all' hora può anco la riprensione vrsarsi con rigidezza, e seuerità, purchè il Superiore in tutte le sue attioni dimostri di muouersi da zelo, e non da vendetta; Auuerta di più il Visitatore di non chiamare alla colpa publica i Padri qualificati, e graui, senza notabilissime occasioni, considerando, che pena maggiore à questi tali è la publica confusione, che non è ad vn fraticello ordinario la Carcere, che però le nostre Constitutioni generali dispongono, che simili Padri non si possino riprendere in publico confusibil mente, senza il consiglio, e consenso del diffinitorio.

L'istesso rispetto deue anco vsare nel correggere publicamente li Superiori locali, acciò li sudditi pigliando ardire, e baldanza, non li dispreggino, e strapazzino considerando, che chi con zelo gouerna piace à pochi, e dispiace à molti, però il Visitatore non sia facile à credere in cose graui l'imputationi, e querele date contro li Guardiani da sudditi, quali ò perche vorrebbero viuere in libertà, ò perche sono auuezzì in comandare, e non vorrebbero obbedire, ò per discreditare detti Guardiani, sperando di subentrare in luogo loro, ò per gelosia d'inuidia, solleuano taluolta i semplici à fare male relationi, pregiudiciali al loro buon Guardiano, se bene il Visitatore subito comprende accortamente la conditione di questi tali, e sà benissimo, che tutti li colpi vanno contro di chi gouerna, però nelle cose giuste sostiene l'autorità del Superior locale, & in tal caso di difetto con creanza, e rispetto

spetto lo corregge, &c.

Quando il Visitatore nel sommario estratto della Visita troua difetti, & abusi publici, e comuni, publicamente, & in commune li riprenda: se gli abusi faranno notabili, & essenziali, si possono rimediare con ordini publici, e comuni, quali detto Visitatore farà leggere nella Communità de' Frati, lasciandone copia al Superiore locale, se poi il difetto, e publico, mà di Frate priuato, si riprenda publicamente, sel difetto e personale, e secreto, si riprenda, e corregga paternalmente, come di sopra si è detto, spedita le colpe particolari, si chiamino i Nouitij in mezzo al Refettorio, prostrati in terra, e per mortificatione si riprendino, &c.

*Istruzione per l'Assoluzione generale
nel fine della Visita.*

S Pedito il sermone, e finite le colpe, tutti li Religiosi della Famiglia inginocchiati dichino il Confiteor, & il Visitatore alzato in piedi al suo luogo dica, Misereatur vestri omnipotens Deus, &c.

Si tenemini aliquo vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & priuilegia Ordini nostro indulta, mihi commissa, & vobis concessa. Absoluo vos, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & vnitati fidelium. In nomine Patris † &c.

Item eadem auctoritate dispenseo vobiscum
su.

super irregularitatibus, inhabilitationibus, & alijs poenis Ecclesiasticis, si quas contraxistis in quantum possum, & valeo. Aboleo etiam à vobis omnem maculam infamiæ vndecumque contractæ, & habilito vos, ac restituito executioni Ordinum, & officiorum vestrorum, necnon ad omnes actus legitimos, tum Ordinis tum iurisdictionis, ac Religionis nostræ beneficia, prout nostra se extendit auctoritas. Denum eadem auctoritate absoluo vos ab omni transgressione Regulæ, Constitutionum, Ordinationum, & admonitionum Maiorum nostrorum ab omnibus poenitentis oblitis, seu etiam neglectis, & ab omnibus peccatis vestris; De illis vobis concedendo indulgentiam plenariam, iuxta formam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetam. In nomine Patris, † &c.

Ite in pace, nolite amplius peccare, & orate Deum pro me.

Nota, quod Prouinciales Ordinis Minorum de Observantia, peracta Visitatione possunt cōcedere Fratribus, & Monialibus sibi subditis benedictionem, & plenariam Indulgentiam, ex concessione Leonis X. Gregorij XIII. pro Visitatoribus Societatis IESV, Ideò admonere debent subditos pro consequutione huiusmodi Indulgentiæ. Hier. Rodriq. Resolut. 77. v. Indulgentia num. 6.

Nota.

CHe quest'assolutione si dà in foro conscientiae tantum, & non in foro exteriori, ne anco in foro sacramentali, auuertendo, che dalle censare, pene, inhabilità, e reservationi si può assolvere fuori di confessione, e senz'obbligo d'imporre penitenza, essendo tali impedimenti legami, per la cui solutione basta la semplice autorità, benché l'assolvente non fosse Sacerdote, vedi questa dottrina in Sigismondo Capuc. tract. de potest. Præl. par. 1. dub. 19. num. 7. & par. 2. dub. 99. num. 3. Eman. Rodr. tom. 1. quæst. 20. art. 7.

Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo.

S Ra N. Commissario, &c. Alli M. Ven. PP. Guardiani, &c. salute, e pace nel Signore.

Hauendo per la Dio gratia finito di visitare questa nostra Riformata Prouincia, ci siamo finalmente deliberati di celebrar il Capitolo in questo nostro Conuento di N. N. li 20. del mese d'Aprile corrente, però in virtù della presente commandiamo per S. Obedienza à tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori de' Conuenti, e luoghi di detta Riforma, che al riceuere della presente citatoria la debano subito far leggere à tutti li loro frati congregati à suono di campanello, secondo il solito, e per non multiplicare
fra-

frati nel luogo Capitolare coll'istesso precetto comandiamo , che niuno ardisca venire in detto Capitolo , e luogo Capitolare sotto pena d'Apostasia , se non sarà Vocale , mà li detti Vocali s'accompagneranno insieme , secondo la vicinanza de' Conuenti , aspettandosi l'vn l'altro , che perciò in virtù della presente sospendiamo , cassiamo , & annulliamo ogn'altra facoltà , e licenza da noi lasciata , etiam in scriptis : Ne presumerà vocale alcuno , ò altro frate , che si sia , venir à cavallo , sotto pena di priuatione di voce attiva , e passiva per tre anni , ipso facto incurrenda , mà verranno à piedi con quella Religiosità , e modestia che richiede il nostro Istituto Seraphico ; E sotto le medeme pene nessuno Vocale ardirà venire in detto luogo Capitolare prima delli 18. del corrente Aprile .

E perche il principal aiuto nell'attioni Capitolari si deue sperare da Sua Diuina Meastà per tanto tutti li Vicarij Presidenti , & altri Superiori de' luoghi seguiranno le solite orationi con maggior feruore di prima , & il giorno dell'Electione in tutti li Conuenti la mattina à buon hora si cantarà , ò si dirà al solito vna messa dello Spirito Santo , alla quale concorreranno tutti li frati , comunicandosi li Chierici , e li Laici , pregando tutti vnitamente per l'Electione d'vn buõ Superiore . Et acciò questa nostra Citatoria venghi quanto prima à notitia di ciascheduno , comandiamo sotto la medema pena di priuatione d'Officio à tutti li Padri Guardiani , & altri Superiori , che subito letta , la mandino per persona

na à posta di Conuento in Conuento secondo l'ordine retroscritto , notando l' hora , & il giorno della riceuuta ; Auuifando finalmente tutti quei Giouani , che si vogliono far Frati , acciò possino presentarsi in tempo ; Che è quanto occorre , &c.

6 Quando moritur delegans , nempè Minister , vel Commissarius generalis , cessat etiam auctoritas delegati , quod intelligendum est , re integra manente; idest si talis Commissarius non incepit exercere munus suum , nam si incepit debet complere . Lezan. quæst. Regular. v. Commissarius , num. 5.

7 Commissarij Generales Nationum , in Ordine nostro quotannis monere debent Patrem Reuerendissimum Generalem de actis in suis Proincijs , sub poena priuationis Officij , & in Capitulis , & Congregationibus Generalibus subiacere debent Syndicationi , sicut & alij Superiores generales . Tolet. 1658.

Confessarius .

S V M M A R I V M .

Confessores secularium trigesimum ætatis annum habeant , num. 1.

Similiter , & Confessores Fratrum , sed dispensari possunt , num. 2.

Huiusmodi Confessores Fratrum possunt audire confessiones familiarium Conuentus , & Tertiariorum ,

non autem Tertiariarum, num. 3.

A Provinciali, & tribus Examinatoribus examinari debent, num. 4.

Quam facultatem habeant Generales quoad institutionem Confessariorum? ibidem, & num. 5.

Confessores secularium ab Episcopo examinari, & approbari debent, num. 6.

Generaliter idonei recepti, generaliter approbari debent. Secus de non idoneis, & in confessionibus agrotantium, debent certiorare Parochum relinquendo fidem auditæ confessionis, num. 7.

Non possunt prohiberi ab Ordinariis, ne personarum agrotantium, in proprijs illarum domibus confessiones audiant, absque licentia Parochorum, num. 8.

Semel examinati, & approbati ab eodem Episcopo examinari nequeunt, num. 9.

Admissi ad beneplacitum, quanto tempore durant? numer. 10.

Ordinarii non possunt suspendere liberè approbatos, nec adimere facultatem omnibus Confessariis simul unius Conventus, inconsulta Congregatione, num. 11.

Semel approbati ab Ordinario in itinere, siue in mari, in terra absque alia Ordinarii licentia confessiones audire possunt, num. 12.

Confessores ordinarii, & extraordinarii Monialium ab Episcopo approbari debent. Ordinarii autem per triennium durare possunt, num. 13.

Approbati ab Ordinario non censentur approbati ad audiendas Confessiones Monialium, num. 14.

Decretum circa Confessiones audiendas in Vrbe, n. 15.

1 **Q**uoad institutionem Fratrum in Confessarios; Præcipitur Ministro Generali, & Prouincialibus sub poena priuationis omnium actuum legitimorum, eo ipso incurrenda, vt nullum sæcularium personarum instituunt Confessarium, nisi annum trigesimum cōpleuerit. Pius IV. in Capitulo Generali, Vallis. de anno 1565. Paulus Quartus in Aquilan. 1579. in Constit. Ordinis cap. 6. §. 1. num. 9. pag. 113.

2 Eandem ætatem requirunt Constitutiones Romanæ de anno 1612. in fratrum Confessarios; Permittunt tamen Prouincialibus, quod ob Cōfessariorum inopiam, in huiusmodi ætate dispensare possint cum aliquibus, quodque multo magis facere possunt Superiores Generales, etiam extra Capitulum; & Congregationem, dummodò electos examinare faciant, prout iam vsus obtinuit.

3 Huiusmodi Confessarij, sic admissi ad audiendas tantum Fratrum Confessiones, si opus fuerit, poterunt audire Confessiones Tertiariorum, qui Conuentuum seruitijs deputati sunt, & sub Superiorum obedientia manent, non autem possunt excipere Confessiones Monialium Tertij Ordinis, siuè Bizocarum, quia requiritur approbatio Ordinarij, prout declarauit Sac. Cong. Epis. & Reg. 20. Decemb. 1616.

4 Confessores à Prouincialibus instituti, ab ipsis, & tribus examinadoribus simul examinari, ad confessiones audiendas admitti debent. iuxta Decreta Clementis Oct. de Reformat. & Constit.

stit. Ordinis cap. 7. §. 1. nu. 2. pag. 113. Cæterum Superiores Generales ab hac lege eximendi sunt, cum de ipsis specifica mentio non fiat, licet & ipsi teneantur Confessarios à se admittendos examinare per se, vel per alios, non tamen Prouinciæ Examinatores adhibere tenentur, cum Prouinciæ legibus ipsi non adstringantur. Sanctiorus in Comment. cap. 7. stat. 1. fol. 405.

5 Imò sicut Episcopus ex Concilio Trident. de Reform. sess. 23. cap. 15. potest præuio examine, vel quem idoneum iudicauerit sine examine ad sæcularium Confessiones audiendas admittere, sic Superiores Generales Ordinis [cum sint nostrorum fratrum Episcopi] poterunt ad audiendas illorum Confessiones, sine examine, quem idoneum iudicauerint admittere Sac. Congregatio Concil. die 30. Iulij 1619. Barbos. in Collect. v. Confessio Sacramentalis num. 8. De Prouincialibus verò [licet habeant auctoritatem Episcopalem in sua Prouincia] non currit ratio, quia sibi, & Decreta Pontificia, & Constitutiones Ordinis obstant.

6 Quoad approbationem. Nullus Confessarius potest audire sæcularium personarum Confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione, Urb. VIII. Cum sicut accepimus Bull. Rom. tom. 4. pag. 103. Lauret. de Franc. par. 1. num. 138. vbi mouet 12. qq. ad Confessarios pertinentes.

7 Quoad executionem, Sac. Congregatio Concil. Trid. Interpretum censuit quod Regulares, qui quoad confessiones audiendas idonei gene-

generaliter ab Ordinarijs, eorumque examinato-
ribus reperti, & probati fuerint, generaliter quo-
que, & indistinctè, absque aliqua limitatione
temporis, certorumque locorum, aut generis per-
sonarum admittantur in Dioecesi propria. De
cæteris, qui non adeò idonei reperientur, si pe-
tierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relin-
quitur, ipsos cum limitata facultate, prout eis-
dem Ordinarijs magis expedire videbitur, pro-
bare, & admittere; Qui autem in Domibus lai-
corum confessiones ex causa audierint, statim
Parochum admonere teneantur, & fidem audi-
tæ confessionis pro medico adueniente relinque-
re. Romæ die 2. Iulij 1587. in Registro C.C. Trid.
fol. 7.

8 Deinde Sacra Congregatio Cardinalium,
negotijs Regularium præposita, inhærens decla-
rationibus alias desuper editis, censuit Regulares
prædictos à locorum Ordinarijs ad audiendas per-
sonarum secularium confessiones approbatos,
non posse ab eisdem Ordinarijs prohiberi, ne ea-
rundem personarum ægrotantium in proprijs il-
larum domibus confessiones audire possint abs-
que licentia Parochorum, dummodò relinquāt
schedulam, vel notificent ipsis Parochis, quod
pœnitentiæ Sacramentum huiusmodi fuerit ab
eis ministratum. Romæ die 13. mensis Septem-
bris 1641. In Registro Sacræ Congregationis Epi-
scoporum, & Regular. folio 162.

9. Item Sacra Congreg. Concilij censuit, &
prouidit, quod Regulares ad audiendas confes-
siones secularium in Ciuitate, & Dioecesi semel

ab Episcopo, præuio examine approbatos, iterum ab eodem Episcopo non esse examinandos. Cæterum à successore posse vtique examinari. Die 28. Aprilis 1594. In Regeſt. Sac. Congreg. Concilij Trident. fol. 136.

Aduerte etiam, quod Confessores ad beneplacitum, & absque limitatione admissi, generalitèr admissi intelliguntur, quia beneplacitum durat vsque ad mortem concedentis. cap. si gratosè de rescript. in 6. Imò putat Antonius Gabriel tom. 2. tit. de præben. conclus. 1. §. 33. quod durat etiam post mortem; quia ibi ad beneplacitum intelligitur nomine dignitatis, quod etiam approbat Henriq. lib. 2. ne pœnit. cap. 6. n. 7.

11. Item attende, quòd Ordinarij non possunt suspendere Confessarios Regulares liberè approbaros, nisi ex noua causa ad confessiones pertinente, nec adimere facultatem audiendi cōfessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, Sac. Congreg. inconſulta, prout in sequenti Decreto.

Cùm Sac. Congreg. Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præpositæ innotuerit Confessarios Regulares grauitèr conqueri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs ab audiendis Confessionibus quauis de causa indeterminatim suspendantur, & propterea sæpè contingere, vt ab ijsdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs omnibus simul vnius Conuentus Confessarijs confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres rati vix fieri posse,

vt hæc sine scandalo, magnaue animarum per-
niciæ contingant, re maturè perpensa ad omnem
scandali materiam submouendam, & quò magis
spirituali piarum mentium consolationi consu-
latur, statuunt, ac decernunt Archiepiscopis, Epi-
scopis, alijsque locorum Ordinarijs, ad quos Con-
fessarios approbandi ius spectat, Confessarios Re-
gulares aliàs ab ipsis liberè approbatos ab audiē-
dis Confessionibus suspendere, post hac minimè
licere, nisi ex noua causa, eaque ad Confessiones
ipsas pertinente, aut ob non seruatum interdictū
ab ipsis Ordinarijs positum. Statuunt insuper eos-
dem Archiepiscopos, Episcopos, locorumq; Or-
dinarios confessiones audiendi facultatem om-
nibus simul vnius Conuentus Regularibus Con-
fessarijs, eadem Sacra Congregatione inconsulta,
nullo pacto adimere posse. Quod quidem De-
cretum, vt iidem Illustrissimi Patres opportunū,
& necessarium duxerunt, ità inuiolabiliter iu-
bent obseruari. Romæ 20. Nouemb. 1615.

A. M. Episc. Hostien. Card. Gallus.

V. Theatin. Secretarius.

In Regeſto huius Congregationis fol. 51.

12. Fratres Minores Confessores ab aliquo
Ordinario ſemel approbati, & à ſuis Superioribus
ad huiusmodi munera deputati, quandocumque
ſunt in itinere, ſiue in mari, ſiue in terra, poſſunt
quorumcumque Chriſti fidelium confeſſiones
audire, dummodò id non faciant in oppidis, aut
locis, in quibus exiſtunt Ordinarij, niſi eorum
licentia deſupèr obtenta, & hoc per priuilegium
Patribus Ieſuitis à Gregorio XIII. & aliud ab Eu-

genio IV. Fratribus Minoribus concessum, vt habent Rodriq. tom. 1. qq. Regul. qu. 59. art. 5. in fine, & in expositione Bullæ Cruciatae, & Compend. priuileg. Sorb. v. absolutio quoad sæculares fol. 57. ibi 11. Conclusio, & fol. 61. ibi, Benè verum est, & fol. 30. §. 3.

13. Quoad Confessarios Monialium sciendum, quod tam sæculares, quàm Regulares, siuè Ordinarij, siuè Extraordinarij ab Episcopis approbari debent Greg. XV. Inscrutabili &c. de exemptorum priuileg. §. 5. in Bullar. Rom. tom. 3. pag. 296. Sac. Congr. Cardinalium Conc. Trident. Interpretum censuit, & declarauit, Confessarij Monialium Ordinarij, singulis quibusque triennijs, mutari debeant, idque obseruandum circa moniales nedum subiectas Ordinario, sed etiam Regularibus. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. 15. Febr. 1563. Barbos. Collect. v. Confessarius Monialium num. 5.

14. Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censerì approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione. Sac. Congreg. Concil. in Bull. Rom. to. 3. pag. 296. vbi resoluuntur alia dubia.

*Decretum circa Confessiones audiendas
in Vrbe.*

5. **C**ongregatio Sac. Apostolicæ Visitationis.
De mandato Sanctiss. D. Nostri Urbani
Papæ

Papæ VIII. viuæ vocis oraculo ei factò, iustis de causis præcipit omnibus, & singulis Confessarijs tam sæcularibus, quàm cuiusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus quocumque nomine nuncupatis, cuiusvis gradus, & dignitatis in suo Ordine, nè in posterum, tam virorum, quàm mulierum cuiuslibet qualitatibus, vel conditionis existant, præterquam si gravi infirmitate detenti, vel detentæ sint, Sacramentales Confessiones in illorum, seu illarum, vel etiam alienis ædibus, audiant, nisi de licentia Illustriss. Cardinalis Urbis Vicarij, seu Reuerendiss. D. eius Vicegerentis, in scriptis concedenda (exceptis tamen Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium, & Principum virorum sæcularium, videlicet, Oratorum Regum, & Magnorum Principum, necnon & Ducum, ac Romani Pontificis, qui fuerunt, vel pro tempore erunt Nepotum.) Hoc etiam addito, vel iidem Confessarij in mulierum huiusmodi Sacramentalibus Confessionibus audiendis, cubiculi ianuam apertam, ac velum leuatum semper habeant, itaut conspici, non autem audiri possint: Sacramentumque Confessionis huiusmodi, Confessarij seculares cum superpelliceo, & stola; Regulares verò cum stola ministrent in Ecclesia, nisi ex rationabili causa, audire aliquos in Sacrario, seu alio decenti loco quandoque occurrat. Contrafacientes, non solum suspensionis à Confessionibus audiendis, verum etiam alias poenas, arbitrio eiusdem Congregationis, eo ipso incurrant: Insuper

Confessarij huiusmodi, sub eisdem poenis, iniungitur, vt si eos, vigore facultatum eis concessarum, confessiones infirmorum huiusmodi in priuatis Domibus audire contigerit, Parochum dd. infirmorum antè, vel saltèm eadem die, qua confessionem audierint, absolutionemque infirmis impartiti fuerint, certiore reddere debeant. In quorum, &c. Dat. Romæ in loco solitæ Congregationis, die 10. Iulij 1625. O. Episcopus Cabelioneñ Sac. Visit. Secret. Odoardus Tibaldescus Not. Impress. Romæ, &c. In Regeſto Sac. Cong. Episcoporum, & Regul. fol. 101.

Confraternitas.

S V M M A R I V M.

- Regulares erigere possunt Confraternitates in illorum Ecclesijs . num. 1.*
Formula erigendi Confraternitatem Cordigerorum . numero 2.
Indulgentia pro Cordigeris . num. 3.
Facultas quam habent Minister, & Commiss. Gen. Obseru. erigendi . num. 4.
Bulla Clementis VIII. de Reformat. Confraternitatum . num. 5.
Communicatio Indulgentiæ plenariæ pro Corona Beatæ Virginis . num. 6.
Communicatio Absolutionis, & Indulgentiæ plenariæ pro articulo mortis . num. 7.
Prælati Ord. Minorum competit regimen spirituale Con-
fra-

fratrum, & Sororum Tertij Ordinis.num.8.

*Praelati Ord.Minorum tantum possunt cingere, & dare
Cordam benedictam, non autem Ordinarij.num.9.*

*Congregatio deputata à Paulo V. resoluit controuersias
circa erectionem Confraternitatum.num.10.*

*Declaratur, quod Indulgentiæ concessæ visitantibus Ec-
clesias Regularium in eorum festiuitatibus, non sunt
reuocatæ.num.11.*

*Sacra Congreg. declarat in quam sepulturam sepeliendi
sunt Cordigeri.num.12.*

*Episcopus quomodo possit visitare Oratorium Confratrū,
annexum Ecclesiæ Mendicantium.num.13.*

I. **C**irca latam, & amplam facultatem, quam
habet Seraphicus Ordo erigendi, ac insti-
tuendi Confraternitates Cordigerorum in Eccle-
sijs eiusdem Ordinis in quibuscumque Mundi
partibus, & locis, concessam à Sixto V. Ex supre-
mæ, &c.Bullar. Roman. tom. 2. pag. 385. Decla-
rando Archiconfraternitatem S.Francisci Assisiensium
Fratrum Minorum Cōuentualium in caput om-
nium Confraternitatum Cordigerorum huius-
modi, vbilibet institutarum.

Obseruandum, quod prædicti Regulares, in
erigendis Confraternitatibus, obseruare debent
formulam instituendi, & communicandi tradi-
tam, prout sequitur, videlicet.

*Formula pro erigendis Confraternitatibus
Cordigerorum.*

Fr. N. N. Minister (vel) Commissarius Generalis
Ordinis Fratrum Minorum de
Observantia, &c.

2. **R** Eligio nostra, cum inter alia privilegia, quibus à Sede Apostolica decorata est, facultatem habeat Sæcularium Confraternitates sub nomine Cordigerorum erigendi, eisque spirituales gratias, privilegia, & Indulgentias communicandi, in huiusmodi Confraternitatibus instituendis, si ad Christifidelium salutem promovendam expedire animadvertit, liberalem se præstare consuevit. Nos igitur, qui Generalem huius Cismontanæ Familiæ Ordinis ipsius curam gerimus. sperantes fore, ut ex hac spiritualium gratiarum participatione, Christifideles ad devotionem, & pietatem magis excitentur, auctoritate Nobis à Summis Pontificibus concessa, Confraternitatem Cordigerorum in Ecclesia de consensu loci Ordinarij, qui eiusdem Confraternitatis institutum, pietatem, ac religionem, literis patentibus Nobis nuper exhibitis (dummodò tamen alia simili in ipso, vel alio ad tria milliaria propinquo loco hætenus erecta non fuerit) per præsentem nostras literas erigimus, ac instituimus, illisque, & pro tempore existentibus utriusque sexus Confratribus elargimur, & communicamus Indulgentias, privilegia, & spirituales gratias sigillatim inferius descriptas, nostræque primariæ Confraternitatis Cordigerorum nominatim, expressè, & præcisè per Breve SS.D.N. Pauli V. tenoris sequentis concessa.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

3. **N**Vper Archiconfraternitati Cordigerorū in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisiē Ordinis Minorum Conuentualium canonicè erectæ, & illius Confratribus certas Indulgentias, & gratias spirituales concessimus per nostras in forma Breuis literas huius tenoris, videlicet. Cū certas vnicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruantur, duxerimus præscribendas; Idcirco omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Cordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisiē Ordinis Minorum Conuentualium canonicè erectæ, & illius Fratribus, hætenus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas reuocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti post hac data præsentium fore declarantes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate **confissi**.

1. Omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui in memoriam eiusdem Sancti Francisci Cordam benedictam, ab eiusdem Ordinis superioribus suscipientes prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientur, Die prima eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum

simum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint , plenariam .

2. Ac tam ipsis pro tempore describendis, quàm iam descriptis in dicta Archiconfraternitate Confratribus, & Confororibus, etiam verè poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione resectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Ecclesiam, seu Oratorium, in festo principali eiusdem Archiconfraternitatis, à primis Vesperis usque ad occasum Solis eiusdem Festi, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Principum, Christianorum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam .

3. In mortis quoque articulo eiusdem Confratribus, & Confororibus, qui poenitentes, & confessi, ac sacra communionem resectis, vel quatenus id facere nequiverint, saltem verè poenitentes, nomen Iesu ore, si potuerint, sin autem corde, deuotè inuocauerint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Dño concedimus.

4. Necnon ipsis Confratribus, & Confororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Processioni, singulis mensibus fieri solitæ interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas, & si fuerint confessi, ac sacra Communionem resecti, ibiq; pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam .

5. Qui verò officio Beatæ Mariæ Virginis ab eiusdem Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cuiusvis alteri officio pariter interfuerint, centum dies.

6. Insuper eisdem, qui Sanctissimum Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos, & totidem quadragenas.

7. Qui verò poenitentes, & confessi, ac sacra communione refecti aliquam ex Ecclesijs dicti Ordinis Minorum Conuentualium S. Francisci, S. Antonij de Padua, S. Bonauenturae, S. Ludouici Episcopi, S. Bernardini, S. Clarae, ac S. Didaci Festiuitatibus singulis annis visitauerint, & orauerint, vt praefertur, quo die Festiuitatem huiusmodi id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

8. Quoties verò corpora defunctorum tam Confratrum, quàm aliorum ad sepulturam comitati fuerint, aut alicui pauperi personae in eius necessitatibus subuenerint; aut pacem inter inimicos composuerint, toties pro quolibet praedictorum operum, centum dies de iniunctis eis, seu alias quomolibet debitis poenitentijs, in forma Ecclesiae consueta, relaxamus.

9. Insuper eisdem Confratribus, & Consortibus, vt supradictas indulgentias, & gratias spirituales consequi, & illas animabus defunctorum, per modum suffragij, applicare possint, per praesentes concedimus, & indulgemus.

Ac praeterea dilecto filio moderno, & pro tempore existenti praedicti Ordinis Minorum Conuentualium Ministro Generali, vt Confraternitates Laicorum vtriusque sexus, sub dicta inuocatione Cordigerorum S. Francisci, in qualibet Ecclesia Domorum Fratrum Ordinis sui Minorum

Conuentualium S. Francisci erigere, & instituere, seruata tamen forma præscripta in Constitut. fel. rec. Sixti Papæ V. sub Dat. xiiij. Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno primo, & Clementis VIII. Prædecessorum nostrorum, super hoc edita, possit, & valeat, facultatem impartimur.

Quæ quidem Confraternitates si, & postquam erectæ, & institutæ fuerint, eidem Archiconfraternitati Sancti Francisci Assisiensium, iuxta prædictam Sixti V. Constitutionem, sint, & esse intelligantur aggregatæ. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque, præsentibus perpetuis, futuris temporibus duraturis. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1607. Pontificatus Nostri anno 11.

4. Cum autem ex concessione fel. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri, dilectis filiis Ministro Generali, & Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in Ecclesijs eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Ecclesiæ, vel Conuentus Fratrum Conuentualium non existerent, huiusmodi Confraternitatem Cordigerorum exigendi, & instituen-
di facultas impartita fuerit. Nos eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali specialem gratiam facere, & Christifidelium spirituali consolationi prospicere volentes, De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, & eorum

eorum cuilibet, vt in Ecclesijs eorum Ordinis tantum, ac in locis, in quibus non existent Conuentus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conuentualium S. Francisci, Confraternitates Cordigerorum S. Francisci vtriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare liberè, & licitè possint, & valeant, seruata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis tradita, vt in præinserto Breui pro iisdem Conuentualibus expedito, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem perpetuò duraturam concedimus, & impartimur. Non obstantibus Nostra de non concedendis indulgentijs, ad instar, ac alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris 1607. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quibus omnibus Indulgentijs, & spiritualibus gratijs sigillatim descriptis, Confraternitatem ipsam nunc erectam, eiusque Confratres potiri, & gaudere posse decernimus, iuxta fel: record: Clementis Papæ VIII. Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

5. **Q** Væcunque à Sede Apostolica ad promo-
uendam Christi fidelium salutem aliquā-
do concessa sunt, etsi maturo consilio, magnaq;
prudencia, & cautione sancita, & decreta sint, ta-
men cùm Romanus Pontifex de animarum salu-
te sollicitus, progressu temporis animaduertit
sensim aliquos abusus in eisdem statutis, & decre-
tis obseruandis prouenire: debet pro sui pastora-
lis officij munere illis opportuna ratione occur-
rere, & quantum cum Domino potest, adhibito
salutari remedio prouidere.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontifi-
cibus prædecessoribus nostris, & forsan etiam à
Nobis nonnulli Regularibus Ordinibus, Religio-
nibus, & Institutis, ac etiam Christi fidelium sæ-
cularium Archiconfraternitatibus, & Congrega-
tionibus diuersarum Nationum, nominum, & in-
stitutorum, tam in Alma Vrbe nostra, quàm in
alijs Ciuitatibus, & locis Christiani Orbis institu-
tis, facultas erigendi, & instituendi in eorum, &
alijs Ecclesijs, & Collegijs, necnon etiam sibi ag-
gregandi Confraternitates, & Congregationes in
eadem Vrbe, & in alijs locis existentes, eisq;
privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spi-
rituales gratias, & indulta sibi concessa respecti-
uè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa
forma, vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi
ere-

erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis seruari debeat; propterea, siue negligentia Superiorum Ordinum, Religionum, & institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigentium, instituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, institucendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non seruant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus seruari debitam, neque præscribunt modum, quo priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta consequi debeant, seu ipsarum Confraternitatum, & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præstare oportet, vt illa consequantur, nonnullæ prauæ consuetudines irreperant, multaue incommoda indè prouenerunt.

§.2. Quibus Nos pro commisso Nobis Apostolicæ sollicitudinis officio, paternaque erga omnes Christi fideles charitate prospicere volentes, hac nostra constitutione perpetuo valitura, decernimus, atque statuimus, vt in posterum, tam huius Almæ Urbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum, & locorum totius Christiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & institutorum, quibus in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs, Confraternitates sæcularium erigendi, & instituendi facultas concessa est,

est , necnon etiam Archiconfraternitatum , & Congregationum , cuiusvis Nationis , nominis , & instituti illæ sint , & in quibuscumque Ecclesijs , Domibus , & Oratorijs , tam sæcularium , quam vt præfertur quorumcumque , etiam Mendicantium Ordinum , Religionum , & institutorum Regularium , quavis , tam ordinaria , quam Apostolicæ auctoritate erectæ , ac institutæ existant , seu alio quouis modo introductæ reperiantur , quibus alias Confraternitates , & Congregationes instituendi , erigendi , ac sibi aggregandi , alijsque priuilegia , indulgentias , facultates , aliasque spirituales gratias , & indulta prædicta , elargiendi , & communicandi potestas à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris , vel à Nobis , & Apostolica Sede attributa fuit , Magistri , Priores , Præpositi , Rectores , Gubernatores , Præceptores , Primicerij , Prælati , Custodes , Guardiani , Præfecti , Administratores , & alij Officiales , seu Superiores quouis modo nuncupati , Regularium siquidem Ordinum , Religionum , & institutorum , vnā tantum Confraternitatem , & Congregationem , de consensu tamen Ordinarij loci , & cum literis eius testimonialibus , quibus Confraternitatis , & Congregationis erigendæ , & instituendæ pietas , & Christianæ charitatis officia , quæ exercere cupit , apud eos commendentur , in eorum , & quibuscumque alijs Ecclesijs , & Collegijs erigere , & instituere .

§.3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum , & Congregationum , in singulis Ciuitatibus , Oppidis

pidis, vel locis, vnam etiam Confraternitatem, & Congregationem duntaxat, quæ Apostolica, vel ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, religioni, instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi eiusdem, vel alterius Nationis, nominis, & instituti aggregata sit, prævio similiter loci Ordinarij consensu, & cum eius literis testimonialibus, quibus eiusdem Cōfraternitatis, & Congregationis aggregandæ, institutum, pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere consuevit, apud eos commendentur, sibi adiungere, & aggregare possint.

§.4. Huic verò Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seu aggregandæ, ea tantum priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta, quæ ipsi Ordini, Religioni, instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seu Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti, nominatim, & in specie, non autem quæ per extensionem, vel communicationem sibi, quouis modo, concessæ sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expressè, & in specie communicare valeant.

§.5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & institutorum, erigentium, & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, & aliorum prædictorum sunt, impartiri non

possint, nisi ea prius ab Episcopo Diocesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominus eiusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subiecta remaneant.

§.6. Insuper volumus, & ordinamus, ut prædicti Ordines, Religiones, instituta, erigentia, instituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis nouissimè approbatam diligenter obseruent, secundum quam priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expresse, non autem per communicationem, neque ad instar, ut supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationis fiunt, communicare possint.

§.7. Quibus Confraternitates, & Congregationes eiusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tam hætenus aggregatæ, quam in posterum aggregandæ vtantur, potiantur, & gaudeant, itaut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri
& Of.

& Officiales , & alij supradicti priuilegia , indulgentias , facultates , aliasque spirituales gratias , & indulta huiusmodi , præuia tamen recognitione Ordinarij loci , qui adhibitis duobus , de eiusdem Ecclesiæ Capitulo , illa iuxta Sacri Concil. Trident. decretum promulganda decernat , debitis temporibus promulgare valeant .

§.8. Quibus etiam Ministris , Officialibus , & alijs prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, iuxta modum , & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, peluibus, & capsis, quæ in Ecclesijs , & Oratorijs dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverunt, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates , & Congregationes aggregantes , tam Almæ Urbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum , & locorum quorumcumq; iuxta modum à Vicario Urbis, & ab Ordinarijs locorum respectiue præscribendum, obseruare teneantur . Eleemosynas autem sic collectas in reparationem , & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religionum , Institutorum eligentium, instituentium , & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quam Confraternitatum, & Congregationum erigendarum , & instituentiarum, & aggregandarum , & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios vsus , arbitrio eiusdem Vicarij nostri in Vrbe, necnon Ordinariorum locorum respectiue, fideliter exponere,

atque erogare procurent, vt omnes intelligant cælestes Ecclesiæ thesauros, non quæstu, aut aliquius lucri causa, sed pietatis, & charitatis excitandæ gratia ex Apostolicæ Sedis benignitate Christifidelibus aperiri.

§.9. Prætereà volumus, vt Confessarij, qui vigore priuilegiarum ipsis Ordinibus, Religionibus, Institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus concessorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi possunt, & poterunt sæculares, scilicet in Alma Vrbe à prædicto nostro Vicario, extrà Urbem verò à locorum Ordinarijs; Regulares autem, non solum à prædicto Vicario nostro, & à locorum Ordinarijs respectiue, sed etiam à suis Superioribus approbati sint, vtque Confratres contentes à criminibus, casibus, & censuris, iuxta dictorum priuilegiarum (quatenus tamen sint in vfu, & Sacri Concilij Tridentini Decretis, ac Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorū, & nostris Constitutionibus non aduersentur, nec reuocata, aut sibi aliquibus reuocationibus comprehensa sint) formam, & tenorem dumtaxat absolueri valeant. Decernimus insuper, vt idem Confessarij prædictos Confratres cuiuscunque gradus, status, conditionis, & præminentia, etiā si speciali nota dignæ fuerint, à casibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ Monasteriorum Monachorum

nia-

nialium, si videlicet sine necessaria, & vrgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus iniectionis in Clericum, & singularis certaminis, seu duelli, ac ab alijs etiam casibus, tam à nobis, quàm à prædicto nostro in Vrbe Vicario, & locorum Ordinarijs respectiuè reseruatis, & pro tempore reseruandis, & etiam à quauis excommunicatione, ab homine lata, absoluerè, & super irregularitatibus, tam ex aliquo defectu prouenientibus, quàm occasione delicti contractis cum aliquo dispensare, prætextu dictorum priuilegiorum, nullo modo possint.

§.10. Demùm statuimus, & paritèr ordinamus, vt Confratres, & Congregationes vbiuis locorum, quauis auctoritate, vt præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus vbilibet existentibus hætenus aggregatæ, ab eisdem respectiuè Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, nouas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, iuxtà formam à nobis nouissimè approbatam, infra annum, si in Europa sint, & si extrà Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes priuilegiorum,

facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessæ, nullius sint roboris, & momenti, ac reuocatæ, & abolitæ censeantur eo ipso.

§. 11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tam hætenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipsis Ordinibus, Religionibus, Institutis, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorsus mercede, etiam à spontè dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§. 12. Quod si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati. Ordinum, Religionum, Institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum huiusmodi, quavis auctoritate, vel privilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire, vel facere præsumpserint, erectiones, institutiones, & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque gratiarum, & indultorū, aliorumque præmissorum concessiones, necnon aggregationes per ipsos faciendæ, seu renouandæ, nullius sint roboris, & momenti, & quilibet eorundem Ministrorum, Superiorum, Officialiū, & aliorum prædictorum, priuationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quàm à nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente remitti non possit, incurrat eo ipso.

§.13. Decernentes præsentem literas perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observare debere, sicque nostræ mentis, & intentionis existere, & ita, & non aliter per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere, Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.14. Ponuntur clausulæ derogatoriæ.

§.15. Ponitur forma publicandi hanc Constitutionem, & tempus quo ligare incipit.

§.16. Ponitur notificatio fienda per Ordinarios.

§.17. Fides transumptis adhibenda, quæ cum non faciant ad rem nostram, brevitatis causa omitto. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Decembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus Nostri Anno Tertio decimo.

6. Demum communicamus eis participationem omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt in nostra Religione. In quorum testimonio has literas fieri mandavimus, manu nostra firmatas, ac sigillo maioris officij nostri munitas. Dat. Romæ &c.

7. Ex supradictis liquidò constat, quòd Prælati Ordinis Minorum tantum, inter quos con-

numerantur Guardiani, & Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari huiusmodi Confraternitati Cordigerorum, seruatis seruandis, cum cæteris Prælati extra Ordinem non sit concessa huiusmodi facultas à Sancta Sede Apostolica, & ideò miror, quomodo quidam Ordinarius in Cathedrali Ecclesia adnuerit vnam Congregationem Tertiariarum S. Francisci, quæ acceperunt habitum Tertij Ordinis à Fratribus de Obseruantia, à quorum iurisdictione, ac moderatione recesserunt propter quandam dissentionem inter ipsos ortam, & spontè se submiserunt præfato Ordinario, qui eis assignauit Presbyterum eiusdem Cathedralis pro Confessario, ac moderatore in spiritualibus; Conferatque ipse Ordinarius habitum mulieribus petentibus aggregari huiusmodi Congregationi, & Cordam benedictam, ac si esset Prælatus Ordinis S. Francisci, quibus breuiter prænarratis, quæritur de validitate.

Pro responsione sciendum est, quod Innocentius Papa Quartus, ad petitionem Confratrum Tertij Ordinis de Poenitentia, mandauit vniuersis Ministris Prouincialibus Ordinis Fratrum Minorum, vt opportunis temporibus per se, vel per alios Fratres idoneos, visitarent prædictos Confratres, & Ministros Tertij Ordinis, & eos regularibus disciplinis instruerent, corrigerentque, & reformarent, tam in capite, quàm in membris, quæ correctionis, & reformationis officio cognoscerent.

Hoc idem confirmauit, ampliavit, & de nouo concessit in specifica forma, pro Ministro Generali,

rali, Vicario Generali, & Ministris Prouincialibus

Ordinis Minorum de Obseru. vbiq̃ue terrarum
Sixtus Quartus anno primo sui Pōtificatus 1471.
in Bulla, quæ incipit, Romani Pontificis prou-
dentia (apud Bullarium Rodriq. Bulla 4. huius
Pontificis) cum facultate charitatiue, in capite, &
in membris eos visitandi, & iuxtà Regularia in-
stituta dicti Ordinis instituendi; reformatione, &
correctione indigentia, etiam per ablationē man-
telli, & habitus Tertij Ordinis, si id qualitas ex-
cessus exegerit, corrigendi, & reformandi: Vo-
lentesque ad ipsum Tertium Ordinem aggrega-
ri, recipiendi; eisque Visitatorem assignandi, ea-
dem auctoritate licentiam concedimus, & etiam
facultatem. Districtius inhibentes locorum
Ordinarijs, & alijs quibuscumque personis cuius-
uis status, gradus, vel conditionis existant, &
quacumque auctoritate fungantur, ne prætextu
quarumuis literarum, & facultatum eisdem for-
san concessarum, & pro tempore concedendarū
de præmissis, quæ ad vos spectant, se quomodo-
libet impedire præsumant, ac decernentes, ex
nunc, irritum, & inane, si secus super his, per
quoscumque quauis auctoritate, scienter, vel
ignoranter contigerit attentari. Si quis autem
hoc attentare præsumpserit, indignationem Om-
nipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apo-
stolorum eius, se nouerit incursum. Hæc sunt
verba Bullæ.

His suppositis, clarè apparet, præfatas Tertia-
rias, quæ indebitè recesserunt à iurisdictione, &
moderatione Ministri Prouincialis de Obseruan-

tia non connumerari amplius inter Conforores Tertij Ordinis, ac priuari omnibus indulgentijs, indultis, & gratijs spiritualibus huiusmodi Ordini de Pœnitentia concessis.

8. Circa collationem Habitus, & Cordæ benedictæ, quam exercet præfatus Episcopus in volentibus aggregare illi Congregationi Tertiariarum, seu Cordigerorum, est nullius valoris, ob carentiam auctoritatis; nam Sixtus Quartus, ut in præfata Bulla, Prælati tantum Ordinis Minorum, siue Conuentualium, siue de Observantia concessit facultatem conferendi Habitum Tertij Ordinis. Pariter Sixtus Papa Quintus Archiconfraternitatis Cordigerorum Institutor, in Ecclesia S. Francisci Assisien. in Bulla, Diuinæ charitatis altitudo, Anno 1587. edita, expressè declarauit, Cordam debere esse cinctam, & susceptam à Superioribus Ordinis. Lezan. tom. 2. qq. Reg. de Confratribus c. 15. num. 63. & 64.

9. Post quam Reformationem, quia in dies oriebantur controuersie inter Ordinarios locorum, & Confraternitates, Regularesuè non exequentes prædictā Clementis Octauī præscriptionem formæ instituendi Confraternitates. Paulus fel. record. Papa V. commisit hoc negotium Congregationi deputatæ Indulgentiarum, quæ, ipso annuente, & confirmante, transmisit resolutionem, seu Decretum Archiepiscopo Bononien. cum onere certiorandi Episcopos suæ Prouinciæ pro sedandis tot controuersijs in illa exortis. Nihilominus, quia persæpè pullulant ex defectu cognitionis huiusmodi Decreti, non inutile duxi per-

percrebescere illud in hoc Theatro ; prout impressum Bononiæ accepi, maximè quia in ipso declaratur, quòd Indulgentiæ concessæ Visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus non intelliguntur reuocatæ, per generalem reuocationem Indulgentiarum à præfato Paulo Quinto factam, videlicet.

Dichiaratione, & Decreto fatto dalla Sac. Congregatione dell'Indulgenze, approuato dalla Santità di N. Sig. sopra la Bolla della fel. mem. di Papa Clemente VIII. per lettere dell'Illustriss. e Reuerendiss. Sig. Cardinale Arigone scritte à Monsignor Illustriss. e Reuerendiss. Arciuescouo di Bologna alli 20. d'Ottobre del 1607.

Molto Illustre, e Reuerendissimo
Monsignore.

Hauendo risoluto questi miei Illustriss. Signori della Congregatione dell'Indulgenze con autorità, & ordine particolare hauuto viuæ vocis oraculo della Santità di N. Sig. di leuar alcune difficoltà, che si trouano nell'effeguire la Constitutione di Clemente VIII. fel. mem. fatta già sopra le aggregationi delle Confraternite, e dichiarare ancora alcune cose concernenti l'institutioni antiche, fatte da' Superiori delle Religioni, fanno sapere à V.S. che si contentano, che i Superiori Regulari à quali è stata concessa noua facoltà da Sua Beatitudine d'instituire Confraternità secolari (secondo la forma della sudetta Constitutione) possino confermare senza consenso dell'Ordinario de' luoghi quelle Confraternità, quali si trouano canonicamente erette da medesimi Superiori

riori Regolari, auanti si publicasse l'istessa Constitutione nelle Chiese proprie loro Regolari Collegiate, doue stiano almeno dodici Religiosi di famiglia ordinaria, non ostante che nella patente della Confirmatione si dica espressamēte farsi ciò di consenso dell'Ordinario medemo. Dichiarando però, che nel fare nuoua institutione nelle Chiese tanto Regolari, quanto Secolari di qualunque sorte, e nel confermare etiandio l'antiche erette in Chiese secolari, e Regolari ancora, nelle quali non stiano dodici Religiosi, si debba necessariamente hauere il testimonio, e consenso dell'Ordinario, & offeruare tutto il restante, che si prescriue nell'istessa Constitutione.

Permettono similmente, che i medemi Regolari, a' quali è stata concessa la sudetta nuoua facoltà d'instituire, possino confermare le Confraternità antiche, & instituirne di nuouo, ancorche non sia tutta quella distanza di luoghi, oue sono, ò faranno tali Confraternite, che viene prescritta da Breui Apostolici, mentre però oltre tutti gli altri requisiti concorra anco a questo il consenso particolare dell'Ordinario del luogo, il quale si douerà esibire in scritto, prima che si dispensi sopra tal distanza, e non altrimenti.

Permettono ancora, che ritrouandosi diuerse Cōfraternità de' secolari antiche, erette canonicamente, come sopra, in Chiese Regolari Collegiate di dodici Religiosi almeno, si possino confermare, seruata però in tutto il resto la forma data dalla medema Constitutione, e parimente che essendo in vna Città, ò Terra più d'vna Confraternità

nità antica dell'istesso nome, & istituto, cretta canonicamente da' Superiori Regolari, si possino confirmare secondo la sudetta forma, mà nell'istituire nuoue Confraternità, vogliono le Signorie loro Illustrissime, che vna sola se ne possi fare in qualunque Città, Terra, ò Luogo, eccettuando però la Compagnia del Santissimo Sacramento, quale concedono, anzi desiderano sia cretta in ogni Chiesa Parochiale, non ostante che si ci troui cretta prima qualsiuoglia altra Confraternità.

II. E perche molti dubitano se per la Constitutione di Sua Beatitudine sopra l'Indulgenze concesse vltimamente alle persone Religiose cō reuocatione dell'antiche, venghino reuocate anco l'Indulgenze concesse alle Chiese Regolari, & à quei, che le visitano, ancorche la Constitutione comprendi chiaramente solo le persone Regolari, senza estendersi alle Chiese loro. Tuttauia la Congregatione per leuare ogni dubbio, dichiara che l'Indulgenze concesse à quelli, che visitano le Chiese de' Regolari stanno nella loro forza, e vigore, finche la Santità Sua farà altra deliberatione, e però si possono lasciar publicare, quando non offi altra cosa.

Tutto questo è parso alla Congregatione di scriuere à V. S. acciò nell'occorrenze di coteſta Chiesa sappia ciò che passa in questo particolare, e lo faccia sapere ancora a' Vescoui della sua Prouincia, & io prego à V. S. dal Signore ogni vero bene. Di Roma 27. Settembre 1607.

Di V. S.

Per seruirla

P. Card. Arigone.

Domi-ano

OMIO

Dominicus Maria Peregrinus Secret.

Illustriss. ac Reuerendiss. Archiepisc. Bononien. de mandato.

12. Demum circa sepulturam Cordigerorum vtriusque sexus, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in controuersia Senogalliae die 22. Nouembris 1580. sic obseruari mandauit, quod vbi adest sepultura communis pro Cordigeris in Ecclesia Fratrum Minorum, vbi est erecta Confraternitas, sepeliantur in ea, vbi verò non est talis sepultura, moderentur sicut cæteri sæculares, & sepeliantur in Parochiali Ecclesia, si non sibi elegerint aliundè sepulturam. In Regesto Sac. Congreg. Episc. & Regular. fol. 1.

13. An Episcopus possit visitare Oratoria Confratrum Sac. Congreg. Resp. prout sequitur:

*Ordine della Sacra Congregatione à fauore delli
Fratì Riformati di Sospello, Che il Vesco-
uo di Ventimiglia non ardisca vi-
sitare l'Oratorio nella Chie-
sa di Sospello.*

Illustre, e Molto Reuerendo Monsignore
come fratello.

E Ssendosi riferito in Sacra Congregatione
dall'Eminentiss. Sig. Cardinal Santa Croce,
la Causa della differenza, che verte trà V. S. e li
Fratì Offeruanti Riformati di Sospello in cotesta
Diocesi, circa la visita, ch'ella pretende di fare ad

vna Cappella, ò Oratorio sotto il titolo di Santa Maria della Misericordia, che i medemi hanno nel Cimiterio vnito alla loro Chiesa, e conceduto alli Confrati di detta Cappella; questi Eminen-
tissimi miei Signori m' hanno commandato di scriuerle, che quando si tratta di Confraternità, ò Oratorii laicali esistenti dentro le Chiese, ò Chioftri de' Regolari, ella secondo i Decreti della medesima Sac. Congregatione, può come Ordinario visitare i loro beni, & entrate, riuedere i conti, e l'amministrationi; se l'elemosine, che si danno per adornare, e mantenere la Cappella, e suppellettili, siano spese fedelmente, & impiegate in beneficio degli Altari, e conoscere se sono sodisfatti gl'oblighi spettanti à i fratelli ascritti, senza visitare Cappella, ò Oratorio, nè far'altri atti positiui, più de gli circonscritti, come sopra. Io però lo significo à V. S. affincbe si contenti di gouernarsi in tal conformità, e Dio la prosperi.
Roma 20. di Luglio 1663.

Di V.S. come fratello

M. Cardinal Ginetti :

Emilio Vescouo di Camerino.

Gongregatio Capitularis.

S V M M A R I V M.

*Congregatio Capitularis quando facienda, num. 1.
Superiores Generales non mittant Presidentem pro celebran-*

celebranda Congregatione, nisi ex causa valde notoria.
num. 2.

Declaratur quanam sit causa notoria. num. 3.

1. **C**ongregationes Capitulares, singulo triennio, bis, aut saltem semel celebrentur, prout magis pro locorum, & temporum diuersitate, ac Prouinciarum, bono iudicio Patrum, expedire videbitur, in Constitut. Ord. cap. 8. pag. 207. Idem præcipitur in stat. Reform. cap. 8. num. 30. fol. 75.

2. Prohibetur Prælati Generalibus, ne post hac ad Prouincias quemquam mittant, vt celebrandis earum Congregationibus intermedijs præsit, nisi causa valde notoria, & vrgens se obtulerit, vel maior Diffinitorii pars Prouinciæ ita possit, alioquin Prouinciales, & alij, ad quos attinet vti iure suo in hac parte permittatur, ibid. num. 6. pag. 208.

Ex quo sequitur, quod Generales in duobus tantum casibus destinare possunt Præsidentes. Primo vbi causa notoria, & vrgens offertur, etiam si maior pars Diffinitorii petat.

3. Quæ autem sit causa notoria, & vrgens, & iure conijci debet, nam notorium est, quod nulla valet tergiuersatione celari. Itaque requiritur publica etiam probata causa, quæ negari non possit cuiusmodi esset, si Diffinitorium totum, vel maior illius pars, vni tantum factioni esset adductum, vel si in Diffinitorio iudicandæ essent causæ Guardianorum, quibus Definidores essent infensi, vel videretur aliquod malum Prouinciæ ex tali

ex tali Diffinitorio, in Congregatione cogendo, essentque hæc omnia, vel illorum aliquod notorium, tunc adesset causa legitima destinandi Præsidentem. Vrgens verò causa est, quæ Superiorem ad remedium adhibendum impellit, seu cogit, dum scilicet à suo officio, & conscientia stimulatur, adeò ut si non mittat Præsidentem, bono communi se non prouisurum pro certo teneat. Causæ autem impulsivæ erunt superius recensitæ, quibus addi potest; Graue negotium in Prouincia pertractandum pro concordia, aut satisfactione Prælatorum, Principum, Communitatum, quod concludi, nisi in Congregatione non possit. Sanctor. Com. stat. fol. 687.

Tandem instantia Diffinitorii non se extendit ad alios Patres Prouinciæ, qui in Diffinitorio suffragari non debent, quia nomine Diffinitorii non veniunt nisi illi, qui Diffinitorio interesse possunt. Sanctor. in comment. cap. 8. fol. 689.

Congregatio Sancti Officii.

S V M M A R I V M.

Instituta est super rebus fidei. num. 1.

Ter in hebdomada fieri solet. num. 2.

Kalendis Martij, & fer. 6. post Octauam Assumptionis quotannis leguntur duo Decreta, & aliud in Visitatione Prouinciali. num. 3.

*Prorogatur tempus legendi præfata Decreta per totum
Mensem*

menssem Augusti . num. 4.

Decretum Pij V. non est amplius in usu . num. 5.

Regnicoli in causis Sancti Officij non accedant ad Urbem . num. 6.

1. **I**Nter Congregationes Cardinalium primū locum tenet super rebus fidei , aliās S. Officij, siue Sanctissimæ Inquisitionis, quæ erecta fuit à Paulo Tertio in constit. 34. to. 1. Bullar. pag. 551. & denuò restituta per Sixtum V. in constit. 74. tom. 2. Bullar. pag. 464,

2. Fieri solet de mane , qualibet hebdomada ter, scilicet die Lunæ , in Palatio eiusdem Inquisitionis , & in ædibus Reuerendis. Commissarij, in qua interueniunt tantum Officiales : Die Mercurij, seu Martis , si fuerit dicta dies impedita in Conuentu S. Mariæ supra Mineruā Ordinis Prædicatorum cum interuentu Eminentissimorum Cardinalium, & Dominorum Officialium: & die Iouis coram Sanctissimo in Palatio Apostolico (etiam nolente Sanctissimo interuenire) supradictis omnibus interuenientibus .

3. Feria sexta post Octauam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis , & Kalendas Martij, quotannis leguntur duo Decreta huius Congregationis sub poena priuationis officij, vocisque actiuæ & passiuæ ipso facto incurrendis .

Primum est . Sanctissimus Dominus Noster , sub Urbano Octauo de Obseruantia Constitutionum Apostolicarum ad Sanctum Officium pertinentium cum sequentibus .

Secundum est . Licet aliās , &c. sub Alexandro

dro Septimo, ne in materia hæresis, vel suspectis de hæresi admittatur opinio correctionis fraternæ, videlicet:

Feria 5. Die 8. Iulij 1660.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apost. apud S. Mariam Maiorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

L Icèt aliàs per Constitutionē fel. rec. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fucrit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquo modo intronittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauitèr iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint, absque alia consultatione cum proprijs suæ Religionis Superio-

ribus, vel alia quavis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient.

Nihilominus animaduertens Sanctissimus Pontifex Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeòvt nedum suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt ad ipsum Sanctum Officium spectantia ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem, perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Volens proindè Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis Officij debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersùs hæreticam prauitatem, generalium Inquisitorum, innouans Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenùs opus sit, eam declarans, hoc præfenti Decreto districtè præcipit, & mandat, omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, alijsque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siuè Mendicantium, siuè

non

non Mendicantium, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regulariū quorumcumque, etiam Societatis Iesu, aliorumque, quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialiter, & nominatim exprimēdi, vt omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quàm non subditos, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuiter suspectos, deferant, & iudicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus, audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quouis modo siue directè, vel indirectè auertere, retrahere, dissuadere, imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christi fideles etiam Confratres suos ad parendum, pariter hortentur, & suadeant, reiectis penitus huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus quas Sanctitas Sua, cum Voto Eminentissimorū DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsus alienas reprobauit, & reprobat.

Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis eiusdem, alteriusve Ordinis, alijsve quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materijs ad Sanctum

Officium spectantibus, itavt nedum ipsimet denunciations deferant, vel ab alijs prorsus abstineant; verum etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

Propterea idem Sanctissimus declaravit præfatos subditos absque vlla participatione, etiam si nulla petita venia à Superioribus, etiam si nulla, fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accedere, ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos eiusdem Ordinis, & Religionis, quos nouerint esse de fide quomolibet, etiam leuiter suspectos: Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios à se consilium, vt supra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Superiores, quàm subditos contrafacientes, Sanctitas Sua voluit, & declaravit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, nec non priuationis quorumcumque Dignitatum, seu Prælaturarum, seu Officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiue, & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem, ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, alijsque Sanctitatis Suæ, ac Successorum arbitrio infligendis poenis, quarum relaxationem, suspen-

suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & Successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expressè reseruat.

Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem poenis, ipso paritèr facto incurrendis, vt supra reseruatis, vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martij in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialitèr conuocato, legi curent, vnà cum alijs Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersùs hæreticam prauitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, iuxtà Decretum fel. record. Urbani Octauj.

Et insupèr iidem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, itavt ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documēto ab iisdem Superioribus Conuentus, vel Domus subscripto, vnaque ab alijs duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiore facere Congregationē Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores, vbi sunt.

Statuitque præterea Decretum hoc, seu illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes vbique existentes arctare, & afficere, ac si

vnique personaliter fuisset intimatum.

Loco † Sigilli.

Ioannes Lupus S. Romanæ, & Vniuersalis
Inquisitionis Notarius.

In singulis Capitulis, & Visitatione Ministri
Prouincialis, legitur Decretum contra Fratres
Minores de Observantia, & Reformatos legentes,
& tenentes libros Geomantiæ, Hydroman-
tiæ prout sequitur.

Cum non sine graui animi molestia ex Proce-
ssum lectura Dominis Cardinalibus Generalibus
Inquisitoribus prædictis innotuerit, quamplures
Fratres Ordinis Sancti Francisci Minores de Ob-
servantia, suæ professionis immemores, in eius-
dem Religionis dedecus, animarum suarum dam-
num, & aliorum perniciem retinere, legere, seu
alijs communicare scripta, & libros continentes
fortilegia, incantationes, & alia similia pernicio-
sa lectionis. Volentes pro eorum officio malis,
& incommodis ex huiusmodi scripturarum, &
librorum retentione, & lectione prouenientibus,
opportune prouidere; statuerunt, decreuerunt, &
ordinauerunt, vt in posterum nemo eiusdem Or-
dinis professus, cuiusvis status, & dignitatis au-
deat, vel præsumat retinere, aut quouis modo ha-
bere, seu legere scripta, vel libros Geomantiæ,
Hydromantiæ, Acromantiæ, Piromantiæ, Chi-
romantiæ, Necromantiæ, seu continentes incan-
tationes ad amorem, innocationes Dæmonum,
abusus Sacramentorum, sacramentalium, rerum
sacrarum, & benedictarum, remedia superstitiosa
infirmorum, ad Thesauros inueniendos, seu
quæuis

quæuis sortilegia ; sed cum primum ad cuiuslibet ipsorum munus huiusmodi scripta , & libri quouis modo peruenerint , etiam occasione audiendi Confessiones Sacramentales, Ordinarijs locorum , seu Inquisitoribus , vel eorum Vicarijs respectiuè intrà viginti quatuor horas , realitèr , & cum effectu consignare , & tradere debeant, sub poena excommunicationis maioris, ipso facto incurrenda , à qua nonnisi ab hoc Sancto Officio absolui possit , nec non priuationis vocis actiuæ , & passiuæ , officiorum , & dignitatum quarumcumque , & inhabilitationis ad illas in perpetuū , ac suspensionis exercitatione suorum Ordinum , & inhabilitationis ad illos , carceris formalis , seu Triremium ad decem annos , alijsque arbitrio DD. Cardinalium Generalium Inquisitorū ipsorum infligendis poenis ; eisdemque poenis subiacere eos , qui scientes aliquem ipsorum Fratrum eiusmodi scripta, seu libros retinere ; id Ordinarijs, seu Inquisitoribus , vel eorum Vicarijs infra viginti quatuor horas denunciare neglexerint . Et ne aliquis ignorantiam prætere possit , mandauerunt huiusmodi Decretum publicari in singulis Capitulis Generalibus , & Prouincialibus eiusdem Ordinis , ac insuper præceperunt omnibus , & singulis dicti Ordinis Ministris Prouincialibus nunc , & pro tempore existentibus , vt in actu Visitationis, singulis annis , & vicibus , conuocatis Fratribus Conuentus, præsens Decretum omninò publicent , ità quod singulis annis in vnoquoque Monasterio suæ Prouinciæ realitèr , & cū effectu , vt supra expressum fuit , publicetur , sub poena

pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ per quinquennium, &c.

4. Verùm quia plerique Regulares quandoque ob obliuionem non legebant præcisa feria, sexta dicta Decreta. Ad instantiam Procuratoris Generalis Congregationis Observantiæ Lombardiæ, Ordinis Eremitarum S. Augustini, eadem Sacra Congregatio prorogauit Regularibus tempus legendi Decretum pro publicatione Constitutionum ad S. Officiũ spectan. per totum mensem Augusti, prout sequitur.

Eminentissimi, & Reuerendissimi
Domini.

Procurator Generalis Congregationis Observantiæ Lombardiæ Ordinis Eremitarum S. Augustini, animaduertens difficillimum esse Superioribus localibus efficere, vt Decretum Sanctæ Inquisitionis legatur præcisa feria sexta post festũ Assumptionis, sicut in eo disponitur, ob inaduerentiam, obliuionem, & ob multiplicia negotia, quibus assidue agitantur. Idcirco humiliter supplicat Eminentijs Vestris Reuerendissimis, vt circa publicationem hanc, aliquam prorogationem eisdem Superioribus gratiose concedere dignentur.

Die 22. Aprilis 1638.

Lectio memoriali, Sanctissimus, tempus in Constitutione, circa publicationem faciendam Constitutionum, & Decretorum ad S. Officiũ spectantium, determinatum pro feria sexta post festum Assumptionis B. Virginis, extendit per totum mensem Augusti. Quam gratiam omnibus
bus

bus Regularibus iuffragari voluit. In Regeſto huius Congreg. fol. 45.

5. Circa Decretum emanatum die 17. Auguſti 1567. nempe quod Regulares recurrentes ad Sanctum Officium , vt in eo testimonium perhibeant, non poſſit per quinquennium à ſuis Superioribus grauari .

Ad instantiam Procuratoris Generalis Fratrum Minorum ſtrictioris Obſeruantiaẽ fuit reſponſum à dicto Sancto Officio ſic ; Videlicet :

Decretum Pij V. non eſt in vſu . Datum in Sancto Officio die 29. Octobris 1646.

Franciſcus Albicis Aſſeſſor &c.

Regeſt. fol. 6. ac in Reg. Patris Procuratoris Reformatorum .

6. Inſupèr die 23. Februarij 1661. Pro Regnicolis, ab eadem Sacra Congregatione cautum fuit quod Fratres Ordinis Minorum Obſeruantiaẽ , & Reformatorum , habentes aliquid deponendi in Sancto Officio, id deponant etiam Ordinarijs Regni , vel coram Miniſtro huius Sacrae Congregationis Neapoli, abſq; eo, quod veniant ad Urbem. In Regeſto fol. 73.

Congregatio Concilij Tridentini .

S V M M A R I V M .

Fieri ſolet die Sabbathi , alternis hebdomadis in Palatio Apoſtolico . num. 1.

Declarationes Concilij , quæ circumferuntur , nullam ſe-
den

dem habeant nisi sint authentice . num. 2.

In electionibus Superiorum, seruandum est Concil. Tridentin. & Decretum legendum . num. 3.

Feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi leguntur Decreta de Celebratione Missarum, & seq. num. 4.

1. **C**ongregatio ista erecta fuit à Pio IV. in eius Constitut. 81. tom. 1. Bullar. pag. 84. & deindè restituta à Sixto V. in Constit. 74. Congregatio S. tom. 2. pag. 465. Pro illius interpretatione fieri solet die Sabbathi alternis hebdomadis in Palatio Apostolico.

2. Concilij Tridentini Declarationes in dubijs faciendæ, sibi reseruauit Pius IV. prohibuitque Commentaria super eius interpretatione in lucē emitti, Const. 73. to. 2. Bullar. pag. 78. §. 6. & Sac. Congreg. ex speciali iussu Urbani VIII. mandat, & præcipit huiusmodi declarationibus tam impressis, & imprimendis, quàm manuscriptis, nullam fidem esse in Iudicio, vel extrà, à quoquam adhibendam, sed tantùm illis, quæ in authentica forma, & solito sigillo, & subscriptione Eminētiss. D. Card. Præfecti, & Secretarij eiusdem Congregationis pro tempore existentium, munitæ fuerint. Die 29. Aprilis 1621. prout in Regeſto huius Congregationis fol. 124.

3. Concilium Tridentinum seruandum in electionibus Superiorum, aliorumque Officialium Regularium, statuit Clemens VIII. vt in Urbano VIII. Constit. 26. §. 36. pag. 46. tom. 4. videlicet: In Superiorum, & Officialium omnium electioni-

Etionibus, forma præscripta à Sac. Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inuiolabiliter seruentur, iurentque Electores, secundum veritatem cuiusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis elegendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint, qui Regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

4. Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria 6. post primam Dominicam Aduentus quotannis, sub poena priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, leguntur Decreta huius Congregationis Concilij de Celebratione Missarum, de Apostatis, & eiectis, & Decreta generalia Clementis Octauæ de Regularium Reformatione.

Congregatio Sacror. Rituum.

S V M M A R I V M.

Fieri solet die Sabbathi alternis hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet in Sac. Rit. ibid.

Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. num. 2.

Hanc

1. **H** Anc Congregationem instituit Sixtus V. Constitutione 74. Congregatio quinta, pag. 465. tom. 2. Bullar. Romani.

Fieri solet die Sabbathi, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico, cui hæc cura præcipuè incumbit, ut veteres Ritus Sacri, vbiuis locorum, in omnibus Urbis, Orbisque Ecclesijs, in Missis, Divinis Officijs, cæterisque ad Diuinum Cultum pertinentibus, à quibusvis personis diligentèr obseruentur cæremoniæ, & si exoluerint, restituantur, si deprauatæ fuerint reformentur. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem. Controuersias de præcedentia in Processionibus, aut alibi, cæterasque in huiusmodi Sacris Ritibus, & Cæremonijs incidentes, difficultates cognoscant, summarie terminent, & componant.

2. Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata, prout in Regeſt. fol. 78.

Congregatio Episcoporum, & Regularium.

S V M M A R I V M.

Fieri solet die Veneris cuiuslibet hebdomadæ, hora circiter vigesima, & post solemnitatem Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli fit de mane in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet. num. 2.

Proro-

Prorogavit tempus legendi Decreta de Celebratione Missarum ad dies octo . num. 3.

HÆc Congregatio pro Consultationibus Regularium, & Monialium erecta fuit à Sixto Quinto in eius Constit. 74. Congregatio undecima tom. 2. Bullar. pag. 406.

1. Fieri solet à Kal. Nouembris vsque ad solemnitatem Sanctorum Petri, & Pauli die Veneris cuiuslibet hebdomadæ (præter maiorem, & dies Veneris ante Cineres) de sero hora circiter vigesima. A solemnitatem verò Sanctorum Petri, & Pauli, vsque ad prædictas Kal. Nouemb. pariter die Veneris, sed de mane, & alternis hebdomadis, præter mensem Octobris, in cuius initio vnica tantum fit, prout aliæ Congregationes, in dicto mense, in Palatio Apostolico.

2. Cui hæc cura præcipuè incumbit, vt causas quas inter ipsos Regulares oriri contigerit, iuxta quarumcumque Religionum Instituta definiant, atque terminent, vt dictis Regularibus non ad laxiorem, nec ad parem, sed ad arctiorem Religionem transeundi ijs, quos feruore spiritus incensos ad perfectioris vite statum, transire velle constiterit, non obstantibus quibuscumque Prædecessorum eius decretis, licentiam dare possint. Causasque Apostatarum, aut Vagantium iidem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant.

3. Instante Commissario Romanæ Curiae Fratrum Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium pro-

prorogavit Fratribus Minorum eiusdem Ordinis tempus legendi Decreta de celebratione Missarum ad dies octo, à die præscripto in huiusmodi Decreto, in euentu, quod ea non legerint. Die 20. Nouembris 1637. prout in Regeſto huius Congregationis fol. 144.

Congregatio Propagandæ Fidei.

S V M M A R I V M.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem, semel coram Sanctissimo, ut plurimum die Lunæ grauiora negotia refert Pontifici. num. 1.

Mandauit, quod quotannis perlegantur in Refectorio Ordinationes pro Terra Sancta de anno 1633. ibid.

Quinam Superiores mittere possint Fratres Hierosolymam. num. 2.

Prædicatores omnes tenentur vno saltem die festo Quadragesimæ commendare necessitates locorum Terræ Sanctæ. num. 3.

I. **C**ongregationem, pro Fide Catholica propaganda instituit Gregorius XV. Constit. 26. tom. 3. Bull. pag. 110. Hæc Congregatio negotia grauiora refert Pontifici, alia expedit, Missionibus ad prædicandum superintendit, Ministros constituit, & mutat, & alia facit.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem Sac. Congregat. die, & hora eligenda ab antiquiore Cardinali, vel Præfecto Congregationis, & semel coram

coram Sanctissimo die eius arbitrio, & vt plurimum die Lunæ.

2. Hæc Congregatio die 7. Augusti 1637. mandauit quod perlegantur in publico Refectorio singulis annis, Ordinationes pro Terra Sancta in Capitulo Toletano æditas 1633. & postea anno 1634. ab Urbano VIII. approbatas, & confirmatas; ne Fratres earum ignorantiam vnquam pretendere possint, & præsertim innouatur illa, in qua dicitur:

Nullus autem Generali Ministro, vel Commisario, item Generali inferior, Fratres Hierosolymam, etiam peregrinationis causa mittere possit, excepto Guardiano Hierosolymitano. In Regeſto fol. 5. & 76.

3. Item quod vno saltem die festo Quadragesimæ Predicatores cōmendent necessitates Sanctorum locorum, ex præcepto Urbani Octauii. In Regeſto huius Congreg. fol. 81. & 82.

Consecratio Ecclesiæ.

S V M M A R I V M.

Sacra Rituum Congregatio libenter annuit posse transferri diem Consecrationis, ob impedimentum maioris Officij, in aliud tempus non impeditum arbitrio Ordinarij. num. 1.

1. **Q**uia quandoque non potest celebrari Festum Consecrationis alicuius Ecclesiæ cū
N octa-

octava ob impedimentum alterius officij, sicut euenit in Consecratione Ecclesie Sanctæ Mariæ de Puteo Fratrum Minorum Strictioris Obseruantie de Summa, Nolanæ Diœcesis, quæ fuit consecrata in die Annunciationis B. M. V. ideò instantibus prædictis Fratribus, Sacra Rituum Congregatio, Ordinarij arbitrio remisit, posse transferre festum præfatæ Consecrationis ad mensem Septembris. Die 7. Augusti 1655. ex quo exemplo moderari possunt aliæ Ecclesie, quæ habent huiusmodi impedimentum. Regest. fol. 123.

Conseruator.

S V M M A R I V M :

Declaratio, quod per Constit. Greg. XV. de Conseruat. non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis iniurijs. num. 1.

Conseruatores debent durare per quinquennium, quo tempore mutari nequeunt. num. 2.

Formula eligendi Conseruatores. num. 3.

IN modernis Scriptoribus inueni declaracionem, quod per Constitutionem Gregor. XV. de Conseruatoribus, non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis iniurijs, quæ cum fuerit impressa Romæ in Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ, anno 1624. opere pretium duxi referre illam, prout accepi, videlicet:

1. In Constitutione de Conseruatoribus ædi-

ta à

ta à san. mem. Greg. XV. ex sententia Sac. Congregationis Concilij inter cætera statutum est, vt corā Conseruatoribus, Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint, itavt memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij Actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum, in quibus Rei extiterint. Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares, & alios à manifestis iniurijs, & violentiis, quæ illis de facto inferuntur, dum à suis possessionibus deijciuntur, & proprijs bonis vti, ac frui impediuntur.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, censuit eiusmodi verbis minime sublata fuisse facultatem, quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniurijs, ac violentiis, dummodò obseruent formam præscriptam in Constitutionibus Innocentij Quarti, & Bonifacij Octauo relatis in cap. i. in fin. de Offic. delegat. in 6.

G. Card. de Torres.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Concil.
Secret.

2. Conseruatores semel electi, debent durare ad minus per quinquennium, durante verò quinquennio amoueri, aut mutari nequeunt, nisi ex legitima causa, quæ à Sede Apostolica, aut locorum Ordinarijs approbanda erit, prout in Constitut. eiusdem Gregorij XV. de Conseruatoribus,

bus, §. 8. tom. 3. Bullar. pag. 288. &

Ideò in Literis Conseruatorijs apponatur clausula (Pro futuro dumtaxat quinquennio) alioquin quoad negotia saltem cæpta, perpetuò durabit Iurisdictio.

Expirat etiam officium morte concedentis, nisi negotia sint incœpta. DD. apud Barbos. allegat. 106. num. 50.

Debent esse Iudices electi in Prouinciali, vel Dioecæsana Synodo, cuius electio, infrà duos menses, exhibeatur Ordinario, aliàs coram eo agantur causæ, Gregor. XV. suprà. Gauant. verb. Conseru. &c.

3. Formula eligendi Conseruatorem, habetur in Constit. Ordinis cap. 12. §. 21. pag. 311.

Constitutio.

S V M M A R I V M.

Potestas condendi Constitutiones, quibus intersit? num. 1.

Præcipitur Fratribus Reformatis nostræ Familiæ, ut ijs dumtaxat Constitutionibus utantur, quæ pro ipsis sancitæ sunt. num. 2.

Quam obligationem indicant Decreta Clementis Octaui. num. 3.

Quomodo Constitutiones Ordinis non inducunt excommunicationem, nec peccatum mortale. num. 4.

Regulares non tenentur Constitutionibus Synodalibus. num. 5.

Debent tamen conformari Populo in festis, &c. num. 6.

1. Potest;

1. **P**otestas condendi Constitutiones regulari-
tèr spectat ad Generalem, cum Capitulo
Generali pro tota Religione. Ad Prouincialem
cum Capitulo Prouinciali pro tota Prouincia,
S. Thom. 1. 2. qu. 60. art. 1. Sanch. in Decal. cap. 2.
num. 27.

2. Ad confusiones, ac varietates Statutorum
Reformatos concernentium, tollendas, & ad cer-
tam insupèr, stabilemque inter ipsos Constitu-
tionum obseruationem præfigendam, statuen-
damque consultò statuitur, strictiùsque præcipi-
tur, sub poenis in eisdem Constitutionibus taxa-
tis, & irremissibiliter infligendis, vt in posterum
Fratres Reformati eisdem dumtaxat Statutis Ge-
neralibus vtantur, ac ea inuiolabiliter obseruent,
quæ pro bono, ac strictiori ipsorum viuendi mo-
do in præsentì Congregatione Generali, etiam
ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus,
maturè decreta, & sancita fuere, eaque quolibet
semestri legere teneantur tempore communis re-
fectionis, Congreg. Generalis Romæ 1628. in
Chronolog. fol. 68 1. col. 2.

3. Inter alias Ordinum Constitutiones debent
redigi Decreta Clementis Octauì pro Reforma-
tione Regularium innouata à Sac. Congregatio-
ne iussu Urbani Octauì, quæ quidem Decreta nō
inducunt aliam obligationem ad sui obseruan-
tiam, quam Constitutiones Religionum, Le-
zan. num. 26.

4. Constitutiones Ordinis ad mortale non
obligant, sic declarauit Sixtus Quartus pro Reli-
gione nostra in Bulla, quæ incipit, Circumspe-

ita, &c. & infrà, Nos igitur statuimus, & decernimus, quod Ministri, Custodes, Guardiani, & Fratres Ordinis præsentis, & qui pro tempore fuerint, ex statutis, seu consuetudinibus, vel declarationibus dicti Ordinis, præter Regulam, quomodolibet etiam Auctoritate Apostolica roboratis, illis contrafaciendo, nulla Ecclesiastica censura, nulloque peccati mortalis vinculo ligari valeant, nisi tales excessus, qui diuina lege, seu præcepto Ecclesiæ inducerent ad mortale. In Bullario Rodrig. fol. 162. quod suo oraculo confirmavit Pius V. apud Rodriq. tom. 2. quæst. 10. art. 6. & 8. Sanctior. in Comment. cap. 2. fol. 267.

5 Non tenentur Regulares Constitutionibus Synodalibus, seu Episcopalibus solum concernentibus Reformationem Clericorum Peyrin. tom. 2. in Constitut. 1. Iulij 11. num. 7.

6 Quod si Constitutiones Synodales concernant actiones communes totius populi, & obseruantia regulari non derogent, vt sunt quædam ieiunia, festa, & huiusmodi, ligant quidem Religiosos, non quidem debito obedientia, sed iure naturali, cum enim sint partes, & membra illius populi tenentur toti corpori se conformare, Vasq. 1. 2. disp. 167. num. 33. Sanch. 4. in Decal. cap. 15. num. 1. &c.

Conuentus.

S V M M A R I V M.

Quoad erectionem . Non possunt de nouo erigi , nisi seruata forma Clementis Octauæ , num. 1.

Gregorius XV. addit , quod nullus Conuentus de nouo erigatur , nisi in eo 12. Fratres sustentari valeant , num. 2.

Idem decernit Sacra Congregatio Conciliij , num. 3.

Alioquin remanent subiecti Ordinario , ibidem .

Vrbanus Octauus reuocat quæcumque priuilegia erigendi loca Regularia , non seruata forma Decretorum . num. 4.

Demum Innocentius Decimus prohibet ne deinceps Regulares , absque Sedis Apostolicæ licentia , Conuentus incipere , vel fundare præsumant , num. 5.

Apud Minoritas Regularis Observantiæ prohibetur ne recipiantur Conuentus , aut relinquantur , absque Generalis , Ordinarij , & Sedis Apostolicæ licentia , num. 6.

An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conuentuum comprehendant hospitia , num. 7.

In unoquoque Conuentu præfiniri debet numerus Religiosorum , potest tamen minui , & augeri per Prouinciales nostros ex priuilegio , num. 8.

Quoad possessionem , Vrbanus Octauus confirmauit concessionem Conuentuum Reformatorum , num. 9.

Similem confirmationem fecit Sixtus Quintus pro Fratribus Regularis Observantiæ , num. 10.

Quoad mutationem . Non dicitur acquiri nouus Con-

uentus, quando fit mutatio, num. 11.

Quod Fratres Reformati Prouincia Principatus non assumant Conuentum in Ciuitate Neapolis, num. 12.

Quoad Visitationem Ordinarij. Ponitur Decretum pro Conuentibus, ubi non morantur plures, quam sex Religiosi, num. 13.

Item Decretum Innocentij Decimi. Vt in paruis, n. 14.

Item Declarationes eiusdem, num. 15.

Episcopus Visitans paruos Conuentus, non potest aliquid exigere in pecunia à visitatis, num. 16.

1 **Q**uoad erectionem, Conuentus non possunt de nouo erigi, nisi seruata forma præscripta à Clemente VIII. in sua Constitutione Quoniam ad institutam, &c. tom. 3. Bullar. pag. 106. quæ Ordinarijs locorum prohibet licentiam concedere cuiuscumque mendicantium Ordini nouos Conuentus erigendi, nisi vocatis, & auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus, & alijs interesse habentibus, & causa cognita, sine aliorum detrimento, commodè sustentari posse.

2 Gregorius XV. confirmat, & ampliat in suo Decreto. Cum alias, to. 3. Bullarij pag. 315. præfatam Constitutionem Clem. Oct. addendo, quod in posterum nulla Domus, seu Conuentus de nouo erigatur, nisi in eo saltem, duodecim fratres ex consuetis eleemosynis sustentari valeant.

3 Sacra Congregatio Concilij super decretis de celebratione Missarum. Cum sæpè contingat tom. 4. Bullar. pag. 58. §. 14. declarat Conuentus recipi non posse in locis, in quibus 12. saltem Fratres aut Monaci sustentari valeant, alioquin,

subijciuntur Ordinario .

4 Et quia plerique Regulares ex priuilegio, construebant Conuentus, absque consensu Episcopi; Urbanus Octauus in sua Constitut. Romanus Pontifex to.4. Bullar. pag.40. Reuocat quas-cumque licentias, & priuilegia erigendi loca Regularia, non seruata forma Clem. Oct. & Decretorum .

5 Demum Innocentius Papa X. innouando, & ampliando prædictas Constitutiones, super erectione nouorum Conuentuum, in sua Constitutione Instaurandæ tom. 4. Bullarij pag. 80. prohibet ne deinceps aliquis mendicantium, vel non mendicantium Domos, vel loca quæcumque recipere, seu Conuentus incipere, vel fundare præsumant absque Sedis Apostolicæ licentia speciali, sub poena priuat. Officiorum. & inhabilitatis.

6 Apud Minoritas Regularis Observantiæ in Constitut. Ordinis cap.6. §.6. pag. 106. numer. 1. Prohibetur ne loca de nouo recipiantur, aut quæ extant relinquuntur sine scripta licentia Sedis Apostolicæ, iuxta Decreta Sac. Congregationis, ac item sine consensu Ordinarij, ac Diffinitorij Provincialis .

7 An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conuentuum compræhendant Hospitia? Negatiuè respondent ferè communiter Doctores, ità Ioann. Antonius Nouar. in Summa Bullarum de Monasteriorum ædificatione Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p.1. num.414. Verum animaduertendum est cum Lezana v. Monasteria Regularium num. 6. id procedere de hospitali-

spitijs , quæ sunt merè hospitia , itaut non habeant campanas, nec publicas Ecclesias, nec quærant eleemosynas pro Missis, nec Sacramenta administrent . Alioquin si hæc præstarent inferrent præiudicium cæteris Regularibus , & diuerterēt populum ab earumdem Ecclesijs, & proinde subintraret ratio finalis, quam contemplati sunt Sūmi Pontifices de vitando præiudicio præexistentium Religiosorum , atque a deo essent seruandæ forma , & solemnitates præscriptæ in Pontificijs Constitutionibus .

8 Numerus Religiosorum in vnoquoque Conuentu , intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium , præfiniri mandauit Paulus Quintus , Sanctissimus , &c. to. 3. Bullar. fol. 138. qui iuxta regionis , & proprii Instituti morem competenter valeant sustentari , Minister Generalis, & Prouinciales Minorum de Obseruantia habent facultatem ab ipso Summo Pontifice augendi , & minuendi familias Conuentuum vide v. Augere .

9. Quoad possessionem Urbanus Papa VIII. Ex iniuncti , 1639. confirmauit concessionem Domorum Regularium de Obseruantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factas , prout sequitur .

*Confirmatio concessionum Domorum Regularium
de Observantia Fratribus Reformatis Sancti
Francisci quomodolibet factarum .*

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

EX iniuncti Nobis Apostolici muneris debito Christifidelium sub suaui Religionis iugo, & Strictioris Observantiæ Regularis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur libenter annuimus, ac de super eiusdem muneris partes perpensis studiis interponimus, vt iidem Christifideles sublata omni perturbationum materia in pacis amœnitate, ac iustitia, & sanctitate coram Deo felicioribus in dies proficiant incrementis.

Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius de Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupat. Nonnullæ Domus Regulares, quas Fratres Minores de Observantia nuncupati Ordinis prædicti possidebant, dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, aut aliàs modo assignatæ, & concessæ fuerint, vt autem litibus, & controuersijs, quæ propterea fortassis excitari possent via præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas au-

auctoritate nostra Apostolica comprobari, & alias desuper, vt infra prouideri summoperè desideret. Nos eiusdem Ascanij Procuratoris votis huiusmodi benignè annuere volem. illumque à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Supplicationibus ipsius Ascanij Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Assignationes, & concessiones Dommorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, vel alias quomodolibet factas, vt præfertur Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint in eisdem supplementus; Mandantes propterea quibuscumque dicti Ordinis Superioribus, & Fratribus quomodocumque nuncupatis, & qualificatis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurren. alijsque arbitrij nostri poenis, ne super assignationibus, & concessionibus prædictis litem, seu lites contra Reformatos huiusmodi mouere, seu intentare, vel illas in ius vocare, aut alias quomodolibet eis desuper

per molestiam exhibere audeant, seu præsumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obstant Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & iuramento, & confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Domibus Regularibus, Superioribus, Conuentibus, & Fratribus, & quibusuis alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis, alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 30. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto.

M. A. Maraldus.

10. Similem confirmationē fecit Sixtus Quintus, Cum sicut, &c. 1587. tom. 2. Bull. Rom. pag. 412. nempe quod Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Obseruantia licitè retineant loca, quæ etiam sine titulo possident, dummodo Ordinariorum consensus accedat, quoad ea quæ possident à decem annis citrà.

11. Quoad

II. Quoad mutationem. Non dicitur acquiri nouus Conuentus quando fit mutatio in eadem Ciuitate, vel Oppido de vno ad alium locum, & ideò non requiritur licentia Episcopi, quia ad hoc habent sufficientem facultatem Regulares communicantes in priuilegijs ex Clemēte IV. Ordinis Minorum, prout in Compend. priuileg. v. ædificare num. 2. & Sixti IV. Ordini Prædicatorum Regimini vniuersalis, &c. apud Confect. fol. 43. Lauret. de Franch. p. 1. nu. 405. Rodr. to. 2. qq. Regul. quæst. 40. part. 9. Sixti V. Ordini S. Benedicti, quod in Capitulo Generali, de consensu Capituli, possint mutare Conuentum de locis incommodis ad loca commodiora nec tale priuilegium fuit abrogatum per Concil. Trident. nam tantum loquitur de noua erectione, & ædificatione, non autem de mutatione, & in hac sententia sunt Miranda in Manual. Prælatorum tom. primo quæst. 33. art. 21. & Hieron. Roeriq. in Compend. resol. 55.

Neque obstant supradicta Decreta Clem. VIII Greg. XV. Urbani VIII. & Innocentij Decimi, quia procedunt de noua erectione, per quam in aliquem locum recipitur de nouo aliqua Religio, vt constat ea ratione finali, quæ est, ne vna Religio inferat cæteris præiudicium in ordine ad sustentationem, dum de nouo recipitur, & proinde iniungitur Ordinarijs, vt examinent, an simul cum cæteris commodè sustentari possit; Hec autem ratio finalis non potest accommodari mutationi Conuentus, intra eundem locum, aut Ciuitatem, quia iam illi Religiosi sustentaban-

tur simul cum cæteris, nec necessaria sunt noua alimenta, cum non introducantur de nouo. De Franch. p. prima num. 406.

12. Quod Fratres Minores Strictioris Observantiae Prouinciæ Principatus non erigant, nec assumant Conuentum in Ciuitate Neapolis, cautum fuit à S. Congregatione Episcoporum, & Regularium die 14. Martij 1617. Deinde firmatum ab Urbano Octauo per suum Breue incip. Christi Saluatoris, &c. 1638. anno sexto decimo. In Regest. fol. 68. & 70.

13. Quoad Visitationem Ordinarij, quia nonnulli Episcopi virtute Decreti Innocentij Papæ Decimi, vt in paruis, &c. visitare nitebantur Conuentus Fratrum Capuccinorum, & aliorum Regularium, in quibus actualiter non morabantur plures, quàm sex Religiosi, quamuis in illis essent collocati maiori numero. Ad instantiam Procuratoris Generalis eorundem Fratrum Capuccinorum.

Sacra Congregatio super statu Regularium censuit, Conuentus numquam suppressos, in quibus actu degunt de familia plures, quam sex Religiosi, minimè comprehendi in Decreto sanctæ memor. Innocentij Decimi, quod incipit. Vt in paruis, ac proinde locorum Ordinarios nequaquam posse in vim dicti Decreti: in huiusmodi Conuentibus, aut illorum personis vllam sibi Iurisdictionem vindicare. Datum Romæ, die 29. Nouembris 1657. in Regest. fol. 325.

D E C R E T V M S. D. N.

I N N O C E N T I I P A P A E X.

Super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci tamquam Sedis Apostolica delegat.

14 **V**T in paruis Regularium Virorum Conuentibus á Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa X. in Constitutione, quæ incipit, Instaurandæ, primum suppressis, ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in primum statum regularem restitutis, & ipsis Religionibus denuò concessis, piè, & religiosè viuatur, ac regularia Instituta, quo exactius fieri potest obseruentur: Sanctitas Sua ex sententia Sacræ Congregationis super statu Regularium omnes, & singulos Conuentus huiusmodi sic, vt præfertur, restitutos, & concessos in litteris ab eadem Sacra Congregatione expediendis, nominatim exprimendos, ac personas tam regulares, quam sæculares in eis degentes visitationi, & correctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci, tamquam super hoc à Sede Apostolica delegati, præsentis Decreti tenore plenè in omnibus subiecit, ac subiectos esse declarauit, donec ipsorum redditus eousque adaucti fuerint, vt in eis commodè sustentari valeant, & cum effectu sustententur duodecim Religiosi ad Apostolicorum Decretorum præscriptum, idque

que eidem Sacrae Congregationi legitime constiterit, & eius Decreto in singulis contingentibus casibus declaratum fuerit, & non aliter.

Interea verò voluit Sanctitas Sua, ut in eorum singulis ali debeant, & re ipsa alantur sex saltem religiosi probatae vitae, ex quibus quatuor ad minus sint Sacerdotes maturae aetatis: alioquin gratia restitutionis, & concessionis huiusmodi nulla sit, & inualida, & Ordinarij locorum in illis exequi possint, ac debeant ea omnia, quae in alijs Conuentibus itidem suppressis per eandem Constitutionem demandantur, perinde ac si gratia praedictae restitutionis, & concessionis non emanasset.

Insuper, quia multi sunt Conuentus, in quibus, & si praefixus fuit numerus Religiosorum, sufficiens ad obseruantiam regularis disciplinae, & idcirco in suppressione antedicta non fuerint comprehensi; Nihilominus siue ob reddituum diminutionem, siue ob Superiorum incuriam, vel malam administrationem, siue ob carentiam Religiosorum, aut aeris intemperiem, vel quamcumque aliam ob causam, praedictus numerus cum effectu in eis non alitur, cum graui detrimento regularis obseruantiae. Sanctitas Sua intendens huic malo remedium adhibere, omnes, & singulos eiusmodi Conuentus, ut praefertur, non suppressos, cuiuscumque sint Ordinis tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis IESV, aut Granciae, seu membra alterius Monasterij, existentes intra fines Italiae, & Insularum adiacentium,

tium , in quibus nunc non aluntur saltem sex Religiosi itidem probatæ vitæ , quorum ad minus quatuor , vt supra sint Sacerdotes maturæ ætatis , eidem visitationi , correctioni , & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci similiter , vt Sedis Apostolicæ delegati plenè in omnibus præsentis pariter Decreti vigore subiectos esse statuit, & declarauit .

Cæterum quoad Conuentus cum pauciori numero , quam duodecim Religiosorum , crectos post diem 21. Iunij 1635. & illorum subiectionem loci Ordinario , Sanctitas Sua voluit in suo robore permanere Decretum san. mem. Urbani Octaui iussu editum , cui per præmissa aliquatenus derogare non intendit.

Et prædicta omnia , & singula in præsentì Decreto statuta , & ordinata voluit plenarium sortiri effectum , & executioni mandari non obstantibus omnibus , & singulis , quæ in antedicta Cōstitutione voluit non obstare , cæterisque contrarijs quibuscumque . Datum Romæ die 10. Februarij 1654.

B. Card. Spada .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Sac.
Congreg. Secr.

*Declarationes Decreti san. mem. INNOCENTII
Papa X. super subiectione nonnullorum Conuen-
tuum iurisdictioni Ordinarij loci à Sac. Con-
gregatione super statu Regularium editæ, at-
que à Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Papa
VII. approbatæ.*

15 **P**Osito Decreto fel. record. Innocentij Pa-
pæ Decimi super subiectione nonnullo-
Conuentuum correctioni, visitationi, & omni-
modæ iurisdictioni Ordinarij loci, tamquam Se-
dis Apostolicæ Delegati, contingit dubitari de in-
frascriptis.

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdic-
tioni subiectis, possit Abbates, Priores, Guar-
dianos, & alios Superiores locales deputare, &
familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conuen-
tibus Religiosos amouere.

3. An Regulares eorundem Conuentuum
compelli possint ab Episcopo ad exhibendos li-
bros introitus, & exitus, & reddendas rationes
administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se
ingerere possit in his, quæ regularem discipli-
nam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum, &
Capellæ Granciarum, in quibus degunt, Con-
uersi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari
possint.

6. An ipsæ Granciæ , & Conuersi in eis degentes subsint visitationi Episcopi .

7. Quin in Ecclesijs , seu Cappellis Granciarum , in quibus nullus degit Conuersus , an similiter subsint Episcopi visitationi .

8. An liceat Episcopo visitare Conuentus , tam suppressos , & postea restitutos , quàm non suppressos ad effectum cognoscendi , an in illis re ipsa alantur sex Religiosi .

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos , aut personas in eis degentes , possit à visitatis procuracionem exigere in victualibus , vel in pecunia .

10. An iurisdictionio Ordinarijs locorum tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decreto , competat Vicarijs Generalibus Episcoporum , necnon Abbatibus , & alijs inferioribus Prælatis proprium Territorium , ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus .

11. An Prouinciales , & alij Superiores regulares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos , & Religiosos in illis degentes visitare , corrigere , & punire , omnemque iurisdictionem in eos exercere sicut poterāt ante dictum Decretum .

12. Si Superior Regularis in causa præuenierit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus , Ordinario subiectis fabricando processum , vel eum carceri mancipando , an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere , ac Superiori inhibere .

13. Si è conuerso Episcopus præuenierit in
causa

causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem , an Superiori regulari in eo casu liceat illum amouere , & in alio Conuentu collocare , & si de facto collocauerit , an nihilominus Episcopus possit causam prosequi , ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum .

14. Si Prouincialis , vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere , an Episcopus prohibere possit .

15. Si à Conuentu primum suppresso , ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa , & ad breue tempus vnus , vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium , an gratia restitutionis sit nulla , & Conuentus remaneat suppressus , vt prius .

16. Quid si à Conuentu non suppresso similiter ex causa rationabili , & ad modicum tempus absit aliquis à sex Religiosis ibi existentibus , an durante tali absentia , Conuentus subiaceat iurisdictioni Ordinarij .

17. An Religioso illo redeunte , vel aliàs impleto numero sex Religiosorum , Conuentus recuperet pristinam exemptionem .

18. Si gratia restitutionis , Conuentus suppressus reddatur nulla ex eo , quod in illo , ad formam Decreticum effectu non alantur sex Religiosi , & postea contingat , vt eiusmodi numerus impleatur , an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat .

19. Ad hoc , vt gratia restitutionis sit nulla , & Conuentus denùò remaneat suppressus propterea , quod in eo non sustententur sex Religiosi ,

si , an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto , præuia causæ cognitione .

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum , tam deuolutiuum , quàm suspensiuum .

21. Cum ex Decreti præscripto , quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis , quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura .

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit . videlicet .

AD 1. Non posse .

Ad 2. Posse ex rationabili causa , communito tamen prius Superiore Regulari , ad quem pertinet , vt eosdem Religiosos assignet in alijs Conuentibus .

Ad 3. Posse compelli .

Ad 4. Posse .

Ad 5. Posse .

Ad 6. Subesse .

Ad 7. Itidem subesse .

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto .

Ad 9. Expedire , vt Sanctissimus Dominus noster decernat , & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine ,

Ad

Ad 10. Competere .

Ad 11. Posse sicut prius , non tamen priuatiuè ad Episcopum .

Ad 12. Non posse , nisi ex iusta causa , veluti cum videt Superiorem ex odio , vel amore , cupiditate , vel metu , aut ex nimia seueritate , vel indulgentia quid durius , aut remissius constituere , quam causa deposcit , in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur .

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amouere , & si amotus fuerit , posse Episcopum causam persequi , & illum quibuscumque remedijs reuocare , etiam inuocato auxilio Ordinarij , & brachio seculari , si opus fuerit , cuiuscumque loci , in quo Religiosus reperiatur .

Ad 14. Non posse .

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam , cessante omni fraude , nec Conuentum remanere suppressum .

Ad 16. Subiacere durante absentia .

Ad 17. Recuperare .

Ad 18. Non reuiuiscere .

Ad 19. Debere ita præcedere , nec ante declarationem licere Episcopo Conuentus possessionem apprehendere , aut Religiosos inde expellere .

Ad 20. Licere ad effectum deuolutiui tantum , non autem suspensiuum .

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo .

Declarationes suprascriptas Sanctissimus Dominus Noster ad se relatas approbavit , & ab omnibus ,

nibus, ad quos pertinet obseruari præcepit, contrarijs quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Iulij 1655.

B. Card. Spada .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Quæritur . An Episcopus visitans paruos Conuentus sibi suppositos, possit à visitatis aliquid exigere in pecunia? Negatiuè respondetur, prout cautum fuit sequenti Decreto, videlicet .

16 **C** Vm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta; An Episcopus visitans paruos Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentij X. quod incipit, Vt in paruis &c. possit à visitatis procuracionem exigere in victualibus, vel in pecunia, duxerit expedire, vt Sanctissimus D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procuracionis nomine; Santitas Sua Congregationis sententia audita, eam expressè approbavit, noluitque licere Episcopis, huiusmodi Conuentus visitantibus aliquid accipere procuracionis nomine, seu in pecunia, seu in victualibus, & ità obseruari præcipit; Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ die 25. Iunij 1665.

Marcus Antonius Card. Franciottus .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Secr.
Custos .

Custos .

S V M M A R I V M .

In Capitulis Prouincialibus Custodes , & Definidores nouiter electi , nullum ad inuicem habeant suffragium . num. 1.

In vacantia officij Custodis non fit subrogatio, sed eligendus est alter, & datur modus . num. 2.

Custos expleto officio , potest eligi in Prouincialem , aut Guardianum, non in Definitorum . num. 3.

Formula literarum , quas deferre tenentur ad Generalia Comitia . num. 4.

IN Capitulis Prouincialibus Custodes nouiter electi, & etiam confirmati, nullum habeant suffragium respectu Definitorum eligendorum in eodem Capitulo : sicut nec Definidores, si aliquem, vel aliquos in vno scrutinio, & reliquos in alio eligi quandoque contingat, in Const. Ordin. pag. 194. num. 2.

2 Si ex morte, aut renunciatione, vel ex alio impedimento officium Custodis vacauerit, eligatur alius per Patres Definitorij, & non nisi per suffragia secreta, iuxta Constit. Urbani Octauij. Religiosos viros, sed apud Reformatos, vnà cum Definitorio debent adesse Patres Prouinciæ, prout in eorum Statutis cap. 8. num. 42. In absentia autem Custodis nulla fiat in Definitorio subrogatio, vel substitutio, sicut pluries declaratum est; Ideò cautè legendus est Turanus, qui ob inad-

uertentiam, titul. de subrogatione adnumeravit Custodem inter Definidores.

3 Custos mox officio functus, immediatè eligi in Definitorum non potest, sub nullitate electionis, nisi duos integros annos Custodiatus non compleuisset. Poterit tamen eligi in Prouincialem, aut Guardianum; non autem in Definitorum, nisi triennio integro vacauerit. In Constit. Ordinis pag. 195. num. 6.

4 Quoad patentes literas electionis Custodum, quas deferre tenentur, à Patribus Definitorij obsignatas, sigilloque maiori Prouinciæ munitas, ac in Capitulo generali Patribus legitime congregatis exhibendas, non inutile duxi illarum exemplar in hoc Theatro pro illorum solatio apponere.

Nos infra scripti Minister Prouincialis, & Definidores Almæ Prouinciæ Romanæ in hoc Sancti Francisci Transyberim Conuentu, specialitèr ad hunc finem congregati, Reuerendissimo Patri nostro Generali, omnibusque alijs, ad quos spectat Patribus Generalis Capituli notum facimus, & attestamus, quatenus in nuperrimo nostro Prouinciali Capitulo R. P. F. N. de N. huius Prouinciæ Concionator Generalis, &c. per secreta suffragia canonicè electus fuit in Custodem Prouincialem huiusmodi Prouinciæ in omnibus electionibus & actionibus Generalis Capituli, nostrum, & omnium nemini suffragaturus, quem ut talem admitti volumus, & rogamus. Datum Romæ in præfato Conuentu, die &c.

Fr. N. Definitor affirmo ut supra.

Sub-

Subscribantur reliqui.

Fr.N. Minister Prouincialis.

Loco † sigilli.

Fr.N. Secretarius de mandato &c.

Reliqua vide in Constit.Ordinis.

Declaratio.

S V M M A R I V M.

*Super 14. controuersias inter Parochos, & Regulares.
num. 1.*

*Declerationes S.Officij in dubijs suborientibus super De-
creto, licet alias sub Alex.VII.num. 2.*

*Declerationes Concilij Tridentini, & Sacre Rit. Con-
greg. quando non probent, & afficiant. num. 3. &c.*

INter varias declarationes, quæ prodierunt à
Sac. Congregatione Concilij Tridentini, il-
læ super 14. dubio positæ in controuersia contra
Regulares ab Archiepiscopo Bononien. faciunt
ad rem nostram, videlicet.

Bononien.

ICurati della Città, e Diocese di Bologna,
supplicano humilmente le Signorie VV. Il-
lustrissime à fare loro gratia di determinare se li
Frati, che hanno Chiese non curate dentro le lo-
ro Parochie, possono fare gl'infra scritti Atti, per
prouedere alle controuersie, che nascono spesso
tra di loro.

1. An-

1. Annunciare le feste, e digiuni all' Altare nella celebratione della Messa ?

2. Raccogliere l'offerte, e dare la Pace al popolo alla Messa ?

3. Portar Piuiale, e Stola per la Parochia fuori della Chiesa, ò Claustro ?

4. Quando sono chiamati alla sepoltura di qualche morto, se habbino d'andare alla casa del morto, ò trasferirsi alla Chiesa Parochiale, doue si raduna il Clero, ò pure aspettare in strada ?

5. Celebrare la prima Messa nelle loro Chiese auanti quella del Curato ?

6. Publicare frà la Messa gli ordini del Signor Cardinale Arciuescouo, i matrimonij, & altro, che occorra ?

7. Predicare nelle loro Chiese l' Auuento, la Quaresima, e frà l'anno, quando si predica nella Chiesa Parochiale ?

8. Portar fuori delle loro Chiese, ò Claustri Piuiale, ò Stola, quando fanno le Processioni del loro Ordine, ò del Cordone, ò della Cintura, ò del Rosario ?

9. Riceuere nelle loro Chiese le donne alla purificatione doppo il parto ?

10. Morendo Frati, come auuiene alle volte, & in particolare de' Canonici Lateranensi fuori del Monasterio in casa de' loro parenti, & hauendo i Curati amministrato loro i Santissimi Sacramenti, se possano i loro Superiori farli portare di notte alla loro Chiesa, senza dirne co' alcuna al Curato, e senza darli le ragioni parochiali ?

11. Quando muore alcun loro Superiore, ò

Maestro, ò Theologo Collegiale in Conuento, se possono farlo portare per la Città, per diuerse Parochie, e per la piazza con musiche, e riti straordinarij, & metterli anche il Piuiale senza interuento del Curato?

12. Essendo publicato vn'ordine generale del Signor Cardinale Arciuescouo, che niuno lasci celebrar Messa a' Preti forastieri, senza prima vedere, che n'habbiano hauuta licenza da Sua Sig. Illustriss. ò dal suo Vicario Generale, se li Frati siano tenuti offeruarlo?

13. Se possono raccorre grano, vua, legne, e simili altre cose, prima che il Curato habbia raccolte le sue primitie.

14. Se possano benedire le case nella Diocesi la Settimana santa, essendo questo officio del Curato, come si legge nel Rituale Romano?

*Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini
Interpretum ad singula Capita superius pro-
posita hunc in modum respondit,
videlicet.*

AD 1. Regulares non prohiberi dies Festos, & ieiunia in suis Ecclesijs annunciare.

Ad 2. Respondit posse, dummodo à præambulationibus per Ecclesiam, ac similibus eleemosynarum estorsionibus abstineant.

Ad 3. Non posse.

Ad 4. Debere ad Parochialem Ecclesiam accedere, vbi Clerus congregari consuevit.

Ad 5. Prohiberi non posse, quominus Missa in Eccle-

Ecclesia Regularium celebretur ante Missam Parochialis Ecclesiæ .

Ad 6. Non posse publicari matrimonia .

Ad 7. Posse, petita etiam benedictione ab Illustrissimo Archiepiscopo .

Ad 8. Nō licere Regularibus huiusmodi Processiones facere extra Ecclesias , & ambitum illarum .

Ad 9. Regulares non prohiberi in eorum Ecclesijs mulieres post partum ad Purificationem admittere .

Ad 10. Regulares extra Claustra decedentes , posse ad eorum Ecclesias deferri , etiam Parochis inconsultis .

Ad 11. Non posse .

Ad 12. Non licere Regularibus in suis Ecclesijs ad celebrandum admittere Presbyteros sæculares , contra prohibitionem Illustrissimi Archiepiscopi .

Ad 13. Non esse id prohibitum Regularibus .

Ad 14. Non posse .

Romæ 2. Iulij 1621.

Hor. Card. Lancellottus .

Loco † sigilli .

In Reg. Concilij Trid. fol. 135.

*Declarationes , seu responsiones Congregationis S. Officij
in dubijs suborientibus super Decreto , licet
alijs , sub Alexandro VII.*

Feria quarta die 28. Februarij 1663.

2 **I**N Congregatione Generali Sanctæ Romanæ , & Vniuersalis Inquisitionis habita in
Con-

Conuentu Sanctæ Mariæ super Mineruam, coram Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S.R.E. Cardinalibus, in tota Republica Christiana contra hæreticam prauitatem, Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis. Ad dubia infra scripta per Prouincialem Ordinis de Observantia Reformatorum Prouinciæ Sancti Nicolai, Reuerendissimi, & Eminentissimi Cardinales Inquisitores Generales mandarunt responderi, vt infra.

Primò . An dubijs suborientibus casibus, qui sapiant, necne hæresim, & successiuè includantur sub obligatione denunciandi, ad formam præfatæ Constitutionis, & alterius Pauli V. liceat Religiosis, nulla à suis Superioribus petita venia, propria egredi Monasteria, capta ansa super eis consulendi Sacræ Inquisitionis Ministros?

Ad primum negatiuè .

Secundo . Cuinam Inquisitori, siue Ordinario (in casu exigentiæ) facienda sit denunciatio? An v.g. alicui ex circum adiacentibus, ad electionem denunciantis, vel potius illi solū priuatiuè quoad alios, sub cuius iurisdictione situm est Monasterium, Religiosi, vti de hæresi suspecti denunciandi .

Ad secundum . Denunciationem fieri debere Inquisitori, vel Ordinario loci, vbi ipse denunciaturus degit, si tamen is habet iurisdictionem S. Officij, sin minus, vicinioris .

Tertio . Vtrum denunciator semel ab vno Inquisitore, veluti calumniosus, aut de impertinenti reiectus, à Superioribus, nulla impartita venia, possit,

possit, vel teneatur eundem casum ad alios proferre S. Officij Ministros ?

Ad tertium non teneri, sed quiescat .

Quarto . An Religiosus in casu denunciandi, teneatur recta via petere Inquisitorem, denunciatione peracta, itidem recto tramite debeat redire ad Monasterium, ex quo egressus fuit, adeo ut vagè hùc, illùcque ititans plusquam necessario ad tale quid implendum, terens tempus, & extra proprium Monasterium, absque necessitate noctes, diesque ducens, sui Superioris salutari subiaceat correctioni .

Ad quartum. Denunciatorem teneri recto ire, & redire, quod si priuilegio abutatur, vagando extrà casum necessitatis, Superior (consulto priùs Inquisitore, vel Ordinario) possit illum corrigere iuxtà Constitutiones sui Ordinis .

Quinto, Vtrum illi Religioso, qui nulla impetrata venia, causa denunciandi, exiuit à Monasterio, hac capta occasione, liceat extranea, & ad denunciationem penitus impertinentia peragere negotia, res pertractare, & absque cœnobio, absque venia, vagè moram habere; & an tali casu liceat Superiori eum salubritèr in Domino corripere ?

Ad quintum, ut in præcedenti quarto .

Sexto . Qui semel, vel iterum validè quemquam denunciauit; An pro suis criminibus, culpis commissis, vel alijs quibuscumque contra Regulas Ordinis patratis, valeat à suis Superioribus puniri, & iuxtà Religionis Constitutiones pœnis affici, deque Conuentu ad Conuentum,

pro

pro eorum arbitratu , & prout in Domino salubrius conducere videbitur transferre .

Ad sextum . Non remoucant denunciante de locis, vbi degunt, inconsulta Sacra Congreg. In reliquis autem quæsitis , & casibus obseruentur Regulæ iuris . In Regeſto fol. 75.

3 Declarationes Concilij Tridentini non probant in foro contentioso , nisi afferantur authenticæ cum sigillo , & subscriptionibus Officialium eiusdem Congregationis . In Regeſto huius Congreg. fol. 124.

4 Declaratio, quod nulla fides adhibeatur Decretis Sac. Rituum Congregationis, nisi illis , quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata . In Regeſt. huius Congr. fol. 78.

Decreta .

S V M M A R I V M .

Regulares tenentur obseruare Decreta pro reformatione Regularium Clementis Octau. num. 1.

Superiores Religionum tenentur curare , vt temporibus statutis publicè legantur infrascripta Decreta. num. 2.

Demum legitur decretum super erectione studiorum linguarum . num. 3.

T Enentur Mendicantes obseruare Decreta generalia pro Reformatione Regularium Clemen. VIII. innouata ab Urbano VIII. in Decretis de Eiectis, & Apostatis . Decreta verò eiusdem

dem Clementis VIII. pro Institutione Nouitiorum, non obligant ad mortale, nisi in materia graui. Lezan.tom.1.c.24.num.43.

2 Superiores Religionum sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ, & passiuę ipso facto incurrenda, teneantur curare, vt infrascripta Decreta publicè legantur, temporibus statutis in ipsis Decretis, videlicet.

Mense Ianuarij.

L Eguntur Constitutiones Clementis, & Urbani Octauj de Largitione munerum.

Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria secunda post primam Dominicam Aduent. quotannis.

L Eguntur Decreta de Celebratione Missarū. De Regularibus Eiectis, & Apostatis. De Regularium Reformatione. De receptione, professione, & institutione Nouitiorum.

Feria sexta post Octauam Assumptionis, & Kalendis Martij, quotannis.

L Eguntur Decreta ad Sanctum Officium pertinentia.

In quolibet Generali, vel Provinciali Capitulo, Capitulari Dieta, seu Congregatione.

L Egitur Decretum Sancti Officij, Sanctiss. D. Noster, &c. sub Urbano VIII. de Observantia De-

Decretorum ad Sanctum Officium pertinent.

Item legitur Decretum : Cum non sine graui animi molestia, &c. cuius loco, ex Indulto facto à Congregatione Sancti Officij 1647. legebatur Decretum, Cæli, & Terræ Creator, &c. sed anno 1657. ob inobseruantiam præfati Decreti : Cum non sine, &c. fuit denuò inuocatum, & publicatum contra eosdem Fratres de Familia, & Reformatos, dantes operam rebus illicitis, & ampliùs non legitur dictum Sixti Quinti, Decretum Cæli, & terræ .

Et quotannis dictum Decretum : Cum non sine, &c. legi debet in Visitatione Ministri Prouincialis, ac bis in anno quando leguntur Decreta ad Sanctum Officium spectantia, mensibus Martij, & Augusti, prout supra v. Congregatio Sancti Officij, fol. 190.

Circa prorogationem legendi præfata Decreta respectiuè. Vide v. Congregatio S. Officij num. 4. & Congr. Regul. num. 3.

3 Demum legitur Decretum super erectione studiorum linguarum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quod quamuis non videatur amplius legendum, cum iam prouisum fuerit de huiusmodi studijs, nihilominus cum sit obligatorium, & non sit impressum in Libello Decretorum, data opera apposui sub hoc tit. pro commoditate eligentium, videlicet .

Decretum super erectione Studiorum .

Quoniam à Concilij Viennensi (quod habetur Clementina prima de magistris) celebratione, vsque ad præsens experientia

comprobauit, Regulares, etiamſi multoties fuerint commoniti, linguarum ſtudia, aut non inſtituiſſe, ſicut illis præceptum fuerat, aut inſtituta deſeruiſſe, & nouiſſimè hoc idem compertum eſt, ex ijs, quæ poſt Conſtit. fel. rec. Pauli Papæ V. & Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Decreta contingere.

Eadem Sacra Congregatio dolens, opus ad animarum ſalutem neceſſarium, tam facile negligi ab ijs, qui ad illam procurandam, præcipuè à Sanctis Regularium Ordinum Fundatoribus à primæua eorum inſtitutione mancipati ſunt; Cupienſque Concilium, Conſtitutionem, & Decreta præfata, omninò executioni demandari, vt Euāgelicos Operarios linguis inſtitutos habeat, quos cum neceſſe fuerit, ad meſſem Domini ampliſſimam, Dei verbum ſitientem mittere poſſit. Præſenti Decreto de ſpeciali S.S.D.N. Urbani Octauimandato, iterum Regularium, & cuiuſvis Inſtituti, Societatum, & Congregationum Generalibus, alijsque eorum Superioribus præcipit, vt linguarum, videlicet, Hebraicæ, Græcæ literalis, & communis, Latinæque, ac Arabicæ, Chaldaicæ, & Illiricæ ſtudia, iuxtà Concilij Conſtitutiones, & Decretorum præfatorum præſcriptum, omninò inſtituant, inſtitutaque conſeruent, & vbi fieri poteſt, ampliora efficiant, alioquin ſi poſt trium menſium ſpatium in Italia, vel poſt ſex menſes in alijs Europæ Prouincijs, in Monasterijs, & Conuentibus Almæ Urbis, & earum Ciuitatum, quibus celebriora Gymnaſia, ſeu Vniuerſitates conſtituta ſunt, vt Bononiæ, Patauij, Pariſijs, Toloſæ,

sæ, Valentiaë, Viennæ, Ingolstadij, Salamanchæ,
& Compluti; & denique in ijs, in quibus gene-
ralia, & insigniora Regularium studia erecta sunt,
mandatum hoc non impleuerint, in cuiusque ob-
servatione non perseverauerint, si Generales fue-
rint, eo ipso suspensionem à Diuinis, Sedi Apo-
stolicæ reservatam, incurrant; Et si per tantun-
dem temporis ab exequendo hoc mandato desti-
terint, ipso iure, & facto, etiam ab officio priuati
existant, & interim officium ipsum à Procurato-
ribus Generalibus, ad Summi Pontificis, ac eius-
dem Sedis Apostolicæ beneplacitum administre-
tur.

Si verò Generalibus inferiores Prælati in exe-
quendo hoc mandato negligentes, vt supra, fue-
rint; primò suspensionem à Diuinis, vt præfer-
tur, reservatam, deindè poenam inhabilitatis ad
maiores Religionis gradus, & dignitates eo ipso
incurrant, à qua inhabilitate nonnisi per Sedem
Apostolicam absolui possint.

Verùm quia non satis est Superiores Regula-
rium suum in hac re præstare officium, si qui lin-
guis studere debent, opus hoc verè pium detra-
ctent, & negligent; Eadem Sacra Congregatio de
eiusdem Sanctissimi speciali mandato præcipit, ne
Elapso biennio, de quo infra, Regulares ad Ma-
gisteria, vel alios gradus suarum Religionum, scū
vbi non sunt Magisteria, & gradus, ad dignitates
à Superioribus eorum admittantur, nisi cū Theo-
logiæ per biennium, & vni saltem ex præfatis lin-
guis operam dederint, eamque sufficienter cal-
luerint, super qua à persona per Congregationem

deputanda examinari debeant, priusquam ad ea, eos, easque assumantur. Quod si contra præsentis Decreti dispositionem ad Magisteria, seu gradus, & dignitates præfatas admissi fuerint, Magisteriorum, seu graduum, vel dignitatum præfatarum, collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiva voce sint perpetuò privati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm poenis, eadem Sacra Congregatio mandavit, eos, quos præter Theologiam, vni etiam ex dictis linguis per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, ut supra facto, constiterit, ad Magisteria, seu alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstet, promoueri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus iuxta dictam Pauli Quinti Constitutionem, alijs omninò præferri debeant, alioquin electio aliter facta irritetur. Cæterum ne Decretum hoc vetustas vnquam infringat, aut obliuio aboleat, eiusque ignorantiam quisquam prætereundum possit; Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi similiter mandato, præcipit, ut in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, quæ in posterum conuocabuntur, illud semper legatur, & super eius obseruatione à Generalibus, & Prouincialibus, ante soluta Capitula, iuretur, sub poena priuationis vocis actiue, & passivæ, si alterutrum horum omittatur, ipso facto incurrenda, non obstantibus quibuscumque. Romæ 16. Octobris ann. 1623. ex Peyrin. tom. 2. fol. 319. & in Regest. Congr. de Propag. fide fol. 7.

Definitor Generalis .

S V M M A R I V M :

Definitorum Generalium qualitates , &c. num. 1.

Definitor Generalis habet ius suffragandi in omnibus functionibus suæ Prouinciæ. num. 2.

Quam vocem habeant in electione Patrum Definitorij . num. 3.

AD huiusmodi Definitoriatus officium necesse est promoueri possit, nisi trigessimū quintum ætatis annum , & Religionis vigesimum excesserit, & Minister Prouincialis sit, vel extiterit , aut in prædicationis munere , aut Sacræ Theologiæ lectura sexennio antea præclare se gesserit, & integritate vitæ, & morum grauitate commendatus sit. In Constit. Ord. cap. 8. §. 26. pag. 178. num. 7.

2 Definitor Generalis actualis habet ius suffragandi in omnibus functionibus definitorialibus suæ Prouinciæ, ac Capituli, & Congregationis Generalis . Ibid. num. 10.

3 Definitor Generalis Actualis in electione Ministri Prouincialis habet vocem actiuam , & passiuam, si cætera concurrant. In electione vero Custodis, & Definitoris Prouinciæ, actiuam dumtaxat . Ibid. num. 20.

Reliqua vide v. Subrogatio , quoad Definitores Generales .

Definitor Prouincialis.

SUMMARIVM.

- Definitorum Prouincialium qualitates.num.1.*
- Definitores tantum quatuor eligi possunt.num.2.*
- In electionibus si aliquis renuerit conuenire, officio priuetur.num.3.*
- Definitor tenetur detegere Præsidi defectus publicos eligendorum.num.4.*
- Tenetur subscribere sententiæ maioris partis Definitorii.num.5.*
- Expleto officio, concurrere potest ad Custodiatum, & Prouincialatum.num.6.*
- Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio.num.7.*
- Imò renuens ingredi Definitorium, est priuandus officio.num.8.*
- Si fuerit malè electus, non est subrogandus alter.n.9.*
- Duo esse non possint ex eadem cognatione.num.10.*
- Superior Generalis non potest dispensare in requisitis ad Definitorem.num.11.*

I AD Definitoriatus officium promoueri nemo possit, nisi trigessimum annum ætatis (inter Reformatos verò 35.cap.8. num. 40.) & decimumquintum Religionis excefferit; & in Prædicationis, aut lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Nouitiorum Magister, aut à Secretis Ministri Prouincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter extiterit, & mo-

& morum grauitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 199. num. 12.

2 Definitores tantum quatuor in quolibet Capitulo Prouinciali eligi possunt, quicum Ministro, Custode, & Patribus, quibus de iure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid. pag. 97. num. 1.

3 Si verò eorundem Definitorum aliquis legitime non impeditus, conuenire renuit, officio priuetur. Ibidem num. 21. Præmitti debet trina monitio.

4 Tenetur detegere Præsidi, seu Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & officia Ordinis proponuntur, ne admittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom. 2. cap. 13. n. 21.

5 Licet non teneatur subscribere, nisi propriæ sententiæ; quando tamen maior pars Definitorum aliquid decreuit potest & ipse, imò debet subscribere, etiam inter Reformatos. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 199. n. 10.

6 Definitor in Capitulo, quo explet Definitorium, eligi potest in Custodem, absque vlla vacatione, aut in Prouincialem Ministrum, aut Guardianum, quia nulla adest prohibitio, Tolet. 1652.

7. Definitor præsens, & nolens conuenire in Definitorio, sub aliquo prætextu, tunc non debet fieri subrogatio alterius Patris, ex declaratione Sacræ Congregationis, prout sequitur; Imò deuenire

uenire ad priuationem, vt suprà num. 3.

Mediolanen.

Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osseruanti Riformati di Milano, desiderando, che l'elezioni de' Superiori, nella sua Religione, si faccino sempre in conformità delle proprie Constitutioni, e de' Decreti di questa Sacra Congregatione, supplica humilmente l'EE.VV. à degnarsi dichiarare, se ne' casi, che alcuni Definitori presenti, ancorche intimati à concorrere all'elezioni, ricusino d'interuenirui, si debbano all'hora in lor vece instituire degli altri Padri della Prouincia, conforme le Constitutioni Riformate ordinano (cap. 8. num. 51.) che si facci quando manca alcuno de' Definitori, che non si possi hauere per lo spatio di trè giorni.

Che il tutto &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariũ præposita, audito Commissario Generali Ordinis, & referente Eminentissimo Franciotto, censuit, casum propositum non comprehendi sub dispositione cap. 8. nu. 51. Constitutionum, quoad prætensam subrogationem. Romæ 6. Augusti 1655.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patrac. Secret.

S. Reno-

8. Renouatur Statutum, quod si Definitor nō legitimè impeditus, & vocatus renuerit ingredi Diffinitorium; suo priuatur officio. Rom. 1664.

9. Si contingat, quod post Capitulum Prouinciale recognoscatur aliquem Definitorē fuisse nullitè, vel inualidè electum, deponatur ab officio, & declarat Capitulum Generale, quod in tali casu non fiat subrogatio, sed noua electio Definitoris per Diffinitoriū Prouinciale. Rom. 1664.

10. Ex eadem autem cognatione Definitores duo esse non possint, nisi & probitate vitæ, & doctrinæ præstantia ita excellant, vt meritò cum eis Generalis iudicio dispensandum esse videatur. Vallisolet. 1593. Duo fratres germani in Prouincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Definitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possint, vt aliàs statutum est. Rom. 1639. Et eo minus poterit ex eadē cognatione eligi Prouincialis, vel Definitor, vel Custos, & Definitor: Hęc autem prohibitio post quartum gradum durare non debet, posset tamen arctiùs limitari; Nōmine autem cognationis hīc non veniunt tantū illi, qui per fœminas coniunguntur, sed etiā qui per masculos, sic etiam includuntur ascendentes, & descendentes in recta, & transuersali linea, vt Pater, Filius, Nepos, &c. Frater, Auunculus, Consobrinus &c. non autem affines. Sanctor. in Comment. statut. cap. 8. statut. 37. qu. 8.

An decedente vno ex quatuor Definitoribus, possit subrogari aliquis Pater, cui competit de iure, quamuis sic ex eadem cognatione vnus ex tribus Definitoribus. Respon. quod quamuis sub-

subrogatio non fit electio, nihilominus quia finis legis est amputare perpetuitatem officiorum à Fratribus eiusdem cognationis, in hoc casu cōsulendum erit Superiori Generali, cui præfatum statutum Vallisolet. committit ius dispensandi, vel includendi, aut excludendi; aliter inconsulto Superiore Generali, non debet admitti huiusmodi subrogatio. An verò interesse possint simul Diffinitorijs? Sac. Congreg. Episcoporum, & Regul. Declarauit non posse, prout Ver. Diffinitoriū. Si ergo duo ex eadem cognatione non possunt ingredi simul Diffinitoria, cupio scire ad quid inseruiet huiusmodi subrogatio?

II. Sed oritur alia difficultas, An Superior Generalis de Observantia possit dispensare super ætate, & alijs requisitis in Definitorem? Resp. quòd quamuis videatur habere hanc facultatem, & pluries dispensauerit, cū statutum non habeat clausulam irritantem, nihilominus Sacra Congregatio declarauit non posse, prout in sequentibus.

Eminentissimi, & Reuerendissimi

Domini.

FRATER Paulus à Mercato Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ Prouinciæ Reformatæ Sancti Angeli, aliàs suæ Prouinciæ Definitor electus fuit; ac in Constit. Generalibus Ordinis cauetur, ne quis ad Diffinitoriatus munus assumatur, nisi Lector, aut Concionator, aut saltem bis Guardianatus officio functus sit, secus electiones sint nullæ, & inualidæ. Orator verò nec Lector, nec Concionator existit, & semel tantum

Guar-

Guardianatus officium exercuit; Et licet Superior Generalis, qui Capitulo præerat, dispensando permisit, vt dictus Orator Definitor eligeretur, etiamsi prædictæ conditiones illi deerant. Modò controuertitur, an dicta Dispensatio valida fuerit? Ideò Orator pro suæ conscientiae quiete, & ne ab aliquo molestetur, ad E.E. V.V. recurrit, humiliter supplicando, vt si in dicta electione aliquis defectus ob præmissa interfuit, dignentur dispensare, & redeintegrare.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Commissario Generali, ac visis Constitutionibus Ordinis, reque maturè perpensa, censuit, electionem Fratris Pauli à Mercato in Diffinitorem Prouinciæ Sancti Angeli, ex defectu conditionum ab iisdem requisitarum fuisse, & esse nullam, nec per Vicarium Generalem potuisse in his dispensari, ac proindè in eius locum, alium ad præscriptum earundem Constitutionum esse subrogandum, prout præsentì Decreto subrogari mandat; supradictorum executionem eidem Commissario Generali iniungit. Contrarijs non obstantibus. Datum Romæ hac die 14. Iunij 2652.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

M. Albericius Secret.

In Regeſto Curia pag. 317. & 318.

Hoc denuò decifum fuit ab eadem Sac. Congregatione die 3. menſis Octobris eiufdem anni 1652. in electione Cuſtodis, & vnius Definito-
ris

ris Prouinciæ Reformatæ Romanæ, ob defectum ætatis præscriptæ in Constitutionibus Ordinis, & Reformatorum, & sic obseruandum est.

Reliqua, vide verb. Subrogatio quoad Definidores Prouinciales.

Definitorium.

S V M M A R I V M.

Duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint. num. 1.

1. **I**N Constitutionibus Generalibus Ordinis, tit. de Definitoribus cap. 8. pag. 119. nu. 15. prouisum fuit, quod duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint, quæ determinatio cum controuerteretur inter aliquos Fratres, Sac. Congreg. prouidit, prout sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Attentis narratis, atque auditis Partibus, Eminentiss. Vidone referente, re maturè considerata, censuit, & decreuit, non licuisse, nec licere, sub quocumque titulo, pretextu, seu colore duos fratres germanos in Definitorium ingredi, & si modò in aliquibus Prouincijs ingrediuntur, vnum omnino excludi mandauit: Defectus verò si qui forsitan, ob tale ingressum vsque modo intercesserint

supple.

suppleuit, prout præsentium vigore decernit,
mandat, & respectiuè supplet; Contrarijs quibuscumque non obstantibus. Rom. 20. Ianuar. 1662.

M. Card. Ginnettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regeſto fol. 356.

Discreti.

S V M M A R I V M.

Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij Generales, & quare. num. 1.

Vocales, seu Discreti à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia, non sunt amplius eligendi, adest Decretum, & Breue Apostolicum. num. 2.

1. **D**iscreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij Generales officio functi, quæ præeminentia non est ambitionis fomentum, sed habitæ dignitatis insigne, quod licet ab omnibus alijs Prælatiſ ablatum sit per Clementem VIII. Gregorium XV. & Urbanum VIII. Generalibus tamen, & Commissarijs Generalibus remansit intactum, ipsa ratione dictante, vt publicis negotijs peritiores assistant. Sanctior. in Comment. Constit. Ordin. pag. 514.

2. An in Familia Cismontana sint iterum eligendi Vocales, seu Discreti, à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardi-

Cardinalium , negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præposita, censuit in Prouincijs Cismontanis, tam Obseruantia, quàm Reformatorum , non esse locum præfatæ Discretorum electioni , ac proindè imponendum esse perpetuum silentium , facto verbo cum Sanctissimo . Romæ die 23. Octobris 1657. In Reg. huius Congreg. fol. 326. Hoc idem firmavit per Breue Apostolicum Alexander VII. prout sequitur .

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam .

Sacrofancti Apostolatus Nobis diuinitus commissi ratio postulat, vt ea per quæ controuersia inter Religiosos viros , qui contemptis sæculi illecebris, vota sua sub arctioris vitæ Regulæ Altissimo reddere iugiterque satagunt , exortæ perpetuò sopiantur , peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus .

Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium , negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium Præpositorum consilio , visis per eosdem Cardinales supplicibus porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorum de Obseruantia, tum Reformatorum nuncupat. Cismontanæ Familiæ Ordinis S. Francisci instantium pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales , seu Discretos à Conuentibus mittendos ad Capitula Prouincialia , auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congrega-

gregatione, dilectis filiis Fratribus Communiis, Generali, & Curia, nec non Procuratore Generali Reformatorum Ordinis prædicti, partibusque hinc indè, tam verbo, quàm scripto informantibus, cum omnibus pro utraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plena prædictorū Cardinalium Congregatione (dilecto filio nostro Ioanne Baptista tit. S. Petri in Vincula eiusdem S. R. E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente) diligentèr, & maturè discusso: in Prouincijs Cismontanis, tam Observantiæ, quàm Reformatorum dicti Ordinis, non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore præsentium: ac proindè perpetuum desupèr silentium imponimus: salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decernentes paritèr easdem presentes litteras validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabilitèr obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. Decreto fel. rec. Innocentij Papæ XI. prædecessoris nostri, & eius Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus etiam, vt præsentiam transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignita-

Q

gnita

gnitate constitutæ munitis , eadem prorsus fides in iudicio, & extrâ adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 27. Iulij 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto .

G. Gualterius .

In Regeſto fol. 329. & Conſtitut. Generalibus Ordin. pag. 372.

Donatio .

S V M M A R I V M .

Donatio facta intuitu ingressus Religionis, declaratur valida . num. 1.

1. **D**Vbium illud . An scilicet Renunciatio, seu Donatio bonorum facta ab existente adhuc in sæculo pretextu, & intuitu ingressus Religionis, stante dispositione Conc. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 16. valida sit, necne?

Illustrissimi Cardinales Concilij Interpretes definiunt in hunc modum videlicet :

Sacra Congregatio censuit, Decretum Concil. Trident. cap. 16. sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, non habere locum in Renunciatione facta ante susceptionem habitus .

H. Card. Matth.

In Summa Bullarij Quarant. fol. 330. & in Regeſto Congreg. Concil. Trident. fol. 176.

Eic.

Eiectus.

S V M M A R I V M.

- Incorrigibiles quomodo probandi, antequam eijciantur à Religione. num. 1.*
Solus Generalis de consilio sex Patrum eijcere potest incorrigibiles. num. 2.
Sacra Congregatio declarat prefatos Patres eligi posse in unaquaque Prouincia. num. 3.
Sacra Congregatio extendit facultatem eijciendi incorrigibiles, (seruat. seruandis) Commissarijs Prouinciarum Orientalium, & Occidentalium. num. 4.
Dubia, & respons. Sacre Congregationis Concilij ad electos, & incorrigibiles pertinen. num. 5.

1 **A** Religione nullus eijci potest, nisi sit incorrigibilis, & per annum in carceribus probatus in ieiunio, & poenitentia. Sacra Congregat. Concilij Tridentini die 21. Septemb. 1624 de mandato Vrbani. VIII. prout in libello Decretorum.

2. Eijci non potest incorrigibilis à Religione nisi à Generali, de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus, & tunc non nisi instructo processu, & plenè probatis causis expulsionis. Pro cuius intelligentia.

3 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interp. Sanctiss. D. N. approbante, declarauit sex Patres in singulis Capitulis, vel

Congregationibus generalibus eligendos, de quorum consilio, & assensu, Generalis potest Regulares incorrigibiles à Religione eijcere, in vnaquaque Prouincia eligi posse, eosdemque sic electos, si Generalis tam longè abfuerit, vt vna cum eis conuenire non possit, debere ad eundem transmittere summarium Processus, vna cū eorum voto, vt iuxtà illud Generalis possit ad sententiam expulsionis procedere: Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, vel Congreg. proximè celebrandam, Sua Sanctitas annuit, vt electio seruata in reliquis forma Decreti, hac de re editi, fieri possit à Generali, & idem cum consilio, & assensu sex Patrum, quos idemet Generalis in qualibet Prouincia, infra quatuor menses elegerit. Nona Augusti 1625.

S. Card. S. Susannæ.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.

Congr. Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 187.

4. Hanc facultatem eijciendi incorrigibiles extendit Sac. Congreg. Commissarijs Prouinciarum Orientalium, Occidentalium, ac Insularum (seruatis seru.) prout sequitur.

Eminentissimi Patres.

Cum circa Decreta de Eiectis, & Apostatis, sit iam per hanc Sacram Congreg. concessum Ministro Generali Ordinis S. Francisci de Obseruantia, vt in vnaquaque Prouincia suæ iurisdictionis

nō possit eligere sex Patres ex grauioribus , infra quatuor menses , quorum assensu possit eijcere à Religione incorrigibiles . Et cum dicta Religio sit ita dilatata , vt numquam possit præsentialiter adire quamplures Prouincias , præsertim Orientalium, Occidentalium, ac Insularum, necnon Germaniæ & Flandriæ , ad quas ex Decreto prædictæ Religionis , & consuetudine , destinantur Generales , & particulares Commissarii, seu Visitatores cum plenitudine potestatis : Supplicat prædictus Minister Generalis , vt dignentur Dominationes VV. Eminentissimæ prædictā facultatem sibi concessam extendere ad Commissarios , & Visitatores prædictos per præfatum Ministrum Generalem electos , seu eligendos, quod habebitur pro summa gratia .

Sac. Congr. Card. Concil. Tridentini Interpretum censuit indulgendum esse Generalibus Commissarijs , & Visitoribus ad superscriptas Prouincias ablegatis , vt Regulares Incorrigibiles eijcere possint , vna cum sex Patribus grauioribus pro vnaquaque Prouincia eligendis in singulis Capitulis , vel Congregationibus Generalibus . Atque interea , vsque ad primum generale Capitulum, vel Cōgregationem proximè celebrandam , annuendum esse , vt eiectio , seruata in reliquis forma Decreti , hac de re editi, fieri possit à Commissarijs, & Visitoribus antedictis, vna cum consilio , & assensu sex Patrum , quos ipsi met Commissarii , & Visitatores in qualibet Prouincia elegerint : Idque agendum cum Sanctissi-

mo Domino Nostro, qui die 17. eiusdem mensis
Augusti 1625. benignè obiit.

Cosm. Card. de Torres.

Loco t̄ sigilli.

Prosper Eagnanus Sac.
Congr. Secr.

Pro complemento huius tituli referam Re-
sponsiones Sac. Congreg. Conc. Incident. ad du-
bus proposita praecorrigibilibus, & cunctis, vi-
delicet.

Reverentissimus Generalis Ordinis Sancte Mariae
de Mercede Redemptionis Captivorum; median-
te intercessionibus Eminentissimi de Lugo Card.
Prosecutoris, Supplicat pro sua (ut inquit,] &
aliorum Superiorum Regularium intercessione,
per hanc Sacram Congregationem responderi ad
interrogationem super Decreto de Apostatis, & Eie-
ctis, iussu Summi Pontificis, ex sententia eius-
dem Sac. Congreg. anno 1624.

An Regularis constitutus in carceribus, spa-
tium unius anni habeat, & poenitentia, ad fi-
nem, ut poenitentia incorrigibilis à Religione eij-
ciatur, si poenitentia fuerit, dicto carcerationis
annum expleto, & deinde sit captus, pos-
sit incorrigibilis eijci, An verò quid

pluribus interpolatis vicibus
in diversis temporibus com-
mittitur, potest vno in car-
ceribus interpolato expleto]
à Religione eijci, si post
dictum

dictum annum carcerationis interpolatum, animo indurato, in sua pertinacia perseverans, iterum delinquat?

3 An Generalis Ordinis possit delegare facultatem eiiciendi à Religione Prouincialibus, seu Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus: Et an delegatio sit à Generali facienda an quolibet casu, an verò indefinitè in omnibus casibus?

4 An sex Patres, de quorum consilio, & assensu electio fieri debet, sint eligendi de tota Religione, an potius sufficiat ex qualibet Prouincia seu Regno?

5 Quod si à Religione huiusmodi sex Patres non fuerint electi in Capitulo, seu Congregatione Generali, quid faciendum sit vsque ad primum Capitulum Generale.

6 An sufficiat, vt Prælatus Conuentualis, seu Prouincialis conficiat Processum (stylo Religionis seruato,] & illius summarium transmittat Generali Ordinis, seu illius delegato, qui adbitis sex Patribus electis, quilibet illorum videat eundem Processum, vt transmittat votum suum per litteras eidem Generali, seu Delegato?

7 An Generalis, seu Delegatus possit ferre sententiam electionis à Religione, quando à tribus ex sex Patribus electis, seu ab illorum maiori parte, dicta sententia approbetur; An potius sit necessarium, vt omnes sex dent votum, itaut ex defectu voti, etiam vnus non possit sententia validè ferri?

mo Domino Nostro , qui die 17. eiusdem mensis Augusti 1625. benignè annuit.

Cosm. Card. de Torres .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Sac.

Congr. Secr.

5 Pro complemento huius tituli referam Responsiones Sac. Congreg. Conc. Trident. ad dubia proposita pro incorrigibilibus , & eiectis , videlicet .

Procurator Generalis Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum; mediante intercessionem Eminentissimi de Lugo Card. Protectoris , Supplicat pro sua (vt inquit ,] & aliorum Superiorum Regularium intercessionem , per hanc Sacram Congregationem responderi ad infrà quæsitæ super Decreto de Apostatis , & Eiectis , iussu Summi Pontificis , ex sententia eiusdem Sac. Congreg. edito anno 1624.

1 An Regularis constitutus in carceribus, spatio vnus anni in ieiunio , & poenitentia , ad finem , vt tanquam incorrigibilis à Religione eiiciatur , si è carceribus fugiat , dicto carcerationis anno nondum expleto , & deinde sit captus, possit tunc vt incorrigibilis eiici , An verò quid aliud faciendum sit ?

2 An Regularis pluribus interpolatis vicibus pro reiteratis delictis in diuersis tēporibus commissis , in carceribus detentus , possit vno in carcerationis anno (vt supra interpolato expleto] tanquam incorrigibilis à Religione eiici , si post dictum

dictum annum carcerationis interpolatum, animo indurato, in sua pertinacia perseverans, iterum delinquat?

3 An Generalis Ordinis possit delegare facultatem eiiciendi à Religione Prouincialibus, seu Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus: Et an delegatio sit à Generali facienda an quolibet casu, an verò indefinitè in omnibus casibus?

4 An sex Patres, de quorum consilio, & assensu electio fieri debet, sint eligendi de tota Religione, an potius sufficiat ex qualibet Prouincia seu Regno?

5 Quod si à Religione huiusmodi sex Patres non fuerint electi in Capitulo, seu Congregatione Generali, quid faciendum sit vsque ad primum Capitulum Generale.

6 An sufficiat, vt Prælatus Conuentualis, seu Prouincialis conficiat Processum (stylo Religionis seruato,] & illius summarium transmittat Generali Ordinis, seu illius delegato, qui adbitis sex Patribus electis, quilibet illorum videat eundem Processum, vt transmittat votum suum per litteras eidem Generali, seu Delegato?

7 An Generalis, seu Delegatus possit ferre sententiam electionis à Religione, quando à tribus ex sex Patribus electis, seu ab illorum maiori parte, dicta sententia approbetur; An potius sit necessarium, vt omnes sex dent votum, itaut ex defectu voti, etiam vnus non possit sententia validè ferri?

Die 21. Iunii 1653.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum omnibus maturè perpensis.

Ad primum Respondit. Regulares delinquentes, vti incorrigibiles eijci non posse à Religione, anno carcerationis nondum completo.

Ad secundum. Non sufficere annum carcerationis interpolatè explerum, sed requiri spatium vnius anni continuum, & integrum.

Ad tertium. Generalem Ordinis non posse delegare facultatem eijciendi à Religione Prouincialibus pro eorum Prouincijs, seù Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus.

Ad quartum. Inhærendo declarationi alias factæ die 5. Augusti 1625. à san. mem. Urbani VIII. approbatæ, respondit, sex Patres eligi posse in vnaquaque Prouincia, seù Regno.

Ad quintum. Respondit recurrendum esse ad Sacram Congregationem in singulis casibus.

Ad sextum. Processus esse conficiendos iuxta stylum, & Constitutiones Religionis, & illorum transumptum authenticum esse transmittendum ad singulos sex Patres electos, qui per litteras possint votum dare.

Ad septimum. Sententiam electionis à Religione fieri debere saltem de voto maioris partis sex Patrum electorum.

Petrus Aloysius Card. Carafa Præf.

Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concil. Sec.

In Regeſto huius Congregationis fol. 189.

Electo

Electio.

S V M M A R I V M.

*In electionibus quanam Constitutiones legendæ sunt .
num. 1.*

*Quanam electiones fieri debent per suffragia secreta , &
ballottationes , num. 2.*

*Electiones Officialium Ordinis quomodo dicantur cano-
nicæ , num. 3.*

Electio per schedulas secretas fiat , num. 4.

*Et si in primo scrutinio non sequatur iterentur scrutinia
donec fiat electio , ibidem .*

Differentia inter electiones Officialium Ordinis , num. 5.

*In paritate votorum , Minister Prouincialis deficiente
Præside , habet votum decisivum , num. 6.*

Nomina eligentium nunquam publicari debent , num. 7.

*Manifestans publicè votum suum , permittente Capitulo,
reddit electionem inualidam , num. 8.*

*Duo Disquisitores debent scribere schedulas Vocalium
infirmorum , & nescientium scribere , num. 9.*

*Quod in Prouincia Strictioris Obseru. Mediolanen. om-
nino tollantur diuisiones , & conuentiones partium ,
ad hoc vt electiones fiant ad præscriptam Constitutio-
num. num. 10.*

IN electionibus , ante omnia legendæ sunt
Constitutiones de qualitate, & requisitis eli-
gendorum . Clem. VIII. in Decretis pro Refor-
matione Regularium num. 35. & 36. Item Decre-
tum Sacræ , & Vniuersalis Inquisitionis de man-
da-

dato Urbani Octavi, incip. Sanctissimus, prout in libello Decretorum. Item Decretum super erectione studiorum linguarum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, positum V. Decreta, n. 3. Denum Decretum, Cum non sine graui animi molestia, &c. V. Congreg. S. Officij, n. 3.

2 De cætero, omnes, & singulae electiones Proministrorum, Custodum, & Guardianorum nostri Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fieri debent iuxta Breue Urbani Octavi, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII,

Ad futuram rei memoriam.

Religiosos viros, qui abnegantes semetipsos, vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt, sicuti peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratijs dignos existimamus, ita ad circumspectam illius prouidentiam pertinere dignoscimus, ea sedulo statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi, qui in ea, quàm singulari diuinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, via dignè ambulantes, amplioribus in dies coram oculis Domini proficiant incrementis.

Hinc est, quod Nos, dilectorum filiorum Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum pro paterno, quos eos prosequimur charitatis affectu, statu, & fælici gubernio consulere, eisque specialem gratiam facere volentes, supplicationibus dilecti filij Fabij Papaz-
zoni

zoni Commissarij Generalis Curiae eiusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt de cætero omnes, & singulae electiones, tam Ministrorum Prouincialium, & Custodum, quàm Guardianorum dicti Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fiant, & in paritate suffragiorum, Præsidens electionibus huiusmodi, votum, siue suffragium decisivum habeat.

Præterea, vt postquam Statuta generalia dicti Ordinis in vnum volumen compilata, & Typis ædita, & reuisa, & approbata per Sedem Apostolicam fuerint, nulla alia ab indè in futurum statuta, seu Constitutiones in Familia Cismontana eiusdem Ordinis fieri, seu condi possint, sed prædicta Generalia statuta; postquam vt præfertur reuisa & approbata per dictam Sedem fuerint, imposterum seruari debeant.

Ad hæc, vt de cætero Fratribus de familia nuncupatis dicti Ordinis transitus ad Fratres Reformatos eiusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seu Congregationibus Prouincialibus, cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quod eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi ad illos de familia transire voluerint, fel. rec. Clementis Octavi, & Pauli V. Roman. Pontif. prædecessorum nostrorum, ac nostrarum in simili forma Brevis hac super re alias emanatarum litterarum forma omnino seruetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

Demum, vt Fratres eiusdem Ordinis ad audiendas Christi fidelium Confessiones, alias ap-
pro-

probat, omnibus, & singulis facultatibus, Pœnitentiarijs Apostolicis in hac Alma Vrbe nostra concessis, circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ in Ecclesia S. Mariæ Angelorum nuncupat. eiusdem Ordinis propè Assisium quotannis die secunda Augusti, qua festum solenne in dicto Ordine celebrari consuevit, duntaxat vti possint eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decernentes præsentem literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, ad quos spectat inuiolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscæ.

Piscatoris die decima Nouembris 1642. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo .

M. A. Maraldus .

Aduertendum pro intelligentia huius Bullæ, quod supplicatio Religionis facta fuit pro electione Proministrorum, & Custodum mittendorum ad Comitata Generalia; nihilominus fuit impressum, Ministrorum, quod non afficit. Item ubi agit de transitu, è Familia ad Reformationem, non benè citatur Clem. Oct. quia nullam in Bullis suis fecit mentionem de huiusmodi transitu. Demum circa Collectionem statutorum, iam facta fuit anno præterito 1663. & non est ampliùs facienda, sed tantùm obseruanda.

3 Electiones omnes Officialium Ordinis nedum secretas, sed etiam canonicas esse, ex Trident. sess. 25. cap. 6. cautum est. Electio igitur Canonica, secundum antiquam, & probatissimam Ordinis dispositionem ea dicitur, quæ à maiori parte Capituli, seu Congregationis celebratur; Maiorem verò partem, quilibet, excessus facit, vt si vota nouem sint, quinque maiorem partem constituent. In Constit. Ordinis pag. 138. num. 1.

4 Quia verò ex Sacra Tridentina Synodo electioni per vota secreta celebrandæ certa forma, non præscribitur, idcirco per schedulas secretas fieri in ordine nostro, cautum est. In Constitut. pag. 139. num. 7. Si igitur in primo scrutinio electio non sequatur, iterentur eodem modo scrutinia, donec electio facta sit, ita tamen, vt infra diem vnum, hoc est à Solis ortu, vsque ad occasum

sum omnino fiat . Qua intra tale tempus non facta, si electio Ministri Prouincialis fuerit, ad Generalem deuoluatur : Interea Commissarius per Præsidentem instituatur, & Acta Capitularia quaecumque terminentur, & perficiantur. Ibid. pag. 140. num. 11.

5 Ex præ narratis liquidò constat differentia electionis Officialium Ordinis ; nã Minister Prouincialis vnà cum Diffinitorio in Capitulo per schedulas secretas, iuxta Clementinam, Exiui de Paradiso de verb. signif. artic. 9. eliguntur; Guardiani verò per suffragia secreta . At extrà Capitulum electiones Proministrorum, Custodum, ac Guardianorum fieri debent per suffragia secreta, ac ballottationes, & in paritate votorum Præsidentis electionibus huiusmodi votum, seu suffragium decisuum habet .

6 Pro cuius intelligentia obseruandum est, quod quamuis Sacra Congregatio anno 1652. decreuisset, quod in electionibus in paritate votorum, votum decisuum competeret tantum Præsidenti, non autem Prouincialibus, etiamsi electionibus præfuissent, nihilominus ob incommoda, quæ indè oriebantur in negotijs decidendis. Instante P. Commissario Generali, eademmet Sacra Congregatio benignè annuit, quod Minister Prouincialis in electionibus præfatis, deficiente Præsidente, habeat votum decisuum, in paritate votorum, prout sequitur, videlicet .

Beatissimo Padre .

Frà Sebastiano di Gaeta Commissario Generale de' Minori Osseruanti, e Riformati, prostrato
a' san-

a' santi piedi di Vostra Beatitudine espone, come quasi tutte le Prouincie Cismontane commesse al suo gouerno sono d'ordinario in Diffinitorio sei Padri, cioè Prouinciale, Custode, e quattro Diffinitori. E perche tal'hora così nell' elettioni de' Guardiani, & altri Offitiali, come nella determinatione delle cause, e di altri negotij graui possono in contradittione riuscire i voti pari, onde senza concludersi cosa alcuna nascono disordini. Supplica humilmente V. Santità à prouedere d'opportuno rimedio in futuro, ò comandando, che in tal caso di parità s'aggiunga al Diffinitorio vn'altro Padre con voto attiuo, ò concedendo al Prouinciale il voto decisiuo, siccome Urbano Ottauo di fel. mem. il concedè à i Presidenti dell'elettioni canoniche (hora dalla Sacra Cōgregatione dichiarato nō intendersi per li Prouinciali, mà per li Commissarij, quādo si mandano dal Superiore Generale) ò pure in altro miglior modo, che parerà alla S. Vostra. Quam, &c.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad euitandam paritatem suffragiorum, quæ ex numero pari sex Vocalium, quibus Diffinitoria Prouincialia constant, tam in electionibus faciendis, quàm in negotijs decidendis oriri potest; Ministris Prouincialibus deficiente Præsidente, in huiusmodi casibus votum decisiuū concessit. Dat. Romæ 13. Martij 1653.

M. Card. Ginettus. Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen Secret.

In Regeſto huius Congregationis fol. 185.

7 In electione, vota debent ita esse secreta, ut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, Trident. sess. 25. cap. 6.

8 Irrita est electio, in qua vnus electorum, publicè manifestat suum votum, permittente Capitulo. Lezan. num. 11. quod decisum fuit à Rota in vna Treuerensi 20. Nouembris 1624. coram Illustrissimo D. Coccino. Rodrig. in sum. c. 102. num. 4.

9 Infirmorum vota, & non valentium, ac nescientium scribere debent sumi à duobus Disquisitoribus, quæ deferre debent in locum electionis in vrna, & patenter ponere in vaso reliquarum schedularum. Reform. 1642. pag. 71. num. 21.

10 Cum nil magis proficuum sit Religioni, quam meliores eligere in Superiores, & nil deterius illi euenire possit, quam sub titulo iustitiæ distributiæ, in conferendis honoribus, æqualitatem sustinere, ut æqualia omnia omnibus, idest doctis, & indoctis, iunioribus, & senioribus, stultis, & sapientibus, robustis, ac debilibus reddantur; hinc est, quod Sac. Congregatio volens huic malo occurrere sequens decretum seruari mandauit, videlicet.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Signori.

Frà li molti abusi introdotti nel Capitolo passato di questa Riformata Prouincia di Milano dal P. N. N. Commissario in detto Capitolo, il principale fù l'introdurre in detta Prouincia sei distretti, assignando à ciascun distretto vn Padre di tal distretto in Diffinitorio con suoi Guardiani, cosa,

cosa, che à prima faccia pare, ch' habbia assai del ragioneuole; mà li disordini che del continuo nascono mostrano il contrario, per esser vn electione ristretta, & artata contro la libertà, e dispositione de Sacri Canonì, li quali vogliono, che l'electioni siano secondo le virtù, e meriti, e non secondo il luogo, e Patria. Simili electioni faccuano anco le Prouincie della Marca, e Bologna, e furono per li molti disordini, che nasceuano, con gran maturità leuate dalla Sac. Congregatione, come è noto al P. Commissario Generale; senza il consenso di cui fece il sopradetto Visitatore questa legge, la quale essendo fatta senza il placet de' Superiori Generali, e contro la mente della Sac. Congregatione, si supplica l'EE. VV.à rimediare.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, iniungendum censuit, prout tenore præsentium iniunxit Patri Commissario Generali Ordinis huiusmodi, qui curet, vt omninò tollatur asserta diuisione, & conuentio, ac electiones præfatæ fiant ad præscriptum Constitutionũ Apostolicarum, & Ordinis eiusdem: sicque, & non aliter exequi mandet, & præcipiat. Romæ die 5. Decembris 1657.

M. Card. Ginettus.
Loco † Sigilli.

E. Episcopus Camer. Secret.
In Regeſto huius Congreg. fol. 200.

Forma absolutionis in omnibus Capitulis ante electionem seruanda . Diſto Confiteor , &c. Misereatur ueſtri, &c. Indulgentiam , & remiſſionem , &c.

Dominus noſter Ieſus Chriſtus vos abſoluat, & ego auctoritate ipſius , ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Sanctæ Sedis Apoſtolicæ mihi in hac parte commiſſa, & vobis conceſſa, abſoluo vos ab omni vinculo excommunicationis, ſi qua incurriſtis, & reſtituo vñioni , & participationi fidelium , necnon Sanctis Sacramentis Eccleſiæ, diſpenſando vobiſcum in omni ſententia irregularitatis , ſuſpenſionis , & interdicti , ſi qua innodati eſtis , & ad effectum electionis canonicè , & ritè nunc per vos celebrandæ, quatenus opus ſit, & indigetis, vos habilito . In Nomine Patris, &c. Amen.

Eleemoſyna .

S V M M A R I V M .

Regulares non poſſunt probiberi ab eleemoſynarum petitione , ponitur Decretum. nu. 1.

Inquiſitores poſſunt procedere contra impediētes quaſtuationem . n. 2.

Religioſus ſubditus , abſque licentia, nullam poteſt eleemoſynam facere . num. 3.

Frater Minorita cum facultate Superioris , poteſt ſubuenire

nire paupertati Parentum . num.4.

*Pauperes petentes eleemosynam per Ecclesiam , expelli
mandat Pius V. num.5. Vide quæritare .*

Regulares mendicantes non debent prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diocæcesibus ubi habent Conuentus, sed tantum teneri ostendere licentiam Episcopo loci, si extra loca ubi habent Monasteria quæsturare voluerint, prout à Sac. Congregatione anno 1621. prouisum fuit sequenti Decreto . Videlicet .

Illustriss. & Reuerendissimi Domini .

Procuratores Ordinis Mendicantium conquirentur, quod Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinarijs interpellantur quominus eleemosynas quærant in ipsamet Diocæsi, ubi quis illorum Conuentus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin iidem Fratres eleemosynas in sua Diocæsi, extra Conuentus locum, nisi per quinque, aut sex milliaria, petant; Cum autem id priuilegijs Apostolicis aduersari videatur, cadatque in graue Religionum detrimentum, supplicant iidem Procuratores, vt declaretur, An hæc fieri possint ab Episcopis, necne?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in Diocæcesibus, ubi habent Conuentus eleemosynam quærant, sed tantum si extra loca ubi Monasteria existunt quæritare voluerint, teneri suorum Superio-

rum licentiam Ordinario ostendere.

R. Card. Vbalinus.

Prosper Fagnanus Secr.

Hoc Decretum habet executorialem Marci Antonij Franciotti Prothonotarij Apostolici, vt in Bullario paruo Franciscano fol. 395. In Regeſto Sac. Congr. Concil. Trid. fol. 18.

2. Hinc eſt, quod contra quoscumque Ordinarios inhibentes dari eleemoſynas Religioſis Mendicantibus, poſſunt procedere Inquiſitores hæreticæ prauitatis. Lezân. to. 5. in 3 fol. 431.

In Mare magnum Eremitarum S. Auguſt, ibi, circa §. 51.

3 Religioſus ſubditus nullam poteſt eleemoſynam facere abſque licentia, ſaltem tacita ſui Prælati, aliàs eſt reus voti paupertatis. D. Thom, 2. 2. qu. 32. art. 8. D. Anton. 3. par. tit. 16. cap. 1. notab. 4. In quibus autem caſibus præſumatur prædicta licentia tacita Prælati, docet Peyrin. de ſubdito qu. 2. cap. 2. §. 8. At cum facultate Prælati, etiam Fratres Minores de Obſeruantia ſubuenire poſſunt paupertati parentum pauperum, prout in ſequenti exemplo, videlicet.

4 Obſeruantia. Al memoriale di Frà Tomaſo ad Antico, Obſeruante della Prouincia della Marca, il quale ſupplica di poter applicare la limoſina della Predica alle neceſſità della Madre, e Sorella pouere.

Sacra Congregatio, &c. audito, & conſentiente Procuratore Ordinis huiuſmodi, cenſuit petitam facultatem Oratori concedendam, prout præſentis decreti virtute concedit, arbitrio Ven.

Patris

Patris Generalis eiusdem Ordinis, ac dummodo eleemosynæ huiusmodi rectè referantur ad manus Syndici Conuentus, vbi Orator de familia commorari contigerit. Ipseque Syndicus in eiusdem Oratoris Matris, & Sororis necessitates applicet. Residuum verò in communes ipsius Conuentus necessitates erogetur. Romæ 20. Ianuarij 1634. In Regest. Sacræ Congeg. Regular. fol. 132.

5 Regulares debent deputare aliquem, qui pauperes eleemosynas petentes per Ecclesias, tēpore Missarum, Prædicationum, aliorumque Diuinorum Officiorum, eijciat, quod si negligentes fuerint, grauissimè ab Ordinario corripiantur: Sic præcipit Pius Quintus in Constit. eius 5. incip. Cum primùm, &c. apud Cherub. tom. 2. Bullar. Vide v. Quæritare.

Episcopus.

S V M M A R I V M.

An Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium. num. 1.

An Mendicantes in executione suorum priuilegiorum possint grauari ab Episcopis? in hoc decreto quinque notabilia deciduntur. num. 2.

Quam facultatem exercere possunt in exemptos Regulares ob custodiendam clausuram Monial. num. 3.

I **A**N Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium?

Sacra Congregatio Concilij censuit, Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusvis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, Domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum, sæcularium, visitandi Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem, in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur. Flau. Cherub. in Compend. Bull. in Bullar. 41. Pij V. Peyrin. tom. 2. fol. 181. num. 17. refert Quaranta. in summ. Bull. V. Priuilegia Regular. pag. 514.

2 An Mendicantes in executione suorum Priuilegiorum possint grauari ab Episcopis, & locorum Ordinarijs.

Lectò in Sacra Congregatione Regularium Memoriali, oblato nomine totius Familiæ Mendicantium quorumcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquærentium, qualiter contra formam suorum Priuilegiorum, Sacrorum Canonum, Concilij Tridentini, & Ordinationum Apostolicarum, in quampluribus ab Ordinarijs locorū grauantur, prout eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi Domini Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infra notata ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuò, & inuiolabiliter obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium confessiones ab ipsis Fratribus Mendicantibus, audientibus, seruetur Decisio Congregationum Sacri Concilij, & Epi-

& Episcoporum, corriganturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, prohibeantur. Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tam civilium, quàm criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in Visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concil. Trid. Decreta conceditur.

Quartò, non impediunt Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabb Sancti.

Quintò, quo autem ad quartam funeralium, servetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Georgius Palear Secr.

In Regeſto huius Congregationis fol. 136.

Reliqua vide V. Eleemosyna, V. Confessarius, quoad examinationem, approbationem, & executionem.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium.

3 **D**ie 26. Iunij 1627. in vna Viterbien. quæsitum fuit. An Episcopus ob clausuram custodiendam, etiam in Monasterijs Regularibus subiectis, possit excommunicationis latæ senten-

tiae poenam sibi reservatam imponere, circa aper-
tionem ostij Clausurae extra casus indigentiae, nec
non circa accessus, & colloquia cum Moniali-
bus, dictaque excommunicatio liget, nedum
Regulares accedentes, verum etiam Moniales,
facta de illis mentione, adeo ut Superior Regula-
ris ab huiusmodi excommunicatione absolvere
nequeat.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tri-
dentini Interpretum respondit, Episcopum posse.

F. Card. Verospius.

Franciscus Paulutius Sac.

Congreg. Conc. Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 42.

Eucharistia.

S V M M A R I V M.

*A Regularibus quomodo, & pro quibus exponenda. nu-
mero 1. & 2.*

Non fiat concio capite tecto. num. 3.

Communicans quando satisfacit precepto. num. 4.

Regulares non communicent ipso die Paschatis. num. 5.

Possunt administrare aduenis, & peregrinis. num. 6.

Etiam famulis continuo secum commorantibus. num. 7.

*Etiam cuicumque constituto in articulo mortis, absente
Parocho. num. 8.*

Non exponatur cum solemnitate à Regu-
laribus sine licentia Ordinarii Congre-
gat.

gat. Rituum 26. Februarij 1628.

2 Pro personis particularibus exponitur in ostiolo Tabernaculi, aut in Pyxide velata cum luminibus, & assistentia. Congregatio Episcoporum 7. Septemb. 1598.

3 Non fiat Concio coram Sacramento in Altari exposito, capite tecto. Congr. Rit. 16. Februarij 1630.

4 Communicans in Hebdomada maiori, vel infra octauam Paschæ, satisfacit præcepto. Eugen. IV. anno 1446.

5 Non satisfacit præcepto sæcularis sumens Eucharistiam in ipso die Paschatis in Ecclesia Regularium, non habentium curam animarum. Congregatio Concilij 23. Ianuarij 1586. 14. Martij 1615.

6 Possunt Regulares administrare Eucharistiam aduenis, & peregrinis, etiam in die Paschatis ad implendum præceptum annuæ communionis. Iul. II. Constit. 1. Dum ad sacrum, &c. §. 37. apud Peyrin. to. 2. pag. 46. Amplia à fortiori, quoad Religiosos extraneos, quando hi absunt à loco suorum Prælatorum. Tunc enim præsumitur adesse licentia ipsorum. Nau. in man. c. 27. num. 102.

7 Possunt Regulares Eucharistiam suis famulis secum continuo commorantibus administrare, etiam per modum Viatici in articulo mortis. Iulius II. vbi supra §. 15. Dian. par. 5. tract. 3. resolut 52.

8 Absente Parocho, possunt Regulares licite administrare Eucharistiam cuicumque constituto

tuto in articulo mortis. Eminentiss. de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 18. sect. 2. num. 53. tunc enim præsumitur consensus Parochi, & Ecclesiæ.

Exequiæ.

S V M M A R I V M :

Non retardetur sepultura mortuorum. num. 1.

Antequam sepeliantur mortui, expectetur tempus præfixum ab Ecclesia. num. 2.

Heredes possunt vocare Clerum sibi beneuifum. num. 3.

Quoad accessum ad domum defuncti. num. 4.

Cadauera defunctorum quomodo leuanda. num. 5.

Quoad dclationem defuncti per vias, in hoc decreto, de Tertiarius, multa sunt notanda. num. 6.

Vnica tantum Crux deferenda, in hoc decreto sunt, & alia multa obseruanda. num. 7.

Parochus tenetur comitari defunctum. num. 8.

Quoad officia præstanda super cadau. num. 9.

Præfata Decreta habent executorialem. num. 10.

Consanguinei non tenentur parentare in Ecclesia parochiali. num. 11.

Excommunicatio contra Parochum in Pergine ob non paritionem Decretorum ad sepul. spectan. num. 12.

1 **S** Vb quouis prætextu non retardetur sepultura mortuorum, Sac. Congreg. Episc. & Regul. 5. Maij 1617.

2 Non offerantur mortui sine licentia Episcopi, ante Solis ortum, & post occasum. Neque nisi

nisi post 12. horas ab obitu : qui verò repentina morte obeunt, non ante horas 24. Pro. 6.

3 Hæredes defunctorum possunt vocare numerum Sacerdotum sibi beneuifum. Congregatio Episcoporum 5. Maij 1617.

Quoad accessum ad Domum Defuncti.

4 **R**egulares vocati ad sepeliendos mortuos, etiam in eorum propria Ecclesia, conuocare debent ad Ecclesiam Parochialem, in cuius limites defunctus existit, & inde cum Parocho ad domum defuncti, & nullo modo permittendum est, expectare Parochum per vias, vel ad domum defuncti, non obstante contraria consuetudine, prout resolutum fuit per Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium die 13. Nouembris 1600. & à Sacra Rituum Congregatione die 15. Decemb. 1632. vt in Regest. eiusd. fol. 28.

5 Defunctorum cadauera, de Domo propria leuare, non licet Regularibus, nisi de licentia, & consensu proprij Parochi, vel nisi requisitus venire, expressè omninò recuset. Sic præcipit, & mandat Sac. Congr. Episc. & Reg. per præsens Decretum, videlicet. Licet in Sacro Lateranensi Concilio statutum fuerit, &c. & infra. Ideò volens eadem Sacra Congr. omnem eiusmodi dissensionum, & scandalorum, materiam, & occasionem præcindere, atque infuturum prouidere, vt tam Parochi, quàm Fratres ipsi vnanimi, inter se voluntate, & ea, qua par est charitate.

Chri-

Christianæ pietatis officia defunctis præstent, declarat, & huius decreti tenore statuit prædictis Fratribus Ordinis Minorum de Observantia, alijsque quibuscumque Regularibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, tam mendicantiū, quàm non mendicantium existant, nullo modo licere, etiam specialis alicuius consuetudinis prætextu, Parochias cum Cruce processionaliter, aut alias ad efferenda, & leuanda defunctorum funera, intrare, vel illa leuare, & efferre, nisi vocato, & expectato proprio defuncti Parocho, eoque ibidem præsentem: Si tamen ipse aliter fieri non consentiat, & permittat: Vel nisi requisitus venire expressè omnino recuset. Atquè ita observari mandat, & districtè præcipit, Romæ 12. Ianuarij 1604.

Alex. Card. Florent.

Hier. Agucchius Secret.

In Reg. eiusd. fol. 39.

Quoad delationem defuncti per vias.

6 Defunctorum corpora sepelienda in Ecclesia Regularium, directè deferenda sunt ad eam, non obstante consuetudine, quod prius deferantur ad Matricem Ecclesiam, prout censuit Sac. Congregat. in responsione petitionis quartæ sequen. Decreti, videlicet.

Cum inter Fratres Reformatos Ordinis Minorum Observantiæ S. Francisci, necnon pro tempore existen. Archipresbyterum, seu Parochum loci Fiani, Nepesinæ Diœces. in sepeliendis eiusdem

dem Ordinis Tertiarijs, diuersæ; vt plurimum orirentur controuersiæ, supplicatum fuit, nomine Patris Custodis eorundem Fratrum Prouinciæ Romanæ in hac Sacra Congregatione Cardinalium, negotijs Regularium Præpositorum infra scriptas resolui petitiones.

1 An Tertiariorum sui Ordinis cadauera in Ecclesijs pariter suæ Religionis sint sepelienda?

2 An in eisdem etiam Ecclesijs sepelienda sint cadauera eorum, qui dicti Ordinis habitu induti, ex hac vita migrarunt?

3 Nam, & illi, qui coram testibus dumtaxat, licet absque scriptura in eisdem Ecclesijs sepulturam sibi elegerint, ibidem sint sepeliendi?

4 An tam supradictorum, quàm aliorum quorumcumque cadauera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesijs eorundem Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiam Parochialem, ad benedictionem, & vltimum vale à Parocho recipiendam deferri debeant. Num verò ab ædibus defunctorum ad dictas Fratrum Ecclesias, recto tramite, sint transportanda.

Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, Illustrissimo de Araceli referente, partibusque auditis, responderunt in hunc, qui sequitur modum.

Ad primum, Tertiarios huiusmodi, si qualitatibus in Bulla fel. rec. Leonis Papæ Decimi præscriptis, sint præditi, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuunt: Mulieres verò virginales, vel cælibem, aut castitatē Viduales, sub expresse voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant,

cant, posse & debere, etiam inuito, ac minimè requisito Parocho, in supradictis Fratrum Ecclesijs sepeliri: Secus verò, si supradictis qualitatibus careant, ac nisi subsequenti secundi capitis dispositione compræhendantur.

Ad secundum si conditiones in Bulla Aurea fel. rec. Pij Quarti contentas, in ipsis adimpletas esse constiterit, videlicet. Quod à Guardia-
no domus loci, in quo tales decedere contigerit, aut ab alio Superiore, vel ab altero, cui id Superior committendum duxerit, habitum huiusmodi recipientes præmonuerint eorum cadauera, propter habitus concessionem, & receptionem, pœnes ipsos Fratres, quorum habitum gestant, esse sepelienda, eo casu, cum habitu Religionis decedentes, in Ecclesijs pariter eiusdem Religionis, Ecclesiasticæ sepulturæ esse tradendos.

Ad tertium, in supradictis Ecclesijs, esse sepeliendos, sine præiudicio tamen iurium Parochialium.

Ad quartum, Cadauera huiusmodi, ad prædictorum Fratrum Ecclesias, recto tramite deferri posse, ab iisdem tamen Fratribus, monendum esse prius, ac requirendum, ac expectandum proprium defunctorum Parochum, quo requisito, expressè venire recusante, licere eisdem Fratribus, etiam ipso inuito, supradicta cadauera ad easdem Ecclesias transportare. Romæ die vndecima Decemb. 1615.

Antonius Maria Card. Gallus.

Loco † sigilli.

V. Theatin. Secr.

Hoc

Hoc idem iterum decreuit , & firmavit eadem met Sacra Congregatio, videlicet, quod cadauera sepelienda , recto tramite , ab ædibus defunctorum ab Ecclesias deferri licitè possint . Die 14 Ianuarij 1639.

Vnica tantum Crux deferenda .

7 **Q** Via delatio defuncti ad sepulturam Ecclesiasticam , non computatur inter Processiones , quæ fieri solent ab Ecclesia Catholica in honorem Dei , ac Sanctorum eius , debent omnes pergere sub cruce illius Ecclesiæ ad quam defunctus deferri debet , prout censuit Sac. Rit. Congr. in responsione quarti dubij sequen. Decreti. Videlicet .

Eminentissimi , & Reuerendissimi Domini .

Regulares Terræ Matelicæ Camerinen. Diocel. proponunt Eminentijs Vestris infra scripta, dubia , eaque humiliter petunt declarari .

1 An possint hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum in deferendis cadaueribus ad Ecclesias ?

2 An cadauera efferri, scilicet tolli possint ab alijs etiam Regularibus , & quibuscumque , non vocato , nec expectato Parocho , nisi ipse Parochus aliud permiserit , vel adesse recusauerit ?

3 An cadauera quotiescumque ad Ecclesias Fratrum Mendicantium , aliorumque Regularium , officia mortuorum , & reliqua munia ,
quæ

quæ in huiusmodi Ministerio adhiberi solent, fieri debeant à Canonicis, & Clero, vel ab ipsismet Regularibus ipsius Ecclesiæ, vbi cadauer sepelitur?

4 An Crux Parochialis deferri etiam debeat, quando cadauer defertur ad Ecclesiam Regularem, attenta consuetudine, & semper delata fuit tantum vna Crux illius Ecclesiæ, ad quam Corpora fuerint delata.

Camerinen.

S Acra Rit. Congreg. supradictis dubijs sic respondendum censuit.

Ad primum posse hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum.

Ad secundum negativè.

Ad tertium, non à Canonicis, nec alijs, sed ab ipsismet Regularibus, in proprijs eorum Ecclesijs officia super cadaueribus peragi debere.

Ad quartum vnicam tantum Crucem in cadaueribus efferendis, esse deferendam, & illam esse debere illius Ecclesiæ, ad quam corpus defuncti defertur. Die 21. Nouembris 1637.

C. Episc. Card. Pius.

Loco † sigilli.

C. Fachinettus Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 86. &c.

Parochus tenetur comitari defunctum.

8 **E**T quia opera misericordiæ, in associandis defunctis ad sepulturam magis elucēt in Ecclesiasticis præcipuè Parochis, quàm in cæteris personis, ea propter Sacra Congregatio Concilij Tridentini prouidit de sequenti Decreto videlicet.

Dum defunctorum cadauera in Ecclesijs Regularium sepeliuntur, teneatur Parochus funerale deducere, & comitari vsque ad easdem Ecclesias Regularium. In iisdem autem Ecclesijs, ad ipsos Regulares dumtaxat spectat celebrare officium mortuorum, & alia necessaria circa cadauer peragere. Romæ 28. Iunij 1591. In Regeſto eiusdem Sacræ Congreg. Concil. fol.8.

Quoad officia præstanda.

9 **S**Acra Rituum Congregatio iuxta alia resoluta, Respondit officium super cadaueribus, in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Nouembris 1638.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

In Regeſto huius Congreg. fol.104.

10 Præfata Decreta ad exequias pertinentia,

habent executorialem , scû Monitorium A. C. quod fuit firmatum per Breue ab Alexandro Papa VII. in vna Calaritanen. Ad instantiam Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci in Sardinia , contra Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ . Die 30. Aprilis 1660. In Regesto Congregationis Concil. Tridentini fol. 183.

II Consanguinei Defunctorum , qui in Ecclesijs Regularium sepeliuntur illis parentare in Parochialibus , & alijs Presbyterorum Ecclesijs , etiam Cathedralibus , compelli nullo modo possint ; Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur , legitimè probetur , & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur , prout eadem Sacra Congregatio Episcoporum , & Regularium seruari mandauit . Romæ decima quarta Ianuarij 1639.

Card. Antonius Barberinus .

Loco † sigilli .

C. Fachenettus .

12 Adest , & aliud Decretum eiusdem Sac. Congregat. 10. Iunij 1661. vna cum Monitorio A. C. & sententia excommunicationis contra Parochum , & ViceCuratum loci de Pergine , Feltren. Diœcesis , ob non paritionem Decretorum pertinen. ad sepulturam , in fauorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci , prout in Regesto Sac. Congreg. Regul. fol. 362.

Exercitia spiritualia .

S V M M A R I V M :

Alexander Papa VII. concedit Indulgentiam Plenariam Fratribus nostris , exercitijs spiritualibus per octiduum vacantibus , num. primo .

I **A**d instantiam Reuerendissimi Patris nostri Generalis , Sanctiss. Dominus Noster Alexander Papa VII. se beneuolum præbuit Religioni nostræ concedendo Indulgentiam plenariam perpetuò valituram , Fratribus , exercitijs spiritualibus per octiduum vacantibus, videlicet.

A L E X A N D E R P A P A V I I .

Ad futuram rei memoriam .

CV M sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Minister Generalis, in Capitulo Generali eiusdem Ordinis nouissimè Toleti celebrato , inter alia decretum fuerit, vt secessus , & spiritualia mortificationis , & orationis mentalis exercitia in omnibus Prouincijs Cismontanæ Familiæ Ordinis prædicti reassumantur , & illis, Fratres earundem Prouinciæ aliquoties singulis annis vacent .

Nos qui probè nouimus quantoperè conducant exercitia huiusmodi dirigendis in viam Domini ,

& confirmandis in illa Christifidelium mentibus, deuotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de suorum Superiorum licentia operi adeò pio, & saluari vacauerint, cælestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis inuitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Fratribus, tam Clericis, quàm laicis, seu conuersis, qui in domibus Regularibus, Prouinciarum prædictarum de suorum Superiorum licentia, exercitia prædicta per octidui spacium, quandocumque peregerint, & interea temporis verè poenitentes, confessi, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, Plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eadem præsentibus nullæ sint eo ipso, quodque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici, vel Secretarij dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 11. Iunij 1659. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

G. Gualterius.

Ha-

Habetur in Constitutionibus Generalibus nostri Ordinis fol. 374.

Fenestra .

S V M M A R I V M .

*Prospectus fenestrarum Domorum secularium in hortum Fratrum Minorum , impediri debet ab Ordinario .
Adducuntur duo Decreta , num. I.*

Prospectus fenestrarum Domorum secularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Ordinario sic mandante Sacra Congregatione in vna Sulmonen. & in alia Cassanen. quæ in dies in exemplum adduci possunt .

I Vescouo di Sulmona .

Illustre , e Molto Reuerendo Monfig. come
Fratello .

Se bene le due Fenestre , che sono state aperte da i Frati dell'Ordine de' Minimi nel Choro, e nel Dormitorio di cotesto lor Conuento , che guardano verso l'horto , e Giardino de' Frati Osservanti Riformati , si douerebbero far riserrare, essendo state fatte contro l'ordine espresso , altre volte dato dalla Sacra Congregatione; Con tutto ciò questi Eminentissimi miei Signori volendo usare della benignità , che è loro propria , e di consenso anco del Procurator Generale de' medesimi Frati Riformati , si contentano , che vi possino restar aperte , per pigliar lume, e non à pro-

spetto, in modo tale, che perciò vi si pongano ferrate, ò altro riparo fermo, e stabile, ch'impedisca à quelli di dentro l'affacciarsi, e guardare nell'horto, ò giardino sudetto; Il che significo à V.S. à fine, che facci eseguire il tutto, conforme la mente dell'EE. loro, che così m'hanno ordinato di commetterli; e col mezzo della presente, gli danno tutta l'autorità per ciò necessaria. Dio la prosperi. Di Roma à 15. Febbraro 1636.

Di V. S. come fratello.

Il Card. S. Honofrio.

Loco † Sigilli.

A. Torricello.

In Regesto huius Congregationis Episc. & Reg. fol. 140.

Cassanen.

2 Vescouo di Cassano.

Illustre, e Molto Reuer. Monsignore
come Fratello.

I Padri Offeruanti Riformati di S. Francesco hanno in Corigliano, luogo di cotesta Diocesi, vn Conuento, doue viuono in santa carità seruendo al Signore nel loro Santo Istituto. Alessandro Cosentino del medesimo luogo è per turbare ogni lor quiete, se conduce à perfettione vna fabrica, che hà cominciata contigua al detto Conuento, e che lo renderà talmente soggetto; che non potranno i detti Frati nè muouerli, nè far altre attioni, senza esser veduti, e sentiti dal detto Cosentino. Sono perciò ricorsi à questa Sacra
Con-

Congregatione , supplicandola di rimedio . Questi Eminentissimi miei Signori fatta matura consideratione sopra la loro istanza, sono venuti in senso di ordinare à V. S. à voler far desistere il detto Cosentino dalla continuatione di detta fabrica , quando sia di pregiudizio à detti Frati , & nel modo , ch'espongono , & à quest'effetto ; gli danno quell'autorità, che può essergli necessaria. E Dio la prosperi , e preferui . Roma à 7. Agosto 1638.

Di V. S. come Fratello .

Il Card. S. Honofrio .

Loco † Sigilli .

C. Fachinetti .

In Regeſto Sac. Congregat. Episc. & Regul. fol. 250.

Festum .

S V M M A R I V M .

Dies festi , quos Episcopus seruandos præceperit , à Regularibus quomodo obseruandi , num. 1.

Festum Sancti Patris nostri Francisci non est ampliùs de præcepto , sed eo solemnius colitur , num. 2.

Festum S. Antonij de Padua celebrandum , tam à Fratribus Conuentualibus , quam Reformatis , num. 3.

I Decretum Concilij Tridentini , in quo de obseruantia festorum . De licentia Concionatorum . De Processionibus , & de facultate Episcopi in Ecclesijs Regularium peragitur .

Congregatio Concilij censuit, Decretū cap. 12. vers. dies etiam festi, sess. 25. de Regularibus, ita esse intelligendum, vt Regularium Ritus: illis, diebus festis, semper permaneat, quoad missas celebrandas, & cætera Diuina officia, tam publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus, in eorum Ecclesijs persoluenda; nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrariū eisdem Regularibus præcipi posse, quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri.

Verū quoad Conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad Populum habuerunt, debere se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis vtitur illis diebus festis.

Congregatio item Concilij censuit Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicauerint, in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi Decreto eiusdem Concilij cap. 21. sess. 5. contrafecerunt, non posse tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Concilij etiam censuit, Regulares Monasterij, vltra medium milliare à Ciuitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

Congregatio itidem Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusvis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarū sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa sacra,

facra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur.

H. Card. Matthæus.

Loco † Sigilli.

Io. Franciscus Fagnanus Sac. Cong.

Conc. Secret.

In Regeſto huius Congreg. fol. 12.

Festum S. Francisci.

2 **C**VM debeat imprimi carta, in qua adnotari debent festa de præcepto, & festa de deuotione, quæ Romæ celebrantur, fuit dubitatum, an festum Sancti Francisci deberet reponi inter festa de deuotione, præsertim cū adsit Bulla Sixti Quarti, in qua mandatur seruari, tanquam fuerit executioni mandata.

Sacra igitur Congregatio referente Illustrissimo Mellino, censuit diem festum S. Francisci, perpetuis futuris temporibus, reponi debere inter festa de præcepto. Die 3. Ianuarij 1622.

Fuit iterum ab eadem Sac. Rit. Congreg. firmatum, & innouatum hac die 21. Aprilis 1640.

P. Card. Crescentius.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

Sciendum tamen est, quod per Constit. Urbani Papæ Octauj, incipit, Vniuersa, &c. 13. Septembris 1642. hoc festum non fuit amplius connumeratum inter festa de præcepto, sed tantum de deuotione; nihilominus, maxima cum solemn-

lemnitate à Christi fidelibus vbique colitur, & præcipuè Romæ in eius Ecclesia, vbi per totam octauam est maximus concursus fidelium ad implorandam Indulgentiam plenariam à Summis Pontificibus Nicolao IV. & Sixto IV. concessam, prout in Regeſt. Bull. S. Francisci Tranſtyberim.

Festum S. Antonij à Padua.

3 **Q** Via Patres Minores Conuentuales, pluribus in locis, in ſolemnitate Sancti Antonij de Pauda faciunt Proceſſiones magno cōcurſu populorum; Tentantes Fratres Reformati Sancti Francisci aliquibus in locis, vbi præfati Conuentuales commorantur, facere etiam proceſſionem eodem die, deueniunt in ſequentem controuerſiam, videlicet.

Eminentiffimi, e Reuerendiſſimi Signori.

Effendo nata controuerſia trà li Padri Conuentuali, e li Padri Riformati di San Francesco circa il celebrare la feſta di S. Antonio da Padoa, pretendendo quelli, che queſti non poſſino celebrarla nelle loro Chieſe, nel giorno ſteſſo, che la celebrano eſſi. Perciò il Procurator Generale de ſuddetti Minori Offeruanti Riformati riuerentemēte ſupplica l'immènſa benignità dell'EE. Voſtre reſtar ſeruite di dichiarare, che tanto gl'vni, come gli altri poſſino celebrare nelle loro proprie Chieſe la medefima feſta nel giorno ſteſſo del Santo. Che, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentiffimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & conſultationibus Episcoporum,

porum, & Regularium præposita, attentis narratis, auditisque partibus super hinc inde allegatis, censuit licere tam Fratribus Minoribus Conuentualibus, quàm Obseruantibus Reformatis Sancti Francisci in proprijs suorum Ordinum Ecclesijs solemnizare festum S. Antonij de Patauio Confessoris, ea ipsa die, in quam inciderit. Modo tamen Reformati à Processionibus abstineant; Decretis, seu literis eiusdem Sacræ Congregationis, aliàs circa præmissa emanatis, & reliquis in contrarium deductis, minimè obstantibus. Romæ 20. Septembris 1658.

M. Cardinalis Ginettus .

Loco † Sigilli .

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regeſto huius Congregationis fol. 334.

Funeralia .

S V M M A R I V M .

In Vrbe, æquali portione diuidenda sunt . In hoc decreto non comprehenduntur candelæ , quæ in Altaribus accenduntur , num. I.

IN tortitia, cærei, & candelæ, quæ per viam, deferuntur circa cadauera, quæ postea in Ecclesia, præſente corpore, pro celebrandis diuinis officijs accenduntur, finito officio, inter ipsos Parochos, & Ministros Ecclesiarum, etiam Regularium, & Nationalium, in quibus cadauera sepe-

sepeliuntur, æquali portione diuidenda sunt. Ex
 Decisione Reuerendissimorum Dominorum Præ-
 fectorum Urbis, Domino N. Urbano Octauo ap-
 probante. Die 21. Martij 1629. Adest, & aliud
 Decretum impressum Visitationis Apostolicæ de
 Emolumentis funeralium, sub die 5. Octobris
 1659. relatum à Pasqualigo in Additionibus Cō-
 trou. Laureti de Franchis p. prima nu. 28. fol. 19.
 Vbi rectè aduertit, quod cærei, seu candelæ, quæ
 in Altaribus accenduntur, existente corpore de-
 functi super terram, non debent quoque diuidi
 cum Parocho, nam solum præcipit Decretum,
 diuidi cæreos, & intortitia, quæ per viam defe-
 runtur, & quæ circa cadauera, antequam terræ
 tradantur. Extra Urbem verò standum est con-
 suetudini locorum, & Decretis præsertim Con-
 cilij Tridentini.

In Regeſto eiusdem Congregationis Concilij
 fol. 54.

Gabella.

S V M M A R I V M.

*Fratres Minores Observantiæ, qui nihil proprij possident
 exempti sunt à gabellis, num. 1.*

*Non comprehenduntur in reuocatoria exemptionum à
 Vestigalibus Alexandri Septimi, num. 2.*

*Neque in Bulla Indictionis sex decimarum, quod decla-
 ratur per Epistolam Thesaur. Generalis, num. 3.*

Non tenentur ad solutionem molituræ, num. 4.

Neque ad solutionem delli quattrini à libra della carne.

Nè

Nè esser astretti di pigliarla al macello de' luoghi, ove stanno, num. 5. & 7.

1 **M** Endicantes, & præcipuè Fratres Regularis Observantiæ S. Francisci, qui nihil proprii possident, exempti sunt à solutione gabellarum, & quarumcumque contributionum, onerumque hospitandi milites. B. Pius V. Dum ad vberes apud Cherub. tom. 2. pag. 191.

2 Constitutio reuocatoria exemptionum à Vectigalibus, & alijs publicis oneribus Alexandri Papæ VII. incipit, In sublimi, &c. die 21. Iulij 1636. Non officit, nec comprehendit fratres Minores de Observantia, & Reform. sub præfata ratione, videlicet, quia nihil proprii possident.

3 Neque comprehenduntur prædicti Fratres Minores de Observantia in Bulla Indictionis sex decimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in vniuersa Italia, & Insulis adiacentibus eiusdem Alexandri Papæ Septimi, prout declaratur in sequenti Epistola, Subcollectoribus missa.

Molto Reu. Signori .

Li Padri Minori Offeruanti di S. Francesco, i quali sono mendicanti, e non possono possedere per dispositione del proprio istituto, rendita alcuna dell'elemosine, che loro vengono fatte, non sono tenuti al pagamento delle Decime. Per tanto le Sign. Vostre doueranno per tal conto non
mo-

molestarli. Et il Sig. le felicitì. Di Roma li 20.
Maggio 1662.

Delle Signorie V. Affettionatiss.

N. Arciu. di Damiana Tes. Gen.

Loco † Sigilli.

Francesco Miloni Secr.

Succollettori delle Decime.

4 Neque tenentur ad solutionem gabellæ
molituræ, vulgo del Macinato, provt declaratur
in vna Affisien, videlicet.

Al Signor Cardinal Rondanini.

Affisi.

Eminentiss. e Reuerendiss. mio Signore
Offeruandissimo.

Doppo essersi veduta la relatione di V. Emin.
sopra le differenze trà coteſta Communità, e li
Padri Minori Offeruati della Madonna degl' An-
geli intorno alla Gabella del macinato, fattone
relatione à N. Signore, Sua Beatitudine si è com-
piaciuta d'ordinare, che per il grano, che detti
Padri riceuono in elemosina, li Ministri, ò suoi
Appaltatori, gli somministrino il bollettino gra-
tis, nel modo, che faceuano gli Appaltatori Ca-
merali, offeruandosi il modo vsato per il passato
senza alteratione alcuna, onde V. Em. potrà re-
star seruita in tal guisa dare gli ordini opportuni,
mètre io le bacio le mani. Roma 21. Giugno 1659.
Di V. Em.

Hum. & affettionatiss. Seru.

F. Card. Ghigi.

Loco † Sigilli.

Mario Fani Secr.

In Reg. Ord. pag. 93.

5 Neque tenentur ad solutionem delli quattrini à libra della carne , provt in sequenti .

A Monsignor Governatore d'Assisi .

Illustriss. e Reuerendiss. Sig.

Li Minori Offeruanti della Madonna degl' Angeli mi espongono , che dalli Subappaltatori delli quattrini à libra della carne , si pretenda di riscuotere questa Gabella sopra quelli Agnelli , & altri animali , che si danno loro per limosina , e li quali si macellano da essi per vso proprio . Tal pretensione è manifestamente contraria alli Capitoli dell' Appalto, & al douere, e però prego V.S. Illustriss. che in nessuna maniera permetta , che si effettui , e le bacio affettuosamente le mani .
Roma li 2. Ottobre 1647.

Di V. S. Illustriss.

Humiliss. Seru. Affettionatiss.

Lorenzo Raggi Tes. Gen.

In Reg. Ord. pag. 135.

6 Et in riguardo della pouertà de' Minori Offeruanti di S. Francesco non possono essere astretti dagli Appaltatori de' macelli de' luoghi , oue stanno detti Frati à pigliare la carne da loro , potendola andare à pigliare in altri luoghi circonuicini , doue si dà à minor prezzo , che così è stato deciso in Roma dalla Congregatione de' Prelati di Camera in fauore de' Frati di S. Francesco del Conuento di S. Antonio del monte di Rieti, provt sequitur .

*Gabella Carnis , Tertij Quatrini .**In Nomine Domini . Amen .*

P Ræsenti publico Instrumento cunctis vbique pateat euidentèr , & sit notum , quod Anno ab eiusdem Domini nostri Iesu Christi Natiuitate millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, Indictione 14. die verò vndecima Ianuarij , Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Alexandri Diuina Prouidentia Papæ Septimi anno eius sexto, Pro Reuerendis Fratribus Sancti Antonij de Monte Ciuitatis Reate, Ordinis Sancti Francisci Reformatorum principalibus, contra Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios tertij quatrini carnis exaduerso principales. I. Pelliccia Sanctiss. Domini Nostri Cursor retulit in scriptis se die octaua eiusdem citasse coram Illustriss. & Reuerendissimo Domino Thesaurario, Dominum Iacobum Martinellum exaduerso Procuratorem, supradictorum Dominorum Laureti Angelotti, & aliorum Gabellariorum tertij quatrini carnis ad videndum reiterari omnes, & singulos terminos substantiales, forsitan nullitèr, & incultè tentos in vim quarumcumque facultatum, &c. absolui à censuris &c. ad effectum &c. & videndum deferri iuramentum in supplementū plenæ probationis , quatenus opus sit concludendum , & audien-

audiendum diffinitiuam sententiam ad tertiam diem, qua adueniente, relatione facta, comparuit Dominus Ioannes Palumbus Procurator, & petijt, ac per Dominum nostrum obtinuit pronunciari, cōcludi, ac sententiari diffinitiuè, prout in cedula, quam Dominus vidit, legit, subscripsit, & deindè mihi Notario consignauit tenoris sequentis, videlicet.

Sententia Thesaurarij .

Christi Nomine inuocato pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram Nobis versæ, & vertūtur in decisis inter Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios exactio- nis? Gabellæ tertij quatrini &c. Ciuitatis Reate Actores ex vna, & Reuerendos Fratres S. Antonij de Monte eiusdem Ciuitatis Reate, Ordinis S. Francisci Minoris Obseruatiæ Reformatorum Reos conuentos partibus ex altera, de, & super prætenfa solutione Gabellæ tertij quatrini carnis, seu &c. rebusque alijs, & illarum occasione, de quibus latius in actis causæ, ad quæ &c. In prima instantia dicimus, pronunciamus, & declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitiuè sententiamus prædictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere aduersus dictos Fratres nihil habentes, nihilque possidentes pro exactio-

ne dictæ Gabbellæ tertij quatrini carnis, seu &c. neque competisse, neque competere, provt Nos illos nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere, neque competisse declaramus, & volumus: & dictos Fratres tamquam exemptos à dicta Gabella non teneri, neque obligatos esse ad solutionem dictæ Gabbellæ, provt Nos tamquam exemptos non teneri, neque obligatos esse declaramus, & volumus, & molestias, molestationes, vexationes, perturbationes fore, & esse friuolas, & iniustas, & temerarias, & de facto illas declaramus, & volumus; & dictos Fratres à petitis per dictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes, absolvendos fore, & esse, provt Nos absolvimus, & absolutos esse volumus; & illis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, provt Nos imponimus, & victos victoribus in expensis condemnandos fore, & esse, provt Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure, reservamus, declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitivè sententiamus, & isto, & omni alio meliori modo &c. Ità pronuncianti ego Laurentius Bellus Auditor Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. Super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit à me Notario infra scripto, vt vnum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta, provt opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ, Domi solitæ residentia dicti Illustrissimi D. Thesaurarii, præsentibus &c. Dominis Carolo Nichio, & Iosepho Sibilla Testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis,

catis, habitis, specialiter, atque rogatis &c.

Loco † sigilli.

Ego Antonius Iordanus Reu. Camerae Apost. Notarius de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi.

Gabella.

Monitorium pro observantia Bullæ Pij V. in fauorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci.

*Antonius Barberinus tit. Sanctiss. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis,
S.R.E. Camerarius.*

Vniuersis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Presbyteris, Clericis, Notariis, & Tabellionibus publicis quibuscumque, illique, vel illis, cui, vel quibus præsentis nostræ ostensæ fuerint, salutem in Domino, & nostris huiusmodi, imò veriùs Apostolicis firmiter obedire mandatis.

Noueritis nuper corā Nobis in Camera Apostolica, pro parte, & ad instantiam Reuerendorū Patrum Guardiani, & Fratrum Sancti Petri in Monte Aureo Ordinis Sancti Francisci Mendicantium principalium comparitum, & expositū extitisse, quod licet ipsi tamquam de Ordine Mendicantium iuxta formam Constitutionum Summorum Pontificum, & præsertim Constitutionis san. mem. Pij Papæ V. in ordine II. §. I. sint immunes, & exempti à solutione omnium,

& quarumcumque Gabellarum, tam Communitatum, quam Cameralium, & cuiusvis alterius generis, & speciei pro rebus, quæ in Alma Urbe pro eorum victu, & vestitu, & alio quocumque usu in dies introducuntur, & ab ipsis emuntur, & venduntur respectuè, & super prædictis à quoquam molestari non possint, neq; debeant.

Nihilominus Domini Dohanerij Urbis, & forsan alij Appaltatores, Subappaltatores, Gabellarij, Commissarij, & alij in executione præsentium nominandi, & cognominandi, nescitur quo iure suffulti sese velle instantes ad solutionem prædictarum Gabellarum cogere, & compellere iactant, & iactant, & forsan cogunt, & compellunt de præsentibus, in graue ipsorum exponentium damnum, & præiudicium, & contra formam superiorum Constitutionum.

Qui propterea ad Nos in eadem Camera Apostolica recursum habuerunt, humiliter supplicantes, quatenus eis in præmissis de aliquo opportuno iuris remedio providere dignaremur.

Nos itaque attendentes requisitionem huiusmodi fore iustam, & rationi consonam. Quocirca de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ, viuæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus officij, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquā præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus

ex

ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate inhibeatis, & inhibendum expressè præcipiatis, & mandetis omnibus, & singulis Dominis Iudicibus Ecclesiasticis, & sæcularibus quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, ac supradictis Dohanerijis Urbis, & aliorum quorumcumque locorum, & alijs Appaltatoribus, Subappaltatoribus, Gabellarijs, Commissarijs, Datierijs, passuum, & pontium exactoribus, ac Portarum Custodibus, omnibusque alijs in executione præsentium nominandis, & cognominandis, Barisellis quoque, executoribus, subexecutoribus, cæterisque Iustitiæ Ministris, ne sub 2000. ducatorum auri in auro Camera Apostolicæ applican. mandati executivi pro illis, & iuris subsidium excommunicationis, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis arbitrio nostro infligendis, audeant, seù præsumant, aut illorum aliquis audeat, seù præsumat dictos Reverendos Patres instantes pro solutione supradictarum Gabellarum, & aliorum quorumcumque onerum molestare, vexare, perturbare, inquietare, impedire, seù molestari, vexari, perturbari, inquietari, & impediri facere, seù permittere per se, aut alium, seù alios quovis sub prætextu, causa, ingenio, & quæsito colore, alioquin contra inobedientes, & præmissis non parentes, ad supradictarum pœnarum incursum, illarumque executionem deveniemus, prout iustitia suadebit, & ordo dictauerit rationis.

Contrarijs non obstantibus quibuscumque eo si quis &c compareat &c. In quorum fidem &c.

Datum Romę in Camera Apostolica hac die 16.
Septembris 1654.

Franciscus Maria Antaldus Auditor.
Loco † sigilli.

B. Brunorus.

Inhibitio vigore exemptionum, desumpta ex
Originali, quod asseruatur in Archiuo S. Fran-
cisci Transtyberim.

Generalis.

S V M M A R I V M.

Officium Generalis ad sexennium est redactum. num. 1.

Quam iurisdictionem habeat in Ordine. num. 2.

*Ad Generalem pertinet instituire Commissarium Gene-
ralem. num. 3.*

*Congregationem intermediam celebrare, aut differre.
num. 4.*

*Ad eum spectat Constitutiones, & Priuilegia dubia de-
clarare. num. 5.*

*Non immeritò utitur titulo Ministri Generalis totius
Ordinis. Assistit in Capella Sanctissimi. num. 6.*

*Articulis contra Generalem nostrum porrectis prouisum
fuit à Sacra Congregatione de Propaganda Fide, in
concernentibus profectum Terrę Sanctę, & prouisio-
nes Sanctorum Locorum. num. 7.*

IN Ordine Minorum Sancti Francisci ex in-
stitutione Regulę durabat toto vitę decur-
su,

fu, sed postea eius officium per Leonem Decimum, & Sixtum Quintum ad sexennium redactum est.

2 Generalis Minister in Ordine habet supremam auctoritatem, & iurisdictionem ordinariam tam internam in foro conscientiae, quam externam in foro contentioso, a qua nullus eximitur, & cui omnes obedire tenentur, quam auctoritatem habet à Capitulo Generali, à Summo Pontifice sibi traditam. Sanctior. in Comment. pag. 604. stat. 27. Suarez to. 4. de Relig. tract. 10. lib. 10. cap. 4. & Lezan. num. 12.

3 Ad Generalem pertinet instituere Cōmissarium, qui in eius absentia, Familiam, de qua assumptus est, cum plenaria potestate gubernet vsque ad suum reditum, de aliquorum Discretorum Ordinis consilio. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 157. num. 4.

4 Ad eum spectat Congregationem intermediam celebrare, ipsamque urgenti de causa differre. Ibidem num. 2.

5 Fratres Minores Regularis Observantiae tenentur declarationibus, & interpretationibus factis à Generali circa Constitutiones, & privilegia, quoad dubia, stare in his, quæ ad suarum conscientiarum serenitatem pertinet, ex concessione Iulij II. Constit. 13. Considerantes §. 1. apud Peyrin. num. 1. priuil. pag. 102.

6 Titulus Ministri Generalis translatus est ad Fratres de Observantia à Leone X. & Patribus Conventualibus datus est Titulus Magistri Generalis Conventualium. Nunc verò ex concessione

sione Sixti V. Generales Conuentualium gaudent titulo Generalis Ministri Conuentualium, non amoto tamen titulo Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum ab Obseruantibus, ex Decreto Sac. Rit. Congregationis, prout sequitur, videlicet.

Cùm Procurator Generalis Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci sex ab hinc annis ægrè ferret Ministrum Generalem de Obseruantia in præteritum vsum fuisse, & in præsentiarum vti titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, recursum habuit ad Sanctissimum, supplicans mandari reformari huiusmodi titulum tamquam non legitimè dicto Ministro Generali de Obseruantia competentem, & supplicatione per Sanctissimum ad hanc Sac. Rituum Cōgregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio discussionem huius negotij ad referendum vsque de anno 1625 commisit Eminentissimo, & Reuerendis. Domino Cardinali Muto, coram quo formato dubio de consensu ambarum partium: An titulus Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, quo insignitur Minister Generalis Obseruantium sit reformandus? Vtraque parte sæpè sæpius in facto, & iure desuper informante, & audita ad relationem eiusdem Eminentiss. Cardinalis Muti, causa acerrimè in plena Congregatione discussa. Sacra Rituum Congregatio respondit, nihil innouandum, & Ministrum Generalem de Obseruantia legitimè vsum fuisse, & vti posse titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius

tius Ordinis FF. Minorum, & ita seruari mandauit. Romæ 22. Martij 1631.

C. Episc. Portuenſ Card. Pius.

Loco † sigilli.

T. Tegrinius Episc. Aſſiſienſ Secr.

In Regeſt. huius Congr. fol. 47.

Hinc eſt, quod inter Generales Ordinis Minorum Sancti Franciſci, ſolus Generalis Fratrum Minorum de Obſeruantia, vnâ cum Generalibus aliarum Religionum aſſiſtit Capellæ Sanctiſſimi D. N. Papæ; ideò non immeritò vtitur titulo Miniſtri Generalis totius Ordinis.

7 In concernentibus proſectum Sanctorum locorum Terræ Sanctæ, & prouiſionem Religioſorum eorundem locorum, porrecti fuerint Sacræ Congregationi de Propaganda fide nonnulli articuli contra P. Generalem totius Ord. S. Franciſci, quibus prouiſum fuit ab eademmet Sacra Congregatione pront ſequitur.

Die 21. Februarij 1647.

Fuit Congregatio particularis pro audiendo Patre Generali Minorum de Obſeruantia, apud Eminentiffimum D. Cardinalem Capponium, cui interfuerunt cum Emin. Sua Domini Cardinales Ginettus, & Iuſtinianus ſpecialiter deputati à Sac. Congregatione de Propaganda fide, & in ea. Primo actum fuit inter prædictos Dominos Cardinales de articulis contra præfatum Generalem datis à Miſſionarijs, & alijs Religioſis eiufdem Ordinis, & licet eſſent octo, præfati
tamen

tamen Patres, eos ad quatuor tantum redegerunt, in quibus illi octo continebantur . Quorum

Primus fuit, quod prædictus Generalis non deputaverit in Vrbe aliquem ex Superioribus prædicti Ordinis, qui in eius absentia approbaret Religiosos ad Missiones proficiscere volentes, nec qui eis (factis Missionarijs) debitas obedientias expediret, cum quibus ad loca eis destinata se transferre possent .

Secundus fuit, quod studium Arabicum in Conuentu Sancti Petri de Mōte Aureo erectum, Religiosis linguæ Arabicæ operam dare volentibus, non prouiderit .

Tertius fuit, quod eleemosynas Sanctorum locorum, quæ ex Hispania fuerunt transmissæ, ascendentes ad summam 36. millium realium, de octo, non miserit, prout moris est, ad Guardianum Hierosolymitanum .

Quartus fuit, quod cum insteterit Sacra Congregationem Sanctorum Locorum, ne fieret amplius Commissarius Generalis Terræ Sanctæ in Vrbe, & præsertim Guardianus proximè functus officio Guardianiæ Hierosolymitanæ, & Sacra Congregatio prædicta huic eius petitioni annuerit, decreuitque Romæ retinendum esse Guardianum prædictum, sine titulo aliquo, pro capiendis tantum ab eo in occurrentibus negocijs Terræ Sanctæ, informationibus; Ille nihilominus Commissarium Generalem Terræ Sanctæ in Vrbe fecerit Patrem Antonium de Castiglia .

Secundo digestis modo quo supra narratis articulis, vocatus fuit in Congregatione prædictus

Pater

Pater Generalis, qui audito Eminentissimo Domino Cardinali Capponio, qui de prædictis articulis breuiter habuit sermonem, & sensum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, circa illos aperuit; Breuiter etiam ipse Generalis, commendata sententia prædictæ Sac. Congregationis, respondit se paratum esse exequi quæcumque illa præceperit circa prædictos articulos, & in specie, quoad elemosynas locis Sanctis collectas, & iam in Siciliam delatas; dixit illas esse in promptu, & data opportuna occasione, ad Guardianum Hierosolymitanum esse transmittendas; & insuper adiecit, maiorem etiam summam in Cadix reperiri, ad eundem effectum, & subinde conquæsitus est de Missionarijs in Terra Sancta, Syria, Palestina, & Ægipto degentibus, qui iura Capellano- rum eiusdem Terræ Sanctæ sibi vsurpant, cum præiudicio Sanctorum Locorum.

Tertio, dimisso præfato P. Generali, post longam inter ipsos Eminentiss. Patres discussionem prædictorum articulorum, & aliorum etiam ad Decreta edita per Sacram Congregationem Sanctorum Locorum pertinentium, conuenerunt in infra scriptis conclusionibus, prædicto P. Generali, iterum in Congregatione vocato communicatis, videlicet incipiendo ab his, quæ P. Generalis postremo loco subiunxit, dixerunt.

Primo. Sacram Congregationem de Propaganda Fide, nullum Regularem Missionarium expedire, nisi prius habita relatione à Generali, vel à Procuratore, vel à Superiore illius, qui petit missionem, cum esse quoad vitam, mores, scienc-

scientiam, & prudentiam, ad illam idoneum; & ideò deputandum esse aliquem à prædicto Generali, qui approbet Missionarios in eius absentia.

Secundo. Eandem Sacram Congregationem hucusque, neque ad Urbem Hierosolymitanam, neque ad alias Vrbes præfatæ Sanctæ Ciuitatis vicinas, videlicet, Bethleem, & Nazareth, vllum Missionarium destinasse.

Tertio. Dictis Missionarijs Syriæ, & Palestinæ, ac Ægypti, de quibus conquæritur dictus Pater Generalis, quod Capellania Familiae Hierosolymitanæ vsurpauerint, facta fuerunt à Congregatione de Propaganda Fide, vtraque parte informante, decem Decreta sub die prima Octobris 1630. & ab Urbano Octauo die 22. Nouembris eiusdem anni approbata, quibus præscribuntur Capellaniæ, & iura Parochialia dictis Capellanis Familiae Hierosolymitanæ.

Quarto. Studium Arabicum omninò esse Romæ retinendum, sub immediata gubernatione Generalium, vel Commissariorum Generalium, iuxta Decretum editum die 18. Octobris 1628. & Generali prædicto iniungendum esse, vt iuxta illud præfatum studium de Religiosis bonis provideat.

Quinto. Eleemosynas Sanctorum Locorum, pietate Hispanorum, & præsertim Regis Catholici, collectas, ac in Italiam missas, quamprimum esse ad Guardianum Hierosolymitanum transmittendas, vt hætenus summa cum diligentia factum fuit, & ipse Pater Generalis, vt supra, præfatum

ratum, se esse mittere obtulit, ne vsuris grauib.
Loca Sancta onerata, creditorum violentijs, me-
diantibus Turcis, ab alijs Nationibus schismati-
cis, & hæreticis Latinis eripiantur.

Sexto. Commissarium Generalem Terræ San-
ctæ in Vrbe, non esse amplius deputandum. Guar-
dianumque Hierosolymitanum proximè officio
functum, siuè alium paritèr informatum, sine
titulo esse retinendum, pro informatione.

Septimo, & postremo. Corrigendum esse De-
cretum Sacræ Congregationis Sanctorum Lo-
corum, vbi de Familia Hierosolymitana fit men-
tio, in hunc modum, videlicet. Quoad secun-
dum articulum, omiſſis alijs. Eminentissimi Pa-
tres, electionem Guardiani Hierosolymitani, ac
eius Familiæ, ex Religiosis vita, moribus, do-
ctrina probatis constandæ Patri Generali reli-
querunt.

In Regeſto Ordinis tom. 5. fol. 239. & mihi
fol. 151.

Guardianus,

S V M M A R I V M.

*In electione Guardianorum obseruanda sunt Breuia A-
postolica. num. 1.*

Præſcribitur modus eligendi. num. 2.

*In Capitulis, & Congreg. debent renunciare officijs suis.
num. 3.*

*Guardianus Hierosolymitanus est eligendus à Superio-
ribus Generalibus. num. 4.*

Est verè Prælatus, & quam auctoritatem habeat, numero 5.

Si moriatur intra semestre sui officij, quare alius est eligendus? num. 6.

Ultra triennium, & semestre durare non potest. num. 7.

Quo casu, non ut Guardianus, sed ut Præsides potest ferre suffragium num. 8.

Guardianus quomodo potest carcerare subditos? num. 9.

I **D** Eclarat Capitulum Generale, quod in electionibus Guardianorum obseruetur Breue Urbani Octavi, Religiosos viros 2642. & Alexandri Septimi, Credite nobis 1663.

2 Modus tamen eligendi talis erit, videlicet; Antequam Patres ingrediantur Definitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promouendorum, & præcipuè attendatur iustitiæ distributiæ, pro pacis conseruatione. Deindè Præsides, seu Prouincialis proponat vnum pro quolibet Conuentu successiuè, super quo sumantur ab Electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secreto, absque aliqua discussione ponantur in vrna. Si aliquis propositus fuerit in Guardianum alicuius Conuentus, & per vota fuerit exclusus, non censetur excludi pro alio Conuentu. Rom. 1664. Quod si maior pars fuerit affirmatiua, electus intelligatur; si verò erit negatiua, proponatur alius à Præside, siuè Prouinciali, donec electio canonica fiat. Quod si primo proposito à Præsidentibus, ut eligatur, vota fuerint æqualia: Declarat Capitulum Generale ipsis liberum fore pro proposito

posito decidere, Rom. 1644. Si calculi in electione Guardiani non sint par numero eligentium, aut inueniuntur pauciores, tunc propter fraudem non debet publicari electio, cum non sit canonica. Sanctor. in Comment. cap. 8. stat. 6. dub. 2.

3 Renouatur statum, quod omnes Guardiani in Capitulis, & Congregationibus suo renuncient officio, quod si non fecerint, ipsos tamen renunciaſſe censeantur. Rom. 1664.

4 Sacra Congregatio de Propaganda Fide, ſtando Decretis aliàs editis ſub die 21. Februarii 1647. iterum ſanciuit, in poſterum Guardianum ſacri Montis Sion à Superioribus Generalibus Ordinis Franciſcanorum, iuxta eorum Conſtitutiones, eſſe eligendum, cum participatione Eminentiffimi D. Cardinalis Protectoris; certiorata Sacra Congregatione, aliàs electionem eſſe, & fore inuolidam, nulliusque roboris, & inanem. Hac die 16. Nouembris 1654. In Regeſto huius Congreg. fol. 125.

5 In Ordine Minorum Regularis Obſeruantie Guardianus eſt verè Prælatuſ, & Superior localis, habens iuriſdictionem ordinariam, dignitatem Eccleſiaſticam, qualem habent Parochi, & Curati animarum, & habet tantam auctoritatem in ſuo Conuentu, quantam habent Prouinciales in Prouincia, niſi fuerit limitata per Statuta generalia. Sanctor. in Comm. pag. 26. §. 9. & aliquando Guardianus appellatur Miniſter, vt habetur in Regula: vt obediant ſuis Miniſtris. Nomine autem Miniſtrorum, intelliguntur omnes Prælati,

lati, vt omnes Expositores Regulæ affirmant apud Cordub. q. 2. Sicuti antiquitus nomine Custodis, veniebant etiam Generalis, & Guardiani, ex c. 8. Regulæ, ibi : Alium sibi eligere in Custodem, idest Generalem, & vltra communem praxim, à principio Ordinis, conijcitur ex Testamento Beati Patris Francisci, & illi Guardiano, quem sibi placuerit mihi dare. Ibidem vbi supra.

6 Cùm igitur Guardianus sit verè Prælatus, si intra semestre sui officij moriatur, ne Domus Regularis sibi commissa viduata remaneat, & graue dispendium patiatur, debet à Definitorio de alio Guardiano prouideri, sub pœna priuationis potestatis eligendi, prout in cap. Ne pro defectu, de electione & c. quia propter. Hinc est, quod in Constitutionibus Reformatorum nostræ Cismontanæ familiæ, inhærendo præfatæ Decretali, prouisum fuit de sequenti Statuto c. 8. n. 60. pag. 63. videlicet.

Morendo, ò vacando qualche Guardiano, prima della Festa del P. S. Francesco, sia obligato il Ministro con il Definitorio eleggere vn'altro; ma morendo dopo, il Ministro vi faccia vn Presidente fino al Capitolo, in cui non hauerà il voto.

In quo statu patet expressè Conuentum, seù Domum Regularem de Guardiano prouideri debere, quando ante medietatem anni decedit; sed tutius esset eligere alium, etiamsi moriatur nono, aut decimo mense Guardianatus, ne Conuentus, ac etiam Prouincia ob carentiam voti Capitularis, graue dispendium patiatur.

7 Guardianatus officium ultra triennium prætendi non potest, ex Constit. Pauli IV. Viam ambitiosæ, nihilominus quia Prælati Generales nostri Ordinis, ob causam legitimam ex declaratione Clementis Octavi, ultra triennij tempus possunt differre Capitula per sex menses, etiam toto eo tempore ipsi Guardiani durabunt, prout in Chronologia Ord. in Tabula Capituli Gen. Rom. 1612.

8 Finito tamen triennio, & semestri Guardianatus, si nullus sit missus Commissarius, ex aliquo accidenti, gubernabunt tamquam Præsidentes, sed non habebunt votum in Capitulo immediatè sequenti, nisi ipsis concedatur à Superiore Generali, cui hanc facultatem Capitulum Generale demandavit cum consensu Procuratoris Generalis, & Definitorum Generalium, si præsentibus fuerint in Constit. Ord. de anno 1658. cap. 8. §. 47. pag. 209. num. 1.

Ne mireris de hac prouisione, consulta, & diligentè examinata in Sacra Congreg. super statu Regularium, quia attentis narratis à Patre Generali Sambuca, benignè annuit, & approbante Sanctissimo Alexandro VII. præfatum Statutum confirmavit, dummodo illis Præsidentibus Conuentuum tantum, qui functi sunt officio Guardianatus, & Patribus Definitorij conferatur votum ad effectum celebrationis Capituli illius Prouinciæ, ne remaneat viduata, & graue dispendiū patiatur ob carentiam Ministri, & Definitorij Prouincialis.

9 Guardianus potest carcerare suos subditos,

quando committitur delictum graue, & enorme, & periculum est in mora, vel quando non posset haberi in proximo præsentia Prouincialis; & tunc Guardianus de consilio Discretorum, carcerare potest, non tamen sine caputio, & corda, quia esset carceratio formalis, sed ad custodiam tantum, donec certiorer Prouincialem. Sanctor. de poenis tom. 1. pag. 165. Nec potest eos liberare sine licentia Prouincialis, vel Generalis, si tamen essent indebitè carcerati, tunc posset liberare; tamen puniri debet. Ibidem pag. 167.

Habitus.

S V M M A R I V M.

Quod nullus puer expleto anno sexto, possit indui ex deuotione, habitu Religionis. num. 1.

Quod nullus audeat deferre habitum Religionis Sancti Francisci sine Superiorum licentia. num. 2.

Nemini licitum faciant, ut habitum cum Caputio, Tunica, seu Mantello consueto deferant. num. 3.

Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis Urbani Papæ VIII. num. 4.

Decisio Rotæ Romanæ, Iuris conferendi habitum Tertiary Ordinis Sancti Francisci. num. 5.

Morientes cum habitu Religionis quas Indulgentias lucrantur. num. 6.

Formula benedicendi habitum infirmis concedendum, cum Caputio, vel Velo, si est mulier. num. 7.

Formula absolutionis, quæ datur Cordigeris, & Con-
fra-

fratribus Tertij Ordinis in articulo mortis. num. 8.

Volentes sepeliri cum habitu, impediri non possunt sub pœna excommunicationis. num. 9.

Osculantes habitum Religionis, lacrantur quinque annos Indulgen. & totidem quadrag. num. 10.

Prohibentur Libri, & Imagines, in quibus tractatur de vera forma Habitibus, & Caputij Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua. num. 11.

I. **Q**Uod nullus Puer ex deuotione possit indui habitu Religionis, expleto anno sexto suæ ætatis, prout in sequenti prouisione, videlicet:

Al Signor Cardinale Buoncompagni -
Napoli.

Hauendo inteso la Santità di N. Sig. il pubblico scandalo, che suol darsi in cotesta Città dal gran numero de' secolari, che ancorche siano maggiori di dieci anni in quindici, vellono formatamente sotto pretesto di diuotione l'habito di S. Francesco, per estirpare affatto questo abuso, con il parere di questi miei Signori si è risoluto, che nessuno de' secolari, che siano entrati nel settimo anno della sua età possa vestire l' habito di detto Ordine, ò di qualsiuoglia altra Religione, e di già quando lo portassero, debbano immediatamente deporlo, che toccheranno nel settimo anno, come di sopra; mi hà però commesso di farlo sapere à V. S. Illustrissima, à fine che in effecutione di quest'ordine si compiaccia di far sopra di ciò tutte quelle prouisioni, che con la solita sua prudenza giudicherà più opportune, con che le bacio le

mani. Di Roma li 10. Gennaro 1627.

2. Quod nullus audeat deferre habitum, seu tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci sine Superiorum licentia, extat Breue Urbani Papæ VIII. Cùm sicut &c. die 5. Octobris 1638. vbi inter alia: Omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, & Nuncijs, vbiuis terrarum constitutis, & degentibus directè præcipit, ne de cætero quemquam Tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci, cum vel sine mantello, absque Superiorum prædicti Ordinis licentia in scriptis obtenta, quoquo modo deferre permittant: vtque si aliquem præmissorum transgressorem repere- rint, illum carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrarijs poenis mulctandum irremissibiliter curent.

3. Deindè nemini licitum faciant (quacum- que super hoc obtenta licentia) vt habitum huiusmodi cum caputio, vel tunica, seu mantello confuto deferant: sublata eiusdem Ordinis Superioribus, ipsisque locorum Ordinarijs, ac Nuncijs Apostolicis, & eorum cuilibet, quauis auctoritate, licentias huiusmodi cuiquam concedendi &c. prout in Miscellanea Decretorum fol. 259. vbi adest etiam Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis, tenoris sequentis, videlicet:

*Frater Antonius Barberinus, Miseratione Diuina
 Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter
 Card. S. Onuphrij nuncupat. Sanctiss.
 D.N. Papa Prouicarius Generalis,
 Romanaque Curia Index
 Ordinarius, &c.*

4. **P** Erche molti abusando l' habito di Tertiario di S. Francesco , portano ò la semplice Tonica longa col mantello , ò senza licenza de' Superiori di detta Religione , ouero vi aggiungono anche il Caputio cusito ò al mantello, ò all'habito , & altri di questi non stando in Conuento, vanno scandalosamente vagando, ò sotto specie di peregrinatione, ò sotto altro mendicato pretesto , & altri viuono in alcune Chiese, ouero Capelle sotto nome di Romiti , dal che vien cagionata materia di scandalo, ò di poca riputatione dell'istessa Religione, & hauendo la Santità di Nostro Signore per suo Breue speciale spedito sotto li 5. d' Ottobre del presente anno dato opportuno rimedio à tanti inconuenienti, e scandali.

Noi volendo , che s' offerui inuiolabilmente l'ordine di N.Sig.in virtù del presente Editto ordiniamo, & espressamente comandiamo , che per l'auuenire nessuna persona di qualunque stato , ò conditione, sotto qualsiuoglia pretesto, ò quesito colore , ardisca andar vestito con tonica , e mantello longo, ò senza di essa, dell'habito della

Religione Francescana senza espressa licenza delli Superiori di detta Religione. Et in oltre proibiamo, che nessuna persona, etiam con licenza de' Superiori della detta Religione possa portare la Tonica, sotto pena à tutti quelli, che contruerranno di esser carcerati, e spogliati dell'habito, e sotto altre pene à nostro arbitrio.

E di più comandiamo à tutti li Ministri soggetti alla nostra giurisdittione, tanto in Roma, quanto nel Distretto di essa, che ritrouando alcun Romito, ò altro, che porti il detto habito senza licenza de' Superiori, debbano condurli, ò farli condurre nelle carceri, con farli spogliare di detto habito. Et in euento, che ritrouassero alcuno di questi col Capuccio, come sopra, vogliamo, che sia condotto nelle carceri, e spogliato, ancorche hauesse qualsiuoglia licenza da qualsisia Superiore di quella Religione, riservando all'arbitrio nostro di poterlo castigare con altre pene più graui. Data in Roma nella nostra solita habitatione li 27. Nouembre 1638.

I. B. Episc. Camer. Vicesg.

Loco † Sigilli.

Bernardino Larizza.

Decisio Sacre Rotæ Romanæ coram R. P. D. Merlino in causa Vlixbonen. Iuris conferendi Habitum.

Lunæ 23. Iunij 1636.

5. **C** Vm disceptaretur inter Fratres Minores de Obseruantia, & Fratres Tertiarios Regulares S. Francisci, cuinam istorum Ordini competere

peteret ius, & facultas recipiendi sæculares ad habitum Tertij Ordinis de Poenitentia, siue dictum habitum sæcularibus conferendi, fuit per sententiam Rotalem pronunciatum pro Fratribus Minoribus de Observantia, quam sententiam hodiè coram me confirmandam esse censuerunt Domini. Hæc sententia fulcitur, & principiis Iuris communis, & Consuetudine, & Constitutionibus Pontificiis, & demùm communicatione Priuilegiorum, prout in Regeſto Concil. Trident. fol. 82. Quibus prætermiſſis, breuitatis cauſa tantùm dicam, quod huiusmodi habitus collatio per Sixtum Quartum demandata fuit Fratribus Minoribus in Bulla edita de anno 1471. quæ est in Collectione Bullarum Ordinis S. Francisci, compilata per Rodrig. fol. 144. & relata per eundem, Rodr. qq. Regul. qu. 72. art. 1. vers. 1. Ibi ſimiliter ſtatuit, quod.

Prælati prædicti Ordinis Minorum poſſint recipere volentes aggregari huiusmodi Tertio Ordini, ac etiam poſſint eiſdem Tertiariis deputare Viſitatorem, ſeu Confefſorem prædicti Ordinis Minorum de Obſeruantia. Quæ verba videntur omnem tollere controuerſiam, ſicut fuſius in dicta Deciſione.

De morientibus cum habitu Religionis.

6. **C**um habitu noſtro morientibus, vel cum eo ſepeliri eligentibus, Clemens IV. & Nicolaus IV. tertię partis omnium peccatorum remiſſionem conceſſerunt. Leo V. conceſſit In-

indulgentiam plenariam morientibus cum nostro habitu, ad quam lucrandam declarauit sufficere habitum petijſſe, licet ante mortem eum non induerit, ſed ſuper ſe tantum uſque ad mortem habuerit, Hieron. Rodr. reſol. 71. num. 9. Caſarub. v. Indulgentiæ quoad ſæculares, ſexto, §. 6. vel morientibus cum habitu Sororum Tertiæ Regulæ S. Franciſci, ſub obedientia eiufdem Ordinis de gentium. Ibidem §. 7.

Ad lucrandum has Indulgentias, neceſſe eſt recipere habitum à Superiore illius Religionis, cuius eſt habitus, vel ab alio ad hoc deſtinato. Sixtus IV. in Bulla aurea, non eſt autem neceſſe, ut habitum petentes, eleemoſynam dent pro induendo Religioſum, cuius eſt habitus, ad effectum lucrandi indulgentias, quia tunc eas non lucraretur, licet dare poſſit ratione eleemoſynæ. Rodr. art. 10. tom. 2. qq. Regul. qu. 76.

Formula benedicendi Habitum infirmis concedendum, cum Caputio, vel Velo, ſi eſt Mulier.

Adiutorium noſtrum, &c.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

7. **D**omine Ieſu Chriſte ſeminator, & inſpirator religioſi propoſiti, quique indumentum noſtræ carnis pro ſalute generis humani miſericorditèr ſuſcipere voluiſti, & in Præſepio vilibus pannis inuolui non horruiſti, reſpice propitius ad preces humilitatis noſtræ, & has Religioſas veſtes, quas hic famulus tuus (vel famula tua)

tua) N. propter amorem tuum, abiecto habitu
 sæculari, proponit induere, beneddicere tua pie-
 tate digneris, & concede propitiùs, vt ficut exte-
 rius his Religiosis induitur vestimentis, intus re-
 nouetur affectibus, & per intercessionem B. Pa-
 tris Nostri Francisci, induere eum, (vel eam) di-
 gneris. Qui viuis, & regnas, &c.

Postea super Chordam dicatur.

Oremus.

DEVS, qui vt seruum absolueres, Filium liga-
 ri funibus voluisti, beneddic quæsumus fu-
 nem istum, & præsta, vt famulus tuus, vel famula
 tua N. quæ eo, velut ligamine poenitentiali cin-
 getur, vinculorum eiusdem Filij tui Domini no-
 stri Iesu Christi memor existat, & in ordine quem
 assumit salubritèr perseueret, & tuis cum effectu
 semper obsequijs se alligatum esse cognoscat.
 Per eundem Dominum, &c.

*Hic Habitus, & Chorda asperguntur Aqua bene-
 dicta, & induitur à Prælato, vel à
 Delegato, & dicat super eum.*

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

MAiestatem tuam Domine suppliciter exo-
 ramus, vt famulum tuum, vel famulam
 tuam N. cui, de tua gratia præsumentes, nostræ
 Religionis vestem imponimus, digneris inter di-
 scipulos tuos virtute ex alto induere, iustitiæ lori-

ca munire, & salutis protegere vestimento, vt intercedente B. Patre Nostro Seraphico Confessore tuo Francisco, sub humilitatis veste tibi perseuerantèr deseruiens, ad stolam immortalitatis, & gloriæ mereatur peruenire. Qui viuís, &c.

Hic cingitur à Pralato, vel Delegato Cingulum.

Oremus.

DEVS, qui B. Petro Apostolo tuo significans, qua morte clarificaturus esset Deum, prædixisti, per alium in senectute ipsum fore cingendū, famulum tuum, (vel famulam tuam) N. quem, cingulo nostræ Fraternitatis præcingimus, tua quæsumus claritate præcinge, tui nominis metu constringe, & chorda salutari cor eius regulari alliga disciplina, vt tua ei opitulante gratia solutus, & liberatus à mundo, tuoque vinctus seruitio in Ordinis, quem assumit, obseruantia, vsque in finem iugitèr perseueret. Qui viuís, & regnas, &c.

Tandem super indutum, vel indutam dicatur.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

DEVS, qui mira Crucis misteria in tuo Deuotissimo Confessore Beato Francisco multiformitèr demonstrasti, da famulo tuo N. (vel famulæ tuæ) ipsius semper exempla sectari, & assidua eiusdem Crucis meditatione muniri. Per Christum Dominum, &c.

*Formula Absolutionis , quæ datur Chordigeris ;
& Confratribus Tertij Ordinis in
articulo mortis .*

8. **F** Acta Confessione, & dictis Misereatur &c.
Indulgentiam, &c. dicatur :

Dominus Noster Iesus Christus per merita suæ
Sanctissimæ Passionis, te absoluat, & gratiam suā
tibi infundat, & ego auctoritate ipsius , & Beato-
rum Petri, & Pauli Apostolorum eius , & Sum-
morum Pontificum, mihi in hac parte commissa,
& tibi concessa , Absoluo te ab omni vinculo ex-
communicationis maioris, vel minoris , & inter-
dicti (si quod incurristi) & restituo te vnitati , &
communioni fidelium , & Sanctis Sacramentis
Ecclesiæ .

Item eadem auctoritate , absoluo te ab omni-
bus peccatis tuis , quibus contra Deum fragilita-
te humana , vel malitia deliquisti , tibi que relaxo
omnes poenas Purgatorij , quas pro peccatis tuis
commisis meruisti ; concedens tibi remissionem,
& indulgentiam plenariā omnium peccatorum ,
& cunctorum , de quibus etiam non recordaris ,
aut oblitus fuisti , in quantum Claves Ecclesiæ se
extendunt, & restituo te illi innocentia, in qua
eras quando baptizatus fuisti . In nomine Pa-
tris, &c. Passio Domini Nostri Iesu Christi , &
merita B. Mariæ semper Virginis, &c. Quod si hac
vice non decesseris , reseruo tibi hanc gratiam
vsque ad extremum mortis tuæ articulum .

9. Volentes sepeliri cum habitu Fratrum Mi-
norum

norum, impediri à Parochis non possint, sub poena excommunicationis incurrendæ, post Canonica monitionem, Papæ reservatæ, Sixtus IV. Bulla 14. apud Rodr. num. 48.

10. Ioannes XXII. concessit quinque annos, & totidem quadrigenas de iniunctis poenitentiis, (qui sunt dies 2075.) osculantibus habitum Ordinis S. Dominici, quæ Indulgentia communicatur etiam Minoribus, Portel. v. Habitus in addit. num. 4. ex Collect. priuil. v. Indulgentia, quoad sæculares §. 9. num. 6.

Quam Indulgentiam iidemmet Regulares lucrari poterunt, quia conceditur omnibus Christianis habitum osculantibus, inter quos, Fratres deterioris conditionis esse non debent.

Nec Indulgentia hæc reuocata est per Paulum Quintum, quia non est concessa Fratribus immediate, sed omnibus etiam sæcularibus. Vide quam vberem cælestes lucrandi thesauros materiam, nobiscum quotidie, & perpetuò habeamus.

11. Demum ad amputandas lites, quæ in dies oriebantur inter Fratres Minores Conuentuales, & Capuccinos, circa veram formam Habitus, & Caputij Seraphici Ordinis; Sanctiss. D. N. Urbanus Papa Octauus die 14. Decemb. 1630. mandauit eisdem sub excommunicationis poena ipso facto incurren. nec non priuationis vocis actiue, & passiuæ, aliisque etiam corporalibus arbitrio Sanctitatis Suae poenis, ne audeant de cætero, voce, vel scripto, de huiusmodi materia tractare. donec ab eadem Sanctitate Sua aliter fuerit ordinatum. Io: Antonius Thomafius Sanctæ Romanæ,

manæ, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius. Denique Sanctiss. D. N. Alexander Papa VII. fieri mandauit sequentia Decreta, quæ sunt inserta, & impressa in nouo Indice librorum prohibitorum hoc anno 1664. videlicet.

Libri omnes impressi, & qui inconsulta Sacra Congregatione imprimuntur, tractantes contro- uersiam de vera, & non interrupta successione filiorum S. Francisci, & de vera forma Caputij eiusdem, prohibentur sub poenis in Indice libro- rum prohibitorum contentis. Die 10. Iun. 1638.

Inscriptiones omnes Imaginum Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, in quibus dicitur, formam habitus, qua depicti sunt, esse eandem, qua ipsi vti fuerunt; vel in quibus asseritur in hoc, vel illo Ordine S. Francisci esse veram, legitimam, & non interruptam eiusdem S. Patris in filios suc- cessionem: Inherentes Decreto aliàs edito die 10. Iul. 1658. prohibentur Romæ 20. Nouemb. 1663.

Hospitium.

Vide V. Conuentus num. 7.

Ieiunium.

S V M M A R I V M.

Regulares possunt annunciare ieiunia in suis Ecclesijs, imo ad id cogi per Episcopos. num. 1.

Quando vigilia S. Ioannis Baptistæ contingit in festo Corporis Christi anticipanda est fer. 4. num. 2.

Idem

Idem declaratum est pro vigilia Sancti Antonij de Padua, apud Conuentuales. num. 3.

1. **R**egulares in celebratione Missæ possunt annunciare ieiunia in Ecclesijs. Sac. Congreg. Archiep. Bon. 2. Iulij 1620. vide V. Declarationes. Immò ad id possunt cogi per Episcopos, Rodr. qq. Regul. to. 3. q. 43. art. 7.

Quando Vigilia Sancti Ioannis Baptistæ contingit in die solemnitatis Corporis Christi, non est ieiunandum, sed anticipanda est vigilia feria 4. prout in seq. Decreto.

Die 24. Septembris 1638.

2. **C**Um anno proximè venturo 1639. vigilia Sancti Ioannis Baptistæ incidat in diem solemnitatis Corporis Christi, fuit à pluribus locorum Ordinarijs supplicatum Sanctissimo, pro declaratione, quid agendum de ieiunio eo die præscripto, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussa, censuit non esse ieiunandum, neque abstinendum à carnibus in Festo solemnitatis Corporis Christi, sed anticipandum ieiunium die antecedenti, nempe feria 4. prout ieiunaretur in ipsa vigilia, & videri eidem Sac. Congregationi, quod Sanctitas Sua, si ita placuerit, præciperet super hoc expediri Breue, perpetuis futuris temporibus, quando idem casus contingerit. Et facta per me Secretarium relatione de præmissis Sanctitati Suæ, Sanctitas

ſtatitas Sua ſententiam Sacræ Congregationis laudauit, & Breue pro toto Orbe expediri mandauit, prout expeditum fuit, & habetur in Bullario Romano in Appendice Urbani Octauæ .

C. Episc. Portuen. Card. Pius .

Loco † Sigilli .

Iulius Cincius Secret.

In Regeſto Congreg. Sac. Rituum fol. 90. vbi habetur præſatum Breue per extenſum fol. 92.

3. Quia Fratres Minores Conuētuales ex Conſtitutione Urbana tenentur peragere vigiliam, Sancti Antonij de Padua, & inſupèr ieiunare, oblata ab ipsis ſupplicatione Sacræ Rituum Congregationi quid agendum, quando præſata vigilia occurrit in feſto Corporis Chriſti; Eadem Sacra Congregatio reſpondit, huiusmodi ieiunium feria 4. immediatè antecedente eſſe anticipandū. Facta autem de prædictis Sanctiſſimo relatione, Sanctitas Sua annuit, ac prælibatos Fratres à præcepto quo ipſi Urbana Conſtitutione, ieiunium prædictum patet iniunctum, abſoluit. Die 26. Maij 1659.

I. Episc. Sabin. Card. Sacchetti .

Loco † Sigilli .

F. Maria Phœbeus S. Rit. Cong. Sec.

In Regeſto eiufdem fol. 140.

Incorporatio .

Incorporatus in aliena Prouincia gaudet præcedentia à die Incorporationis, ſi incorpora-
tio .

tio facta fuit ad sui requisitionem, & commodum; Si verò motu proprio Generalis, vel ad petitionem Prouinciæ, acquirit præcedentiam à die habitus. Sanctior. de pœnis tom. i. pag. 410. & 414.

Incorporati.

S V M M A R I V M.

Reuertentes ad propriam Prouinciã, in pœnam deferant signum probationis. num. I.

1. **S** Tatuitur, quod de nouo reuertentes ad propriam Prouinciã in alia Incorporati, non gaudeant præcedentia, nisi à die nouæ receptionis, & incorporationis, subeantque pœnam taxatam per Constitutionem generalem Segouiensẽ. Rom. 5664. videlicet.

Quicumque in alia Prouincia incorporatus, ad suam reuerti impetrauerit, in suæ mobilitatis pœnam non recipiatur nisi per bimestre caparronem portauerit. Si autem de mandato Prælatorum, pro vtilitate suæ Prouinciæ, ad instantiam maxime Patrum eiusdem Prouinciæ reuerterit, nulla afficiatur pœna. Chronol. Ordin. tit. de Incorporat. pag. 622. col. 2.

Indulgentiæ.

S V M M A R I V M .

*Fratres lucrari possunt Indulgentias Pauli V. num. 1.
Leonis X. & Pauli III. num. 2.*

*Item plenariam Indulgentiam recitando Coronam Dei-
paræ 7. Pater noster, & 72. Ave Maria, num. 3.*

*Indulgentia pro Confratribus Tertij Ordinis, & Chor-
digerijs, num. 4.*

*Indulgentiæ pro visitantibus Ecclesias Ordinis Minorum
Bullæ Sixti V. & Greg. XV. num. 5.*

*Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ in Anno
Sancto non reuocatur, num. 6.*

*Ecclesijs Regularium alias concessæ Indulgentiæ non fue-
runt sublata, num. 7.*

Primo differendum est de Indulgentijs non reuocatis, quæ a Fratribus in dies lucrari possunt. Secundò de Indulgentijs concessis Confratribus vtriusque sexus Tertij Ordinis S. Francisci, necnon Chordigerijs. Tertiò de Indulgentijs concessis vtriusque sexus fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ord. S. Francisci in eorum Festiuitatibus.

I Primò, quod Fratres. Postquam Paulus V. reuocauit omnes Indulgentias concessas Regularibus: die 23. Maij 1606. loco illarum, quasdam alias ad taxam concessit, decreuitque, quod his tantum fruerentur, quæ sequuntur.

I Nel giorno, che canonicamente pigliaran-

no l'habito Regolare per causa di far professione in quello, se veramente pentiti, e confessati si comunicheranno; Indulgenza plenaria.

2. Alli Nouitij, che pentiti, confessati, e comunicati doppo l'anno della probatione faranno professione, indulgenza plenaria.

3. A quelli, che nella festa principale del suo Ordine si confesseranno, ò diranno Messa, pregando per la Concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, salute del Pontefice Romano, & esaltatione di Santa Madre Chiesa, Indulgenza plenaria.

4. A chi in articolo di morte, veramente pentito, confessato, e comunicato, e ciò non potendo fare, almeno contrito, diuotamente innocherà il nome di Giesù con la bocca, e non potendo, col cuore, Indulgenza plenaria.

5. A chi legitimamente ordinato celebrerà la prima sua Messa, & anco à quei Religiosi, che confessati, e comunicati interueniranno alla detta Messa, ouero nell'istesso giorno similmente celebreranno, Indulgenza plenaria.

6. A tutti quelli, che con licenza de' Superiori suoi, separandosi da negotij per dieci giorni, si ritireranno in cella, ouero si separeranno dalla conuersatione degli altri essercitandosi nel leggere libri spirituali, ò in altre opere ch'induchino alla deuotione, e meditatione de' misterij della Cattolica Fede, de' diuini beneficij de' Quattro Nouissimi, della Passione di Nostro Signore Giesù Christo, e d'altri essercitij d'orationi iaculatorie, ò vocali, essercitandosi nell'ora tio-

ratione mentale, almeno per spatio di due hore, frà il giorno, e la notte, facendo nell'istesso tempo la generale ouero annuale, ò ordinaria Confessione de' suoi peccati, e comunicandosi, ouero celebrando Messa, per ogni volta, che ciò eserciteranno, indulgenza plenaria, e remissione di tutti i loro peccati.

7 A chi diuotamente visiterà la propria Chiesa, & iui farà oratione, come di sopra, concede l'istesse indulgenze, che nelli giorni di Stationi conseguiscono quelli, che visitano le Chiese, dentro, e fuori di Roma, come se personalmente le visitassero.

8 A ciascheduno, che dirà cinque Pater noster, e cinque Ave Maria auanti l'Altare della propria Chiesa, per ogni giorno cinque anni d'Indulgenza, e altrettante quarantene, l'istesso à Predicatori, ò Lettori, che ritrouandosi in viaggio, ò fuori de' Chiostri, con licenza de' suoi Superiori diranno li sudetti cinque Pater noster, e cinque Ave Maria auanti qualsiuoglia Altare.

9 A tutti li sudetti, che ogni giorno per lo spatio di mezz' hora per vn mese intiero faranno oratione mentale, confessandosi, l'ultima Domenica di detto mese, sessant'anni, & altrettante quarantene d'indulgenza.

10 A tutti quelli, che con cuor contrito, e pentito, accusaranno le loro colpe, peccati, & imperfettioni ne' Capitoli delle colpe, e spiritualmente comunicheranno, e faranno esercizio di virtù trè anni & altrettante quarantene.

11 A qualsiuoglia, che con licenza del Som-

mo Pontefice, ò de' suoi Superiori sarà mandato in stati, terre, ò luoghi d'Infedeli, ò Heretici per predicare, ò insegnare alli Cattolici, ò vero per conuertire, e ridurre alla Cattolica Fede, & grembo di Santa Chiesa gl' Heretici, & Infedeli, e che (per meglio prepararsi all'opera) pentito, e confessato si comunicherà, ò celebrerà messa indulgenza plenaria, e questo per due volte, cioè quando si preparerà al viaggio, e quando sarà entrato nella Prouincia, alla quale sarà destinato.

12 A tutti quelli, che almeno per spatio di due hore, in diuersi tempi, confessati, e comunicati, e dopò hauer celebrato Messa, interueranno all'oratione delle quarant' hore, che sarà ordinata da' loro Superiori nelle Visite generali per il buon progresso d'esse visite, iui pregando per la concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell' heresie, salute del Sommo Pontefice, esaltatione di Santa Madre Chiesa, & accrescimento della Disciplina, & offeruanza Regolare, indulgenza plenaria, e remissione come sopra.

13 Tale è l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. alli Frati Minori, e per participatione alli fratelli, e forelle del terz'Ordine, e della Compagnia del Cordone, ogni volta, che ciascheduno di loro dirà la Corona della Madonna di sette Pater noster, e settanta due Aue Maria con vn Pater noster, & vn'Aue Maria per Sua Santità, come si faceua per la santa memoria di Leone Decimo, che haueua concessa la medesima Indulgenza plenaria, la quale fù derogata nella generale reuocatione dell'Indulgēze fatta dall'iste f-

so Paolo Quinto del 1606. il quale poi del 1608. à di 8. Giugno la restituì ad istanza del P. Lodovico da S. Gio: Euangelista, Commissario Generale dell'Oltramontana Famiglia de Minori Osservanti, come appare in vn foglio stampato qui in Roma del 1609. e là contesta Geronimo Rodriguez, & altri.

Queste dunque sono l'Indulgenze, non reuocate, che ponno guadagnare li Frati, visitando la propria Chiesa per guadagnare l'Indulgenze delle stationi, come si è detto di sopra; E dire spesso la corona di sett'imposte per guadagnare l'Indulgenza plenaria. Ponno anco conseguire l'Indulgenze concesse à tutti li fedeli Christiani in qualsiuoglia Chiesa del mondo, come fanno li secolari, non essendo di minor conditione di quelli nelle cose spirituali, perche Paolo V. li riuocò l'Indulgenze, che solamente per loro erano state concesse.

Secundò. Quoad Confratres Tertij Ordinis, & Chordigeros.

4 **L** I fratelli, e forelle del Terzo Ordine del P.S. Francesco per concessione Apostolica possono guadagnare respectiuè tutte le sudette Indulgenze concesse alli Frati Minori, non reuocate.

Circa li fratelli, e forelle della Compagnia del Sacro Cordone, Papa Paolo V. li concesse dodici amplissime Indulgenze, poste di sopra V. Confraternitas.

*Tertio, quoad visitantes Ecclesias
Ordinis Minorum .*

IN dubio, An Indulgentiæ plenariæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium, in eorum festiuitatibus fuerint reuocatæ à Paulo V. in reuocatione generali Indulgentiarum? Declaratum fuit à Congregatione Indulgentiarum ab eodem Paulo Quinto deputata, nequaquam esse abrogatas, prout supra V. Confraternitas num. 4. Nihilominus, quia aliquando plerique Ordinarii nituntur impedire publicationem præfatarum Indulgentiarum, refero hic Breuia Apostolica, concedentia Indulgentias plenarias in præcipuis festiuitatibus nostri Ordinis, ac Portiunculæ, vt ea videant, ac legant, si opus fuerit.

S I X T V S P A P A V.

Vniuersis Christi fidelibus presentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm à primæua Institutione Regulæ B. Francisci, tam ob illius, & SS. Antonij de Padua, Ludouici Episcopi, & Confessoris, Bonauenturæ, & Bernardini, necnon Diuæ Claræ, aliorumque eiusdem Ordinis sequacium sanctitatem, & miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipsius Religionis Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum merita:
ingens

ingens vbique Christi fidelium multitudo singularem erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat deuotionis affectum . Nos, vt ipsorum fidelium deuotio huiusmodi non modo conseruetur , sed in dies magis augeatur , animarumque saluti vberius consulatur , precibus etiam dilecti filij Clementis Bontadosij Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium Ministri Generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati , tam omnibus , & singulis dicti Ordinis Minorum Conuentualium , Capuccinorum , & de Observantia nuncupatorum Fratribus , & Monialibus , quàm cæteris vtriusque sexus Christi fidelibus , qui verè poenitentes , & confessi , ac Sanctissima Communionem refecti , diebus festis Sanctorum Francisci , Antonij de Padua , Bonaventuræ , Ludouici Episcopi , & Confessoris, ac Bernardini prædictorum eorundem Fratrum Minorum Conuentualium , Capuccinorum, & de Observantia. Necnon die festiuitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monasteriorum vbilibet Constitutorum Ecclesias , tam erectas , quam erigendas , vel earum aliquam , à primis vespers vsque ad occasum Solis eorundem dierum , singulis annis deuotè visitauerint , & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione , & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint , quo die præfatorum id segerint , Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam , & remissionem misericorditer in Domino concedimus , ex elargimur . Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non

obstantibus Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , cæterisque contrariis quibuscumque . Vt autem præsentēs literæ ad ipsorum Christifidelium notitiam facilius , citiusque perveniant , volumus , quod earum exemplis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis , & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides adhibeatur , quæ adhiberetur ipsis præsentibus , si essent exhibitæ , vel ostensæ . Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris , die 28. Septembris 1585. Pontificatus nostri Anno Primo .

Io. Baptista Canobius .

Quoad visitantes Ecclesias Fratrum Minorum de Observantia , & Reformatorum ubilibet in festo Portiunculæ .

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam .

Splendor Paternæ gloriæ , qui sua mundum illuminat ineffabili claritate , pia vota fidelium de clementia eius Maiestate sperantium , tunc præcipuè benigno favore prosequitur , cum devota ipsorum humilitas Sanctorum precibus , & meritis adiuuatur . Volentes igitur omnes , & singulas Ecclesias Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Observantia , etiam Reformatorum , ubique existentes aliquo spirituali munere illustrare

de

de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate cōfissi: omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra communione resectis, qui aliquam ex dictis Ecclesijs in secunda die mensis Augusti, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis diei huiusmodi, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Iulij 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo. S. Card. S. Susannæ.

Declaratio, quod præfata Indulgentia Portiuncula, in Anno Sancto non reuocatur.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

6 **C**um ob Sacri Iubilæi celebrationem à Vigilia Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi
sti

ſti præſentis anni inchoatam, & uſque ad finem
 eiſdem anni duraturam, omnes, & ſingulas In-
 dulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remis-
 ſionem quibuſuis Eccleſijs, Monafterijs, Hoſpi-
 talibus, & alijs locis pijs ſæcularibus, & quorum-
 uis Ordinum, etiam Mendicantium Regularibus,
 ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum
 quibuſuis clauſulis, & decretis quomodolibet
 conceſſas, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitu-
 dine ſuſpenderimus, ac ſuſpenſas eſſe declaraueri-
 mus, eaſque eodem anno durante nulli prodeſ-
 ſe, aut ſuffragari debere decreuimus, prout in
 noſtris ſub plumbo deſuper expeditis literis, qua-
 rum tenores præſentibus pro expreſſis haberi vo-
 lumus, plenius continetur.

Nos cupientes, vt Eccleſiæ S. Mariæ Angelo-
 rum domus Ordinis Fratrum Minorum S. Fran-
 ciſci de Obſeruantia propè, & extrà muros Ciui-
 tatis Aſſiſien. congruis frequentetur honoribus
 ad eamque Chriſtifideles eo lubentiùs accedant,
 quo exindè ſpiritualibus gratijs ſe vberius reſectos
 conſpexerint. Tenore præſentium declaramus
 mentis, & intentionis noſtræ minimè fuiſſe, nec
 eſſe ſub prædicta Indulgentiarum ſuſpenſione,
 Indulgentiam vtriuſque ſexus Chriſtifiſidelibus
 prædictam Eccleſiam die ſecunda menſis Augu-
 ſti à primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei
 huiuſmodi viſitantibus, & requiſita pro eadem
 Indulgentia conſequenda peragentibus conceſ-
 ſam comprehendere, prout minimè compren-
 dimus, nec comprehenſam eſſe in verbo Roma-
 ni Pontificis atteſtamur. In contrarium facien-
 diſq; quib; quib;

non

non obstan. quibuscumque. Datum Romæ apud
Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscato-
ris die 5. Iulij 1650. Pontific. Nostri Anno Sexto.
M. A. Maraldus.

Similem declarationem fecerunt Clem. Oct.
& Urban. Oct.

Iubileum.

S V M M A R I V M.

*Episcopus, Confessarios, quos sibi elegerint Moniales
tempore Iubilei concedat, idemque servari faciat
apud Monasteria Regularibus subiecta, ut liberius
consulunt propriæ salutis, num. 1.*

*Confessarij, etiam tempore Iubilei, pro Monialibus de-
bent specialiter approbari, num. 2.*

*Iubileum ex speciali privilegio Papæ potest lucrari pro
defunctis, num. 3.*

Quia Iubileum elargitur pro salute animarum
tàm secularium, quàm Regularium; Ideo
Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium
mandavit Episcopo Reatino, ut Confessarios,
quos sibi elegerint Moniales; tempore Iubilei,
concedat; idemque servari faciat apud Monaste-
ria Regularibus subiecta, ut liberius consulere
possint propriæ salutis, prout in sequenti, videli-
cet.

Vescovo di Rieti.

I. Questi Eminentissimi miei Signori, havendo

do considerato , che sia molto conueniente , che anco à persone claustrali si faccia copia de' Confessori nella dispensatione del pretiosissimo Tesoro de' Santissimi Giubilei Vniuersali , á fine che con più sodisfattione , e quiete delle loro conscienze possano approfittarsi della gratia , ch' in detto Giubileo si concede ; mi hanno perciò commesso , con l'occasione del Santissimo Giubileo nuouamente concesso dalla Santità di N. Signore, ch'io scrui à V. S. che si contenti con la sua Pastorale pietà , e vigilanza, hauere particolare cura, che le deuote Verginelle , che per maggiormente piacere al loro sposo Christo, se ne stāno ristrette ne' Chiostri de' Monasterij di coteſta Città, possano con piena loro spirituale consolatione , particolarmente del detto Giubileo , con mostrarsi lei principalmente facile , e liberale nella deputatione di quelli Confessori , che stimerà à proposito , & da esse si desiderano , per potere con maggiore confidenza , e sicurtà nettare , e quietare perfettamente l'interno delle proprie conscienze: E l'istesso auuertirà che si faccia da Superiori Regolari ne' Monasterij à loro soggetti . Non manchi dunque V. S. di conformarsi , e Dio la prosperi . Di Roma li 24. Marzo 1634.

Hic aduertendum est , quod Confessarij generaliter admissi ab Ordinario , non intelliguntur approbati pro Monialibus , etiam tempore Iubilei absque licentia eorumdem Superiorum; prout declaratur in sequenti Decreto .

2 Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita censuit Regulares generali-

ralitèr ab Episcopo approbatos ad audiendas cō-
fessiones, nequaquam censerì approbatos ad au-
diendas confessiones Monialium, ideòque nul-
lum Regularem, sine licentia Prouincialis dicto-
rum Fratrum, ac speciali approbatione Episcopi
posse, nec debere ad d. Monasterium S. Claræ
Terræ Sancti Angeli, neque ad alia quæcumque
Monasteria, pro Monialium confessionibus au-
diendis accedere. Romæ die 3. Septembris 1638.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Cæsar Fachenettus.

3 Iubileum ex speciali priuilegio Summi Pō-
tificis lucrari potest pro defunctis Monialibus,
provt in sequenti.

Napoli.

Al memoriale delle Monache di S. Andrea, ;
quali supplicano poter pigliare vn'altra volta il
Santissimo Giubileo, & in meno di trenta gior-
ni, per loro, e per li morti.

Sanctissimus Dominus Noster gratiam petitā
pro Monialibus defunctis, tantum benignè con-
cessit. Romæ ex audientia Sanctissimi habita
die octaua Octobris 1625.

Lectio Linguarum.

S V M M A R I V M.

*Schola linguarum in præcipuis Ciuitatibus | Europæ eri-
genda, num. I.*

Sac. Congreg. designat modum , & formam faciendi lectiones linguarum , num. 2.

Mandat quid agendum circa subiectionem , & amotionem studentium , ac lectorum , num. 3.

In Conuentibus sit lectio Sacrae Scripturae , vel Theologiae scholasticae , vel moralis , num. 4.

1 **A**t tento præcepto Pauli Papæ Quinti Apostolicæ seruitutis , &c. 1610. super erectione scholæ linguarum Hebraicæ , Græcæ , & Arabicæ in præcipuis Ciuitatibus Europæ , cum iam ab omnibus Regularibus obtemperatum fuerit , nihil aliud remanet adimplendum , quàm publicatio Decreti Sac. Congreg. de Propaganda Fide super erectione , & manutentione studiorum linguarum legendi in omnibus Capitulis Generalibus , & Prouincialibus , de quo supra . V. Decreta n. 3. & in Reg. huius Congreg. fol. 7.

2 Deinde eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide habita die 11. April. 1625. designauit modum , & formam faciendi Lectiones linguarum , prout in sequenti Decreto , quod pariter legendum est in Capitulis Generalibus , & Prouincialibus , videlicet .

Quoniam impossibile est sine linguarum notitia fidem Catholicam in exteris propagare nationibus , hanc verò notitiam in Religionum familias introducere difficillimum est , sine præcipua Generalium , & aliorum Superiorum cura , & diligentia , Sacra Congregatio de Propaganda Fide Religiosorum Generales omnes , & alios Superiores in Domino obtestan. vt secum cogitantes ,

tantes, quot hæresibus, & erroribus, pleræque Terrarum Orbis nationes laborent, & in quantis ignorantia tenebris populi penè innumerabiles versentur, quia non habent, qui eos instruât, & in via salutis opportunè dirigant, omnibus modis velint studia linguarum à Sacro Viennensi Concilio, & à fel. record. Pauli V. Constitutione præcepta, & aliarum etiam, quæ magis ex usu esse videntur, Illyricæ, & Græcæ vulgaris in ijs Monasterijs, & Conuentibus erigere, & instituire, & erecta, & instituta conseruare, in quibus Religiosi Artibus, & Theologiæ operam nauant. Quæ quidem studia, ex sententia eiusdem Sac. Congregat. Generales, & alij Superiores facilè instituent, si in modo, forma, & ordine ipsorum constituendis infra scripta obseruare præcipuis mandauerint Decretis.

Primò, vt si non in quolibet, saltem in pluribus ex prædictis Monasterijs, & Conuentibus certus Religiosorum magis idoneorum numerus linguarum studijs addicatur sub aliquo Religioso, vbi studijs Præfectus non extiterit, qui studiorum huiusmodi promouendorum curam, & sollicitudinem habeat, qui vt muneri suo serius incumbat, ijsdem priuilegijs, quibus Magistri, & studiosi fruantur.

Secundò, vt certæ Regulæ, & Constitutiones, quibus numerus, & species linguarum, tempora lectionum, studij repetitionumque, ac alia huiusmodi à Magistris, & studiosis diligenter obseruari præscribantur, quorum Constitutionum obseruandarum cura prædicto Religioso, vel studij

di; Præfecto committi poterit, qui si suo deerit officio, pro modo culpæ in Capitulis Prouincialibus & Generalibus grauitè puniatur, in quibus etiam præsens Decretum publicè legetur.

Tertiò denique, vt præmia, & poenæ præsertim Magistris, & studiosis proponitur, quæ vehementius eorum animos mouere possint ad linguas alacrius, & diligentius addiscendas, & Sacra Congregatio cum ob Institutorum, & Religionum diuersitatem ea definire visum non fuerit, Generalium, & aliorum Superiorum prudentiæ, & iudicio committenda esse censuit, quos etiam nouo præcepto ad hæc studia instituenda, & conseruanda constringere noluit, sed eos tantum admonere districto Dei iudicio, rationem esse reddituros, si Decretum hoc, quod pro Diuina Maiestatis gloria, & salute animarum promulgatur obseruare contempserint, vel neglexerint.

In Regeſto huius Congreg. fol. 14.

3 Demum circa subiectionem, & amotionem studentium, ac Lectorum linguæ Arabicæ, eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide die 17. Octobris 1627. prouidit, prout in sequenti Decreto.

Instante Commissario Curæ Ordinis Minorum de Obseruantia Sacra Congregatio declarauit Lectores, & studentes linguarum à iurisdictione, potestate, & correctione Guardianorum, & Prouincialium, ac Generalis, seu Commissarij Generalis non esse exemptos, quoad disciplinam regularem, quo verò ad remotionem eorum à lectu-

lectura, & à studijs; Lectores quidem inconsulta Sacra Congregatione ab officio legendi, amoveri non posse, quia illi sunt quodammodo Ministri Sacrae Congregationis, & ideò eorum nomina, & officia in eius libris describi consueverunt; studentes verò à solo Generali, vel Commissario Generali mutari posse, & à studijs removeri.

F. Ingolus Secret.

Ex Regesto huius Congregationis fol. 76. & in meo fol. 32.

4 In Conuentibus Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt. Lectio sacrae Scripturae similiter habeatur, quæ à Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus assignetur dignioribus. Trid. sess. 5. cap. 1. Cui tamen Decreto satis fit si habeatur lectio Theologiae scholasticae, vel Moralis. Rodr. tom. 2. quæst. 130. art. 2. & Peyrin. tom. 1. priu. in Const. 2. Iulij II. §. 5. num. 16.

Lector.

S V M M A R I V M.

Theologiae Lectores quomodo instituendi, & quibus diebus habere debeant conferentias, numer. 1. & 2. Non gaudent priuilegio, nisi actu legant, quomodo intelligitur, num. 3. & 4.

Pro Lectoribus lubilatis, referuntur priuilegia, & conditiones, quas habere, & obseruare debent, iuxta

Constit. Apostolicas , & Ordinis, num. 5.

Quot Lectores esse possunt in eodem studio , & qua præcedentia gaudent .

1 **S**acræ Theologiæ Lector nullus institui possit quin primo in Lectoratu Artium exhibuerit specimen suæ idoneitatis in Constit. Generalibus Ordinis cap. 5. §. 6. pag. 95. num. 1.

2 Lectores Theologiæ debent legere continuo , habere singulis diebus conferentias ; singulis mensibus Conclusiones publicas , & singulis annis impressas absque Iconibus ære incisiss , aut Laminis quomodolibet sumpturis , sed omnes typis communibus ; quantumvis magno Patrono dicatæ mandentur . Qui secus fecerit prohibetur easdem Theses defendere , priuatur Lectoratu , si iam obtinuit sin minus inhabilitatur ad obtinendum , Minister verò , vel Prælatus , qui contrarium fieri permiserit , suspendatur ab officio ad arbitrium Superioris, ibid. n. 2 & 4.

3 Nullus , nisi actu legat , vel prædicet , aliquo sui gradus priuilegio gaudet, Clemens Octauus in Decretis pro Reformatione Regularium num. 16.

4 Lector dicitur actu legere, quando tempore vacationum studet , vt legat . Peyrin. tom. 1. priuil. in Constit. 2. Iulij II. §. 5. num. 21. Verū si per longum tempus , puta semestre , & ultra , exercitio deesset , vt fieri solet tempore æstatis , vel propter aliquod aliud impedimentum , tunc hoc priuilegio non gaudere certum est , quia datum pro causa , cessare debet , causa non existente .

te, Silu. v. Priuileg. quæst. 10. Rodriq. 1. tom. q. 9. artic. 10. Sanctorius in Comment. stat. 3. pag. 302.

De Iubilatis Familiæ Cismontanæ.

Qui sine interpolatione Aduentus, & Quadagesimæ Sac. Theologiam decennio legerint, eorum priuilegijs, exemptionibus, & prærogatiuis in omnibus, & per omnia gaudent in Ordine Minorum Obseruan. quibus illi gaudent, qui Ministeriatus officio iam functi sunt in eodem Ordine, ijque censentur Lectores Iubilati Familiæ Cismontanæ. Vallis. tit. de studijs, Neapolit. cod. tit.

Poterunt, ad iustitiæ præscriptum, iisdem gaudere priuilegijs omnibus iuxta statut. Capituli Generalis. Vallis. (idest in omnibus, & per omnia) qui Sac. Theologiam per annos duodecim legerint, & illud statutum seruandum est, prout in Familia Ultramontana seruatur, non quoad priuilegia, sed quoad institutionem, seu quoad formam instituendi eosdem Iubilatos Cismontanos. Breue Clem. Oct. de anno 1603.

Quapropter, qui iubilare voluerint, teneantur, ante omnia, trium annorum spatio docere Logicam, & Philosophiam, quod iuxta Segonienense statutum, pro vtraque Familia dicti Ordinis, pluries renouatum (& præcipuè per Breue Urbani Octauij) intelligitur de annis integris, absque vlla interpolatione Aduentus, & Quadagesimæ, neque hic debet habere locum illud,

Annus inceptus, habetur pro completo. Segou. tit. de stud. Vallisoler. eod. tit.

Item qui iubilare voluerint per lectionem duodecim annorum Sac. Theologiæ, teneantur legere septem mensibus per singulos annos, ita ut eorum interpolatio Aduentus, vel Quadragesimæ septem mensium lectionem non impediat, neque minuat singulis quibusque annis sufficiente præscripti huiusmodi temporis probatione exhibita, per publicam, & authenticam attestationem Guardiani, & Discretorum Conuentus, ubi docuerint dicti Lectores; idque fiet si attestatio erit propria manu Guardiani, & Discretorum Conuentus obsignata. Rom. 1612. Clem. Oct. & Urban. Oct.

Vt autem Iubilatorum numerus restringatur, iuxta dispositionem Capituli Generalis Romani 1612. decernitur, ut pro vnoquoque studio generali in singulis Prouincijs existente, duo tantum Lectores Iubilati esse possint, quorum altero deficiente; vel per mortem, vel per promotionem sufficiatur ille, qui lectionis cursum prius absoluerit, quod est seruandum iuxta antiquitatem, iuris acquisiti, vel temporis in lectione completi, quæ duo idem sonant. Urban. Oct. Cum sicut accepimus. Segou. de Anno 1621.

Studia generalia, in ordine ad Iubilationem, in quibus, qui iubilari voluerit, saltem per tres annos continuos Sacram Theologiam legere debet, deputantur Conuentus. Romæ Araceli, Perusij, Anconæ, Florentiæ, Lucæ, Bononiæ, Paduæ, Genuæ, Mediolani, Panormi, Leccij, Aqu-

Aquilæ, Neapolis nouæ, Cracouiæ. Ad hæc autem studia nullus deinceps Lectornm promo-ueatur, nisi alibi per sexennium Sacram Theologiam legerit in Studijs Generalibus, & Prouincialibus. Rom. 1642. Reliqua vide in Constit. Ord. cap. 5. pag. 96. sub num. 6.

Lectores Iubilati, quamuis non assumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt deinceps subrogari. Rom. 1651.

Lectores Sac. Theologiæ.

IN vnoquoque studio generali Sacræ Theologiæ, non collocentur nisi duo Lectores, exceptis ijs, quæ ordinata sunt ad iubilationem, in quibus tres poterunt collocari. Romæ 1664. Et non gaudeant præcedentia (tam Obseruantes, quàm Reformati) nisi in Conuentibus, in quibus actualiter legunt, iuxta Decretum Sacræ Congreg.

Legatum.

S V M M A R I V M.

Moderatio facultatum Fabricæ S. Petri super annuis legatis Pauperibus relictis, num. 1.

Declaratio, quod in præfata Bulla non comprehenduntur legata pro pijs operibus in certis relictis, num. 2.

Heredes possunt se componere cum Fratribus super legatis, de quibus non sunt capaces, num. 3.

Fratres Minores possunt recipere sibi legata per modum eleemosynæ, num. 3.

Adducitur casus pro Infirmaria Araceli, num. 5.

Post Declarationem Congregationis Reu. Fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Observantia super annuis legatis factis, seu faciendis cum onere Missarum, seu Officiorum, seu gratis, siue alio modo, quæ habetur supra. V. Bona temporalia, nu. 5. Alexander Papa VII. Constitutionem edidit, moderatoriam facultatum præfatæ Reu. Fabricæ circa legata pauperibus facta, tenoris seq. videlicet .

*Sanctiss. D. N. ALEXANDRI Diuina
Prouidentia Papa VII.*

*Constitutio moderatoria facultatum Reu. Fabricæ
Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe circa
Legata Pauperibus in genere facta .*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam .

Superi dispositione consilij vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus sui præcipiens, quod vni ex illis fieret sibi factum asseruit, in his pastoralis officij nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorundem pauperum, & præsertim per vicos, & pla-

plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur.

Cùm itaque retroactis temporibus fel. record. Iulius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alij forsan Romani Pontifices Prædecessores nostri, vt in honorem Principis Apostolorum Basilica, opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Vrbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè suffecturas Fabricæ dictæ Basilicæ, seu eius Collegio inter alias plures gratias, facultates, & priuilegia, applicauerint legata pauperibus in genere, sine speciali determinatione, & proprijs nominibus personarum non expressis relictæ: cùmque huius applicationis ratione pauperes, & potissimum, mendicantes legatis ibi relictis priuati remaneant, multique pij fideles retrahi, vel saltèm tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorundem pauperum commodum relicturi essent, dubitantes irritas, & inanes euasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ fabricæ utilitatem ob priuilegia præfata cessuras: Nos licet ad absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominus eius admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proindè longè minorem pecuniarum quātitatem nunc pro eius perfectione, & conseruatione, quàm de tempore concessionis antedicti, & aliorum eius priuilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consentaneum

neum esse censemus, ut sublato priuilegij huiusmodi impedimento, Christi pauperes in posterum legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda, plenè, & liberè capiant, & consequantur.

Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostræ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus, & declaramus legata pauperibus in genere vbicumque locorum relicta, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque relinquenda, non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dicte Fabricæ iuxta prædicta eius priuilegia conuerti, neque sub eius facultatibus comprehendendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum iuris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè iuxta pias legantium dispositiones cedere, ac iisdem pauperibus ab hæredibus, alijsque obligatis, & seù à testamentarijs Exequutoribus, vel alijs, quibus legatorum prædictorum solutio, seù executio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata, siuè in pecunia, siuè in frumento, pane, vino, alijsque ad humanum vsum necessarijs consistant, modis, temporibus, ac diebus à Testatoribus, seù legantibus præscriptis solui, & consignari debere.

Quod si ob moram, ob negligentiam hæredum, aut Exequutorum, seù aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seù aliàs legatorum executio commissa fuerit eorundem legatorum

solu-

solutionem, seu consignationem ultra debitum, tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, ut locorum Ordinarij, & illis deficientibus Commissarij, & Ministri prædictæ Fabricæ si ad eos deuoluitur, voluntatem Testatorum, & relinquentium legata huiusmodi ad commodum, & beneficium eorundem pauperum duntaxat, prout seruatur in alijs legatis certis, exequantur.

Porro quoad legata pro pijs operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum Exequutorum seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsentis nostræ Constitutione eidem Fabricæ præiudicium inferre, nihilque super his de nouo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula eius iura, & priuilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hactenus in præmissis concessa præseruamus, in casibus tamen in quibus Exequutores, seu alij præfati, quibus competit facultas (quam per huiusmodi priuilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem deuenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

Hanc verò Constitutionem, tam in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quam in præsentibus, & præterquam in eis legatis, & reliquis, quæ hactenus à præfata Fabrica, seu eius Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiam si super illis in quacumq; instantia lis pendeat indecisa, seruari, & locum habere volumus, &

& declaramus.

Cæteris autem eiusdem Fabricæ; seu illius Collegij priuilegijs, gratijs, & facultatibus in ijs, quæ quæ præsentibus non aduersantur, nullum nè minimum quidem præiudicium per præsentem illatum, aut illis derogatum esse, seu intelligi, dici, vel censi posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere, decernimus, & declaramus.

Decernentes etiam præsentem literas, & in illis contenta nullo vnquam tempore, etiam ex quo Oeconomus, & alij Officiales præfatæ Fabricæ, cæterique in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, vel auditi, causæque propter quas eadem præsentem emanarunt, adductæ, vel sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quouis alio quantumuis substantiali defectu notari, vel ex quocumque alio capite, etiam in corpore iuris clauso impugnari, rescindi, inuvalidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam vocari, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud, vti posse, sed easdem præsentem semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similibus, vel dissimilibus Constitutionum reuocationibus, suspensionibus, limita-

limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censerisicq; & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S.R.E. Collegij Fabricæ præfatæ Cardinales, nec non causarum Palatii Apostolici Auditores, & quosuis alios quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata, eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & defini-ri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantèr, contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegij præfati etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, gratijs, facultatibus, & literis Apostolicis per prædictos, & quosuis alios Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros in favorem eiusdem Fabricæ, ac illius Collegij, etiam per viam contractus iurati, & sub quibusuis verborum tenoribus, & formis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia deque Apostolicæ potestatis plenitudine etiam cōsistorialitèr, & cum quibuscumque etiam derogatorijs, alijque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis,

natis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis.

Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quævis alia exquisita, & insolita forma ad hoc seruanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro seruata habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice ad effectum premissorum duntaxat specialiter, & expressè, motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarij publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrâ illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostentæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Anulo Piscatoris die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno Primo.

G. Gualterius.

2. Postquàm, cùm in dies orirentur dubia super legatis, in genere, pauperibus relictis, per aliam Constitutionem, præfatus Pontifex, declarauit in eadem prima Bulla non compræhendi
legata

legata pro pijs operibus incertis relicta, prout sequitur, videlicet.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

D Ecet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem in terris à Domino constitutum, illa, quæ ex circumspecta eius providentia piè, sapienterque processerunt, cum aliorum, quam æquitatis ratio postulet, detorqueri intelligit, opportuna declarationis ministerio, ità dilucidare, vt securioris, & ab eius intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Aliàs siquidem emanarunt à Nobis literæ in, simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet, Alexander Papa Septimus, Ad perpetuam rei memoriam.

Superni dispositione consilij vices illius gerentes in terris, &c. vt supra diximus, pag. 342.

Cùm autem (sicut accepimus) nonnulli exequutores testamentarij ad exequenda diuersa legata pro pijs operibus incertis relicta deputati, præinsertæ Constitutionis nostræ prætextu illa, in commodum Fabricæ prædictæ iuxtà illius privilegia minimè conuerti debere, nec ad illam, quouis modo spectare, neque sub eius facultatibus compræhendi prætendant in maximum ipsius Fabricæ damnum, & præiudicium.

Hinc est, quod Nos omnem, quæ præmissorum

rum occasione enata est, & post hac nasci posset, controuersiam, & ambiguitatem tollere, eiusdemque fabricæ indemnitati consulere cupientes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus Constitutionem præinserteram in illis dumtaxat legatis, quæ pauperibus in genere expressè, & explicitè relicta sunt hætenus, & in futurum relinquentur, siuè per hæredes, siuè per exequutores, vel alios quoscumque veniant distribuenda; locum obtinere, non autem ad alia quæcumque legata pro pijs operibus incertis hætenus relicta, & in posterum quodcumque relinquenda, vllatenus porrigi, seu extendi posse, vel debere tenore præsentium declaramus, ac perpetuò statuimus, & decernimus.

Ac quæcumque priuilegia, indulta, gratias, & facultates prædictæ Fabricæ, eiusque Congregationi, & Officialibus, quibusuis circa applicationes legatorum proprijs operibus incertis (non tamen pauperibus in genere, sicut supra dictum est) relictorum incommodum, & vtilitatem ipsius Fabricæ à prædictis, & alijs quibusuis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quouis modo concessa, & concessas illorum ten. & datas præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes aduersus Constitutionem præinserteram, indeque sequuta quæcumque in integrum, ac pristinum, eumque in quo antequam eadem Constitutio emanaret, quomodolibet erant, statum, motum: scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, restituimus, & plenariè reintegramus, illaque quatenus opus sit,

reua-

reualidamus, ac itidem perpetuo confirmamus, & approbamus.

Decernentes pariter easdem præsentēs literas, & in eis contenta, quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali, & indiuidua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere, quouis modo prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentēs emanarunt sufficienter, aut vllatenus adductæ verificatæ, & iustificatæ fuerint, seu ex alia quacumque quantumuis pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore iuris clauto, etiam, enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumuis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse, sed ipsas præsentēs literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac supradictæ Fabricæ plenissimè suffragari, sicque in præmissis censeri, atque ità, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam de latere Legatos, & alios

alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstan. quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac præinsertis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem volumus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, vel extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 26. Nouembris 1660. Pontificatus nostri Anno sexto.

S. Vgolinus.

3 Demum in materia Legatorum perpetuorum, de quibus Fratres Minores de Obseruantia non sunt capaces, Clemens Papa Septimus concedit facultatem Ministris Prouincialibus posse se componere cum hæredibus, mediante Syndico Apostolico, ne piæ Testatorum voluntates frustrentur, prout sequitur, videlicet.

C L E M E N S P A P A V I I .

Ad perpetuam rei memoriam .

Dilectis filiis Ministris Prouincialibus Ordinis
Fratrum Minorum Regularis Observantiæ .

Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem .

NVper pro parte vestra Nobis expositum fuit ,
quod forsan hactenus contigit , & in futu-
rum etiam contingere posset, quod aliqui Chri-
stifideles ad vestrum Ordinem, Fratres, & loca
ipsius Ordinis gerentes ; in eorum Testamentis,
institutiones, seu legata fecerunt, aut facient,
quorum ex vestræ Religionis Regulæ, & profes-
sionis puritate, quam seruatis, capaces non
estis .

Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter
supplicatum, vt cum hæredes instituti sine exe-
cutione per huiusmodi Testatores deputati in
conscientia se grauatos sentiant, ad pias defuncto-
rum voluntates exequendas desuper opportunè
vobis, ac ipsis hæredibus, & executoribus consu-
lere, & prouidere de Apostolica benignitate di-
gnaremur .

Nos cupientes pias ipsorum defunctorum in-
tentiones, & voluntates, quantum fieri potest
executioni mandari, & attendentes, quod in
huiusmodi legalis, & institutionibus mens illo-
rum fuerit, & sit vestram releuare penuriam, ac

proinde vestrorum suffragiorum spiritualium participes fieri, pro exoneratione quoque conscientiarum dictorum hæredum, & executorum huiusmodi, vestris supplicationibus inclinati, tenore præsentium, auctoritate Apostolica, decernimus, declaramus, disponimus, ac firmiter statuimus, & ordinamus, ac vobis concedimus, quod vos singuli Ministri Prouinciales, in Prouincijs vestris, vel Guardiani, cum aliquibus Discretis domorum, vel locorum, quibus huiusmodi legata, & institutiones factæ fuerunt, vel in posterum fient, quorum non estis (vt præfertur) capaces mediantibus Procuratoribus, & Syndicis eorundem locorum, cum dictis hæredibus, & executoribus super præmissis institutionibus, & legatis componere possitis, & valeatis, prout vobis secundum æquitatem, & bonam conscientiam visum fuerit, ad certam summam, & quantitatem pecuniarum, aut rerum per prædictos hæredes, & executores, semel tantum, soluendam, & tradendam Fratribus, & locis prædictis ad ipsorum releuandas necessitates, seu ipsa loca fabricanda, facta desuper ipsis hæredibus, & executoribus, plena, & libera, ac perpetua absolutione, & quietatione, quæ Apostolica auctoritate sit approbata, & roborata. Ita quod deinceps prætextu talium testamentorum, institutionum, & legatorum amplius molestari non possint in iudicio, vel extra.

Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis

ptis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, aut persone in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quæ præsentibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrũ sub Annulo Piscatoris die 23. Nouembris 1526. Pontificatus Nostri Anno tertio.

P. Bombasius.

L. de Torres.

Ex Bullario paruo Franciscano pag. 134.

4 Legatum. Glossa in Clementina Exiui §. Cumque annui &c. de verbor. signific. distinguit de legatis ad certum vsum Sacristiæ, & Infirmeriæ, quæ non sapiunt thesaurizationem. De his concedit esse licita Fratribus Minoribus, quod intelligitur per modum eleemosyne, vti declaratum est à Diuo Bonauentura, ex Statutis Ordinis, & postea per Decreta Reu. Fabricæ 14. Februarij 1663. Item tenet Rota in vna Romana Computorum coram R. P. D. Merlino 10. Aprilis 1630. & in alia Romana Legati, coram R. P. D. Cerro 16. Februar. 2650.

De Legatis ad omnem vsum, siuè indeterminatum vsum, non est ita certa capacitas Fratrum Minorum, quia videntur sapere thesaurizationem. Hanc distinctionem desumpsit Glosa prædicta ex Federico de Senis cons. 112. quam communiter sequuntur Canonistæ, & Iuristæ.

Idem, etsi de Legatis Fratribus immediatè relictis videatur aliqua difficultas capacitatis, vel incapacitatis in derelictis hæredibus, vel alijs ter-

tia personæ; vt Fratribus præstentur; nulla est difficultas; & hoc patet declaratum per supradicta Decreta Reu. Fabricæ.

Romana Donationis.

Syndico Apostolico Conuentus, vt vocant, de Aracoeli Fratrum Minorum de Obseruantia scuta mille donauit Pamphila Mota, donatione infra scriptis verbis concepta: Donauit donatione irreuocabili, inter viuos, D. Francisco Bespino Syndico Apostolico perpetuo Venerab. Conuentus B. Mariæ de Aracoeli, & alijs in dicto officio Syndicatus, pro tempore successoribus, scuta mille, vnâ cum fructibus decursis, & decurrendis, sibi relictis à q. Virginia Agazari &c. cum conditione, quod iidem Donatarij teneantur, & obligati sint postquam consecuti fuerint dicta scuta mille pro dicto Legato, vt supra, debita illa inuestire ad eorum beneplacitum in aliqua re stabili, censibus perpetuis, seu locis montium non vacabilium, & ex fructibus dicti reinuestimenti impendere, & applicare annua scuta triginta in perpetuò tot panis albi pro beneficio, & seruitio Infirmarie Venerab. Conuentus Aracoeli Ordinis Minorum Obseruantie Sancti Francisci; cum conditione adiecta, quod si vllò vnquam tempore dicti R. R. Patres Guardiani, seu Superiores pro tempore dicti Conuentus Aracoeli intentauerint, quouis modo applicare velle dicta annua scuta triginta in aliam causam, præterquam supradictam, tali casu prædicta donatio,

& om-

& omne commodum dictæ annuæ solutionis scutorum triginta, sit, & intelligatur ipso facto caducata, & deuoluta, prout caducari voluit, & vult in fauorem Venerab. Archiconfraternitatis B. Mariæ Consolationis.

Procurator Reu. Fabricæ S. Petri, citatis prædictis Patribus, supplex petit per hanc Sac. Congregationem declarari, An prænarrata donatio valeat sustineri? Die 2. Iunij 1663.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit: licere dictis Fratribus prænarratam annuam panis præstationem, titulo dumtaxat elemosynæ recipere, ad præscriptum Decreti Congregationis Fabricæ sub die 14. Februarij 1633. editi, & Syndico Apostolico non posse a Ministris dictæ Fabricæ, ratione huiusmodi donationis molestias inferri, nisi ad formam suprascripti Decreti.

F. Card. Chisius Præfectus.

Loco † Sigilli.

D. de Vecchis Episcopus Clus. Sac.

Congr. Concilij Secretarius.

In Regeſto huius Congreg. fol. 196.

Liber.

S V M M A R I V M.

Librorum impressio. num. 1.

Libri non imprimantur sine licentia Ordinarij, & Ge-

neralis . num. 2.

Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij. num. 3.

Regulares, præter Episcopi, & Inquisitoris licentiam (de qua regula decima dictum est) meminerint, teneri se Sacri Concilij Tridentini decreto operis in lucem edendi facultatem à Prælato, cui subiacent, obtinere. Viramque autem concessionem, quæ appareat ad principium operis imprimi faciant. In Indice librorum prohibitorum. De impressione librorum §. 11.

2 In Ordine nostro, nullus de cætero audeat per se, vel per alios libros prælo dare, scû imprimi, vel publicari facere, nisi prius Ordinarij, & Generalis scriptam facultatem obtinuerit: Generalis autem eam non concedat, nisi prius libros doctis, & probis viris examinandos commiserit: Qui secûs fecerit, actibus legitimis priueatur. In Statut. Ord. c. 9. p. 243. n. 14.

3 Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extrâ illum libros imprimere absque facultate Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij, provt in sequenti Decreto.

Feria 5. die 18. Septembris 1625. In Generali Congregatione S. Rit. & vniuersalis Inquisitionis, hàbita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Urbano Diuina Prouidentia Papa VII. & Illustriss. & Reuerendiss. D. D. S. R. E. Cardinalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. pro debito Pastoralis sui officij corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedis Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque vlla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt, statuit, & decreuit, vt in posterum, nemo in Statu prædicto degens, cuiusuis conditionis, & gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos, sine expressa in scriptis approbatione illustriss. & Reuerendiss. D. Cardinalis SS. D. N. Vicarij, & Magistri Sacri Palatij, si in Vrbe, si verò extra Urbem existat, sine Ordinarij, & Inquisitoris loci illius, siue aliàs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias poenas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuscumque non obstan.

Io: Antonius Thomafius S.R. Vniuer-
falis Inquifit. Not.

Apud Bullar. Cherub. tom. 4. pag. 337. & in Re-
geft. S. Offic. fol. 41.

Magister Chori.

DEcernit generale Capitulum, vt in poste-
rum illi, qui per ſex annos completos abſ-
que interpolatione Aduentus, & Quadrageſimæ
Magiſtri Chori in Conuentu celeberrimo Ara-
cœlitano de Vrbe munus deuotè, & diligentèr
exercuerint, in præmium ſuorum laborum gau-
deant priuilegijs, quibus potiuntur illi, qui fue-
runt Diffinitores, ea tamen lege, vt inter ipſos
teneant vltimum locum. Præmium verò aliorū
Magiſtrorum Chori relinquitur arbitrio Reue-
rendiſſimi P. Miniſtri Generalis Rom. 1664.

Magiſter Nouitiorum.

S V M M A R I V M:

Magiſtri Nouitiorum quomodo eligendi. num. 1.

Eorum qualitates. num. 2.

*Libenter exercentes connumerantur inter Patres habi-
tuales Prouinciæ. num. 3.*

ELigantur Magiſtri Nouitiorum in ſingu-
lis Capitulis Prouincialibus pro vnoquo-
que

que Nouitiatu ad minus per triennium, cum consilio, & consensu vnanimi Patrum Definitorij, deficientibus autem extra tempus Capitulare, per Definitorium alij similes subrogentur. In Constit. generalibus Ord. c. 2. pag. 43. num. 2.

2 Magistri sint ætatis quadraginta annorum, aut amplius, vel saltem triginta quinque annos omninò excedant, qui prætereà Guardianatus officio triennio saltem laudabiliter functi sint, & humanioribus literis docendis, & Cantus Ecclesiastici præditi, necnon graues, prudentes, atque discreti. Ibidem num. 3. Clemens Oct. in Decretis super recept. & educat. Nouitiorum.

3 Qui curam, & Magisterium Nouitiorum libentèr subierit, & triennio saltem laudabiliter se gesserit, ad omnes gradus Religionis promoueri possit; si autem continuò sexennio laudabiliter exercuerit, Definitorum Prouincialium habitualium priuilegijs gaudeat, per aggregationē. Ibidem num. 6. Circa Magistrorum munus vide num. 4. & 5. in Constitution.

Mendicantes.

S V M M A R I V M.

Quibus gaudeant exemptionibus? num. 1.

Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque in executione suorum priuil. num. 2.

Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuan di, & c. num. 3.

Finis proprius mendicantium quisnam sit, & quare remunerentur à Sede Apostolica, in præmium laborum, num. 4.

Mendicantes Religiosi, quibus gaudeant exemptionibus statuit Pius V. Constit. 11. incip. Dum ad vberes 19. Iulij 1566. quod Cherub. tom. 2. pag. 191. & quibus priuilegijs, & indultis. Idem Pius V. Constit. 41. incip. Et si Mendicantium 11. Kal. Iunij 1567. apud Cherubin. in Bullario to. 2. pag. 228.

V. Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque. 1. Circa sæcularium Confessiones. 2. Quæstuationem. 3. Ecclesiarum suarum visitationem. 4. Campanarum pulsationem. 5. Et Quartam funeralium, prout in sequenti Decreto.

• Lecto in Sac. Congregatione Regularium memoriali, oblato nomine totius Familiæ Fratrum Mendicantium, quarūcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquerentium qualiter cōtra formam suorum priuilegiorum, Sacrorum Canonum Concilij Tridentini, & ordinationum Apostolicarum, in quā pluribus locis ab Ordinarijs locorum grauantur, prout eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi DD. Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infrà ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuó, & inuiolabiliter obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium Confessiones, ab ipsis Fratribus Mendicantibus audientibus audien-

dientibus, feruetur Decisio Congreg. Sacri Concilij, & Episcoporum, corripianturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget prohibeantur.

Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tam ciuiliū, quā criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in uisitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concilij Tridentini Decreta conceditur.

Quartò, Ordinarij non impediant Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad Horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabbathi Sancti.

Quintò, quo autem ad Quartam Funeralium, feruetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.
Loco † Sigilli.

Georgius Paleatius Secr.
In Regeſt Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 136.

3 Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi ab Ordinarijs in eorum Diocesis, sed sufficit, vt ostendant licentiam suorum Superiorum. Sac. Congr. Concilij 1621. de qua Io: Maria Nouar. V. Mendicantes num. 35.

4 Finis proprius Mendicantium est profiteri statum vitæ mixtæ, ex contemplatiua, quæ exercetur

cetur in Choro, & Diuinis officijs, & actiua, quæ est circa salutem proximorum per doctrinam, & ministerium Sacramentorum. Abb. in cap. causam il primo de iudic. num. 2. & Suarez to. 4. de Relig. tract. 6. lib. 1. cap. 8. Hinc est, quod Summi Pontifices concesserunt quamplurima Mendicantibus priuilegia in præmium laborum, quos passi sunt, & patiuntur quotidie pro S. R. E. defensione, & incremento; nam istorum præcipuè sanguine madefacta, pretiosa facta est in oculis omnium, & isti sunt, qui portant pondus diei, & æstus pro illius defensione, & augmento, vt Pontifices ipsi testantur.

Minister Generalis.

S V M M A R I V M.

De ætate, deque auctoritate, ac de illis quæ non potest facere Minister Generalis. num. 1.

N Vllus esse potest Generalis, qui ad minus triginta annos non habuerit ætatis. cap. cū in cunctis de elect. vbi id expressè habetur de Episcopis, & præcipitur, vt nullus in Episcopum eligatur, nisi qui iam trigesimum annum ætatis exegerit. Quod que de Episcopis hic dicitur, intelligendum paritèr est de Ministro Generali, quasi Episcopalem iurisdictionem habente. Miranda in manu. to. 2. qu. 3. art. 1. Rodr. to. 1. qu. 23. art. 10. In quo nec Generalis potest dispensare.

Verum

Verum tamen est, quod in Religione nostra Generalis semper eligitur ætate prouectus, vt iam vsus recepit .

Auctoritas Generalis procedit à Cap.generali, idest à Pontifice .

Minister Generalis est quasi Patriarcha, & Princeps Religionis .

Minister Generalis debet vocari ad Consilium Generale, vbi habet votum consultium, & decisium .

Debet sedere in Concilio post Episcopos, & ante Procuratores Episcoporum .

Debet conuenire cum alijs Generalibus Ordinum in Capella Summi Pontificis .

Potest præcipere, quod ex varijs linguis, & nationibus recipiantur ad Ordines fideles .

Potest mittere expertos, & idoneos ad partes infidelium .

Potest condere Decreta, quæ obligent pro tēpore sui Generalatus .

Potest dimittere Conuentum Fratribus incōmodum .

Potest absoluere omnes suos subditos à casibus etiam Summo Pontifici reseruatis, exceptis infra dicendis .

Potest dispensare cum excommunicatis, suspensis, & interdictis occultis in foro interno .

Potest dispensare cū mutilantibus, & mutilatis .

Potest eligere Ministrum Prouincialem in prima institutione Prouinciæ, & quando Electores ob discordiam, vel negligentiam tempore debito non elegerunt .

Debet et 10

Debet eligere Ministrum ex Prouincia, ex qua Electores iure solebant eligere.

Si Prouincialis electus à Generali, ob id possessionem vacet, electio deuoluitur ad Electores.

Si Electores sunt inhabiles ad eligendum, electio deuoluitur ad Summum Pontificem.

Minister Generalis potest ingredi Monasteriū Monialium ad proponendum verbum Dei.

Debet Generalis in illo ingressu associari quinque socijs, & non pluribus.

Potest dispensare cum Monialibus illegitimis, vt possint eligi in Abbatissas.

Potest dispensare cum rationabili causa, vt minor quadraginta annorum sit Abbatissa.

Potest dispensare, vt Puella septennis induat habitum in Clausura in ordine ad monacatum.

Potest dispensare cum Monialibus, & Clericis ignorantibus Diuinum Officium.

Potest instituere Prædicatores, Lectores, & Confessarios extra Capitulum.

Potest declarare Bullas Apostolicas dubias, quæ agunt de regimine interno, vel externo nostræ Religionis.

Potest dispensare omnia Statuta Ordinis, quæ non habeant clausulam prohibitiuam.

Potest eximere Conuentum Fratrum, & Monialium à Iurisdictione Prouincialium iustis de causis.

Minister Generalis debet congregare Capitulum Generale, & intermedium, ac in eis præsidere.

Potest continuare Commissarium Generalem, quando Capitulum intermedium nō celebratur.

Potest

Potest dare commissionem alicui ad præsidendum in Congregatione Generali.

Potest instituere Commissariū Generalem delegatum, qui regat Familiam in sua absentia.

Potest eligere Procuratores, & Commissarios Romanæ Curia, cum assensu Diffinitorum Generalium.

Potest mittere Commissarios Visitatores ad visitandas Prouincias nomine suo.

Potest eligere Commissarium Generalem Indiarum, adhibito assensu Regis Catholici.

Potest eligere Commissarios Generales in noua Hispania, in Regno del Perú, in Belgio, & in Germania.

Potest instituere Procuratores Ordinis in omnibus Curis Regum Catholicorum.

Potest instituere Vicecommissarium Generalem Indiarum Hispali.

Potest nominare Guardianos Hierosolymę, ac Constantinopolis cum participatione Sacre Congregationis de Propaganda Fide.

Potest assignare Fratres pro Familia Terræ Sanctæ, mittere Peregrinos, & conducere eleemosynas pro sustentatione eorundem.

Debet admittere appellationes omnium Fratrum, & Sororum Ordinis.

Potest Abbatissam sibi subiectam instituere, corrigere, & destituere.

Ad Ministrum Generalem pertinet restituere obseruantiam Regulæ, punire transgressores, bonos mores tueri, abusus tollere, discolos expellere, perfectos iuuare, singulis prodesse, & omnibus

bus præire verbo , atque exemplo . Hier. Rodr. resol. 68. Comp. Priu.

Quæ non potest facere Minister Generalis .

Non potest dispensare super Constitutiones Apostolicas, nec contrauenire Decretis Sac. Congregationis.

Non potest dispensare in Constitutionibus Generalibus, vbi per Capitulum, Decreto irritante, prohibetur, ac ita obseruari mandauit Urbanus Octauus . Cum sicut, in Append. num. 5.

Non potest dispensare super requisita ad electionem Guardianorum , Diffinitorum , ac Prouincialium , ex declaratione Sac. Congreg. Episcop. & Regul. die 14. Iunij 1652.

Non potest instituere Patres Prouinciæ , nec Prouinciales, nec Custodes , nec Guardianos, exceptis supradictis .

Non potest concedere Priuilegium contra prohibitionem Constitutionum Generalium .

Non potest priuare aliquem officio, iurisdictionem habente, sine causa .

Non potest eximere Fratrem ab obedientia Guardiani , nec Guardianum à iurisdictione Prouincialis .

Non potest restituere habitum deiecto, nec semel degradato .

Non potest concedere aliquam præeminentiã Commissario delegato finito officio .

Non potest dispensare cum homicidis publicis.

Non potest absoluerè ab hæresi etiam occulta .

Non

Non potest dispensare Statuta , in quibus dicitur : Ne dispenset .

Non potest impedire , aut suspendere electiones , aut functiones Capitulares inchoatas .

Non potest mittere Commissarium ad præsidendum Congregationi , nisi ob grauem causam .

Non potest absoluerè relapsos in hæresim , schismaticos , falsarios literarum Apostolicarum , delatores prohibitorum ad Infideles , & conspiratores in Pontificem Romanum .

Demùm non potest absoluerè violatores Clausuræ Monialium , ad malum finem . Ipsas verò Moniales poterit .

Hæc in Summatio redacta , desumpta fuere à Comp. Priuil. & à Constitutionibus Generalibus Ordinis .

Minister Generalis , cùm non habeat Superiorem in Ordine extrà Capitulum , potest sibi eligere Confessarium , cui committat facultatem , vt ab eo absolnatur à casibus , vel censuris , aut dispensetur in pœnis , &c. Suar. tom.4. de Relig. tract.8. lib.2. cap. 23. num. 8. vbi hoc videtur extendere ad Prouinciales .

Contra Generales Ordinum , non possunt procedere Inquisitores . Hier. Rodr. in comp. resol.73. num. 1. sed debent certiores facere Summum Senatam Inquisitionis , Zenerd. p.2.c.6.q.23. & Diana 4.p. tract.8. resol. 23.

Ministri Generales omnium ferè Religionum , statim , ac electi sunt , censentur confirmati . Sigism. de elect. dub.46. num.3. Sufficitque factum aliquod , quo declaretur electus , vt legitimè electus

ctus, quale est adoratio, installatio, inthronizatio,
& similia . Oldrag. conf. 146. num. 6.

Reliqua vide V. Generalis .

Minister Prouincialis .

S V M M A R I V M .

Ministri Prouincialis qualitates . num. 1.

Quodnam votum habeat in Capitulis Generalibus , & Prouincialibus . num. 2.

Officio functus in Definitorum , & Guardianum eligi non potest . num. 3.

Non accedens ad Capitulum Generale , absque legitima causa, officio absoluitur . num. 4.

Si habet legitimam causam , inflituendus est Prominister, & à quibus . num. 5.

Si electio huiusmodi non sequatur intra unius diei spatium, deuoluitur ad Generalem . num. 6.

Pœna Prouincialium non accedentium , num. 7.

Prouinciales deferant Computum Eleemosynarum collectarum Terræ Sanctæ ad Cap. Generale . num. 8.

Item deferant nomina Fratrum , volentium ire ad Terram Sanctam . num. 9.

IN Prouincialem Ministrum ille eligatur , qui morum grauitate, litterarum scientia, gubernandique peritia ad hoc officium præditus fuerit, & qui trigesimum quintum ætatis annum, & à suscepto Religionis habitu vigesimum annum excefferit . In Constit. Ord. cap. 8. pag. 193.

2. Ministri Prouinciales , & Custodes Custodum, habent votum actiuum, & passiuum in electionibus omnibus Capituli Generalis , & Congregationis Generalis suæ Familiæ . In Capitulis autem Prouincialibus, in quibus suum complent officium, Ministri Prouinciales votum actiuum tantum habent, nisi Custodes fieri contingat, quod vetitum non est . Et Custodes expleto officio eligi possunt in Prouinciales, & Guardianos. In Constitut. Ordinis cap. 8. pag. 155. num. 7.

3. Ministri Prouinciales ad Definitoriatus, & Guardianatus officia, in Capitulo, in quo suum expleuerint officium, promoueri non possint, sub nullitate electionis, Ibid. cap. 8. pag. 213. num. 2.

4. Minister Prouincialis, cum ex Regula teneatur ad Capitulum Generale accedere, si illo ire prætermittat sine legitimo impedimento, officio absoluitur. Tolet. 1583. In Chron. pag. 643. col. 1.

5. In casu verò, quod fuerit legitimè præpeditus, poterit cum Diffinitorio (& Patribus Prouinciæ si fuerit Reformatus) eligere Commissarium, qui excusationem authenticam Capitulo Generali præsentabit, & habebit vocem actiuam, & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Ibidem.

6. In electione autem huiusmodi Commissarii, seu Proministri, aut Procustodis, si contigerit suffragia in Prouincijs etiam Reformatis, intra vnus diei spatium non conformari, itavt ex discordia eligentium, electio non sequatur; electio denoluitur ad Superiorem Generalem, qui non-

nisi eiusdem Prouinciæ Patrem emeritum nominabit. In Constit. Gen. Ordin. c. 8. pag. 146. n. 5.

7. Ad eliminandas autem fraudes, & friuolas excusationes Ministrorum Prouincialium, non accedentium ad Comitia Generalia quacunque occasione, vel causa non approbata post expletum Ministeriatum, vltimum locum inter Exprouinciales præteritos, & futuros in perpetuum habeant. Tol. 1658. Ibid. num. 3.

8. Ministri Prouinciales, seu Custodes teneantur deferre ad Capitulum Generale Computus approbatos, & subsignatos à Diffinitorio Prouinciali omnium eleemosynarum Vice Commissariorum Generalium Terræ Sanctæ, in eorum Prouincijs labore, & vigilantia collectarum. In Constit. Generalibus Ordinis cap. 12. pag. 300. num. 1.

9. Ministri Prouinciales in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub poena priuationis suffragiorum teneantur deferre ad Capitulum Generale in Cathalogo subscripto à Diffinitorio nomina Fratrum volentium transmeare ad Terram Sanctam. Ibid. num. 2. Cætera, quæ ad Ministros Prouinciales pertinent, optimo iure in eisdem Constitutionibus disponuntur.

Miracula.

S V M M A R I V M.

Non spectat ad Prælatum inferiorem examinare miracula, sed ad Episcopum, num. 1.

Miracula noua, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente Episcopo. num. 2.

Miracula falsa prædicantes, excommunicantur. num. 3.

1. **M**iraculorum super verificatione, & approbatione, formare processus, & examinare testes, non spectat ad Prælatum inferiorem habentem iurisdictionem quasi Episcopalem in loco, in quo miracula operantur, sed ad Episcopum, in cuius Diœcesi locus ipse situs est. Sac. Rituum. Congreg. in Prateu. 3. Decemb. 1616.

2. Miracula noua tam personæ non Canonizatæ; quàm Sanctorum Canonizatorum, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente, vel approbante Episcopo, prout fusè supra v. Beatificatio, vbi traditur praxis pro Beatificatione, & receptione miraculorum Seruorum Dei, & Beatorum. num. 2.

3. Miracula falsa prædicantes, sunt excommunicati, excommunicatione Papali. Nauar. c. 27. num. 113. excommun. 30.

Missæ.

S V M M A R I V M.

Missam audientes in Ecclesijs Mendicantium satisfaciunt præcepto. Breue Leonis Decimi. num. 1.

Sacra Rituum Congregatio mandat, non amplius dici quasdam missas votinas, in quibus ritus verborum violatur. num. 2.

Missæ votivæ, in quibus non violatur ritus, quando, & quomodo dicendæ. num. 3.

Series missarum in quibus non violatur ritus verborum. num. 4.

Decretum circa tres missas, & communionem fidelium in nocte Natiuitatis Domini. num. 5.

Decretum de non celebrandis Missis privatis pro defunctis in festis duplicibus. num. 6.

Quod in præfato Decreto non comprehenduntur Missæ votivæ, pro re gravi solennes. num. 7.

Sacra Congregatio declarat, quomodo celebrandæ sunt Missæ votivæ in locis Terræ Sanctæ. num. 8.

Missa Parochialis.

I. **M**issam audientes vtriusque sexus fideles in Ecclesijs Fratrum Mendicantium, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, prout in sequenti Constitutione:

LEO PAPA X.

*Universis, & singulis præsentibus Literas inspecturis
Salutem, & Apostolicam Benedictionem.*

Intelleximus quosdam in dubium teuocare, & proindè timoratis conscientijs scrupulum inicere, si Christi fideles, qui Dominicis, & festis diebus extra Ecclesias suas Parochiales Missas audiunt in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantiũ, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciant. Nos enim ambiguitatem huiusmodi penitus tollere

lere volentes, vt cum sinceriori conscientia fideles, quique Deo Creatori suo seruiant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, notum facimus, omnes Christi fideles, vtriusque sexus, qui (non contempto proprio Sacerdote Parochiali) in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantium, Dominicis, & festis diebus Missas audiunt, satisfacere præcepto Ecclesiæ de Missa audienda, nec aliquam labem mortalis peccati, poenamque propterea incurrere. In contrarium facientibus, non obstan. quibuscumque &c. Et quia difficile foret præsentibus litteras nostras originaliter ad loca omnia; vbi opus fuerit, deferri, volumus, & decernimus, & earum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, in dignitate Ecclesiastica constituti, munitis, ea fides, vbi opus fuerit, detur, quæ Originalibus ipsis daretur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Nouembris 1517. Pontificatus nostri Anno quinto.

Apud Peyrin. tom. 2. priu. pag. 141. Const. 21. Leonis X. Hoc idem resoluit Sacra Congregatio Episcoporum die 1. Iulij 1606. Gauant. V. Missa Parochialis num. 11.

Missæ Ritus.

2. **S**acra Rituum Congregatio de ordine Sanctissimi mandat non amplius dici quasdam Missas votiuas, in quibus Ritus, & veritas verborum violatur, prout in sequenti Decreto, videlicet:

Sanctiss. D.N. Paulus Papa V. viux vocis Ora-
culo, declarauit, & sanciuit amplius recipi, aut
dici non debere quasdam Missas votiuas, seu col-
lectas, quæ propriè sunt solemnitatum, aut in
Missali Romano designantur: eiusmodi sunt Mis-
sæ Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resur-
rectionis, Ascensionis D. N. IESV Christi, Nati-
uitatis, Purificationis, Assumptionis B. Mariæ
Virginis, S. Ioannis Baptistæ, & aliæ eiusdem, quæ
proprios habent introitus, vel collectas, propriæ
solemnitati accommodatas, quas missas, vel col-
lectas extra proprios dies, vel octauas, absurdum
esset dicere, quæ verò missæ huiusmodi iam per-
missæ essent, aut receptæ. Idem Sanctissimus sta-
tuit, vt illis omissis satisfaciatur, dicendo missam de
tempore occurrenti.

3. Missæ autem votiuæ aliorum festorum, aut
solemnitatum, in quibus veritas, & Ritus verbo-
rum non violatur, nihil prohibet, quin dici pos-
sint, sed quantum fieri potest, curare debent Sa-
cerdotes, vt omnes Missæ votiuæ, ad eas, quæ in
Missali assignatæ sunt, reducantur, ne Ecclesiæ
ritus ad cuiuslibet arbitrium propriæ deuotionis
prætextu temerè reducantur.

*Missæ in quibus veritas, & Ritus
verborum non violatur.*

sunt:

4. **A** Egydij Abbatis 1. Septembris.
Ambrosij Episc. & Doct. 7. Decemb.
Antonij Abbatis 17. Ianuarij.

Appa-

Apparitio S. Michaelis Archangeli 8. Maij .
Augustini Episcopi, & Doctoris 28. Augusti .
Bernardi Abbatis 20. Augusti .
Barnabæ Apostoli 11. Iunij .
Calisti Papæ, & martyris 14. Octobris .
Cypriani, & Iustinæ Martyrum 20. Ianuarij .
Damasi Papæ, & Confessoris 11. Decēbris .
Dedicatio S. Michaelis Archangeli 29. Septemb.
Dominici Confessoris 4. Augusti .
Fabiani, & Sebastiani martyrum 20. Ianuarij .
Felicis, & Adaucti martyrum 30. Augusti .
Francisci Confessoris 4. Octobris .
Francisci de Paula 2. Aprilis .
Gregorij Theol. Episcopi 9. Maij .
Gryfogni martyris 29. Nouembris .
Hieronymi Conf. & Doctoris 30. Septembris .
Hilarij Episcopi, & Confessoris 14. Ianuarij .
Hilarionis Abbatis 21. Octobris .
Ignatij Episcopi, & martyris 1. Februarij .
Inuentionis S. Crucis 3. Maij .
Ioannis ante Portam Latinam 6. Maij .
Ioannis Chrysostomi Episc. & Conf. 27. Ianuar.
Lucæ Euangelistæ 18. Octobris .
Ludouici Regis Francorum Confess. 25. Augusti
Marci Papæ, & Confessoris 7. Octobris .
Mariæ Magdalenæ 22. Iulij .
Matthæi Apostoli 21. Septembris .
Matthiæ Apostoli 24. Februarij .
Nazarij, & Sociorum martyrum 28. Iulij .
Petri martyris 29. Aprilis .
Pontiani Papæ, & martyris 19. Nouembris .
Quadragenta martyrum 9. Martij .

Septem Fratrum martyrum 10. Iulij.

Sergij, Bacchi, & sociorum martyrum 20. Iunij.

Stanislai Episcopi, & martyris 7. Maij.

Thomæ de Aquino Confess. 7. Martij.

Thimothæi Episcopi, & martyris 29. Ianuarij.

Vincentij, & Anastasij mart. 22. Iunij.

Viti, & Modesti martyrum 15. Iunij.

Zepherini Papæ, & martyris 26. Augusti.

Ex Communibus.

V Nius mart. Pontif. Introit. statuit. oratio.
Infirmitatem, &c.

Martyris, temp. Pasch. Introit. Protexisti, &c.
Quando dicitur Oratio, Infirmitatem.

Doctores, Introit. In medio Ecclesiæ. Oratio.
Deus, qui populo, &c.

Abbatis, Introit. Os iusti. Oratio. Intercessio.

Virginum martyrum. Introit. Me expectauerunt. Oratio. Indul.

In Regeſto huius Congr. Sac. Rit. fol. 32.

*Decretum circa tres Miſſas, & Communionem
fidelium in Nocte Natiuitatis Domini.*

Piſauren.

P Atres Sancti Caroli Congregationis Clericorum Regularium, petierunt responderi. An liceat in Nocte Natiuitatis Domini post cantatam primam Miſſam, alias duas immediate celebrare, & communicare fideles, & Sacra Congrega-

gregatio respondit, nullo modo licere, sed omnino prohibetur. Die 20. Aprilis 1664.

Trium Missarum in Nocte Natiuitatis Domini.

Cum Superioribus diebus consulta hac Sacra Rituum Congregatione, An esset permittendum celebrari in media nocte Natiuitatis Domini post Missam decantatā successiuē alias duas Missas, & in eis Sacram Communionem exhibere fidelibus illam deposcentibus, & respondisset, non esse permittendum, sed omnibus vtrunque prohibendum. Nihilominus nonnulli Regulares asserentes hoc licere, supplicarunt audiri, & Sacra Congregatio ipsis auditis, cum Procuratoribus, & Aduocatis, ad Relationem Eminentiss. Pallotti, stetit in Decretis, & respondit iterum prohibendum, tam Sacerdotibus celebrare volentibus, quam confluentibus in media nocte ad Ecclesias, & Communionem deposcentibus. Die 7. Decembris 1641. quorum Decretorum duplicata, expedita fuerunt. Die 9. Augusti 1653.

C. Episc. Hostien. Card. Medices.

Loco † sigilli.

B. Roccus Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regest. fol. 144.

Decretum de non celebrandis Missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus.

6 **C** Vm Sanctissimus Dominus Noster in Visitatione Ecclesiarum Urbis acceperit, in plerisque Ecclesijs abusum irreplisse celebrandi Missas priuatas pro defunctis, etiam in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eudemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sac. Rituum Congregationi huiusmodi abusum, etiam in alijs Ecclesijs vbique gentium existentibus inductum pariter reperiri: Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuiolatè seruentur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tam sæcularibus, quàm Regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi; vt in posterum omninò dictam Rubricam seruent, itavt Missas priuatas pro defunctis, seu de Requiem in Duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex benefactorum præscripto Missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, nè dilatio Animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currēti cum applicatione sacrificij, iuxta mentem eorundem benefactorum. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos spectat, vt huiusmodi Decretum inuiolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur, vbi commodè

modè ab omnibus celebrare volentibus conspici
& legi possit. In eos autem, qui contrafacere
ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint,
locorum Ordinarij, tum sæculares, tum Regula-
res pro modo culpæ animaduertant. Die 5. Au-
gusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione,
Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione sacri-
ficij satisfieri, ac benefactorum mentem impleri
voluit. Eadem die 5. Augusti 1662,

I. Episc. Sabinen. Card. Sachettus.

Loco † Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sacr.
Rit. Congr. Secr.

In Regeſto huius Congr. fol. 177.

7. Aduertendum circa præfatum Decretum,
quod Missæ votivæ solemnes pro re graui, ac
etiam solemnis pro defunctis non comprehen-
nuntur in Decreto, nam exprimendo Missas pri-
uatas, excludit solemnes pro re graui, quæ iuxta
Rubricam possunt cantari in festis nō maioribus,
& iam vsus recepit, ex concessione Sacræ Rit.
Congregationis, die 28. Augusti 1626. quod
Missa pro defunctis, ritu de Requiem celebrari
potest in Dominicis, & festis insepulto, & in Ec-
clesia præſente corpore, vbi nimirum viget con-
suetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa,
igitur de Missis priuatis tantum intelligendum est
sicut loquitur Decretum.

8. Denum eadem Sacra Rituum Congrega-
tio declarauit modum celebrandi Missas, quæ
cele-

celebrantur in aliquibus locis Terre Sanctæ à Fratribus dictæ familiæ, prout sequitur.

Hierosolymitana.

Instante Commissario, & Procuratore Sanctissimi Sepulchri, Fratre scilicet Francisco Ripol Prouinciæ Cataloniæ Ordinis Minorum Observantiæ S. Francisci.

Sacra Rituum Congregatio declarauit in Missis aliàs indultis sub die 5. Martij 1644. Natiuitatis videlicet, Domini Nostri Iesu Christi ad Præsepe, Resurrectionis, supra Sanctissimum Christi sepulcrum, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis in Valle Iosaphat, sicut in die dicendum, esse Hymnum Angelicū Gloria in excelsis Deo, & Symbolum Apostolorum. Die 29. Maij 1655.
C. Episc. Hostien. Card. Medices.

Loco † Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sac. Rit.
Congr. Secret.

In Regeſto de Propag. fide fol. 129.

Missio.

S V M M A R I V M.

Quod Generalis Religionum mittant Missionarios in Indias Orientales contra Mahum. num. 1.

Decretum circa Missionarios Aegypti, & Ethiopia, num. 2.

Decretum super Concordia , & Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis , num. 3.

Circa manutationem Missionum, & propagationem animarum, Sacra Congregatio de Propaganda fide prouidit de sequenti Decreto, videlicet.

Die 19. Martij 1630.

Referente Illustrissimo Domino Cardinali Triuultio literas Correctoris Lusitaniae .

Sacra Congregatio censuit admonendos esse Generales Religionum, qui habent Conuentus, & Hospitia in Indijs Orientalibus, vt per Missiones Religiosorum idoneorum, ad partes illas, in quibus dilatatur Mahumetismus, se opponant Mahumetanorum progressibus mediante Sancti Euangelij praedicatione . Coram Sanctissimo .

Card. Ludouisius .

Loco + Sigilli .

Franciscus Ingolus Secr

In Regeſto fol. 150.

Decretum circa Missiones Fratrum Minorum Strictioris Observantiae in Aegyptum, & Aethiopiam commorantium .

Die 19. Ianuarij 1644

Referente Eminentissimo Domino Cardinali Spada sententiam Patris Andreae de Arco

Arco Commissarij Terræ Sanctæ in Vrbe, & antea per sex annos Guardiani Hierosolymitani, circa missiones Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ in Ægyptum, & Æthiopiam. Sacra Congregatio decreuit, vt infrà.

Primò, censuit in Cayro conducendam esse, Domum in via Gallorum pro Hospitio, & mansionem Missionariorum Æthiopiarum, tam in professione ad Æthiopiam, dum est necessarium expectare tutum transitum ad eam, quàm in redditu ab ipsa Æthiopia.

Secundò, pro affictu prædictæ Domus scuta triginta annua decreuit, & pro utensilibus in ea necessarijs scuta 25. pro vna vice.

Tertiò, quia Hospitium prædictum, Protectionem Consulum Gallorum Cayri omninò requirit, iussit scribi ad Eminentissimum D. Cardinalem Grimaldum pro obtinendis literis Regis Christianissimi ad Consulem prædictum pro tempore, vt dictum Hospitium, sub Regia protectione suscipiat, illudque, & Missionarios, cum opus fuerit, defendat, & protegat.

Quartò, Missionarijs Ægypti consueta annua scuta quinquaginta, decreuit pro quolibet eorū, Missionarijs verò Æthiopiarum sexaginta pro eorum quolibet, cum viaticis consuetis.

Quintò, quia Missionarijs prædictis est necessarius Procurator laicus, qui eorum pecunias conseruet, & opportunè pro eis eroget; Patri Commissario Generali Ordinis Minorum de Observantia mandavit, vt Missionarijs facultatem concedat deputandi vnum, vel plures Procura-

tores laicos, ad effectum prædictum.

Sextò, censuit, Missionarios in Æthiopiam, esse mittendos binos pro qualibet vice, eosque esse debere Sacerdotes exemplaris vitæ, doctos, habentes aliquam saltèm linguæ Arabicæ cognitionem, ac compleffione sanos, & robustos, & si fieri poterit, peritos in cura infirmorum, aut alicuius artis fabrilis cognitionem habentes.

Septimo, mandavit Missionarijs Æthiopiæ, vt dum manebunt in Hospitio Cayri, impensas in victu Missionarijs Ægypti pro rata contribuant.

Octauò, tam Missionarijs Ægypti, quàm Æthiopiæ protectioni Guardianorum Hierosolymitanorum commendavit, eisdemque Guardianis pro tempore, facultatem concessit, eosdem Missionarios visitandi, corrigendi, ac à Missionem remouendi in casu imminentis scandali, vel ob alias graues causas, dummodò statim, de remotione eorum Sac. Congr. certiore faciant.

Nono, & vltimo, Missionarijs prædictis iniunxit, vt in Alexandria, seu Roseto aliquem habeant, qui Missionarios ad Ægyptum, & Æthiopiam mittendos, eorumque res recipiat, eiusque nomen Sacræ Congregationi significent, vt illa possit ad eum scribere, ac necessaria pro dictis Missionibus mittere.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Franciscus Ingolus Secr.

In Reg. eiusdem fol. 86.

Decretum super Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis .

Die 23. Martij 1651.

3 **F**uit congressus coram Cardinali Cecchino vigore Decreti Sacrae Congregationis de Propaganda fide , super Iurisdictione , & Iure Patris Guardiani Hierosolymitani , & Missionariorum Apostolicorum in partibus Orientalibus , in quo congressu adfuerunt Reuerendissimus Pater Daniel à Dongo Ordinis Minorum , & Strictioris Observantiae Sancti Francisci Vicarius Generalis , & Frater Piccauilla Gallus , Procurator Patris Guardiani Hierosolymitani , ex vna , necnon P. Marcus Antonius à Carpinedulo Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum , & Fr. Britius à Reues Procurator Missionariorum ex altera , & auditis ab Eminentia Sua , in contradictorio partibus , praesente Domino Secretario praelibatae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide , ut quilibet possit , ad Omnipotentis Dei gloriam , fidei Catholicae propagationem , & populorum aedificationem , ac salutem , in Vineam Domini laborare , & proprio officio satisfacere . Fuit à dicto Eminentissimo Domino sancitum , prout infra , ad effectum , quod facta relatione Eminentissimis , & Reuerendis. Patribus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Cardinalibus , & approbatis per ipsos , & per Sanctiss. Dominum N. si
opus

opus fuerit, Capitulis, & Decretis infra dicendis, omnimodè, & inuiolabiliter, sub pœnis infra præscriptis, aut præscribendis, ab omnibus, & singulis supradictorum, & ab eorum successoribus, in perpetuum obseruentur, & executioni respectiuè mandentur, &

Primò, confirmando decreta alias edita; sub die 19. Septembris 1610. & præcipuè illud in quo cautum est, nullam fuisse, vel esse per Sacram Congregationem de Propaganda Fide datam, aut concessam auctoritatem, seu iurisdictionem Patri Guardiano Hierosolymitano, aut eius Vicariis, & Officialibus, seu alicui ex Confratribus aliquo modo, causa, vel titulo inquirendi de iis, quæ ad vitam, mores, Missionariorum progressus spectant, sine expresso mandato Sacræ Congregationis de Propaganda fide, poterit tamen Pater Guardianus, siue eius Officialis, eandem Sacram Congregationem in casibus particularibus consulere, eamque certiore reddere si Missionarij in aliquo delinquant, & maximè si præsentium Decretorum obseruationi per inobedientiam aliquod præiudicium per eosdem inferatur, vt opportuna possit semper præbere remedia.

Secundò, quod in locis, in quibus actualiter, & cum effectu non erant Patres Minores de Obseruantia, quando Missionarij illuc peruenierunt, prout statutum est die supradicta 19. Septembris 1630. possent iidem Missionarij post productionm coram Patre Guardiano, aut eius Officialibus, vel Missionem litterarum Patentialium ad

unum, vel ad alterum supradictorum, absque impedimento, aut vlla contradictione, munia, Parochialia liberè administrare, aduertendo, quod ante dictam productionem, vel missionem dictarum literarum nullo modo Officium Missionariorum valeant exercere, & propterea, productio debeat fieri coram testibus, & missio per interpositam, & certam personam, vt nec vnū, vel aliud possit in dubium reuocari. Loca autem, quæ vsque nunc petierunt Missionarij, vbi non sunt Patres Minores supradicti, sunt Tripolis, Baruthi, & Abay, & similiter cautum est, quod in posterum non liceat Missionarijs ad noua loca se conferre, vel alio quouis modo missionem extendere, nisi certiorata prius Sac. Congregatione de Propaganda Fide, & obtenta licentia, de qua certiozem reddere teneantur prædictum Patrem Guardianum, aut eius Officiales modo, & forma, qua supra. Insuper etiam sancitum est, quod si Patres Minores de Obseruantia loca ab ipsis iam derelicta, vel vbi nunquam extiterunt intra iurisdictionem memorati Patris Guardiani Hierosolymitani petant, ibique missionarij extent, nulla prorsus præuia innouatione in iurisdictionalibus eandem Sacram Congregationē certiozem statim reddere teneantur, vt semper quod magis erit expediens pro populorum ædificatione, & animarum salute fiat, & exequatur.

Tertiò, quod ad fauorem Consulum, qui proprias habent Cappellas, sit licitum eorum Cappellanis in proprijs Cappellanijs omnibus, & singulis ex familia dictorum Consulum Sacrosanctā Eucha-

Eucharistiam in Paltchate administrare petita , etiamsi non obtenta à Parocho licentia, declarando , quod de familia tantum intelligantur vxor, filij, & consanguinei, qui cohabitant in eadem Domo, ac famuli, domestici actuales ipsorum Consulum, cum ea tamen conditione, quod quilibet Cappellanus teneatur infra mensem schedulam, seu notam eorum, qui communionem receperunt, Parocho loci tradere, penitus interdicta Viatici, aliorumque Sacramentorum omnium, ac functionum Parochialium administratione, vbi sunt memorati Patres Observantia, vti veri Parochi.

Quartò, quod eleemosynæ, quæ erogari solent, & erogantur à Capitaneis, seu Ductoribus Nauium pro bono itinere, vt aiunt di 3. Piaſtre in futurum intelligantur, & reputentur in vtilitatem cedere, & ad beneficium datæ Sancti Montis Sion iuxta antiquam, & laudabilem consuetudinem, sub pœnis contentis in Constitutionibus Apostolicis.

Quintò, quod in locis, vbi sunt, vel erunt Episcopi, seu Administratores, aut Vicarij Apostolici, personaliter in propria Diœcesi residentes, eorum tantum teneantur Missionarij, & non aliam recognoscere Iurisdictionem, ne alicui in his, quæ de iure ei competunt, aliquod præiudicium inferatur, in alijs verò locis, Iurisdictione sepè memorati P. Guardiani, vbi supradicti personaliter in propria Diœcesi non resident, Iurisdictionem Guardiani recognoscant.

Sextò, quod in omnibus locis à Parochis, vel

ab his, qui Parochi, seu Missionarij officium exercent, publicentur dies festi, iuxta formam, & dispositionem Bullæ Urbani Octavi foel. recor. & non aliter, aut alio quouis modo, sub poenis in eadem Bulla contentis, aliisque arbitrio Sacrae Congr. infligendis.

Cæterum quod Missionarij non mittantur ad loca Sancta, videlicet Hierusalem, Bethleem, & Nazareth, nec iisdem in locis possint permanere, nisi vti Peregrini, & deuotionis causa.

Item quod literas Parentales suorum Superiorum, cum primum ad loca Missionum venerunt, producere, vel mittere teneantur, vt supra. Item quod in casibus alicuius difficultatis, controuersia, seu declarationis præteritorum, præsentium, & futurorum Decretorum, & in quibuscumque alijs occasionibus, & causis ad solam Sanctam Sedem Apostolicam, & Sacram Congregationem de Propaganda Fide, priuatim quoad alios quoscumque sit recurrendum, & quod omnibus, & singulis alijs Decretis de anno 1630. die supradicta 19. Septembris editis, & publicatis, standum, & obediendum, exceptis his, quæ nunc in præsentibus statuuntur. Iterum fuit sancitum, & decretatum, sub poenis aliàs inflictis, aliisque pro arbitrio, & iuxta inobedientiam, & præuaricationem à Sanctiss. D. N. vel à Sacra Congr. de Propaganda Fide infligendis.

Die 28. Martij 1651.

IN Congregatione Generali coram Sanctiss. mo referente Eminentissimo Domino Cardinali

nali Cecchino supradicta Decreta, & concordiam factam inter Patres Minores de Observantia, & Missionarios in partibus Orientalibus, Sanctitas Sua diligentiam, dexteritatem, & iustitiam dicti Domini Cardinalis laudavit, & præcepit dictam Concordiam, & Decreta aliàs per Eminentissimos Dominos Cardinales Sacræ Congregationis de Propaganda fide approbata, esse omnimodè observanda, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & priuationis vocis actiue, & passivæ, & inhabilitatis ad omnes, & singulos gradus, & Religionis officia contra non observantes, & non obediētes, siuè in totum, siuè in parte, non obstantibus quibuscumque.

Loco † Sigilli.

Dionysius Massarius Sacræ Congr. Secr.
In Regeſto huius Congreg. fol. 112.

Moniales.

S V M M A R I V M:

Superiores in ingressu Monasterij associari debent à Confessario Monialium, num. 1.

Che niuno possa insegnare di canto, & di suono le Monache de Monasterij di Roma, num. 2.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari, num. 3.

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, &

duplicatam persoluat dotem, numer. 4.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumq; Procuratores, seu Administratores, num. 5.

De sanctimonialium cura in temporalibus, num. 6.

Moniales singulis mensibus confiteantur, num. 7.

Monialium Confessarij non accedant ad Monasteria, dum adsunt extraordinarij, num. 8.

QUoad ea, quæ pertinent ad Abbatissam, Clausuram, & allocutionem Monialium, dicta sunt superius v. Abbatissa, Clausura, Monialium, & Allocutio.

I Circa Moniales, confirmata, & renouata sunt statuta Ordinis vtriusque Familæ mandantes Patres Capituli Generalis, quod inuiolabiliter obseruentur ab omnibus tam Superioribus, quàm subditis respectiuè, & præcipuè circa ingressum in Monasteria, volentes quod in comitatu Superiorum, quacunque de causa ingrediantur, semper sit Vicarius, seu Confessarius Monialium, sub poenis in eisdem statutis contentis. Rom. 1664.

Editto.

2 **C**Onoscendo la Sacra Visita Apostolica quanto danno nel temporale, e spirituale possano apportare à i Monasterij delle Monache di Roma le persone che vanno ad insegnar loro di cantare, e sonare, e volendo à ciò provvedere opportunamente con l'approuatione della Santità di N. S. e con l'oracolo della sua vna voce, in virtù del presente Editto, riuocando,

cas.

cassando, & annullando ogni licenza, che fin
hora sia stata conceduta à qualunque persona,
d'andar à Monasterij sudetti, benche soggetti à
Signori Cardinali Protettori, ad insegnare di can-
tar di musica, ò di tener qualsiuoglia Instrumen-
to musicale. Ordina che più non si concedano
tali licenze, e che concedendosi, di fatto siano
nulle, e di niun valore, ne suffraghino ad alcuno,
così nel foro giuditiale, come in quello della
conscienza. E nondimeno proibisce ad ogni
persona dell'vno, e dell'altro sesso, di qualsuo-
glia grado, e conditione l'andare per l'auuenire
alle grate, e porte, ò ad altri luoghi de sopradet-
ti Monasterij ad insegnar di canto, ò di suono,
come sopra alle Monache, ò ad altre persone,
iui dimoranti, sotto pena di scudi cento d'oro
d'applicarsi per vna quarta parte al denunciante,
che sarà tenuto segreto, per vn'altra quarta all'
essecutore, e per l'altre due, à luoghi pìj, ad ar-
bitrio del Sig. Card. Vicario di Roma, e suo Vi-
cegerente, & anche sott'altre pene più graui,
etiamdio corporali, ad arbitrio come sopra, da
eseguirsi irremissibilmente; Volendo che possa
procedersi anche per via d'inquisitione, e contra
ogni persona, quantunque priuilegiata, dero-
gando à quest'effetto, à gl'indulti, esentioni, e
priuilegij Apostolici, & ad ogn'altra cosa, che
facesse in contrario. Data in Roma à 29. di Gen-
naro 1665.

Loco † figilli.

P. Fagnani Segr. della Sac. Visita Apost.
In Regesto Regul. fol. 382.

3 Insuper quoad ingressum Superiorum, Confessoriorumque intra septa Monasterij Monialium Regularibus subiectarum, emanauit sequens Constitutio intra fines Italiae, Insularumque adiacentium, obseruanda.

S. D. N. A L E X A N D R I

Diuina prouidentia Papæ VII.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari.

A L E X A N D E R E P I S C O P V S

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

F OELICI Sacrarum Virginum statui, quæ contemptis illecebris sæculi, Diuinis se obsequijs manciparunt, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes; Motu nostro proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex nostra mera deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiae Prælatorum, quibus negotium sedulò, ac maturè examinandum commisimus,

præ

præsentibus perpetuò valituris sancimus, vt in posterum intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, & quibuscumque alijs Superioribus Regularibus, quibus alioqui cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium quouis modo incumbit, intra septa eorundem Monasteriorum nullatenus ingredi liceat, nisi ex causa Visitationis localis, & hoc semel tantum in anno, ita vt in eo anno, in quo vnus ex memoratis Superioribus visitauerit, alius Superior à Visitatione huiusmodi se omninò abstineat. Quod si ob clausuram, quæ à Sancta Tridentina Synodo, etiam in Monasterijs exemptis curæ, & vigilantia Episcopi in primis committitur, aut ob aliam vrgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiorem Regularem eodem anno pluries ingredi septa Monasterij, tunc non aliter ingrediatur, quàm cum præsentia Episcopi Diocesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ sæcularis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialiter deputatæ. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per se ipsum, non autem per alium, etiam si fuerit legitimè impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessauerit impedimentum, & visitationem celeritè, & vnica die, debita tamen cum diligentia absoluat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque eius Socij illam sumant in Monasterio refectionem. Porro si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis; si alius à

Gene-

Generali, vnum tantum, exclusis omnibus alijs, etiam ratione officij. Qui quidem Socij assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu visitationis à Visitatore numquam separentur, sed cum aspicere, & ab ipso aspici semper possint. Ac præterea Visitatori assistant quatuor Moniales ex Superioribus Monasterij, quæ similiter visitatione durante numquam separentur à Visitatore, & Socijs. Reliquæ verò Moniales, & quæcumque aliæ mulieres, & puellæ sæculares in Monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conueniant omnes in Choro antequam Visitator ingrediatur interiorem clausuram, & in eo permaneant durante visitatione, & quousque idem Visitator cum Socijs è Monasterio exierit. Ideoque curet Visitator, vt tempestiuè admoneatur Abbatissa, seu Monasterij Præfecta de præstituta die, & hora Visitationis; Visitatio verò personalis fiat ad crates, & omnino extra clausuram Monasterij, & per ipsummet Superiorem dumtaxat, vt supra dictum est de visitatione interioris clausuræ. Ad hæc Confessor Sanctimonialium tam ordinarius, quàm extraordinarius minimè ingrediatur septa Monasterij, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Vnctionis ministranda Monialibus, vel alijs personis infirmis, ibi degentibus, necnon ad commendandam animam Agonizantium, nec vnquam ingrediatur, nisi cum Socio, qui sit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, semperq; maneat in ea parte Monasterij, qua Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit. Insuper

distri-

districtè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, vt infra terminum duorum mensium à publicatione præsentis Constitutionis computandorum, reuocent ad claustra Confessores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoscumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium, vel assidue, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos: Neuè permittant eosdem, seu alios Regulares, intra, seu propè septa Monasteriorum huiusmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eundem terminum quascumque Cellas, Mansiones, seu Cubicula propè Monasteria prædicta ad usum memoratorum Regularium existentia, si clausuræ Monasteriorum earundem Monialium contigua sint, eidem clausuræ includi, vel dirui omninò faciant: si verò sint extra septa, vendi, pretiumque in Monasterij vtilitatem conuerti, nec in posterum alia similia aptari, ædificari, aut emi permittant. Quod si infra dictum terminum Superiores Regulares præmissa cum effectu non adimpleuerint, teneatur Ordinarius loci, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi etiam inuocato, si opus fuerit brachij sæcularis auxilio. Verumtamen si Monasterium Regularium viro- rum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta Mœnia, vel è conuerso, habeantur, vel conducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad usum Confessoris, quæ non sint coniunctæ, seu contiguæ ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitus disiunctæ, non solum per parietes, sed etiam per tecta: sin autem vtrumque Monasterium

rium sit intra Moenia, & vnum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tunc habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones, vt supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium in distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda; ita tamen, vt in mansionibus Confessoris, siue intra, siue extra moenia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio alij Regulares, etiam si Superiores sint, minime pernotent. Si quis verò prædictorum Regularium aliquid contra præsentium tenorem facere, vel moliri præsumpserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto poenam excommunicationis, & priuationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ absq; alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis privilegijs, & exemptionibus tueri se possit, quominus ab Episcopo loci, tamquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato quoties, & quando opus fuerit, corrigi, & puniri valeat. Decernentes easdem præsentibus, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo vñquā tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta

non

non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumq;
á iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine,
aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissi-
mæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio co-
lore etiam in corpore iuris clauso, seu occasio-
ne, vel causa quantumvis iusta, rationabili, &
priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validi-
tatis præmissorum necessariò exprimenda foret,
aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & alijs
superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appare-
ret, seu alitèr probari posset, notari, impugnari,
inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam
reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduer-
sus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris,
reductionis ad viam, & terminos iuris, facti, gra-
tiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quo-
modolibet concesso, & impetrato quempiam vti,
seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neq; eas-
dem præsentis sub quibusvis similibus, vel dissi-
milium gratiarum reuocationibus, suspensioni-
bus, limitationibus, aut alijs contrarijs disposi-
tionibus pro tempore quomodolibet faciendis
comprehendi, sed semper ab illis exceptas, per-
petuòque validas, firmas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad
quos spectat, & quomodolibet spectabit in futu-
rum, inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non ali-
tèr in præmissis omnibus, & singulis per quoscū-
que Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cau-
sarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, necnon
S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Se-
dis

dis Apostolicæ Nuncios , ac alios quavis aucto-
 ritate, & potestate fungentes, nunc , & pro tem-
 pore existentes in quavis causa, & instantia , sub-
 lata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudican-
 di, & interpretandi facultate, & auctoritate iudi-
 cari, & definiri debere; & si secus super his à quo-
 quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
 contigerit attentari , irritum , & inane decerni-
 mus . Non obstantibus, quatenus opus sit, regu-
 la nostra de non tollendo iure quæsito, aliisque
 Cancellariæ Apostolicæ regulis, ceterisque Con-
 stitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiã
 in Concilijs generalibus editis , etiam specialiter
 in fauorem quarumcumque personarum , atque
 Ordinum tam Mendicantium , quàm non Men-
 dicantium , Congregationum , Societatum , &
 cuiusvis alterius Instituti, & Monasteriorum, Cõ-
 uentuum , Collegiorum , Domorum , & Loco-
 rum Regularium quorumcumque, necnon illo-
 rum roboratis statutis, & consuetudinibus etiam
 immemorabilibus, exemptionibus quoque indul-
 tis, & priuilegijs etiam ex causa , & titulo onero-
 so, vel in limine foundationis, & in Mari Magno,
 seu Bulla Aurea , aut aliter nuncupatis sub qui-
 buscumque tenoribus , & formis , & cum qui-
 busvis etiam derogatoriis derogatorijs, alijsq;
 efficacioribus , & insolitis clausulis , necnon irri-
 tantibus, & alijs decretis, etiam motu, scientia,
 deliberatione; & potestatis plenitudine, etiam ad
 Imperatoris, Regum, & Reginarum , Rerumpu-
 blicarum, & quorumvis aliorum Principum, &
 personarum quarumcumque Ecclesiastica, vel
 sæcu-

ſæculari dignitate fungentium instantiam, ſeu eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam conſiſtorialitèr, & alias quomodolibet, etiam per viâ communicationis, ſeu extensionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis quoad ea, quæ præſentibus quomodolibet aduerſantur, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut quæuis exquisita forma, ſeruanda eſſet, tenores huiusmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inferri forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialitèr, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt præſentes literæ in Valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, & affigantur, quæ poſtquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perindè arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique eorum nominatim, & perſonalitèr intimatæ fuiſſent. Atque earundem præſentium tranſumptis etiã impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ,

vel offenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam Noſtræ Sanctionis, præcepti, de-
creti derogationis, & voluntatis infringere, vel
ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc
attentare præſumpſerit, indignationem Omnipoten-
tis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſto-
lorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum in
Arce Gandulphi Diœceſ. Albanen. Anno Incar-
nationis Dominicæ milleſimo ſexcentefimo ſe-
xageſimo quarto. Tertiodecimo Kal. Nouemb.
Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

I. Card. Prodatarius.

S. Vgolinus.

Viſa de Curia P. Ciampinus.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Loco † Plumbi pendentis.

4 Quomodo recipienda ſit tertia Soror ger-
mana Monialium, qua dote, & an habeat votum,
ſeu ſuffragium in electionibus; quæ omnia dilu-
cidantur ſequenti Decreto.

Bracharen. Archiepiſcopo.

VT quæ hæc Sacra Congregatio circa plures,
quàm duas ſorores in vnum Monasterium
introducendas, aliàs decreuit Amplitudo Tua
exequi valeat; Illuſtriſſimi Patres has literas ad
eam dari voluerunt, per quas eadem Decreta,
quantum iſtius Eccleſiæ regimen expoſcit, & ſatis
innoſceſcent: Aut igitur tertia Soror intra præfi-
nitum Monialium numerum in Monasterium
intro-

introducenda est ; Aut supra illum . Si vt numeraria ingredi voluerit, eleemosynam dotalem duplicatam Monasterio persoluat, suffragioq; tam actiuo, quàm passiuo carebit, quousque altera ex duabus eius Sororibus è vita decesserit. Si verò vt supra definitum Monialium numerum admitti petierit, speciali Sacrae huius Congregationis licentia opus erit; quæ quidem concedi non solet, nisi ex conditione, vt ipsa tertia soror triplicatam eleemosynam dotalem Monasterio exoluat, nec reliquis eius duabus Sororibus simul superstitibus actiuo, vel passiuo suffragio gaudeat.
Die 26. Augusti 1616.

In Regesto huius Sac. Congreg. fol. 369.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumque Procuratores, seu Administratores.

5 **C** Vm secundùm leges ciuiles, Tutor rem Pupilli emere non possit, vel per se, vel per aliam personam. Idemque porrigendum sit ad similia, idest ad Curatores, Procuratores, & qui negotia aliena gerunt, alioquin non solum rem emptam amittant, sed & quadrupli poenæ teneantur: Postulet autem ratio, vt multò magis id seruari debeat in piorum locorum Administratoribus, quos præcipuè ab omni specie mali abstinere oportet, ne cuiquam scandalo sint. Sanctissimus Dominus Noster de S. Rom. Eccl. Cardinalium, & Prælatorum Apostolicæ Visitationis consilio districtè prohibet, atque interdiccit, ne in posterum quisquam ex ijs, qui in Al-

ma Vrbe piorum locorum administrationem, & curam gerunt; aut illis quoquomodo præsumunt, & præcipuè deputati Monasteriorum Monialium, custodes, seu Guardiani Collegiorum, vel Confraternitatum, aut Hospitalium Administratores, & alij similes à prædictis pijs locis, vel eorum personis triticum, vinum, oleum, vel alios cuiusvis generis fructus, etiam proximè perituros, aut quæuis bona mobilia, vel immobilia, aut se mouentia per se, vel per interpositam personam directè, vel indirectè emere, vel conducere, aut eisdem vendere, vel locare, aut cum ipsis permutare quouis modo audeant, vel præsumant etiam ex causa maioris vtilitatis, aut vrgentis necessitatis, vel grauis damni vitandi eorundem locorū, vel personarum, aut quocumque alio prætextu, vel quæsito colore, si secus fecerint, contractus fit ipso iure nullus, ipsique rem emptam, & rei venditæ pretium amittant eo ipso, & in quadruplum conueniantur, contrarijs non obstantibus quibuscumque. Dat. Romæ 5. April. 1663.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.
In Regeſt. Sacræ Congregationis Episcoporum,
& Regularium fol. 36.

De Sanctimonialium cura in temporalibus.

6 **M**onasteria Sanctimonialium Sanctæ Claræ Ordinis Minorum Regularis Obseruantię subiecta, ab eiusdem Ordinis Prouincialibus esse gubernanda spiritali gubernio, non autem temporalis statuerunt, & decreuerunt Innocen-

tius IV. Cum sicut 1246. apud Annal. Minor. to. 1. pag. 675. Benedictus Decimus 1304. ibidem tom. 3. pag. 28. Nicolaus V. Ordinis tui. 1447. Ibidem to. 4. pag. 498. Demum Concil. Trident. sess. 25. cap. 9. de Regul. & Monialibus.

Quapropter aduertit Barbos. per hoc Decretum, nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in Monasterijs Sedi Apostolicæ immediate subiectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere posse; Concilium enim Tridentinum sess. 25. cap. 2. ait quod Administratio bonorum Monasteriorum, seu Conuentuum ad solos Officiales eorumdem, ad nutum, Superiorum, amouibiles pertineat.

Hinc est quod nec Ordinarij, nec Prælati Regulares etiam in Capitulis, eorum Generalibus, non possunt deputare Administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscumque gradus, aut præeminentiæ, etiam si Superiores Monasteriorum fuerint.

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 22. Augusti 1605. apud Gauant. V. Monialium cura in temporalibus num. 12. moderantur enim Monasteria Monialium in temporalibus à solis Syndicis, seu Colonis ab eisdem electis cum approbatione Episcopi.

Verum tamen est, quod in actu Visitationis, tam Episcopi, quàm Prælati Regulares inquirere debent à Discretis Monasterij, An bona temporalia, census, ac prouentus, rectè, fidelitèrque administrantur, & conuocare Syndicos, Colonos, seu Administratores coram Abbatissa, & Discretis

Monasterij, vt rationem reddant suæ administrationis. Tenentur enim dicti Administratores, singulis annis, rationem reddere suæ administrationis coram eodem Episcopo; Adhibitis Superioribus Regularibus, si Moniales sint Regularibus subiectæ, Greg. XV. Inscrutabili de exempt. priuil. Suntque prædicti Administratores, vt dixi, ad nutum amouibiles, ita tamen, vt non ultra, triennium in dicto munere permaneant. Trid. sess. 25. cap. 2.

Ex suprâ narratis deducitur, quod non rectè, & æquè benè Abbâtissa vnâ cum Discreis Monasterij possunt recipere redditionem computationum à Colonis, & Exactoribus, quia iuxtà præfata Bullam Greg. XV. requiritur præsentia Episcopi, seu Prælati Regularis.

Demùm administratio bonorum Monasterij cum deputatione Factorum, & Colonorum fieri debet à Syndicis cum approbatione Episcopi: Fructus verò, redditusque collecti, & exacti consignari Monialibus. Episcopo verò rationem reddant tam Syndici, quàm Moniales, Sacra Congregatio Episcoporum. & Regul. 11. Augusti 1661. Flosculi V. Monasterium num. 9. Nisi secùs in fundatione cautum esset. Vallisoletana 12. Ianuarij 1604. Isti Syndici, siuè Sanctesij debent de nouo quolibet triennio eligi, & etiam aliquando mutari, in vna Assisien. 21. Iulij 1597. Ibidem.

7. Moniales semel saltem singulis mensibus tenentur ad confessionem suorum peccatorum, & Eucharistiæ susceptionem. Trident. sess. 25. de Regular. & Monialibus cap. 10.

8. Quo tempore Confessarii extraordinarii Confessiones audierint, ad Monasteria Ordinarii non accedant, sub suspensione officij, ac etiam priuatione. Constit. Ord. c. 11. pag. 267. num. 12.

Novitius .

S V M M A R I V M :

Ponitur series Decretorum, pro receptione Novitiorum in Familia nostra Cismontana, tam Observantium, quàm Reformatorum, à Clemente Papa Octavo, usque ad Innocentium X.

Decretum Congregationis super statu Regularium, scil. Ad propagandam. Dividitur in septem §§.

- §. 1. Datur modus publicandi futurum examen recipiendorum.*
- 2. Quod mittendum est ad Commissarium Generalem, & accuratè percurrat, &c.*
- 3. Idemque Commissarius Generalis nomina praelectorum mittat ad Prouincialem, qui ad habitum probationis eos recipiat.*
- 4. Emissa professione transferantur ad alium Conuentum ex designatis pro Professorio.*
- 5. In quo Professorio permaneant per triennium, vel quousque perueniant ad aetatem suscipiendi Sacros Ordines, ibique debebunt litterarum studijs operam nauare.*
- 6. Minister Prouincialis unà cum Diffinitoribus eligat, & constituat familiam Novitiatum, & Professoriorum.*

7. Superiores certiores Sacram Congregationem, qualiter supradicta adimpleta, & executioni mandata sunt.

Pœne in contrafacientes. num. 6.

Dispensatio §. 6. circa electionem Guardiani, & Magistri Novitiorum. num. 7.

Decretum, quod Novitij Conuersi possint agere annum probationis in Conuentibus pro Professorijs. num. 8.

Intimata, ac denunciata Visitatione Apostolica à Clemente Papa Octauo pro Reformatione Cleri, & Regularium, Novitiorum receptionem designauit. In suprema apud Cherub. pag. 129. & seq. ubi determinauit non amplius esse recipiendos absque facultate Sacrae Congregationis, quod ita actum fuit.

Post quam determinationem, instantibus Fratribus Regularis Observantiæ Sancti Francisci pro facultate induendi Novitios, fuit illis denegata, & idem Pontifex anno 1606. indulgit, vt in qualibet Prouincia Reformatorum eiusdem Regularis Observantiæ extra Capitulum, seu Congregationem possent recipi Novitij absque limitatione à Custode, vnà cum duobus Discretis, & duobus Guardianis, prout sequitur, videlicet.

In audientia Sanctiss. D. N. D. Clementis Papæ Octauus habita die Dominico 26. Nouemb. 1606. per Reuerendissimos Patres, ac Prælatos Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, inter cæteras resolutiones factas, est infrascripta.

Instanza de' Reformati de' Minori Offeruanti di San Francesco di potere vestire indifferentemente extra Capitulum, con l'interueno del Custode, e Discreti della Prouincia, e di due Guardiani de' più vicini.

1. **S**anctissimus huiusmodi supplicationi inclinat, bonum propositum cuiusque ad ipsam Reformatorem Religionem transire, in eaque Altissimo famulari cupientes, fouere volens, Custodi eiusdem Ordinis, cum vnanimi duorum Guardianorum, & duorum Discretorum cuiusque Custodiæ voto, plenam potestatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum sui Instituti Nouitios quouis tempore, etiam extra Capitulum. Non obstant. Decretis Generalibus Sanctitatis suæ eo de genere editis, & alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ita tamen, vt prius examinentur, diligentèr per ipsos Custodem, Guardianos, & Discretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, iuxta Ordinis Regulam, Decreta, & Constitutiones Apostolicas. Et Custos, sub pœna priuationis vocis actiue, & passivæ, teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Custodiali, vel eius loco Congregatione etiam Custodiali, singulis annis habenda, referre, quod receperit Nouitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monasterijs recepti commorentur, Approbationem, & confirmationem receptionis, & admis-

admissionis, ante professionis emissionem obtinere, aliàs supradicta omnia ex nunc, provt ex tunc irrita esse voluit, & huius Decreti auctoritate declaravit. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die supradicto.

Loco † sigilli.

Antonius Seneca Visitationis, & Reform.

Apost. Secret.

In Regeſto Novitiorum pag. 1.

Deindè anno 1624. Urbanus Papa Octavius in Bulla, quæ incipit, Romanus Pontifex, renouavit Constitutionem Clementis Octavi, prohibentis, ne apud Fratres de Observantia, seu de Familia recipiantur, sed tantum à Reformatis.

Anno verò 1628. in Visitatione Apostolica decretum est, vt de cætero Novitij inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares, non obstante Decreto ſan. mem. Clementis Octavi hac de re edito: aliàs receptiones, & professiones nullæ ſint, & innalidæ.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

In Regeſto pag. 3.

Hoc eodem anno 1628. instante Procuratore Generali Regularis Observantiæ pro gràtia obtinenda induendi Novitios in Familia Cismontana, responſum accepit, videlicet:

2. Sacra Congregatio à S.D.N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ conſultationibus præpoſita, volens, quan-

tum

tum potest in Domino, ipsorum postulato satisfacere, circa Nouitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate sua approbante, censuit, tunc demum esse illis permittendum, ut Nouitios, ut supra recipiant, cum constiterit, ex ipsorum Conuentibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ Sancti Francisci Observantiæ aduersantur. Quod ubi præstiterint, designanda erunt loca, pro iisdem Nouitijs recipiendis, & prescribendus recipiendorum numerus, & qualitates, & alia ad eorum institutionem pertinentia; & prout vnaquæque Prouincia id exequetur eidem receptionem huiusmodi fore permittendam.

Abusus verò, quibus eos propterea mideri oportebit, sunt potissimum infrascripti; Ac primum abdicent à se, & eorum Conuentibus, non solum pristina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai Tertijs, & Clementis Quinti extra, vel intra septa Monasteriorum detinentur, sed etiam census perpetuos, & legata annua, super quibus Sacra Congregatio præcipit obseruari Decretum Congregationis Generalis Romæ habitæ die 17. Maij 1603.

Hæc autem superius expressa, fuisse ad effectum perducta, constare debebit eidem Sacræ Congregationi ex attestationibus, medio iuramento Generalis, aut Commissarij Generalis, aut Visitatorum, præuia diligenti informatione capta in Visitatione singulorum Conuentuum cuiusque Prouinciæ. Romæ 14. Junij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

In Chronologia Ord.

Anno verò 1634. Cùm Minister Generalis totius Ordinis S. Francisci, constare fecisset, medio iuramento, eidem Sacræ Congregationi supranarratos abusus ablatos fuisse à Prouincijs Fratrum Regularis Observantiæ Cismontanæ Familiæ, iterum instetit pro receptione Nouitiorum, & gratiam obtinuit, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.

Frà Gio: Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, humilmente supplica l'EE. VV. che per maggior commodità delle Prouincie, e miglior educatione de' Nouitij, voglino restar seruite concedere alle Prouincie grandi trè Nouitiati, e due all'altre Prouincie non grandi, e concedere anche quindici Nouitij per Nouitiato, così delle Prouincie grandi, come non grandi, de' quali quindici Nouitij dieci siano Chierici, e cinque siano Laici, che si riceverà à gratia. Quam Deus &c.

Li Conuenti delle Prouincie grandi, che potranno esser destinati all' educatione de' Nouitij, se però saranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono li seguenti.

La Prouincia di Bologna, Rimini, le Gratie, Viadana, e Carpi. La Prouincia della Marca, Ascoli, Mattelica, e Monte Baroccio. La Prouincia di S. Antonio, Venetia la Vigna, Verona San Francesco, Mantoua. La Prouincia di Bréscia,

scia, San Giuseppe, Iui, Chianti gli Angeli, Prato Alboino. La Prouincia di Toscana, S. Romano, Cortona, e Lucca. La Prouincia di Basilicata, Veggiano, Turfi, Lauria. La Prouincia di San Bernardino, Teramo, Chieti, Lanciano. La Prouincia di San Nicolò, Conuersano, Acquaviva, Corato. La Prouincia di San Francesco, Santa Maria degli Angeli, Foligno, e Città di Castello.

Li Conuenti dell'altre Prouincie da destinarsi per gl'istessi Nouitiati, se però faranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono le seguenti.

La Prouincia di Milano, Lodi, e Monza. La Prouincia di S. Tomaso, Carmagnola, Nunciata, Busca gli Angeli, La Prouincia di Principato, la Caua, Maiuri. La Prouincia di Terra di Lavoro, Napoli Monte Caluario, Gaeta S. Francesco. La Prouincia di Corsica S. Francesco d'Argento, S. Francesco la Bastia. La Prouincia di Calabria Morano, & Auello. La Prouincia di Roma, Aracoeli, Caprarola. La Prouincia di S. Angelo, Santa Maria di Stignano, e S. Matteo in Lamis. La Prouincia di S. Diego, Casale, e S. Mauritio. La Prouincia di Sicilia, Messina Santa Maria di Giesù sopra, & Adorno. La Prouincia di Genoua, Nuntiata di Genoua, e Chiauari. La Prouincia di Sette Martiri, Pizzo, e Polestina. La Prouincia di Val di Noto, Vizzini Santa Maria di Giesù, e Siracusa. La Prouincia di Val di Mazara, Palermo, la Gangia, e Sciacca.

3. Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita, censuit petitam institutionem

tionem Novitiatuum huiusmodi esse concedendam, prout præfenti Decreto concedit, arbitrio tamen Eminentiss. Card. Barberini, Ordinis huiusmodi, apud hanc S. Sedem Protectoris: ac dummodò iidem Novitiatus sint omnibus qualitatibus, ac partibus instructi ad præscriptum Decretorum fel. record. Clementis Octavi. Necnon, eadem Sac. Congregatio benignè annuit, ut prohibitionibus quibuscumque non obstantibus, in singulis Novitiatibus, ut suprà instruendis, & designandis quindecim Novitij, dumtaxat arbitrio pariter eiusdem Cardinalis Protectoris, decem, scilicet ad habitum Clericorum, & quinque ad habitum Conuersorum dicti Ordinis recipi, atque educari, annoque probationis elapso, ad Professionem admitti valeant; dummodò ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Novitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Prouinciali, & Definitoribus Prouinciæ suæ sessant, & coram eis (etiam Prouinciali Capitulo, vel annuali Congregatione non expectata) seruatis seruandis incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti Quinti, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis mem. Clementis Octavi, Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, nec non san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum.

Romæ

Romæ die prima Septembris 1634.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

A. Torniellus Secret.

In Regeſto fol. 26.

Vt ſupradictum Sacræ Congregationis Decretum pro Novitiatibus instituendis, ac Novitijs ad habitum recipiendis facultatem concernens, noſtroque arbitrio remiſſum, iuxta factæ petitionis exemplum executioni mandetur, præſentis noſtri reſcripti ſerie annuimus. Romæ 23. Septembris 1634.

F. Card. Barberinus Protector.

Loco † Sigilli.

I. Nicol. Tighettus.

Eodem anno 1634. Idem Miniſter Generalis obtinuit ab eadem Sac. Congregatione, quod omnes Prouinciæ Reformatæ Ciſmontanæ Familiæ poſſent recipere extra Capitulum, & Congreg. Novitios Clericos, & Laicos, prout ſequitur.

Eminentiffimi, e Reuerendiſſimi Signori.

Frà Gio: Battista Campagna Miniſtro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, humiliffimamente ſupplica l'EE.VV. che voglino reſtar ſeruite dar facoltà, che le Riforme d'Italia poſſino riceuere Novitij Chierici, e Laici fuor di Capitolo, e Congregatione, che coſì non reſteranno priue di quei buoni ſoggetti, che ſogliono venir frà l'anno. Che &c. Quam Deus, &c.

4. Sacra Congreg. Cardinalium negotijs Regularium præpoſita, benignè annuit, vt prohibitionem

tione quacumque non obstante, sex Nouitij ad habitum Clericorum, & tres dumtaxat ad habitum Conuersorum, in qualibet Prouincia Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi, Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata, recipi, atque anno probationis elapso, ad professionem (seruatis seruandis) admitti valeant, dummodò ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Custode, & Definitoribus Prouinciæ suæ se sistant, & coram eis, etiam dicto Capitulo, vel annali Congregatione non expectatis (seruatis seruandis) incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis memor. Clementis Octau. Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, nec non san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum. Romæ die 17. Nouembris 1634.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

A. Torniellus.

In Regeſto fol. 3.

Et sic deinceps Prouinciæ Obseruantium, ac Reformatorum Cismontanæ Familiæ, singulis annis habuerunt recursum ad Sacram Congregationem pro induendis Nouitijs. Verum est, quod anno 1641. Urbanus Papa Octauus (per

suum Breue, quod incipit, Militantis, de quo infra) cōcessit, quod in Prouincijs Reformatis Cismontanæ Familiæ Nouitij infra annum, cum interuentu Ministri, & duorum Definitorum Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi possent.

Demum Innocentius Papa X. post generalem prohibitionem factam omnibus Regularibus induendi Nouitios, indulgit Prouincijs Regularis Observantiæ, ac Reformatorum Italiae, vt possent recipere certum numerum Nouitiorum, prout in Decreto. Et sic Congregatio deputata super statu Regularium, instantibus Procuratoribus Generalibus Ordinum, bis in anno concedit facultatem Prouincijs induendi Nouitios. Verum quia non omnes, etiam Superiores, habent notitiā præfati Decreti, & in multis delinquent, opere pretium duxi apponere illud hic, tanquam in loco suo, vt cum illo moderentur in Nouitiorum receptione, ac Professariorum deputatione.

5. Ad propagandam, in Ordine Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, ac Reformatorum Sancti Francisci, Regularem Observantiam, quæ Nouitiorum institutioni, & educationi præcipuè innititur, Sacra Congregatio à S.D.N. deputata super statu Regularium, de mandato Sanctitatis Suæ, in singulis Italiae Prouincijs, eiusdem Ordinis, præsentis Decreti vigore designat, ac deputat infra scriptos Conuentus pro Nouitiatis, & Professorijs (quibus relictis, cum iam sint in actu exercito, sequitur) dum tamen hæc, quæ

sequuntur inuiolatè obseruentur?

§. 1. Primum, vt indicatur, & in singulis di-
ctarum Prouinciarum Conuentibus publicetur
futurum examen, seu scrutinium eorum, qui ad
habitum probationis recipi postulauerint, om-
nesque à Ministro Prouinciali, & Definitoribus
diligentèr examinentur, ac per vota secreta ap-
probentur, quotquot idonei reperti fuerint, na-
talibus, ætate, vita, & moribus antea actis, littera-
tura respectu Clericorum, corporis habitudine,
impulsu spiritus, alijsque requisitis ad præscriptū
Apostolicarum Constitutionum, ac Statutorum
Ordinis. Non idonei verò reijciantur. Nec ali-
quis approbetur pro Clerico, qui decimum quin-
tum, nec pro Laico, qui vigesimum ætatis suæ
annum non expleuerit.

§. 2. Tūm deindè hoc examen, seu scrutinium
scripto fidelitèr exaratum, & manu propria cu-
iusque Examinatoris subscriptum, ac iuramento
firmatum, obsignatumque, primo quoque tem-
pore transmittatur ad Commissarium Generalē,
qui statim, consulto Procuratore Curia, & ali-
quibus Patribus grauioribus à se deligendis, scru-
tinium sic receptum accuratè percurrat, & per
singulas partes expendat, ac propterea tam per
supradictos, quàm per litteras familiares, & se-
cretas inquisitiones à Patribus Prouinciæ anti-
quioribus, ac zelum Dei habentibus, assumendas
sedulò inuestiget, num aduersus examinatos, &
approbatos inueniatur aliqua exceptio, An verò
ipsorum quispiam sit consanguineus, vel affinis,
amicus, aut quoquo modo addictus alicui Exa-
mina-

minatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & an-
zelo perfectionis vitæ, & Deo liberiùs in Sancta
Religione seruiendi, An potiùs leuitate, aut ne-
cessitate, vel alio fine inordinato ductus postu-
let admitti.

§. 3. Hisque peractis, ex omnibus, vt supra
approbatis, idem Commissarius Generalis, con-
sultis supradiçtis, intra numerum Nouitiorum
pro Clericis, & Laicis in illa Prouincia, vt supra
concessum, præeligat meliores, habita præsertim
ratione indolis, morum, feruoris spiritus, acumi-
nis ingenij, & conditionis natalium, moxque
præelectorum nomina mittat ad Ministrum Pro-
uincialem, qui tunc demùm, & non prius, eos-
dem præelectos ad habitum probationis suscipiat,
& eos tantùm; Qui postea, quarto quoque men-
se à Communitate Fratrum Conuentus ipsius
Nouitiatus, à duobus saltem mensibus ibi actu
de familia existentium, per secreta maioris partis
suffragia, habiles inuenti fuerint, elapso anno, post
susceptum habitum ad professionem admittat,
sub exacta tamen vita communi, ad præscriptum
Regule, non obstante quauis laxioris consuetu-
dine, seu potiùs corruptela, in contrarium intro-
ducta, seruataque forma Sacrorum Canonum,
Concilij Tridentini, & Constitutionum Aposto-
licarum, ac præcipuè Decretorum san. me. Clem.
Papæ Octauï, nec non Statutorum prædicti Or-
dinis. Quod si aliquem ex dictis Clericis, vel Lai-
cis, postquam receptus fuerit ante Professionem
à Religione discedere, aut expelli contigerit,
alius in eius locum subrogari possit, dummo-

dò tamen in omnibus seruetur forma superius præscripta.

§. 4. Cæterum vt prædicti Nouitij, postquam in Professorum numerum, vt præfertur, recepti fuerint, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur statim post professionem emissam, si in Conuentu pro Nouitiatu, vt supra assignato, locus aderit secundi Nouitiatus, seu Professorij ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Conuentus eos alere queat: sin minus transferantur in alium Conuentum ex designatis pro Professorio, seu secundo Nouitiatu, vbi is locus cum requisitis ad Nouitiatum ipsum præscriptis reperiat, vel accommodetur, aut de nouo construatur; ita tamen vt si prædicta Religio, ex suarum Constitutionum vigore maioris temporis cursu, novos Professos intra Nouitiatum detinere consuescat, illis in hac parte minime derogatum esse intelligatur, & nihilominus permittitur Superioribus, vt id ipsum facere possint, si rationi, ac Religioni magis expedire iudicauerint.

§. 5. In quo quidem Professorio degant sub regulis, & modo viuendi adhuc strictiori, quam seruent antiquiores professi, itavt nec in negotijs Conuentus se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, nec alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem peruenerint, vel
saltè

saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmò, & debent literarum studiis operam nauare sub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Magistrum Nouitiorum prædictum esse oportet, quemadmodum ipsius Clementis Decreto prouidè sancitum est.

§. 6. Guardianum verò, Magistrum Nouitiorum, ac familiam Religiosorum in prædictis Conuentibus, tam Nouitiatus, quàm Professorij constituat idem Minister Prouincialis, vna cum Definitoribus, ità tamen, vt antequàm ibi actum collocet. Commissarium Generalem de illa certiore faciat, qui consultis supradictis eandem in toto, vel in parte, prout in Domino sibi videbitur, confirmare, vel infirmare teneatur. Nec liceat Ministro Prouinciali aliquem ex dicta familia mutare, vel amouere, nisi ex magna, & vrgenti necessitate, & cum consensu Definitorum; quo casu nihilominus teneatur protinus de mutatione huiusmodi edocere Commissarium Generalem, cuius erit eam approbare, vel reprobare.

In ipsis autem Conuentibus non collocentur nisi Religiosi graues, deuoti; exemplaris, ac regularis Obseruantiae, & puritatis regulæ studiosi. Præcipuè verò caueatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non consentiat seruare vitam communem, quæ in prædictis Conuentibus, ad Regulæ præscriptum, exactè obseruetur, indeque amoueat, qui tam sanctæ Ordinationi contradicere, aut quoquomodo se opponere ausi fuerint.

§. 7. Ad extremum, postquam Novitij in Professorum numerum, vt supra, cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illico Sacram Congregationem edoceant, superscripta omnia, & singula fuisse ad vnguem adimplenda, & executioni mandata; alioquin poenas in memoratis Decretis Clementis Octavi fel. rec. statutas se subituros, ac novas licentias recipiendi Novitios, nequaquam fore impetraturos certo sciant. Non obstantibus, quoad præmissa omnia, & singula, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis statutis, consuetudinibus, & privilegijs, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 15. Octobris 1654.

B. Card. Spada.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secr.

6 Poenæ autem taxatæ à Clemente Octauo in fine Decretorum, ac Institutionum super receptione, & educatione Nouitiorum, de quibus supra fit mentio, sunt quæ sequuntur, videlicet.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seu quouis modo contraxerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebit, priuationem, grauiioresque pro modo admissæ culpæ poenas se subituros certo sciant.

7 Aduertendum, quod in originali Decreto **§. 6.** sunt hæc verba. Porro in prædictis Conuētibus, tam Nouitiatus, quàm Professorij, nec Superior

perior ; nec Novitiorum Magister eligatur , seu deputetur, vel amoveatur, nisi ab ipsomet Commissario Generali, consultis eodem Procuratore, ac Patribus grauioribus, &c. quæ quidem electio, instante Patre Commissario Generali , ex dispositione Alexandri Papæ Septimi , commissa Protectori nostro, demandata fuit Ministro Prouinciali , vnà cum Definitoribus , prout in sequenti Epistola.

Foris :

*Al Molto Reuerendo Padre Prouinciale de Minori
Offeruanti Riformati di S. Francesco di
questa Prouincia Romana .*

Intus :

Molto Rev. Padre.

HAuendo io portato alla Santità di Nostro Signore le suppliche del Padre Commissario Generale, che ne' Decreti publicati d'ordine della santa memoria d'Innocentio Decimo sotto li 15. Ottobre prossimo passato per riceuere li Nouitij nelle Prouincie d'Italia della sua Religione di S. Francesco , tanto Offeruanti , come Riformati , frà l'altre cose vien ordinato, che ne' Conuenti de' Nouitiati, e Professorij, li Guardiani , e Maestri de' Nouitij , si deputino solamente da esso P. Commissario Generale , con il consiglio del Commissario , e Procuratore di Corte, & vditì li Prouinciali , mà che nell'essecutione totale di quest'ordine , egli hà conosciuto di non poter sodisfare intieramente alla sua coscienza ,

per non hauer piena notitia delle qualità de' soggetti, nè poter afsicurarfi nell'informationi, che vengono di fuori, nè tampoco effer di persona à prenderle nella Visita delle Prouincie, e però hà supplicato instantemente per la gratia di essere sciolto da quest'obbligo, e che si rimetta l'elettione di detti Guardiani, e Maestri de Nouitij al Prouinciale, e Definitorio di ciascuna Prouincia, in conformità delle Constitutioni della Religione. Sua Beatitudine hà benignamente condesceso di rimetterne à me la resolutione, in ordine al maggior seruitio di Dio, e bene della Religione, dandomene però tutta la facoltà necessaria, & opportuna. Potrà dunque la P. V. in godimento della gratia fatta dalla Santità Sua, ne i luoghi de' Nouitiati, e Professori fare liberamente li Guardiani, e Maestri de' Nouitij, conforme alle loro Constitutioni, senza obbligo di hauer à mandare la nomina quà al Padre Commissario Generale, & all'orationi di V. P. mi raccomando. Roma li 18. Agosto 1655.

Affettionatiss. di V. P. nel Sig.

Francesco Card. Barberino.

In Regeſto fol. 25. Et sic deinceps actum est, in singulis Prouincijs, iuxta emendatum §. 6.

Demum anno 1659. Reuerendissimus Pater Generalis Sambuca obtinuit, quod Nouitij Conuersi possent agere annum probationis in Cœnobijs pro Professorijs designatis, prout sequitur.

Beatissimo Padre.

Frà Michel' Angelo della Sambuca Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, prostrato

strato à i piedi di Vostra Santità espone , come quasi tutti i Conuenti delle Prouincie d'Italia Offeruanti, Riformati si trouano con tanta penuria de' Frati , e particolarmente de' fratelli Laici per causa di mortalità , e di contagio , che non possono hauer il solito, e necessario seruitio, non senza pregiudizio della Regolare offeruanza , e del buon gouerno . Supplica però l'Oratore V. Santità vogli con la sua solita pietà conceder licenza, che i Nouitij Laici possino far l'anno dell'approbatione ne'luoghi de' Professorij assignata dalla Sacra Congregatione , mentre in quelli si viue con le medesime offeruanze de' Nouitiati, come si è fatto altre volte , che così si darà qualche sollieuo alle Prouincie, che lo richiedono con grandissima istanza , e l'Oratore lo riceuerà à gratia particolare da Vostra Santità, &c.

8 Sanctissimus Dominus Noster D. Alexander Papa Septimus Oratoris supplicationibus inclinatus clementer annuit, vt ad triennium proximum tantum, Nouitij, qui pro seruitio Conuentuum tam Obseruantiae, quam etiam Reformatorum Ordinis praedicti, qui Laici vocantur recepti fuerint, siue recipientur, in Coenobijs à Sacra Congregatione pro Professorijs designatis, annum probationis (seruatis tamen alias seruandis) peragere, ac successiue Regularem professionem emittere valeant, Apostolicis, necnon eiusdem Ordinis Constitutionibus, caeterisque contrarijs alias in suo robore permansuris praesenti Indulto minimè obstan. Romae die 6. Nouembris 1659.

M. Card. Ginettus.

Loco

Loco † sigilli.

Æmil. Episc. Camer. Secret.

In Regeſt. Sac. Congreg. Episcop. & Reg. fol. 343.

Reliqua, quæ pertinent ad Nouitios, optimo iure ſancita ſunt in Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 2. pag. 33. & ſequentibus.

Officium Sanctorum.

S V M M A R I V M:

Decretum pro moderatione Officij Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis . num. 1.

Decretum pro continuatione officij eiusdem poſt renocationem Oraculorum . num. 2

Bulla pro Conceptione . num. 3.

Decretum, quod in celebratione Officij, & Miſſæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indulgentiarum Sedis Apoſtolicae . num. 4.

Quod Officium S. Bernardini Senen. apponatur in Breuiario Romano, & recitetur ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur . num. 5.

Decretum pro Sanctis noſtri Ordinis . num. 6.

Decretum ſuper declaratione Rubric. num. 7.

*Decretum pro moderatione Officij
Immaculatae Conceptionis.*

I CVM aliàs ſub die 20. Ianuarij 1609. Sanctiſſimus Dominus Noſter Paulus Papa Quintus conceſſerit Religioſis Fratribus Obſervanti-

uantibus S. Francisci, vt singulis Sabbatis non impeditis festo nouem Lectionum, possint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ; Quæ gratia cum etiam Fratribus Conuentualibus sub die 14. Ianuarij, & Fratribus Capuccinis sub die 7. Iulij 1612. de voto Congregationis Sacrorum Rituum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro concessa fuerit, & eandem gratiam non esse simpliciter intelligendam, sed indigere aliqua declaratione; in eadem Sacra Rituum Congregatione, ab Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Bellarmino propositum fuerit. Placuit eidem Sacræ Congregationi, vt dicta gratia de Officio Conceptionis in Sabbato recitando, declaretur esse intelligenda, eo modo, quo intelligitur Rubrica de Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, idest, vt excipiantur Sabbata occurrentia in Aduentu, Quadragesima, Quatuor temporum, & Vigilijs. Et factò, de prædicta declaratione verbo cum Sanctissimo Domino Nostro. Placuit Sanctitati Sæ Congregationis declaratio, vt dicta gratia prædictis Religiosis concessa, intelligatur cum supra dicta moderatione; & ita in futurum à prædictis Fratribus Obseruantibus, Conuentualibus, & Capuccinis Ordinis S. Francisci Officium Beatæ Mariæ in Sabbato.

Eadem Sac. Rituum Congregatio recitandum esse censuit, & declarauit. Die 10. Nouemb. 1612.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco † sigilli.

I. P. Mucantius Secr. Congr.

Decre-

Decretum continuationis Officij per annum Immaculate Conceptionis Beatae Mariae Virginis factum post reuocationem Oraculorum Sanctissimi Urbani Papae VIII.

2 **O** Btento à fel. rec. Paulo Papa V. viuae vocis oraculo per bon: mem: Cardinalem Arigonium Franciscanae Religionis Protectorem vt Religio Franciscana, singulis Sabbatis non impeditis festo nouem lectionum, licite recitari posset Officium Conceptionis Beatae Virginis, quod incipit, Sicut lilium, &c. sub ritu semiduplici, prout ab illo dictae concessionis tempore, vsque in praesens recitatum est; omisso feriali officio: sed reuocatis postea per Sanctissimum Dominum Nostrium Urbanum Papam Octauum viuae vocis oraculis. Eadem Religio supplicauit Sanctissimo pro licentia continuandi, non obstante supradicta reuocatione, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remissa.

Sacra Congregatio censuit, si Sanctissimo placuerit, posse continuari, non obstante praedicta reuocatione, exceptis tamen Sabbatis, Quatuor temporum, Vigiliarum, Aduentus, & Quadagesimae, in quibus Officium de Feria non omitti mandauit. Et Sanctissimus annuit. Romae 11.

Nouembris 1641.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

In Regeſto huius Congr. fol. 95.

3. Sed quanti faciat Sancta Mater Ecclesia huiusmodi Immaculatę Virginis Conceptionem Sanctissimus Dominus Noster in sequenti Bulla clementer ostendit, & declarat.

Sanctissimi Domini Nostri.

ALEXANDRI Diuina Prouidentia Papę VII.

Innouatio Constitutionum, & Decretorum in fauorem sententię, animam Beatę Marię Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali pręseruatam fuisse, editorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sollicitudo omnium Ecclesiarum, quàm licet meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & prouidentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, vt scandala, quę inter fideles pro humanę naturę corruptione, & fragilitate necesse est, vt exoriantur, vtque exorta quam celerrimè, & quam diligentissimè amoueantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò prębentur præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro Pastoralis officij debito, & damnum summo perè dolemus, & discrimine assiduè vrimur.

Sanè

Sanè vetus est Christifidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium eius animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, & privilegio, intuitu meritorum Iesu Christi, eius filij, humani generis Redemptoris à macula peccati originalis præservatam immunitatem, atque in hoc sensu eius Conceptionis festivitatem solemniter colentium, & celebrantium; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à fel. rec. Sixto Papa IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas Sacrum Concilium Tridentinum innouavit, atque observari mandavit.

Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, Religiosum Ordinem, & Confraternitates, & concessas ab iisdem Indulgentias, itavt accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones, felic. mem. Paulus Papa Quintus etiam Prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, & prædicari.

Quam

Quam prohibitionem piæ mem. Gregorius Papa XV. similiter Prædecessor noster ad priuata etiam colloquia extendit: mandans insuper in fauorem eiusdem sententiæ, vt in Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac Diuino Officio celebrandis, tam publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti quicumq; debeant.

Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos literis, exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earundem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem Venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellere, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christianifideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vndè offensiones, scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri Prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem aduersantium, maiora his incōmoda in posterum prudentèr, & meritò timentur.

Quapropter super his tam præfati Episcopi cū Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod Sancta Romana Ecclesia de Intemerata, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemnitèr celebrat, & speciale, ac proprium super hoc, officium olim ordinavit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ à Sixto IV. Prædecessore nostro tunc emanauit, volentesque laudabili huic pietati, & deuotioni, & festo, ac cultui secundum illam exhibito in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorū exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatissimam Virginem, præueniente scilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præseruatam, cupientesque in Christi grege vnitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgiis, amotisque scandalis, conseruare, ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem sententiæ afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione Spiritus Sancti gratia doratam, & à peccato originali præseruatam fuisse, necnon, & in fauorem feli, & cultus Conceptionis

nis eiusdem Virginis Deiparæ secundum piam istam sententiam, vt præfertur exhibiti, innouamus, & sub censuris, & poënis in eisdem Constitutionibus contentis obseruari mandamus.

Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, vt fauorem per illas dictæ sententiæ, & festo, seu cultui secundum illam exhibito frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem reuocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quouis prætextu, etiam definibilitatis eius examinandæ, siuè Sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, siuè Doctores glossandi, vel interpretandi, deniq; alio quouis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quouis excogitabili modo differendo ausi fuerint, præter poënas, & censuras in Constitutionibus Sixi IV. contenta, quibus illos subiacerere volumus, & per præsentis subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione priuatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuæ inhabilitatis poënas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus poënis nonnisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolui, aut super ijs dispensari possint:

necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorū arbitrio infligendis pariter subiaccere volumus, prout subiicimus, per præsentēs innouantes Pauli V. Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, seu Decreta.

Ac libros, in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium reuocatur, aut contra ea quomodocumq; vt supra, aliquid aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, conclusiones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expressè prohibitis haberi volumus, & mandamus.

Vetamus autem, Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus, quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiicit Sixtus IV. alijsque prædecessores Nostri Romani Pontifices, grauioribus alijs pœnis subiicimus, quas in contrafacientibus huic nostræ Constitutioni superius infliximus.

Volen-

Volentes, quod contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam Regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, vt præfertur, tam Episcopi, & Prælati Superiores, alijque locorum Ordinarii, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animaduertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac poenis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem, eadem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, vt præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibuscumque indultis, & literis Apostolicis, quibuscumque personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia Dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis.

Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes clau.

fulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius peruenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub poena priuationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinariis, ac eorum Vicariis, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis sue Diocesis, vel Districtus Prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicauerint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquomodo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare.

Volumus, & similiter eadē auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentis literæ per aliquos ex nostris Cursoribus in Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio, & publicatio ita omnes, & singulos, ad quos spectat, afficiat, & arctet, ac si illis personaliter intimata fuissent, & quod illarum transumptis etiam impressis manu alicuius

Nota-

Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadē prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 8. Septembris 1661. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

S. Vgolinus.

*Decretum, quod in celebratione Officij, & Missæ
Beatorum, non excedantur limites verbales
Indultorum Sedis Apostolicæ.*

I SACRORUM RITUUM CONGREGATIO die 5. Octobris 1652. censuit, & declaravit, si Sanctissimo D.N. placuerit, non potuisse, nec posse, tam sæculares, quàm Regulares cuiuscumque Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Iesu, excedere limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ super Beatificationibus præsertim in celebratione Missarum, & Officij cum Octavis, nisi hoc expressè Sedes Apostolica eis indulserit, & facta relatione per me Cardinalem Cornelium Episcopum Albanensem die 16. Decembris 1652. Sanctitas Sua approbavit, & sic, ut præmittitur, servari mandavit.

F. Episcopus Albanen Card. Cornelius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Roccus Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regesto fol. 120.

5 Officium Sancti Bernardini Senensis Confessoris semiduplex à Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum die 4. Augusti 1657. de mandato Sanctissimi Domini Nostri, D. Alexandri Papæ Septimi in Breuiario Romano apponendum est, & ab omnibus Christi fidelibus, qui ad Horas canonicas tenentur, recitandum die 20. Maij.

In Regeſto fol. 138.

Decreta Sac. Rit. Congregat. super quibusdam dubijs spectant. ad Officium Diuinum Festorum Ordinis Fratrum Minorum.

Romana.

6 **C**ommissarius Generalis Ordinis Minoris de Obseruantia Sancti Francisci humillimè supplicauit Sacrorum Rituum Congregationi, quatenus declarationes infraſcriptis dubijs, dignetur emanare, vt de cætero in omnibus dicti Ordinis Ecclesijs vniformiter conueniant in obseruatione rubricæ, & quod ob diuersitatem Rubricarum in varijs Typis impressarum, quæ à Breuiario Romano differunt minimè in recitatione concordant.

Primò, Dedicatio Basilicæ Saluatoris, si concurrat cum Festo Translationis S. Ludouici, quod celebratur sub die 10. Nouembris sub ritu duplici minoris per annum, & similiter dictum festum Translationis concurrens cum festo Sancti Martini

mini quomodo erit ordinandū Officiū in vtriusque Vesperis.

2 Festum S. Antonij de Padua, quod in Religione celebratur sub Ritu duplici 2. Classis, si occurrat in die Corporis Christi, debeat transferri post Octauam, vel fieri in Sabbatho infra eam.

3 Stante concessione Pij V. fel. rec. quod Fratres Minores possint in qualibet feria 5. per annum recitare Officiū Corporis Christi, festo nouem lectionum non impedita (exceptis temporibus Aduentus, & Quadragesimæ) sub illis verbis iuxta illud, quod in eius Breuiario Romano in eius solemnitate die recitandum proponitur recitare liberè, & licitè valeatis, debeant recitare eo modo, & forma, quo in dicta die præscribitur? Quidue de Missa Conuentuali?

4 An in secundis Vesperis Octauæ S. Bonaventuræ concurrentis cum festo S. Mariæ Magdalænæ debeat fieri commemoratio Octauæ, vel à Capitulo de festo S. Mariæ Magdalænæ?

5 An Officiū proprium S. Elisabethæ nouissimè ex Indulto Sanctissimi D. Nostri D. Urbani Octauæ fel. record. editum, & in Breuiario Romano appositum, debeat, & possit à Fratribus Minoribus recitari, & in eorum Breuiario apponi?

6 Quænam erunt lectiones primi Nocturni in Officio Beatorum Ordinis, quod sub Ritu duplicis maioris per annum celebratur?

7 An in Missa dictorum Beatorum debeat dici Credo?

8 Quæritur cuius Ordinis sint festa Dedic-

tionis Basilicarum S. Martini, & S. Mariæ Magdalenæ? Et eadem Sac. Rituum Congregatio respondit.

Ad primum, seruari Rubricas generales in cōcurrentia duplicium Minorum.

Ad 2. Transferri post Octauam.

Ad 3. Debere recitari, vt in die. Et Missa de Communi, seu Votiua.

Ad 4. A Capitulo de Sancta Maria Magdalena.

Ad 5. Posse, & debere.

Ad 6. De Communi.

Ad 7. Negatiuè.

Ad 8. Duplicia minora. Et etiam eadem Sac. Rituum Congregatio voluit, & præcipit, vt in posterum omnes Fratres dicti Ordinis Mino. Obseru. qui ad Diuina officia sunt obligati, teneantur obseruare Rubricas eodem modo, & forma desuper declaratas, & ita seruari mandauit. Hac die 12. Iulij 1664.

M. Episc. Sabineñ Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Cafalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Romana.

Commissarius Generalis Minoris Obseruantia S. Francisci supplicauit Sac. Rituum Cōgregationi, vt assignare dignetur infra scriptis diebus Sanctorum occurrentibus in Breuiario Romano cum festis Ordinis dies proprios, sicut hactenus in Ordine obseruatum fuit, scilicet.

Ianuarij die 14. cadit festum Sanctissimi Nominis

nis Iesu . dupl. 2. Classis cū S. Hilario semid. cuius Religio facit off. die 19. tamquam die prop.

Die 16. festum SS. Berardi, & soc. mart. dupl. 2. Classis cum S. Marcello Papa, & mart. semidup. cuius fit officium die 23. tamquam die prop.

Februarii die 5. cadit festum Martyrum Iapponenfium, dup. 2. Class. cum S. Agatha semid. cuius fit off. die 6. tamquam die prop.

Die 22. Cathedra S. Petri dup. cum Beata Margarita de Cortona, semid. cuius fit off. die 23. tamquam prop.

Maij die 17. festum Beati Pasqualis dup. maior, cum translatione S. Bernardini dup. min. cuius fit off. die 18. tamquam die prop.

Septembris die 27. cadit festum SS. Cosmæ, & Damiani mart. semid. cum festo S. Elzearij Confessoris, semidup. cuius fit offic. die 28. tamquam die prop.

Nouembris die 12. festum S. Didaci dup. 2. Classis cum S. Martino Papa, & Mart. semid. cuius fit off. die 13. tamquam die prop.

Die 19. dicti Octaua S. Didaci dup. min. cum Sancta Elisabetha semid. cuius fit offic. die 20. tamquam prop.

Et Sacra eadem Rituum Congregatio benignè concessit. Hac die 12. Iulij 1664.

M. Episc. Sabinensis Card. Ginettus.
Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit.
Congreg. Secr.

Ordo.

S V M M A R I V M.

Decretum pro Regularibus ordinandis . num. 1.

Non dispensent Superiores super interstitijs sine Ecclesiarum necessitate . num. 2.

Formula Dimissoriarum pro Ordinibus . num. 3.

Decretum pro Regularibus ordinandis .

I **D**E mandato Sanctiss. Domini Nostri Clementis Diuina prouidentia Papæ Octauii, tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, vt de cætero obseruent, & obseruari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Concilij Tridentini continentur, cuius tenor est talis.

Congregatio Concilij censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis, ordines suscipere voluerit, literas dimissoriales concedere; ad Episcopum tamen Diocesenum, nempe illius Monasterij, in cuius familia, ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis potitus fuerit, & si Diocesanus abfuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur, quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint, de industria, concessio-

nem

nem Dimissoriarum in id tempus, quo Episcopus Diœcesanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus esset ordinationes. Verùm cùm à Superioribus Regularibus, Episcopo Diœcesano absente, vel ordinationes non habente, literæ dimissoriæ dantur, in eis vtique huiusmodi causa absentiae Diœcesani Episcopi, vel ordinationum ab eo nō habendarum, exprimendam esse; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu Administrationis, ac vocis actiuae, & passivæ priuationis, ac alias arbitrio eiusdem Sanctiss. D. Nostri Papæ reservatas poenas incurrant. Dat. Romæ 15. Martij 1599. In Regeſt. Concil. Trid. fol. 9.

2 Super hoc Decreto aduertant.

Provinciales Ministri, quod non petant dispensationem super interstitijs ordinandorum, nisi realitèr id faciant pro necessitate, & vtilitate Ecclesiæ alitèr facient contra dispositionem Concil. Trident. sess. 23. cap. 11. & contra Statutum Ordin. cap. 2. §. 7. num. 8. vbi sic habetur. Qui autem Sacramento Confirmationis nondum muniti sunt, quique à minorum Ordinum postremo, ad Subdiaconatum, & à Subdiaconatu ad Diaconatum, & à Diaconatu ad Presbyteratum per annum integrum non permanserint, ad prædictos ordines promoueri non possint. In Dimissorijs verò ordinandorum, pro maiorī cautela, præfati Decreti apponant semper clausulam (vel eo ordinationes non habente ad quemcumque alium proximiores) prout in sequenti.

*Pro prima tonsura, & quatuor minorum
Ordinibus.*

3 **E**A summa Religio, ac humilis pietas, quæ erga Deum benedictum fungimur, vehementer nos cogit, ut selectos, ac probatos Iuvenes ad sacra munera obeunda destinemur: Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, legitimis natalibus ortum, Sacro Chrismate delibutum, nec aliquo Canonico impedimento innodatum, necnon per Examinatores nostros idoneum repertum, & admissum nouerimus. Tenore præsentium, cum salutaris obedientiæ merito ad Illustriss. & Reuerendiss. Dominum Antistitem tuum Sabinen. vel eo impedito, ad quemlibet alium ordinationes habentem (intra tamen Prouinciæ nostræ limites) mittimus, eumque humiliter rogamus, ut pro sua benignitate his Quatuor proximis Temporibus. Primam Tonsuram, necnon quatuor minores ordines simul, pro Ecclesiarum nostrarum necessitate, tibi conferre dignetur, pro quo, & etiam pro nobis Deum precari non cessabis. Vale. Datum &c.

Pro Subdiaconatu.

CUm muneris nostri ratio exigat, Ecclesijs nostri Ordinis idoneos Ministros prouidere; Cumque debita ætate, morumque honestate præditum, ac in inferioribus ordinum gradibus

bus constitutum, in eisque probè versatum no-
uerimus. Tenore præsentium cum salutaris obe-
dientiæ merito, ad Illustriss. & Reuerendissimū
D. Antistitem tuum N. vel eo impedito, ad quē-
libet alium ordinationes habentem, mittimus,
eumque humiliter rogamus, vt pro sua benigni-
tate his Quatuor proximis Temporibus, sacrum
Subdiaconatus ordinem tibi conferre dignetur,
pro quo &c. vt supra &c.

Pro Diaconatu.

VT debitus Deo cultus in Ecclesijs nostris
eo decentius exhibeatur, quo magis. Mi-
nistrorum idoneorum numerus suppetat, suffi-
cienter pro posse procurare non desistimus, atq;
indè ad altiores gradus promoueri eos satagimus,
qui in sacris constituti, se se laudabiliter exer-
cuerunt. Tibi ergo iam in Sacro Subdiaconatus
ordine constituto, ac in eo, per annum probè
versato. Tenore præsentium cum salutaris obe-
dientiæ merito, concedimus, vt proximis futuris
Quatuor Temporibus, ad Illustriss. & Reueren-
diss. D. Antistitem tuum Reatinum, sacro Diaconatus
ordine instituendus accedas (si est dispen-
satus) eum humiliter deprecantes, vt pro Ec-
clesiarum nostrarum necessitate, super Interstitijs
te dispensare, & eodem ordine te insigniri di-
gnetur. Vel eo impedito, &c. pro quo, &c.

Pro Presbyteratu .

AD supremum Presbyteratus Ordinem eos tantum Religiosos promouere satagimus , qui in inferioribus Ordinibus constituti , sese laudabiliter exercuerunt ; Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum , sacro Diaconatus Ordine insignitum, ac in eo per annum probè versatum , necnon per Examinatores nostros idoneum repertum , & admissum , nec aliquo canonico impedimento innodatum nouerimus . Tenore præsentium, cum salutaris obediētiæ merito tibi facultatem elargimur , quatenus proximis Quatuor futuris Temporibus ad Illustriss.& Reuerendiss.D.Antistitem tuum Terracinenē Presbyteratus Ordinem suscepturus accedas , cui te plurimum in Domino commendamus . Vale . Datum Romæ, &c.

Pro ordinandis in Vrbe .

AD Eminentissimum , & Reuerendissimum Urbis Vicarium mittimus , cumque &c.

Parochus .

S V M M A R I V M .

Breue Urbani Octauī, in quo mandat ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, qua fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, n.1.

Quoad

Quoad funeralia.

1. **N**E Parochi plus recipere possint in sepul-
 turis, quæ fiunt in Ecclesijs Regulariũ,
 quam in eis, quæ in proprijs, ita expressè man-
 dauit Pius V. & si Mendicantium, vbi §. 15. sic
 ait. Ac etiam ius sepulturæ solui tantum con-
 suetum Curatis, & non aliquid aliud eis solui de-
 beat, quamuis partes ad earum libitum Ecclesijs
 Ordinum huiusmodi, seu eorum Fratribus alia,
 quæcumque tribuant, seu eleemosynas elargian-
 tur, quando sepeliuntur ibidem corpora mortuo-
 rum huiusmodi. Nec propterea impediri de-
 beant, quin possint defunctorum corpora præfa-
 ta ad eorum Ecclesias tumulanda deferri facere.
 Hoc idem mandauit Urbanus Octau. anno 1645.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad futuram rei memoriam.

CVm sicut dilectus filius Blasius Procurator
 Generalis Ordinis Minorum Conuentualiũ
 S. Francisci nuncupatorum. Nuper Nobis expo-
 ni fecit diuersæ extorsiones excessiue à dilectis
 filijs Capitulo, & Canonicis, secularis, & Colle-
 giatæ loci de Vegliæ, Brundusinae Diœcesis, nec
 non etiam à diuersis Parochis aliorum locorum
 fiant pro impedienda libertate electionis sepultu-
 ræ in Ecclesijs Ordinis huiusmodi. Nobis pro-
 pterea humiliter supplicari fecit, vt de opportu-

no

no in præmissis remedio prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum exponentem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis censuris, & poenis à iure, & ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluedum, & absolutum fore censendum. Huiusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio Ordinarijs locorum, per præsentem committimus, vt prouideant omnino, ne diutiùs abusus huiusmodi tolerantur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, seu aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1638. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

In Collectanea p.2. fol.65.

Patres.

S V M M A R I V M.

In Ordine Minorum de Observantia quinquam dicantur Patres, cum iure subrogandi, num.1.

An

An habeant præcedentiam ab alijs, num. 2.

Inter Reformatos, quibus priuilegijs gaudeant num. 3.

Non possunt amplius institui Patres, nisi iuxta statuta generalia, num. 4.

Patres Prouinciæ propriè, & rigorosè sunt, Ministri Prouinciales, qui biennio fuerunt Vicarij Prouinciales. Procuratores, & Commissarij Romanæ Curiae Definidores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ordinis, qui per triennium seruierunt Superioribus Generalibus Canonice electis, Lectores Iubilati, Definidores & Custodes actuales in suis Prouincijs, prout in Constit. gen. Ordinis cap. 8. §. 40. num. 4.

Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum cum iure subrogandi, etiam inter Reformatos, qui debent obseruare inter se ordinem, & præcedentiam iuxta disposita in Statutis Generalibus. Ibidem num. 5.

Patres Prouinciæ latè, & ex usu Religionis sunt Custodes, & Definidores habituales. Patres omnes aggregati, tum ex iustitia, tum ex gratio-
so Indulto Apostolico. Hi omnes debent inter se obseruare ordinem, & præcedentiam, iuxta statutorum dispositionem. Ibid. num. 6.

2 In dubio, An præfati Patres habeant præcedentiam ab alijs Fratribus, attenta reuocatoria statuti, super perpetuitate Definitorum, & Patrum S. Francisci de Observantia. Congregatio Visitationis Apostolicæ respondit, quod obser-

uentur Constitutiones eiusdem Ordinis quoad solam præcedentiam Patrum , nec aliquid circa illam intelligatur innouatum , non obstantibus, &c. die 8. Octobris 1602.

Accarifius Visit. & Reform. Apost.
Prosecretarius .

In Regest. fol. 24.

3 Inter Reformatos , Patres Prouinciæ gaudent sola præcedentia , & non socij , vt pluries decisum fuit Romæ . In tom. 1. M. S. Archiu. Prouincialis S. Francisci Translyb. Concurrunt tamen in electione Commissarij mittendi ad Comitata Generalia , ac in electione Custodis , iuxta stat. Reformatorum 1642. pag. 78. num 42.

4 Omnes Paternitates , & præcedentiæ , ex priuilegio concessæ fratribus Minoribus de Observantia sunt abrogatæ à Gregor. XV. Pastoralis Officij , &c. vt in Bullario Franciscano fol. 177. & ab Urbano Octauo . Inter cæteras, &c. In Constit. Ord. pag. 358.

Vbi etiam , inter alia , habetur quod Capitulum Generale , Minister Generalis, aut Commissarius Generalis non habent auctoritatem instituendi Patres Prouinciæ , nisi iuxta statuta Generalia Religionis. Ibidem .

Patronus .

S V M M A R I V M .

*Decretum super electione Sanctorum in Patronos , nu. 1.
Quod festum S. Dominici celebretur de precepto in to-*

to Regno Neapolitano, tanquam de Patrono cum octa-
ua, num. 2.

*Decretum super electione Sanctorum in Patronos
à Sac. Rituum Congregatione de Ordine San-
ctissimi Domini Nostri Urbani Papæ
Octavi emanatum.*

Die 23. Martij 1630.

SAcra Rituum Congregatio annuente Sanctis-
simo D. N. in electione Patronorum man-
dauit infra scripta in posterum seruari debere, de-
clarans, quod aliter facta, electio nulla sit ipso
iure.

Primò, quod eligi possint in Patronos ij so-
lum, qui ab Ecclesia vniuersali titulo sanctorum
coluntur, non autem Beatificati dumtaxat.

Secundò, quod de Patrono Ciuitatis electio
fieri debeat per secreta suffragia à Populo, me-
diante Concilio Generali ipsius Ciuitatis, vel lo-
ci, non autem ab Officialibus solùm, & quod
accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri il-
lius loci. Idemque seruari debeat per secreta suf-
fragia à Populo singularum Ciuitatum Prouin-
ciæ, & quod repræsentantibus Regnum Ciuita-
tem, Prouinciam, nulla competat facultas eli-
gendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mā-
datum, & vltèrius interueniat consensus Epi-
scopi, & Cleri dictarum Ciuitatum.

Tertiò, quod causæ electionis nouorum Pa-

tronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita, & ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia vllò vnquam tempore possit allegari, eadem sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandauit.

Io. Baptista Card. Detus.

Loco † sigilli.

T. Tegrinius Secr.

In Regeſto huius Sacræ Congregationis fol. 69

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 **C**ommiffi Nobis diuinitus Sacroſancti Apoſtolatus officij ratio poſtulat, vt pijs Chriſti fidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augeatur paterna benignitate annuamus. Cum itaque ea ſemper fuerit erga Sanctum Ianuarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani religio, vt quamuis idem Populus Sanctum Dominicum Confefſorem in totius Regni Patronum duxerit aſſumendum, eum tamen Sancto Ianuario digniori Patrono vtpotè Martyri Pontifici, præferendo nunquam aſſenſerit. Proindèque Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum iterum, atque iterum ſupplicauerit, vt debitas San-

cto

Et o Ianuario Martyri, & Pontifici Patronatus Regni præminentias decerneret; Et eadem Congregatio supplicationibus hisce die 4. Augusti 1663. benignè subscripserit. Hunc verò ne exinde in eodem Regno deuotio erga Sanctum Dominicum decrementum aliquod patiatur, Populus prædictus festum eiusdem Sancti Domini Patroni in toto Regno Neapolitano, paritèr de præcepto seruari, eiusque officium cum octaua, vt hætenus ab vniuerso Clero inibi recitari summoperè desideret; Nos memorati Populi deuotionem specialis fauore gratiæ prosequi cupiētes, ipsiusque Populi singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio, festum eiusdem Sancti Domini Patroni in vniuerso Regno Neapolitano prædicto ab omnibus Christi fidelibus illic degentibus de præcepto seruari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, eiusque officium cum octaua, vt hætenus ab vniuerso Clero eiusdem Regni recitari, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus

Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impresfis, manu alicuius Notarij publici superscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 28. Iunij 1664. Pontificatus Nostri Anno Decimo. S. Vgolinus.

Pœnæ.

S V M M A R I V M.

- Pœnæ incursæ per quosvis Regulares ad Urbem venientes, sine licentia, referuntur Pontifici, num. 1.*
- Ad suos & superiores, seueriori pœna plectendi, remittendi sunt. num. 2.*
- Pœnitentiati à Tribunali S. Officij sunt inhabiles ad officia suæ Religionis. num. 3.*
- Quod N. Laicus remaneat suspensus ab Ordinibus. n. 4.*

QUOD pœnæ incursæ, vel incurrendæ per quosvis Regulares venientes ad Urbem, sine licentia, non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Suam Sanctitatem. prout, &c.

De mandato Admod. Illustriss. & Reuerendiss. Prælatorum Visitationis, & Reform. Apostolicæ,
Inti-

Intimatur omnibus, & singulis quorumcumque Ordinum Mendicantium Generalibus, siue Vicarijs Generalibus, qualiter Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa Octauus declarauit, & voluit, & mandauit, quod poenæ incurfæ, & incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Urbem sine licentia eorum Protectoris, vel eorum Generalis, vel alias iuxta formam Decretorum generalium Reformationis Suæ Sanctitatis, non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Sanctitatem Suam, qui huiusmodi poenarum dispensationem, vel relaxationem sibi reservauit. In quorum fidem, &c. Hac die 26. Iunij 1601.

Archarius Canonicus Lateranen Reform.
Apost. Notarius.

Horatius Fortunatus Iu. &c.

In Regest. Sacræ Congregationis Episc. & Regul. fol. 17.

2 Regulares temerè ad Urbem, leuiuè ex causa accedentes, absque eorum Superiorum licentia, ad suos Superiores, seueriori poena, plectendi, remittantur. Vide ver. Appellatio, num. 4.

3 Quod Regulares poenitentiati à S. Officio inhabiles existant ad Officia suæ Religionis, hoc cautum fuit, prout sequitur.

Feria 5. prima Octobris 1626.

In Generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Urbano Diuina prouidentia Papa Octauo, ac Illustrissimis, ac Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in vniuersâ Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus, à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster iustis de causis animum suum mouentibus decreuit, vt in posterum Regulares omnes cuiusuis Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquisitionis Officium spectantibus, poenitentiae genus aliquod impositum fuerit (salutaribus poenitentijs exceptis) eo ipso ad omnes Religionis suæ gradus, & officia inhabiles censeantur, & deinceps, etiam si poenitentiae tempus expleuerint, vel gratiam receperint, ad illam tamen promoueri nullatenus possint, nisi prius obtenta à Sanctissimo Domino Nostro, vel ab hac Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratia, alias promotio quælibet nulla sit, & promouentes ipsi priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiuae ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctissimo D. N. vel ab eadem Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, non possunt. Præsens autem Decretum

cretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandauit idem Sanctissimus Dominus Noster.

Thomas de Federicis S. R. E. ac vniuersalis
Inquisit. Substit. de mand.

Loco † Sigilli.

In Regeſto huius Congreg. fol. 7.

4 Quod Fr. N. Laicus professus, ob transitum indebitè ad Clericatum, remaneat suspensus per biennium ab Ordinibus susceptis, prout, &c.

Messanen.

Per Frà Paolo da Castel Pagano, quale dopo hauer professato da laico trà li Minori Offeruanti di S. Francesco senza fare di ciò mentione, se ne passò trà li Minori Conuentuali Riformati, tra' quali hauendo fatto professione da Chierico, piglió gli Ordini Sacri con licenza de' suoi Superiori. Hora supplica per l'affolutione, e dispensa, e per la conualidatione della seconda professione, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit.

Sacra Congregatio Procuratore Generali Ordinis Min. de Obseru. audito, & consentiente, concedi posse censuit, hac tamen lege, quod Orator per biennium, ab susceptorum Ordinum executione, suspensus remaneat. Romæ die 22. Februarij 1626.

In Regeſt. fol. 113.

Pœnitens.

S V M M A R I V M.

Per solam Pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari . num. 1.

Confessarius sollicitans pœnitentem , est denunciandus , quamvis sollicitatus consenserit . num. 3.

AD euitanda grauia damna , & incommoda Confessarij , ob leuitatem muliercularum , quæ aliquando intuitu malignantium , vel ex peruersitate propria fingunt se sollicitatas fuisse ad inhonesta in actu Sacramentalis Confessionis , & instant contra illum procedi . Congregatio Sancti Officii censuit huiusmodi confessariū , per solam depositionem pœnitentis , carceribus mancipari non debere , sed certiorare prius Sacram Congregationem de qualitatibus mulieris sollicitatæ , prout in sequenti .

Vescovo di Foligno .

Molto Illustre , e Reuerendiss. Sig.

ACciò più fundatamente si proceda contro li sollecitanti in Confessione , questa suprema Congregatione ordina , che per il detto d'vna sol donna V.S. non venghi à costituire , o carcerare il preteso Reo , seza prima darne quà auuiso , con la relatione delle qualità della donna ,

na, del denunciante, e denunciato, & all'hora se gli scrinerà, se debba, ò nò procedere à costituirlo, ò carcerarlo, tanto V. S. farà contenta d'eseguire, & il Sig. Iddio la conserui. Roma li 17. di Luglio 1627.

Affettionatiss. per seruirla

Il Card. Mellino.

In Regesto huius Congregationis fol. 43. adest & aliud.

2 Decretum eiusdem Congregationis, quod Confessarius sollicitans pœnitentes est denunciandus, quamuis sollicitatus consenserit, seruatis tamen nonnullis conditionibus, necessario exprimendis, prout in Decreto.

In eodem Regesto fol. 35.

Præcedentia.

S V M M A R I V M.

Præcedere non debent Clerici Nouitij Laicis Professis : num. 1.

Fratres Laici Reformati non debent præcedere Clericis sub pœna excommunicationis. num. 2.

Laicus transiens ad Clericatum præcedere debet à die Clericatus. num. 3.

Fratres, qui non sunt Officiales, debent præcedere inter se, pro cuiusque antiquitate. num. 4.

Præcedentia inter Reformatos computatur à susceptione Habitus. num. 5.

Præcedentia ordo inter Superiores, & Officiales Ord. n. 6

Vica-

Vicarius inter Reform. præcedit Lectoribus Sacre Theologiae . num. 7.

Præcedentiæ ordo inter Reformatos potest augeri aliquo gradu in Capitulo generali . num. 8.

Secretarij Generales Curia debent præcedere Secretarijs Prouincialibus . num. 9.

Quoad præcedentiam inter Mendicantes . Qui sunt in possessione præcedentiæ præcedant , & ubi non constat de possessione, præcedant antiquiores . num. 10.

Quid agendum, quando controuersia præcedentiæ est inter Monasteria eiusdem Ordinis . num. 11.

In Territorio Romano seruatur præcedentia , sicut in Vrbe . num. 12.

Minores strictioris Observantiæ debent ubique habere præcedentiam à cæteris Regularibus . num. 13.

Præcedentia inter Moniales comparatur à die professionis . num. 14.

IN materia præcedentiæ, vt ordinatè procedā, primò differendum est de præcedentia inter Fratres particulares . Secundò inter Fratres Officiales Ordinis . Tertiò inter Regulares diuersorum Ordinum . Incipiendo à Nouitijs, quamuis Ordine Clericali sunt insigniti, non debent præcedere laicis professis, quousque professionem emiserint, prout in sequenti Decreto .

1. Cùm in quibusdam Prouincijs Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, Clerici Nouitij, qui in Domibus ad id designatis Regularem habitum susceperunt, in ipso probationis anno à Fratribus Laicis iam professis, & quandoque de Religione optimè meritis

ritis, præcedentiam, & maioritatem arrogare sibi præsumant, indèque occasio plurium scandalorum oriatur.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum ; & Regularium præposita, audito Commissario Generali Ordinis huiusmodi, statuit, atque decreuit, dictis Nouitijs, quovsque professionem emiserint, tam in publicis, quàm in priuatis functionibus vltimum locum deberi. Romæ 8. Augusti 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secret.

In Regeſto huius Congreg. fol. 186.

Breue Urbani Octavi, quo præcipitur Laicis ne præcedant Clericis sub pæna excommunicationis, & contra Superiores permitten.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad futuram rei memoriam .

2. **C** Vm sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorũ nuncupat. Nobis nuper exponi fecerit, & ex quo Fratres Laici, seu Conuersi eiusdem Ordinis indebitè prætenderint semper, & prætendant se in

contentiones, aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur, non sine maximo personarum sæcularium scandalo, & offensione; & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmissis opportunè prouideri desideret, hinc est, quod Nos eorundem Fratrum, quos Deo in humilitatis spiritu iuxta suam vocationem seruire conuenit, tranquillitati consulere, & ne ob præmissa mutuæ inter eos charitatis ardor intepescat prouidere pro Pastoralis cura nostra, volentes. Motu proprio, ac ex certa scientia, ne de cætero ulli dicti Ordinis Fratres Laici, seu Conuersi, quouis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cuiusuis consuetudinis Fratres Clericos eiusdem Ordinis in quibusuis functionibus, tam publicis, quàm priuatis præcedere, & ne quicumque Superiores eiusdem Ordinis id deinceps, quoquo modo permittere audeant, vel præsumant, sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ordinamus, & prohibemus. Decernentes præsentis litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis

stolicis, ac dicti Ordinis etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium, & singulorum tenore præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis habentes illis, aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Nouembris 1642. Pontificatus Nostri Anno vigesimo. M.A. Maraldus. In Archiuo Sancti Francisci Translyberim.

Quod

*Quod Laicus transiens ad Clericatum, accipiat
Precedentiam à die Clericatus, prout in
Sequenti casu decisum fuit à Sacra
Congregatione.*

*Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.*

3. **F** Rat' Agostino della Torre Sacerdote de'
Minori Osservanti della Prouincia di Ter-
ra di Lauoro, essendo con Breue Apostolico
passato dallo stato Laicale al Clericale, espone
non esser stato posto in possesso della Precedenza
dal giorno della presa dell'habito, in vigore di vn
Decreto del Diffinitorio, come consta dall'annef-
fa fede, e perche li viene contrariata da alcuni
Padri Sacerdoti, che pretendono precedere al-
l'Oratore sotto pretesto, che non habbia fatto
professione da Chierico, per maggior sua quiete,
ricorre supplicando l'EE. VV. à degnarsi confer-
mare, & approuare il detto Decreto del Deffini-
torio, e lo riceuerà à gratia, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, nego-
tius, & consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositorum, audito Procuratore Gene-
rali Ordinis, necnon visis, & maturè perpen-
sis Iuribus pro parte Oratoris deductis, censuit præ-
cedentiam Oratoris initium sumere debere à die
Clericatus, non autem à die susceptionis habitus
Conuersorum. Romæ die 26. Februar. 1649.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patrac. Secr.

In Registro fol. 165.

4. Om-

4. Omnes Fratres Regularis Observantiæ, ac etiam Reformati, qui non sunt insigniti aliqua dignitate, siue sint laici, siue Clerici, siue studentes in propria, vel aliena Prouincia, siue Sacerdotes, debent præcedere inter se pro cuiusque antiquitate in Ordine, sub pœnis in Statutis, & Constitutione Urbani Octauæ, Alias, &c. contentis.

5. Ad amputandas verò omnes difficultates, quæ inter Reformatos oriri possunt, Capitulum Generale Toletanum 1658. declarauit præcedentiam antianitatis attendi debere à susceptione habitus, non à professione; dummodò habitus susceptus fuerit in debita ætate illum suscipiendi, quod vtique obseruandum est.

6. Circa præcedentiam, quæ debetur Superioribus, & Officialibus Ordinis, ea quæ sequitur inter ipsos obseruanda est, prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis pag. 218. videlicet.

Qui Ministri, Vicarij, aut Commissarij Generales fuerint, omnes præcedant, vno solo Superiore excepto.

Procurator Generalis, Commissarius Romanæ Curia, Procurator Reformatorum, Definidores Generales, & Patres Ordinis, Prouinciales in suis Prouincijs, & Guardiani in suis Conuentibus omnes alios præcedant.

Secretarij Superiorum Generalium in vnaquaque Prouincia, Definidores actuales præcedant.

Custodes, & Definidores Prouinciarum actuales, post Guardianos locorum, alios à supradictis præcedant.

Custodes, completo officio, eos, qui fuerunt Definitores præcedant, inter se autem respectiuè ex antiquitate habitus.

7. De præcedentia Vicarij Conuentus inter Reformatos, decisum fuit Romæ die 18. Decembris 1657. (provt in Archiuio) debere ei præcedentia è Lectoribus Sacræ Theologiæ in functionibus tam publicis, quàm priuatis, provt vsus ab initio recepit, siue sit præsens Guardianus, nec ne.

Quæritur. Vide V. Vicarij.

8. An ordo præcedentiæ inter Reformatos, confirmatus per Breue ab Urbano Octauo, ad petitionem Reuerendiss. Benigni à Genua Commissarij Generalis, possit augeri aliquo nouo gradu præcedentiæ, vel minui ab ipsis Reformatis in Capitulo, vel Congregatione Generali congregatis? Respondetur affirmatiuè, nam Statutum confirmatum in forma specifica à Sede Apostolica, potest abrogari à Capitulo Generali, si Confirmatio fuit facta ad petitionem Religionis (provt in casu nostro) non verò quando fit motu proprio, & cum clausula irritante, ita Sanctor. de pœnis, pag. 365.

Hinc est, quod Statutum conditum à solis Vocalibus Reformatis Cismontanæ Familiæ in Capitulo Generali Toletano, iuxtà dispositionem Bullæ Urbani Papæ Octauj, Iniuncti nobis S. 10. quæ est electionis Reformatorum in Prouincias. Nempè.

Quod Custodes, & Proministri etiam Reformatorum, qui venerunt ad præsens Capitulum

Gene-

Generale , & postmodum venient ad Capitula Generalia in Hispania, inter Definidores actuales vltimum locum , & præcedentiam habeant , nisi alius sibi locus dignior competeret ; dummodò Proministri, & Custodes huiusmodi Diffinitoriatu, vel Lectura Sacræ Theologiæ per sexennium, vel Guardianatu principalioris Conuentus antea decorati fuerint , vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus , aut Prædicatores eximij extiterint . In Constitut. General. pag. 147. nu. 8. & 9. non contrariatur præfato ordini præcedentiæ, nec peruertit illum, sed tantum addit nouum gradum præcedentiæ pro præfatis Custodibus , & Proministris , attentis magnis laboribus , & periculis illorum in itinere perpenfis , quod vtique obseruandum est &c. prout seruari mandauit Sacra Congregatio Regul. die 7. Septemb. 1663. Vide verb. Proministri.

9. Demum cautum fuit , quod Secretarij Generales Curia præcedant Secretarijs Prouinciæ Romanæ, prout in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præposita . Attentis narratis, & partibus, tam verbo, quàm scripto, in facto, & in iure informantibus, Eminentiss. Astalio referente , re diligentèr , ac maturè discussa, censuit, declarauit, & decreuit huiusmodi ius præcedentiæ competere Secretarijs Generalibus Curia, in contrarium allatis , & deductis pro parte Secretarij Prouinciæ Romanæ, non obstantibus

quibuscumque. Romæ 11. Iulij 1659.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regeſto fol. 356.

Quoad præcedentiam, inter Mendicantes, in publicis functionibus, cum de hac materia non possit dari certa Regula, cum qua moderentur omnes; nihilominus Sac. Congregatio edidit perutile Decretum, quod inferuire debet pro norma, & regula in sedandis controuersijs, quæ in dies oriri solent, videlicet:

10. Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit seruandas esse litteras Gregor. XIII. & Urbani VIII. hac de re editas, vt qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant, & vbi non constat de possessione, præcedant ii, qui sunt antiquiores in loco controuersiæ, & ita ab his, ad quos spectat seruari mandat, & præcipit. Romæ 6. Octobris 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

Archiep. Patracen. Secret.

In Regeſto fol. 370.

Posito hoc fundamento. Quæritur. Quid agendum, quando controuersia oritur in eadem Ciuitate, inter Monasteria eiusdem Ordinis? ex seq. Decreto deducitur resolutio valdè utilis.

Pro parte Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Observantiæ Sac. Rituum Congregatio-

ni expositum fuit, quod cum in pluribus locis, & Ciuitatibus Orbis, inueniantur duo, & aliquādo plura Monasteria eiusdem Ordinis Minorum Regularis Obseruantie, & in publicis, & priuatis processionibus circa modum præcedendi, dubitetur quo loco incedere debeant Fratres Monasterij nouissimè fundati in eodem loco, seu Ciuitate : An in vltimo loco, vt aliqui opinantur, iuxta tempus foundationis sui Monasterij, disiuncti, & separati à Fratribus eiusdem Ordinis antiquioribus, qui ab antiquo Monasterium habuerunt in eodem loco, seu Ciuitate, vel potius vniti, & coniuncti cum Fratribus eiusdem Ordinis incedere, & procedere in publicis, & priuatis Processionibus debeant.

Audita relatione Illustriss. & Reuerendissimi Card. de Monte, cui hæc causa commissa fuerat : Eadem Sacra Congregatio respondit, declarauit, iuxta Constit. fel. record. Greg. XIII. quæ incipit *Exposcit*, &c. Præcedentiam dandam esse Ordini, qui prius in loco Monasterium habuit, & non tantum illi Monasterio, ita vt in illo loco per foundationem primi Monasterij acquiratur anterioratus eiusdem, sed etiam cuilibet alij posterius fundato eiusdem Ordinis. Idem quoque seruandum, quando præcedentia competit ex quasi possessione, & iure procedendi in terminis dictæ Constitutionis, & quando concurrant ad Processiones tam publicas, quam priuatas, omnes eiusdem Ordinis Fratres vniti, & non diuisim debere procedere, ita vt post Crucem, Fratres strictioris Obseruantie, siue Discalceati, seu Recollecti, vel

Reformati, vniti immediatè incedant, & post illos, Fratres de Obseruantia dicti, si iuxta Regularia Ordinis statuta, vel ex quasi possessione, & iure præcedendi, præcedentiam habent. Alioquin in præcedentia, seruetur etiam inter eiusdem Ordinis Fratres anterioritas foundationis Monasterij cuiuscumque. Neque Monasteria alterius Ordinis debere, neque posse impedire frui dicto iure præcedendi, neque ordinem incedendi peruertere, & ita in causa prædicta eadem Sacra Rituum Congregatio declarauit, & seruari mandauit. Die 3. Iunii 1617.

M. Mar. Episc. Hostien. Card. Gallus.

Loco † Sigilli.

I. P. Mucantius Secret.

In Regeſto fol. 178.

Præcedentia inter Regulares de Suburbij, & Territorio Romano, ſeruatur ſicut in ipſa Vrbe, omnium Magiſtra, prout in ſequenti.

12. **C**um in Ciuitate Tuſculana orta fuerit differentia circa præcedentiam in Proceſſionibus publicis inter Fratres Capuccinos, & Fratres Reformatos Ordinis Sancti Franciſci. Quia Capuccini cum ante Reformatos locum, & Conuentum in eadem Ciuitate obtinuerunt, formam litterarum fel. rec. Greg. XIII. Reformatis præcedere volebant. Propoſito huiusmodi negotio in Sacra Rituum Congregatione, & de eiusdem

dem Sacræ Congregationis ordine , facto verbo de hac controuersia cum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua ordinauit in Suburbanis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Regulares, in publicis Processionibus seruandum esse id, quod in ipsa Vrbe seruatur. Quare Sacra Rituum Congregatio, iuxta mentem, & ordinem Sanctissimi in Ciuitate Tusculana, circa præcedentiam inter Fratres Reformatos Sancti Francisci, & Capuccinos, idem quod in Vrbe seruatur, seruandum esse censuit, & declarauit. Die 2. Martij 1613.

In Regeſto fol. 21.

Idem decifum fuit ab eadem Sacra Rituum Congregatione pro alio Conuentu Reformatorum Prouinciæ Romanæ Anagninæ Diœceſis, cùm fit intrâ Diſtrictum Urbis, uidelicet quod Fratres Minores ſtrictioris Obſeruantie Conuentus Sancti Ioannis Baptiſtæ Terræ Pilei, habeant præcedentiã à Fratribus Conuentualibus S. Laurentij eiufdem loci. Die 20. Iunij 1626.

In Regeſto fol. 52.

13. Debent etiam prædicti Fratres Minores ſtrictioris Obſeruantie habere vbique præcedentiam à cæteris Regularibus, prout pluriès decifum eſt. Die 17. Iulij 1627.

In Regeſto fol. 56.

Item die 10. Decembris 1629.

In Regeſto fol. 67.

Demùm prout in ſequenti .

Salernitana Præcedentiæ.

ORta aliàs controuersia inter Fratres Reformatos ex vnà, & nonnullos Regulares Ciuitatis Salernitanæ partibus ex altera, de & super præcedendi iure in publicis Processionibus, & Funeralibus, quando Reformati non incedunt cum familia Minorum Obseru. Sacra Rituum Congregatio die 10. Decembris 1629. respondit, Præcedentiam semper dandam esse Fratribus Reformatis, siue soli de per se, & sub propria Cruce, siue cum familia, & sub Cruce Minorum Obseruantium, processionalitèr, siue in funeribus incedant, & ita vbique seruari mandauit; cui Decreto non acquiescentes Patres S. Augustini, Beatæ Mariæ de Carmelo, S. Francisci de Paula, & Beati Petri de Pisis, ac B. Ioannis Dei, litis Consortes existentes in Ciuitate Salerni, & reuuentes dare præcedentiam Fratribus Reformatis S. Laurentij dictæ Ciuitatis, quotiescumque incedant sub propria Cruce, & sine Fratribus Obseruantibus de Familia, adiuerunt Sacram Congregationem Rituum, vt declarare dignaretur, cui danda sit præcedentia, & proposita iterum causa die 21. Aprilis 1626. per Eminentissimum D. Card. Rondinium pluriès citatis, & auditis in iure, & in facto Procuratoribus Generalibus Ordinum ambarum partium, Eminentissimi Patres Sac. Rituum Congregationi Præpositi, confirmandum esse prædictum Decretum 1627. censuerunt, sed cum Patres S. Augustini, & litis consortes

sortes, vt denuò reuideretur huiusmodi quæstio
instantè supplicassent, placuit Eminentissimis
Dominis nouam audientiam eis concedere, vnde
tertia vice præposita præfata causa per eundem-
met Eminentiss. D. Card. Rondinium, & acer-
rimè vtraque parte informante, Sac. Rituum
Congreg. stetit in decisis. Die 15. Decemb. 1646.

A. A. Card. Capponius.

Loco † Sigilli.

M. Gallius Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regeſto fol. 113.

*Concludamus hanc materiam, cum præcedentia,
quæ debetur Monialibus.*

14. **P** Ræcedentia inter Moniales, à die Pro-
fessionis, non autem receptionis habitus
Regularis debetur; quatenus verò duæ inſimul
professionem emitterent, illa, quæ prius ad habi-
tum admiſſa fuerit, præcedere debet, & ſi eodem
tempore ad habitum admiſſæ fuerint, data etiam
professionis paritate, quæ prius in Capitulo ac-
ceptata fuerit, præcedere debet: Sacra Congrega-
tio in vna Paduana de anno 1608. apud Barboſ.
in deciſionibus Apoſtolicis V. Præcedentia,
numer. 29.

Prædicator.

S V M M A R I V M.

Decretum circa postulationem, & electionem Prædicatoris ab Vniuersitate. num. 1.

Quo tempore Ciuitas præsentare debet Prædicatorem Ordinario. num. 2.

Mendicantes quomodo prædicare possunt in Ecclesijs sui Ordinis. num. 3.

An silere debeant si Episcopus prædicare voluerit, vel coram se prædicari facere. num. 4.

Quæ licentia requiratur in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt. num. 5.

Prædicatores, quas Indulgentias publicare possunt. num. 6.

Tenentur commendare necessitates Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ. num. 7.

Absque facultate, in scriptis, utriusque Ministri de Observantia, & Reformati non possunt prædicare intra districtum Conuentuum utriusque familie quæstuationis causa. num. 8.

I. **Q**uia nonnunquam Episcopi ægrè ferunt postulationes, nominationes, seu electiones Prædicatorum pro tempore Quadragesimæ, quæ fiunt à Communitatibus, volentes ipsi ex officio prouidere Parochiales Ecclesias Diœcesis de idoneis Prædicatoribus, inquirere debent Provinciales Ministri (ne in vanum mittant Prædicatores, vt sæpe contingit) à postulantibus, An habeant

beant sufficientem optionem, & si sunt in possessione iuxta declarationem Sac. Congregationis Concilij Tridentini, hac de re editam, quæ talis est, videlicet.

Congregatio censuit electionem, & deputationem Prædicatoris ad solos Episcopos in eorum Cathedralibus Ecclesijs spectare nulla habita consideratione cuiuscunque consuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, siue de eius consilio, aut cuius alteri competeret; Est autem in optione Episcopi, utrum ipse malit Prædicatorem in sua Cathedrali eligere, aut deputare, quando Populus, illum, etiam ab immemorabili tempore eligere, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere: Ita tamen, ut si Episcopus electionem, deputationemque Prædicatoris facere voluerit, Populum ad erogandas eleemosynas non compellat; sin verò populum prædicta facultate eligendi Prædicatorem Episcopus uti sinat, eundem populum cogere possit ad eas impensas, & eleemosynas Prædicatori præstandas, quas ipse Populus in hanc causam præstare solitus est. In alijs Ecclesijs ad Episcopum similiter pertinet electio, & deputatio Prædicatoris, impensis eorum, qui illas præstare, vel tenentur, vel solent. Concilium tamen non fustulit immemorabilem consuetudinem, qua facultas nominandi Prædicatorem in Ecclesijs non Cathedralibus alteri, quàm Episcopo competeret in sua Dioecesi. In Collect. Decretorum fol. 99.

2. Hinc est, quod Vniuersitates præsentare debent

debent Ordinario per totum mensem Nouembris Quadragesimæ præcedentem; & si præsentatus fuerit reiectus, alium per totum sequentem mensem Decembris: aliàs eo anno ius amittunt nominationis, quæ deuoluitur ad Episcopū 1591. Rossano pro Vniuersitate Coriolani 10 Decemb. In Regeſto fol. 386. Item 1627. Cassano 11. Iunij. In Regeſto fol. 277. & Communitas nihilominus tenetur expensas subministrare iuxta ſolitū 1612. Marſi 13. Aprilis. In Regeſt. fol. 42.

3. Mendicantes præſentare poſſunt in Eccleſiis ſui Ordinis, dummodò benedictionem petant ab Ordinario, licet non obtineant, etiam contradicente Epifcopo. Pius V. Et ſi Mendicantium, vbi §. 3. Nos igitur motu proprio, non ad alicuius inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine declaramus, Canon. ſeſſ. 24. cap. 4. per quem omnibus Regularibus, etiam in ſuorum Ordinum Eccleſiis, contradicente Epifcopo, prædicationis officium interdicitur, Mendicantium Ordinum Fratres huiusmodi, quando à ſuis Generalibus, vel eorum Miniſtris Prouincialibus ad id deputati fuerint, non compræhendere, neque eos afficere poſſe; imò volumus, quod in ſuis Eccleſiis, quando eis placuerit, licitè, & abſque vllò impedimento, vel contradictione Epifcopi, niſi ipſe prædicauerit, prædicare poſſint.

Hoc etiam confirmauit Vrbanus Octauus per Breue, Cū ſicut nuper, tranſmiſſum ad Eminentifs. Card. de Sandoual, Eccleſiæ Giennenſis Epifcopum, pro ſedandis litibus, & controuerſiis, quæ

quæ inter ipsum, & Regulares suæ Diœcesis irre-
pserunt, videlicet.

Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris di-
citur, Regulares non posse verbum Dei prædica-
re sine Episcopi licentia, id locum sibi vindicare
in his tantum Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt,
cùm in alijs Ecclesijs sui Ordinis sufficiat Episco-
pi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen
vt si Episcopus non modò benedictionem simpli-
citer non concesserit, verùm etiam Regularibus
prohibuerit, quominus prædicent, tunc illo con-
tradiciente, in sui quidem Ordinis Ecclesijs, liceat
illis prædicare, quemadmodum Sacri Tridentini
Concilij decretis salubriter est cautum. Datum
Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Pesca-
toris die 30. Ianuarij 1629. Pontificatus Nostri
Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Apud Barbos. de Iure Ecclesiastico to. 1. cap. 43.
pag. 641. num. 212.

Nihilominus in similibus controuersijs, me-
mores sint Prædicatores professionis, & humili-
tatis suæ, & recordentur, quod durum est con-
tra stimulum calcitrare.

4. Cùm autem Episcopus prædicare voluerit,
Prædicatores omnes silere debent, illisque pote-
rit inhibere, vt in eo tempore à prædicatione se
abstineant. Sacra Congregatio Concilij in Bi-
tuntina 17. Februarij, & 2. Martij 1629. de qua
Barbos. V. Prædicator in Decis. Apost. num. 18.
Neque possunt Regulares sermocinari in sæcu-
larium Congregationibus hora illa, in qua Epi-
scopus

scopus prædicare voluerit, vel coram se facere
solemnitèr prædicari. Congreg. Concil. Decreto
impresso Romæ 1629. Gauant. V. Concio Sac.
num. 52.

5. Mendicantes prædicaturi in Ecclesijs, quæ
sui Ordinis non sunt, ab Episcopo nedum bene-
dictionem, verum etiam licentiam obtinere de-
bent, Concil. Trid. sess. 24. cap. 4. de Reform. &
maximè Fratres Minores, cum in eorum Regula
cap. 9. habeatur: Fratres non prædicent in Episco-
patu alicuius Episcopi, cum ab eo illis fuerit
contradictum. Non tamen ex hoc sequitur,
quod si Episcopus, vel eius Vicarius, malitiosè
nolit dictam benedictionem largiri, vnde se oc-
cultet, & verbis dilatorijs protrahat quovsque
prædicandi tempus transeat, prædicari non possit;
nam si alius Superior commodè haberi nequeat,
tunc sine tali licentia prædicari poterit, ex priui-
legio Clementinæ, Dudum de sepult. §. Si verò.

6. Prædicatores Regulares non possunt pu-
blicare Indulgentias non publicatas per Ordina-
rios locorum. Trid. sess. 21. cap. 9.

7. Prædicatores vno saltem die Festo Quadra-
gesimæ commendare debent necessitates Sancto-
rum Locorum Terræ Sanctæ ex præcepto Urba-
ni Papæ Octavi. In Regeſto de Propaganda Fi-
de fol. 83.

8. Ne pax mutua detrimentum patiatur. No-
uerint Patres Reformati sibi interdictam Diuini
Verbi prædicationem, nec non eleemosynarum
petitionem intra Quæſtam Conuentuum Fra-
trum Obſervantium de Familia; nisi prius Mini-
ſtri

stri Prouincialis, in scriptis, obtenta facultate :
Cui interdictioni reciprocè Fratres Regularis
Obseruantia subiacebunt, nisi Patris Prouincia-
lis Reformatorum voluntas accesserit, atque
consensus. In Constit. Ord. c.9. pag. 243. n.17.

Reuerendis. Generalis Sambuca declarauit
hoc statutum non comprehendere Conciones
Quadragesimæ, aut Aduentus, sed tantum An-
nuales, quæ fiunt cum quæstuatione.

Præses Conuentus.

VT in posterum tollatur perpetuitas in Su-
perioribus localibus Conuentuum, statuit
Capitulum Generale, quod Præses, qui ultra duos
menses Conuentum rexerit, non possit immédia-
tè in Guardianum eligi. Rom. 1664.

Priuatio.

S V M M A R I V M.

*Priuationes vocis actiua, & passiva non afficiunt Voca-
les, nisi per mensem ante, &c. num. 1.*

*In priuationibus unius, vel duorum annorum intelli-
gitur de annis solaribus. num. 2.*

1. Priuationes vocis actiua, & passiva, sen-
tentiaue à Superioribus latae; in ipso ele-
ctionis actu, Vocales minime afficiunt; nisi
per

per mensem ante fuerint intimatę , prout supra , V. Causa , seu Lis, num.2. vbi adest Decretum per extensum.

In priuatione vocis actiue, & passiuę unius, vel duorum annorum intelligitur de annis solaribus, non autem Capitularibus, ut in sequenti.

Eminentissimi Signori.

FRà Domenico da Palermo Capuccino, supplica per la dichiarazione, se dal P. Generale della sua Religione, priuandosi alcun Frate di voce attiua, e passiuā semplicemente, per vno, o più anni, si habbia da intender l'anno da vn Capitolo annuale all'altro, ancorche alle volte differito, o abbeuiato, o pure d'anni correnti, e Solari. Che, &c. Quas, &c.

Sacra Congregatio, &c. censuit pœnas huiusmodi simpliciter, yt præfertur impositas de annis Solaribus esse intelligendas. Die 27. Augusti 1627. In Regeſt. Reg. fol. 242.

Priuilegia.

S V M M A R I V M.

Mendicantes non debent molestari in executione suorum priuilegiarum. num. I.

Declarationes Sac. Congreg. Concilij Tridentini supra
13. da-

13. dubijs super Constit. de exemptorū privilegijs. n. 2.

Tertiary fruuntur privilegijs illius Ordinis, cuius tertia

Regulæ habitum deferunt. num. 3.

Bulla Pauli V. confirmatoria privilegiorum trium Ordinum S. Francisci. num. 4.

Per hanc Bullam minimè revalidari Indulgentias ab ipso reuocatas, sic habet stylus Curiae Romanae. num. 5.

1 **M** Endicantes in executione suorum privilegiorum non debent grauari, nec, molestari ab Ordinarijs, prout V. Mendicantes numer. 2. vbi habetur Decretum Sacrae Congregationis per extensum.

Declarationes aliquot Sacrae Congregationis Concilij Tridentini super Constitutione san. me.

Greg. XV. de exemptorum privilegijs.

2 **P** Osita præfata Constitutione. Dubitatur.

1 **P** An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, vbi in iisdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur confessiones personarum sæcularium?

2 An Episcopi possint Regulatibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum privilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos, tam sæculares, quàm Re-

gulares, intelligatur etiam tributa in personis nullius Diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Prælati proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eandem Constitutionem in illis verbis, Possit Episcopus vnâ cum Superioribus Regularibus, quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, ius Abbatissas confirmandi, Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7 An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus Sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel cōfirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum?

10 An Regularis ad audiendas confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

11 An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice, infra annum, ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini, possint virtute dictæ approbationis pluries, tamquam Confessores extraordinarii earundem confessiones audire, absque noua Episcopi licentia?

12 Cùm in eadem Constitutione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atque administrationes bonorum, ad earundem Monialium Monasteria pertinentium, iisque Superioribus id facere detractantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amouendi, quoties, & quando opus esse iudicauerit; an eiusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?

13 An eadem Constitutio, qua parte supponit Episcopi iurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solum in notorijs, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum censuit Constitutionem sancti mem. Gregor. XV. de exemptorum privilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit. Episcoporum iurisdictioni in his, quæ

Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis, personis sæcularibus administrandis iidem Regulares delinquunt; Ac propterea.

Ad 1. dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria, Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, ubi in iisdem Ecclesijs asseruatut Sanctissimū Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse, ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari, quod si aliundè Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. censuit eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diocesis.

Ad 4. non competere.

Ad 5. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad 6. Confessores quidem extraordinarios Monialium, nullatenus posse post Constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei iudicentur, & ap-
pro-

probentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos, posse durante triennio, ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, ut illorum facultas à Sede Apostolica, ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competit audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum posse, durante eorum officio pergere, sine alia Episcopi approbatione, in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint: At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à Diocesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad 8. Confessiones huiusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad 9. Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæculariū audiendas, nequaquam censerì approbatos ad audiendas confessiones Monialiū sibi subiectarū, sed egere quoad hoc, speciali Episcopi approbatione.

Ad 10. Regularem ad audiendas confessiones Monialiū vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad 11. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis, eiusmodi illarum confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad 12. Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinquere arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serio oneravit, ne facultate sibi hac in parte attributa, quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad 13. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantum, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Gregor. X V. & Sanctissimus Dominus Noster Urbanus Octauus in omnibus approbarunt.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

In Regeſto fol. 21.

3 Demum aduertendum est, quod Tertiarij, & Tertiariæ fruuntur priuilegijs illius Ordinis, cui us

cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt , prout infra V. Tertiarius .

4 In materia priuilegiolorum maximoperè obseruanda est Bulla confirmatoria priuilegiolorum trium Ordinum Seraphici Patris nostri Francisci, Pauli fel. rec. Papæ V. quæ cum sit amplissima, & à paucis Scriptoribus relata , opere pretium duxi illam in hoc Theatro inferere pro Superiorum solatio , quæ talis est .

P A V L V S P A P A V .

Ad perpetuam rei memoriam .

I Niuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum Religionum in Militanti Ecclesia suaues in Domino fructus assidue præstantium paternam curam gerentes , priuilegia , gratias, & indulta, illis à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validiùs perpetuò subsistant , Apostolicæ confirmationis robore libentèr communicamus . Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus à Sancto Ioanne Euangelista Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, in Romana Curia Commissarius Generalis, quod variæ gratiæ , concessiones , libertates, prærogatiuæ, fauores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultatesque , & alia priuilegia, & indulta, tam prædicto Fratrum Minorum, quàm Sanctæ Claræ, ac Tertio de Poenitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus

ribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac vtriusque sexus personis, & Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentibus in genere, vel in specie, etiam per modum communicationis, siue extensionis priuilegiolorum alijs, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium tunc existentibus Ordinibus, eorumque Domibus, & Ecclesijs, ac vtriusque sexus personis concessorum à nōnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris olim concessa, & ab illis, seu alijs, ac nouissimè quidem à fel. rec. Clemente Papa VIII. etiam prædecessore nostro per suas in simili Breuis forma literas, sub Dat. xx. Decembris 1597. Pontificatus sui anno sexto desuper expeditas, confirmata, & approbata fuerunt, prout in prædictis, & diuersis alijs dictorum prædecessorum literis super concessionibus, & confirmationibus huiusmodi etiam expeditis plenius continetur.

Cū autem illa, quæ sæpius auctoritate Apostolica muniuntur, maiorem obtinent roboris firmitatem, & ideò, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Lodouicus priuilegia, gratias, & indulta, aliaque præmissa, per Nos, etiam Apostolica auctoritate confirmari plurimum desideret; Idcirco nobis, eius nomine, fuit humiliter supplicatum, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Ordines prædictos, ex quibus vberimi in eadem Ecclesia ad Dei Omnipotentis laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum

modum, & vtilitatem iam tum ab ipsorum Ordinum primordiis profluxerunt, & in dies profuunt fructus specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Quaecumque praemissa, ac omnia, & singula, alia privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, praerogatiuas, fauores, conseruatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionem, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus eisdem Fratrum Minorum de Obseruantia, ac Sanctae Clarae, ac Tertio de Poenitentia Ordinibus, etiam in Congregatione sub trium votorum substantialium professione, & Superiorum Ordinis Minorum de Obseruantia praedicti obedientia degentibus, ipsorumque Ordinum, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac vtriusque sexus etiam singularibus personis, necnon illorum Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscunque, in genere, & in specie, & per solam signaturam, etiam viue vocis oraculo, ac alias per eisdem Romanos Pontifices praedecessores nostros

nostros, ac nos, & Sedem prædictam, sub quacunque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, & ultimo loco à dicto Clemente Prædecessore confirmata, cum omnibus, & singulis in eis forsan contentis clausulis, decretis, & declarationibus quibuscunque, necnon singulis desuper, etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis similiter contenta, & indè secuta quæcumque illorum omnium tenores, formas, datas, effectus, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum infererentur, & his inserta forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, auctoritate prædicta, tenore præsentium in his omnibus, videlicet in quibus Sac. Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, & litteris Apostolicis, ac Decretis Clementis Octavi nostri prædecessoris non aduersentur, salvisque decretis dicti Clementis in fauorem Fratrum Reformationis factis remanentibus, perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus, necnon illa etiam perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ nostræ auctoritatis præsidio communimus, ac perpetuū robur obtinere, & firmiter obseruari, Ordinibusque Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Poenitentia nuncupato, huiusmodi etiam in Congregatione sub obedientia eorundem Fratrum Minorum, ut præfertur degentibus, ac Ordinum prædictorum Superioribus. Fratribus, Monialibus, etiam Tertiarijs nuncupatis, ac Domibus, Ecclesijs, & locis prædictis, etiam per modum communica-

tionis

tionis, & extensionis huiusmodi suffragari, illisque vti, frui, & gaudere, quando, & quoties opus fuerit, posse, debere in iudicio, & extrâ, ac etiam in foro conscientiae in omnibus, & per omnia, ac si specialiter, & expresse eisdem Fratrum Minorum, & S. Clarae, ac Tertio de Penitentia Ordinibus concessae fuissent, decernimus, supplentes omnes, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum etiam de iuris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios quoscunque defectus, si, qui forsan intervenierint in eisdem.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuan. & Canarien. Episcopis, ac dilecto filio Curiae Causarum Camerae Apostolicae Generali Auditori per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate nostra literas, & in eis contenta quaecumque suos plenarios, & integros effectus sortiri, illisque omnes, & singulos quos concernunt, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra praesentium tenorem sub quovis praetextu, causa, vel etiam defectu intentionis nostrae per quoscunque quomodolibet indebitè molestari, & si quid in contrarium attentari, vel fieri contingeret, praemissa omnia semper in pristinum reponi procurantes.

Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascunque de quibus eis videbitur, censuras, & poenas ecclesiasticas, & alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione quacunque posita

posita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando: inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Non obstantibus præmissis, ac similis recordationis Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna, necnon Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non retrahatur, alijsque Apostolicis, necnon in Prouincialibus, Synodalibus, ac Vniuersalibus Concilijs editis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in simili forma Breuis, aut alias per quoscumque Romanos Pontifices, similiter Prædecessores, ac etiam Nos, & Sedem præfatam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibuscumque irritatiuis, annullatiuis, cassatiuis, etiam privilegiorum reuocatiuis, restrictiuis, reseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, mentis attestatiuis, ac derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa
non

non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia impressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita, obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, & ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrâ adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris. Die 1. Decembr. anno 1609. Pontificatus Nostri anno quinto.

S. Cobellatius.

5. An Indulgentiæ concessæ Fratribus Minoribus, & reuocatæ à Paulo Quinto, hodie censeantur reualidatæ per præfatam confirmationem privilegiorum Portel. in dub. Regul. verbo Indulgentia num. 12. §. secundum principale, negatiuam sententiam docet, à qua non vult discedere P. Diana diligentissimus Scriptor, & in Curia Romana versatissimus p. 4. tract. 4. Resol. 20. quia in petitione confirmationis præfatorum privilegiorum, nulla fit mentio de Indulgentijs. nec in confirmatione, &c.

Proces-

Processio :

S V M M A R I V M .

- Regulares ad quas processiones conuenire debeant . nu.1.
Regulares distantes dimidium miliare à Ciuitate nō possunt compelli. num.2.
Confraternitas posteriùs erecta non potest facere processionem eodem die cum antiqua. num.3.
Regulares non tenentur accedere ad processionem cum Clero in primo ingressu Visitationis Episcopi, num.4.
Capuccini possunt erigere Crucem in processionibus. num.5.
De loco eorundem. num.6.
Quod ubi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius. num.7.*

I **Q**uia omnes Scriptores Regulares fusè pertractant de Processionibus, tantùm referant nonnulla Decreta nondum ab alijs cognita, & relata. Supposito igitur, quod Clerici omnes tam sæculares, quàm Regulares, etiamsi sint exempti, ad publicas Processiones, putà Corporis Christi, litaniarum, & Iubileorum vocati conuenire debent, prout in Bulla Pij V. Et si mendicantium, &c.

Quæritur . *An Regulares distantes per dimidium miliare à Ciuitate compelli possint , ut ad Processiones accedant .*

S Acra Congregatio Concilij censuit Regulares Monasterij vltra medium miliare à Ciuitate distantes , non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones .

In Reg. huius Congregationis fol. 14.

Item Quæritur . *An Confraternitates posteriùs erectæ , possint facere Processiones , eodem die , & hora cum antiqua .*

Taurinen.

3 **S** Acra Rituum Congregatio, conquærentibus Fratribus Seruitis loci Summæ Ripæ, Taurinen. Diœcesis, solitis in die Conceptionis Beatæ Virginis facere solemnem processionem, in honorem eiusdem Gloriosissimæ Virginis, de nonnullis alijs eiusdem loci, prætendentibus facere similem Processionem, eodem die in eodem loco . Sacra Rituum Congregatio respondit nullo modo esse permittēdas duas Processiones eodem die in eodem loco, & ideò casu proposito Fratres Seruitas manutenendos esse omninó in eorum solita Processione, & non licere alijs eodem die facere similem Processionem . Die 9. Aprilis 1663.

In Regesto huius Congregationis fol. 139.

Vndè

Vndè Minores de Observantia prohibiti sunt facere eadem die Processionem Chordonis vbi Conuentuales eam facere consueuerant. Vigevano, die 20. Martij 1653. Flosculi num. 12.

Item Quæritur. *An in primo ingressu Visitationis Episcopi Regulares teneantur accedere ad Processionem cum Clero.*

In Anagnina Processionis.

4 **O**ccasione suæ primæ Visitationis, primique ingressus in Terram Carpineti Dominus Episcopus Anagninus Plenariam Indulgentiam, ex auctoritate Sanctissimi Domini Nostri publicare intendens, edictum tenoris sequentis promulgauit. Ommissis, &c.

Di qui è, che habbiamo risoluto di fare vnâ publica generale, e generalissima Processione per solennizzare con la douuta decenza dette sacre attioni per eccitamento maggiore de' fedeli alla deuotione, e pietà, che perciò inuitiamo tutto il popolo, comandando à detto effetto à tutti gli Ecclesiastici, così secolari, come regolari di detta Terra, che debbano interuenirui personalmente, e processionalmente, sotto pena à detti Ecclesiastici di scomunica latæ sententiæ da incorrersi, ipso tunc, che non faranno interuenuti, e d'altre pene à nostro arbitrio, &c.

Conquærantur Fratres Ordinis Strictioris Observantiæ se immerito, atque iniuste compelli
ad

ad huiusmodi processionem. E' contra verò cō-
quæritur D. Episcopus, dictos Fratres præfatum
edictum non sine populi scandalo contemnentes
dictæ processionem non interfuisse, & non obstan-
tibus censuris ob eorum contumaciam ipso facto
incurfis, à celebratione Diuinorum Officiorum
non abstinuisse. Quare præsuppositis ijs, quæ ab
vtraque parte informante deducuntur.

*Queritur. An dicti Fratres potuerint ad
prænominatam Processionem ab
Episcopo compelli?*

Die 9. Decembris 1662.

S Acra Congregatio Eminentissimorum San-
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Conci-
lii Tridentini Interpretum censuit non potuisse.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacchetti.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs Episc. Clus. S. C. Conc. Secr.
In Regeſto fol. 92.

*Quod Capuccini possint erigere Crucem in
Processionibus Capuccinorum.*

Luna die 21. Maij 1618.

F Ratres Capuccinos, quibus nuper vbique
locorum ad controuersias, quæ inter Fra-
tres Conuentuales, & ipsos interdum oriebantur,
dirigendas, propriam Crucem in publicis Pro-

cessionibus erigendi, ad iormam Constitutionis felic. record. Gregorij XIII. quæ incipit, Expo-
scit, à Sanctissimo D. N. facultas concessa est,
iuxtà eiusdem Constitutionis formam, etiam
quoad alios Ordines Mendicantium, Crucem
prædictam erigere, deferre posse, censuit Sacro-
rum Rituum Congregatio.

A.M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † Sigilli.

Petrus Ciammarreconus Secr.
Congreg.

In Regesto fol. 42.

De Capuccinorum loco in Processionibus.

Die Sabbathi 23. Martij 1619.

6 **C**ongregatio Sacrorum Rituum ad tollen-
das controuersias, quæ post concessam
Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem,
inter Regulares, circa præcedentiam in Procef-
sionibus ortæ sunt, censuit, Illustrissimo Melli-
no referente, Capuccinos cedere debere dignio-
rem locum ijs Regularibus, qui sub propria Cru-
ce, & in proprio loco in Processionibus incede-
bant, antequam ipsi Crucem propriam defer-
rent.

A.M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † sigilli.

P. Ciam. Secr.

In Regesto fol. 43.

Quod

*Quod Capuccini ubi non erexerunt Crucem ,
incedant sicut prius .*

Die Sabbathi 10. Iulij 1621.

7 **C**ongregatio Sacrorum Rituum , vt tandem dissentionibus, quæ circa præcedentiam in Processionibus inter Capuccinos, & alios Regulares post concessam ipsis Capuccinis propriæ Crucis erectionem quotidie oriuntur aditus omnino præcludatur . Inhærendo Decreto sub die 23. Martij 1619. emanato , illudque declarando , censuit erectionem Crucis , supradictis Capuccinis fuisse concessam in his tantum locis , in quibus sub Cruce Minorum Conuentualium incedebant , quia alias id fortasse nunquam permisissent , ac propterea eosdem Capuccinos in locis , in quibus iam sub propria Cruce , seu in proprio loco sub Cruce Cleri in Processionibus ante huiusmodi concessionem incedebant, eundem locum retinere debere .

Franciscus Maria Card. à Monte .

Loco † sigilli .

P. Ciammar. Secr.

In Regesto huius Sac. Congr. fol. 45.

Procurator.

S V M M A R I V M.

*Narratio institutionis Procuratoris Ordinis, eiusque
præeminentiæ. num. 1.*

*Procurator Ordinis præcedit Commissario Curie tam
actuali, quam habituali. num. 2.*

Probat magis ex quodam consulto. num. 3.

*A Curia nunquam debet abesse Procurator Ordinis.
num. 4.*

*Agentes pro Gallica, & Germanica Nationibus debent
manuteneri in Conuentu Aracæli. num. 5.*

*Procurator Generalis Observantium præcedit Procura-
tori Generali Conuentualium. num. 6.*

*Procuratores, & Commissarij Generales Curie Cismon-
tanæ Familiæ habent votum perpetuum in suis Pro-
uincijs respectiue. num. 8.*

*Forenses debent petere benedictionem à Patre Guardia-
no, & à Procuratore, aut Commissario respectiue in
ingressu Conuentus. num. 9.*

I **P** R O intelligentia institutionis Procurato-
ris Generalis Ordinis sciendum est, quod
ante separationem Fratrum Observantium à Con-
uentualibus, tota Familia de Observantia mode-
rabatur à duobus Vicarijs Generalibus, quorum
vnus habebat regimen Familiæ Cismontanæ, alter
verò Familiæ Ultramontanæ. Habebatq; duos
Commissarios Generales in Curia Romana pro
vtraque Familia, nam tunc Procurator Genera-
lis

lis Ordinis erat apud Patres Conuentuales .

Postquàm verò facta fuit separatio Obseruantium à Conuentualibus à Leone Papa Decimo, Ite, & vos &c. & per eandem Constitutionem, Officium, & Dignitas Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tradita, fuerit Fratribus Minoribus Regularis Obseruantiae .

In Capitulo Generali, immediatè seq. habito Lugdani anno 1618. ordinatum fuit, quod de cætero vnus Commissariorum in Curia Romana appellabitur Procurator Ordinis, & seruabit locum in Capella Pontificis, orationesque in eadem Capella habendas certis diebus faciet, aliosque actus publicos, qui ad Officium Procuratoris spectant, exequetur . Alius verò retinebit nomen Commissarii, aut Ultramontani, aut Cismontani, iuxtà quod ex illis, aut ex istis assumptus fuerit Minister Generalis . Qui quidem Commissarius quoad illas partes, pro quibus erit, cum omnimoda auctoritate remanebit .

Ab illo tempore semper in omni Capitulo Generali Procurator Ordinis est institutus ex illa parte, ex qua assumptus est Minister Generalis, iuxtà Bullam vnionis, & dum sunt in officio, Procuratoris Generalis Ordinis semper præcedit Commissarium Curiae, quia repræsentat totum Ordinem tùm in Capella, tùm in alijs actibus publicis . Commissarius verò Curiae solùm pertractat negocia illius familiae, ex qua electus est Commissarius Generalis .

2 Hinc meritò in Capitulo Generali de anno

1651. sub Innocentio Decimo, facta fuere statuta Generalia reuifa, & confirmata à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, auctoritate Apostolica, in quibus cap. 1. §. 6. nu. 3. & in Constitut. generalibus Ordinis pag. 218. n. 4. habetur. Inter Procuratorem, & Commissarium Romanæ Curiae tam actualem, quam habitualem hic ordo seruandus est. Quod cæteris paribus semper, & utrobique Procurator actualis debet præcedere actualem Commissarium, & habitualis Procurator, habitualem Commissarium, etiam in iure subrogandi, iuxta Romanam Constitutionem.

Hoc statutum est adeò clarum, vt non deberet dubitari de præcedentia illorum, qui fuerunt Procuratores Ordinis super illos, qui fuerunt Curiae Commissarij, nam si isti non sint alio gradu, vel dignitate insigniti, etiamsi prius exercuissent munus suum, nihilominus habent sequi eos, qui post ipsos exercuerunt munus Procuratoris Ordinis, cum semper, & utrobique Procuratori Ordinis habitualis concedatur præcedentia.

Illa verò verba, cæteris paribus, non sunt referenda ad anterioritatem, vel posterioritatem temporis suarum electionum, sed ad alium gradum, quem posset habere, qui Commissarius Curiae fuerit, vt si expleto officio, eligeretur Definitor Generalis, vt sæpius accidit, tum enim, qui fuit Curiae Commissarius, præcedit illum, qui fuit simpliciter Procurator Ordinis, & dum actu fungitur officio, si Commissarius Curiae fuisset Vicarius Generalis, vel Vice-Commissarius Generalis

neralis per biennium præcederet Procuratorem Ordinis.

3. In quadam controuersia orta præteritis annis 1648. inter Patres Procuratorem, & Commissarium Generalem Curia habituales, videlicet, quisnam illorum præcedere deberet Pater, ne Radeallus olim Commissarius; An Pater Quarresiminus postea Procurator Generalis Curia? Requisito Consulto Patris Sanctori, respondit.

Etiam si sit contra Sanctorum Ambrosij, & Augustini monitum (de arbitrio) inter duos amicos non acceptando, quia tamen Paternitas Vestra Reuerendissima iussit, moralia aliorum monita postponere debeo. Dico ergo hac de re in indiuiduo, aliud esse in Statutis generalibus silentium: omnia enim, quæ hucusque videre potui, præponunt Procuratores Generales Commissariis Curia, Neapolitana cap. 41. nu. 3. Vallisolitana 1593. cap. 8. de Tit. & Præcedentijs. Nuperrima Romana ex præfatis compilata eodem loco §. 42. num. 4. & eodem anno 1639. pro Vltramontana Familia, ac omnibus istis antiquiora Barchinonentia c. 4. §. 9.

Itaque omnium concors sententia est præferri inconcussu, ac præcedenti, qui Procuratores Generales fuere; & cum alium Ordinem nobis præfigere non possimus extrà illum, quem statuta determinant, non video, quomodo ab hac serie resilire valeamus; fauet etiam ratio, quia maius est officium Procuratoris, quàm Commissarii Curia, sicuti maior est Minister, quàm Commissarius Generalis, quibus inserviunt, & Procu-

rator Generalis debet, & potest tractare negocia ad totum Ordinem, & ad vtramque Familiam, spectantia statut. Rom. 1642. cap. 8. §. 28. num. 1. Adesse item debet in Cappella Sanctissimi, sermonem habere, Processioni in Festo Corporis Christi solenni, cum alijs Prælati Curie Romanæ adesse, quod Commissario non convenit. Quis autem eorum præcedat, quando functi officio, simul reperiantur, vel si Prior electus fuerit Commissarius Procuratore, & minus officiū exercuerit prius, an qui dignius postea exercuit, preferendus sit, quo videtur tendere quæsitum, licet ex dictis, deduci possit, supposito quod inter duo officia detur magis, & minus; attamen Generalis Capituli iudicio dirimendum mihi videatur. Fr. Sanctorus de Melphi 1649. & ut peroptabat Pater iste, declaratum fuit, in sequenti Generali Capitulo 1651. adeò clarè, vt non sit amplius ambigendi locus, vt supra dictum est.

4 Demùm quanti faciat Religio Procuratorem Ordinis, ostendit Capitulum Generale Toletanum 1658. in quo sancitum fuit, Numquam debere in Curia Romana abesse Procuratorem Ordinis, ne per eius absentiam, vniuersus Ordo destituatur, quem salutat verè, ac propriè totius Ordinis Procuratorem; neque eius munera per Vice Procuratorem suppleri commodè possunt, secus de Commissario Curie, qui si absit a Curia; nihil interest; & Vicecommissarius, omnia, quæ ad tale officium spectant, pertractare poterit.

5 Declarat, & vult Capitulum Generale, quod solum sit in Vrbe vnus Commissarius Generalis

totius

totius Familiæ Ultramontanæ, cui assignabuntur
duo notabiles focij aliarum duarum Nationum,
Antuerpien. 1514. Nationes Ultramontanæ, sunt
tres, Hispanica, Gallica, Germanica. Notabiles
focij, de quibus loquitur statutum, modò nun-
cupantur Agentes Galliæ, & Germaniæ, prout
sancitum fuit etiam in Capitulo Generali Tole-
tano 1633.

*Quod in Capella Papæ Procurator Generalis Ob-
servantiâ præcedat Procuratori Conventuali.*

6 **V** Iso memoriali pro Procuratore Generali
Ordinis Minorum Sancti Francisci de
Observantia Sanctissimo Domino Nostro por-
recto, & à Sanctitate Sua Congregationi Sacro-
rum Rituum transmissio super præcedentia ei-
dem Procuratori in Capella Sanctissimi ante
Procuratorem Generalem eiusdem Ordinis Cō-
ventualium competentem, ac Decreto aliàs sub
die 26. Nouembris 1593. ad eiusdem Procurato-
ris de Observantia fauorem factum.

Congregatio die 21. Ianuarij 1652. stetit in deci-
sis; factaque eidem Sanctissimo Domino Nostro
(iuxta eiusdem Sanctissimi rescriptum) de præ-
missis relatione. Sanctitas Sua dicta Decreta ap-
probavit, & ab his, ad quos spectat, observari
mandavit.

P. H. Card. Com.

Loco † sigilli.

Alex. Gratianus Proseccr.

In Regest. fol. 180.

Quod

Quod Procurator Generalis Reformatorum Sancti Francisci Min. Obseru. gaudeat omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Generalis.

Beatissimo Padre.

7 **L**I Visitatori de' Frati Minori Osseruanti Riformati, istituiti dalla S. V. humilmente supplicano degnarsi di concedere al Procuratore di tutte le Riforme di detto Ordine, che sarà pro tempore deputato in questa Corte, le medesime facoltà, autorità, e gratie, che tiene, e gode il Procurator Generale di tutto l'Ordine predetto nella detta Corte, tanto di ragione, e consuetudine, come anco per vigore delle Constitutioni di detto Ordine, si come si degnò l'anno passato la Santità Vostra concedere al Procuratore di quel tempo di detti Frati Riformati, ilche per esser giusto, si spera. *Quam Deus, &c.*

Die 27. Maij 1603. Egi cum Sanctissimo D. N. qui contentus fuit, Procuratorem Generalem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci Minor. Obseruan. debere gaudere omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Fratrum de Familia eiusdem Ordinis.

H. Card. Mattheius Protector.

Loco † sigilli.

In Regest. Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 33.

Breue, qui conceditur Procuratoribus, & Commissarijs Generalibus Curie Ord. Minorum de Observan. & Reformatorum Sancti Francisci Cismontanae Familiae Votum perpetuum in proprijs Prouincijs.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

8 **R**atio iustitiæ exigit, ut illi, qui multos pro Religione labores sustinuerunt, cōgruis honoribus, & gratijs decorentur.

Volentes itaque dilectis filijs Procuratoribus, & Curia Commissarijs Generalibus Fratrum Minorum tam de Observantia, quàm Reformatorum nuncupat. Ord. Sancti Francisci, qui rerum usu tractandis, & procurandis in Romana Curia grauioribus Ordinis huiusmodi negocijs acqui-
tito pollere noscuntur, & quorum operā proinde eorum Prouincijs plurimum utilitatis allaturam esse speramus, & gratiam facere specialem, eorumque singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humi-

humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissariis Curiae Generalibus Fratrum Minorum, tam de Observantia, quàm Reformatorū Familiæ Cismontanæ huiusmodi, qui sua respectivè officia triennij continui spatio hætenus gesserunt, & post hac quandoeūque pari spatio gesserint, vt depositis eisdem officijs, suffragium, siue votum perpetuum consultiuum, electivum, & decisivum in quibuscumque Capitulis, & Congregationibus suæ quisq; Provinciæ dicti Ordinis habere, & ferre, illoque uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis Ministris Prouincialibus, & Alijs Superioribus, & Fratribus dictarum Prouinciarum, cæterisque ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, vt memoratos Procuratores, & Commissarios Curiae Generales præsentis gratiæ commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec illos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari permittant. Ac decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandoeumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & ina-

& inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Familiæ, & Prouinciæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decemb. 1662. Pontificatus Nostri anno octauo.

S. Vgolinus.

Quod

Quod Fratres cuiuscumque gradus, & dignitatis, commorantes in Conuentu Aracelitano, sint sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

INter multiplices Pastoralis officij nostri curas, quibus iugiter præmimur, in illam peculiariter incumbimus, vt personæ, quæ sub suauis Religionis iugo diuinis obsequijs se manciparunt prosperè gubernentur, & si quæ earum directione quoquomodo impedimentum afferre, cognoscimus, ea remouere studeamus, prout conspicimus in Domino salubritè expedire.

Cum itaque sicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, & quia nonnulli prætendunt, se à Superioritate Commissarij Generalis eiusdem Ordinis exemptos esse, vigore cuiusdam statuti in Capitulo Generali dicti Ordinis, Toleti anno 1633. celebrato, facti, & à Nobis confirmati, Regularis Obseruantia, non modicum detrimentum patiatur.

Hinc est, quod nos in præmissis opportunè prouidere volentes, dictique statuti tenore præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris

stris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, statutum prædictum tenore præsentium abolemus, reuocamus, & annullamus, viribusque, & effectu vacuamus. Et quod omnes, & singuli eiusdem Ordinis Fratres cuiuscumque gradus, & dignitatis, ac etiam Ultramontanæ Familiæ existentes pro tempore, quo in Cismontana Familia commorabuntur, sint, & esse debeant sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis huiusmodi, pro tempore existentis, prout erant, priusquam statutum prædictum fieret, eandem tenore præsentium statuimus, & mandamus, volumus, & ordinamus. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obstan. statuto prædicto, & literis illius confirmatorijs, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac alijs dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, cæterisque

contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub An-
nulo Piscatoris die 18. Nouemb. 1641. Pontifica-
tus Nostri Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

10 Fratres forenses, qui ad Romanam Curiam
accesserint, cuiuscumque sint Prouinciæ, vel Na-
tionis, aut Familiæ, siue etiam Obseruantes sint,
siue Reformati, non poterunt deinceps exire è
Domo sub poena Apostasiæ, nisi obtenta licentia
Guardiani, & etiam Procuratoris Generalis, aut
Commisarii Curie respectiuè, quod quidem ob-
seruari debet toto tempore, quo Romæ perma-
nere contigerit, non tamen impediri poterunt.
nisi ex legitima causa, prout in Constitutionibus
generalibus Ordinis pag. 76. num. 2.

Procurator Conuentus.

Vide infrà Syndicus Apostolicus.

Professoria,

S V M M A R I V M.

*De mandato Summorum Pontificum, in Familia Cis-
montana, sunt manutenenda.*

*Ponitur Breue Urbani Octauæ, in quo sunt nonnulla pro
bono regimine Reformatorum. num. 2.*

*Clerici per triennium permanere debent in Profes-
soria. num. 3.*

IN hac Familia nostra Cismontana de mandato Clementis, ac Urbani Octavi, necnon Innocentij Decimi Professoria manutenenda, sunt in Conuentibus à Sacra Congregatione super statu Regularium designatis, vt nouitèr professi melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, prout supra v. Nouitius, in Decreto, Ad propagandam, num. 4. Quia verò prefatus PP. Urbanus ordinauit huiusmodi Professoria, ac nonnulla alia stabiliuit pro bono regimine Reformatorum, vt meliùs, & exactiùs obseruentur, refero Breue per extensum, iam impressum, & vsu receptum, videlicet.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini diuina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium, præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ obseruantiam introducta vacantium, spirituali directioni, necnon felici progressui consulitur, libentèr intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, quæ rerum, temporum, & personarum qualitatibus debite pensatis, ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspiciamus.

Ad vberes itaque, & suaues fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupati

Prouinciæ Italiae in prædicta Ecclesia afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, quo laudabile eorum institutū maioribus in dies proficiat in via Domini incrementis. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuò statuimus, & ordinamus, vt in vnaquaque earundem Reformatorum Italiae Prouincia vnum, vel duo Professoria instituantur, in quibus Fratres Clerici eiusdem Ordinis, quamprimum probationis, seu Nouitiatus annum compleuerint, & professionem emisserint regularem collocentur; In Professorijsque huiusmodi vnus Magister pro quolibet depute- tur, qui prædictos Fratres Clericos in vita spiri- tuali, & orandi modo, ac religiosæ perfectionis via instruat; qui quidem Clerici anno, vt mini- mum in Professorijs huiusmodi commorari de- beant, & interim nullam scientiam edoceri pos- sint, excepta Grammatica, & Logica, si eius ru- des fuerint.

Prætereà in duobus, aut tribus cuiusque Pro- uinciæ Conuentibus Theologiæ moralis lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada intersint. In singulis verò Conuentibus orandi modus doceatur. Et Ordinis prædicti Regula semel saltem in quaque heb- domada perlegatur, huicque perfectioni, tam Fratres Sacerdotes, & Clerici, quàm Laici in- teresse teneantur.

Ad hæc Fratres Reformati huiusmodi nullum omninò legitimum perpetuum cum aliquo, aut
fine

sine vlllo onere etiam Ecclesijs, vel Sacristijs ipso-
rum, etiam pro vino ad Missarum celebratio-
nem, aut oleo pro lampadibus, vel quacumque
re pro Altaribus factum recipiant, ipsorumque
Procuratores, aut Syndici hæredes, legantium ad
præstanda huiusmodi legata iudicialitèr conue-
nire non possint. Insuper Fratres prædicti ad quas-
cumque processiones, præterquam ad processio-
nem in die festo Corporis Christi, aut aliquam
aliam generalissimam non conueniant. Defun-
ctorumque corpora, exceptis ijs, quæ in eorum
Ecclesijs sepeliuntur, ad sepulturam minimè
comitentur. Altarium ornamentis deinceps au-
rum, vel inauratio non adhibeatur. Imaginum-
que, seu picturarum eorundem Altarium coro-
nides è nuce, aut alio eiusdè coloris ligno fiant,
nec candelabra ænea recipiantur, aut emanantur
amplius, sed tantummodo lignea è nuce.

Nouitij in Prouincijs prædictis, infra annum
cum interuentu Ministri, ac duorum Definito-
rum Prouincialium, & duorum Guardianorum
recipi possint, iuxta Decretum fel. rec. Clementis
Papæ Octauæ Prædecessoris nstri hac super re edi-
tum. Demum Fratres prædicti exceptis in in-
firmaria illis, qui indiguerint, particulas ex pan-
no lineo etiam in itinere sub quocumque præte-
xtu nequaquam deferant; particulas verò ex pã-
no laneo illi deferre possint, qui eis loco Tuni-
cæ vti voluerint.

Quocirca dilectis filiis Ministris Prouinciali-
bus, ac Guardianis, alijsque Superibus quibus-
cumque dictarum Prouinciarum, nunc, & pro

tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub poena priuationis suorum officiorum, eo ipso absque alia declaratione incurren. committimus, & mandamus, vt præsentibus nostras litteras, ac omnia, & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inuiolabiliter obseruari curent, & faciant, Cæteris verò earundem Prouinciarum Fratribus, etiam in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiue, & passiue, alijsque arbitrij nostri poenis eo ipso, vt præfertur, incurrendis præcipimus, vt præmissa omnia, & singula, prout ad vnumquemque eorum spectauerit, exactè, & inconcussè obseruent, & adimpleant.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Concilijs Vniuersalibus editis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eiusdem Ordinis, & Prouincijs, illorumque Superioribus Fratribus, & personis quibuscumque, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales

les idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostēte.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die prima Octob. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

3 In Professorijs præsentis temporis quamvis Clerici sint in ætate suscipiendi Sac. Ord. nihilominus in eisdem, per triennium permanere debent, prout pluries declarauit Sacra Congreg. super statu Regularium.

Proministri.

Decretum pro obseruantia Statuti Toletani; nempe quod Proministri, & Custodes inter Definidores actuales ultimum locum, & præcedentiam habeant.

F Rà Salvatore di Piacenza Sacerdote de' Minori Osseruanti Riformati della Prouincia

di Bologna, humilissimo seruo dell'EE. Vostre, hauendo fatto più volte istanza al P. Generale li sia dato il luogo tra' Padri della sua Prouincia, e conforme vien determinato dalli Statuti della Religione fatti nell'vltimo Capitolo generale celebrato in Spagna l'anno 1658. oue si ordina, che li Custodi, e Proministri mandati al Capitolo Generale di Spagna habbino nella Riforma il luogo dopò li Vicarij de' Conuenti, e Lettori di Teologia, al quale interuenne l'Oratore, e confermati per Bolla Pontificia, non hà potuto ottenere l'intento, perche quantunque il P. Generale habbia ordinato al P. Prouinciale dia all'Oratore quanto se li conuiene per giustitia, hauendo egli le conditioni tassate da' medesimi Statuti, per esser interuenuto al detto Capitolo, & in oltre esser stato Custode, Definitore, e più volte Guardiano ne' principali Conuenti della Prouincia, nondimeno detto Prouinciale non hà risoluto obedire, sotto pretesto, che nella Bolla d'Vrbano Ottauo di fel. mem. aliàs pro Congregatione generali, nella serie della precedenza non si fa mentione de' Proministri, e Custodi, e che il Capitolo Generale non poteua aggiungerueli. Supplica perciò l'Oratore l'EE. VV. à voler ordinare, che li sia dato il luogo tra' Padri, come dispongono le Constitutioni generali. Che, &c.

Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac audito Ministro Generali Ordinis huiusmodi,

modi, necnon Procuratore Generali Reformato-
 torum, & Prouinciali Bononien. committendum
 censuit, prout præsentì Decreto committit ci-
 dem Ministro Generali, vt circa præmissa man-
 det, & faciat omninò seruari Ordinis Constitu-
 tiones, sub statutis poenis. In contrarium qui-
 bûscumque non obstantibus. Romæ 7. Septem-
 bris 1663.

M. Card. Ginettus:

Loco † sigilli.

Æmil. Episc. Camer. Secr.

Sed hic insurgit difficultas circa intelligentiam
 Statuti, An videlicet Custos Vocalis debeat ha-
 bere easdem conditiones præscriptas pro Promi-
 nistris, ad hoc, vt gaudeat huiusmodi præceden-
 tia, nempe quod antea extiterit Definitor, vel Le-
 ctor Sac. Theologiæ per sexennium, vel Guardia-
 nus principalioris Conuentus, vel ad minus per
 tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicator
 eximius?

Resp. negatiuè; nam statutum loquendo de
 Custodibus, nullam conditionem ex præfatis re-
 quirat, sed tantum ait, quod perpensis periculis,
 & magnis laboribus in longo itinere, inter Defi-
 nitores actuales vltimum locum, & præcedentiã
 habeant. Ratio est, quia officium Custodis est
 maioris entitatis, quàm Proministri; nam Custos
 est Vocalis iuxta Regulam, est primus inter De-
 finitores, durat per triennium, & post Capitulum
 Generale, si nondum est expletum triennium,
 remanet in officio Custodiatus, quibus præroga-
 tiuis caret Prominister, qui nudum votum de-

fert ad Capitulum Generale, quo expleto, nulla ei remanet præ eminentia ratione Proministratus: ideò Statutum, attenta disparitate eorundem, requirit prædictas conditiones in Proministris, non autem in Custodibus, quam declarationem firmavit Reuerendissimus Pater Caballus Commissarius Generalis.

Protektor.

S V M M A R I V M.

Datur Religionibus ad eorum conseruationem. num. 1.

Quomodo potest admittere appellationes. num. 2.

Potest mittere Religiosos Romam. num. 3.

Protektor noster Barberinus habet amplissimam facultatem. num. 4. & sequentibus.

Protektores dantur Religionibus à Summis Pontificibus ad earum defensionem, conseruationem, atque dilatationem. Peyr. de subd. quæst. 1. cap. 18. §. 21. & Lezan. to. 2. cap. 9. num. 2.

2 Possunt admittere appellationes Fratrum, qui à suis Superioribus grauati, ad ipsos recurrunt, iuxta Decreta Apostolica; dummodo hæc appellatio fiat gradatim, idest à Prælato immediato ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, & à Generali ad Protektorem, prout supra V. Appellatio num. 2. à Protektore potest fieri appellatio ad Sac. Congregationem, prout cuiusque Reli-

Religionis Constitutionibus disponitur. Barbof. num. 11.

3 Protectoribus est fides adhibenda, quando dicant se habere viuæ vocis oraculum à Papa. Azor. tom. 2. instit. lib. 4. cap. 3. dub. 20. Veniunt enim nomine Officialium, ac Ministrorum Papæ, qui non comprehenduntur in reuocatione viuæ vocis oraculorum Urbani Octauī. Peyr. in form. lit. Z. c. 3. append. 4. num. a.

4 Protectores possunt concedere Fratribus suæ protectionis licentiam eundi Romam. Clemens VIII. in Decretis pro Reform. Regul. numero 2.

5 Protector noster Eminentissimus Cardinalis Barberinus ex Bullis suæ institutionis, amplissimam facultatem habet supra Seraphicum Ordinem. Potest enim transire volentibus ab Observantia ad Reformatos pro maioris perfectionis zelo, vel è contra pro Reformatorum quiete, extra Capitulum, seu Congregationem licentiam concedere.

6 Licentias ab vna ad aliam Prouinciam eundi ob negocia, & collocationes Fratrum, eorundemque incorporationes, & translationes concedere.

7 Sententias, & poenas, siuè inhabilitates, & priuationes officiorum, & suffragiorum moderari, remittere, & condonare.

8 Guardianos Monasteriorum Monialium, Sanctæ Claræ, & Sanctę Mariæ Magdalenæ Neapol. instituere; & ibidem Fratres Reformatos Monialium negocia administraturos, ex quibuscum-

cumque Reformationibus Italiæ destinare, vel destinari facere. Ad eum spectat Procuratorem Reformationum eligere, & alia multa, prout in Repertorio Bullarum, & Decretor. fol. 20. & 21.

Quæritare.

S V M M A R I V M:

Regulares possunt quæritare tritcum, vinum, &c. antequam Parochus recipiat primitias. num. 1.

Non possunt impediri à quæstuatione à locorum Ordinarijs. num. 1.

Concionatores Mendicantes non comprehenduntur in excommunicatione lata contra Quæstuarios Predicatores. num. 3.

1 *Regulares possunt triticum, vvas, ligna, & similia quæritare antequam Parochus receperit suas primitias. Sacra Congregatio 2. Julij 1621. vide V. Declaratio num. 13.*

2 *Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, à locorum Ordinarijs impediri non possunt. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. die 25. Augusti 1635.*

In Regesto fol. 137.

Vide supra V. Eleemosyna, vbi adest Decretum Congregationis Concilij per extensum.

Immo Sixtus Quartus puniri mandavit impediētes Mendicantes ab eleemosynarum petitione,

ne,

ne, prout in Bulla Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordinis, &c. ubi §. 8. ait: Præterea quia, ut intelleximus, exortis nonnunquam controuersijs inter locorum Ordinarios, eorumque Vicarios, seu Officiales, & Curatos, & Fratres prædictorum Ordinum, varijs occasionibus locorum Ordinarij, eorumque Vicarij, seu Officiales, & Curati prædicti, ne Christi fideles Fratribus ipsis pias eleemosynas erogare præsumant suadere, & etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore prædicare, seu prædicari facere, seu pronunciari præsumunt. Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, seu Officialibus, & Curatis prædictis, ac etiam alijs quibuscumque dicta auctoritate mandamus, ut ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis de cætero prorsus omninò abstineant. Decernentes inhibitiones ipsas, & mandata nullius existere firmitatis, & illis contrauenientes, censuris huiusmodi minimè ligari, ac eosdem persuadentes, & inhibentes, mandatoque nostro huiusmodi obtemperare non curantes (nisi poenituerint, & persuasiones, ac inhibitiones, & prædicta renouauerint, intra triduum, postquam desuper requisiti fuerint) eo ipso Ordinarios interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis è regimine, & administratione suarum Ecclesiarum; Alios vero inferiores ab eis excommunicationis sententiam incurrere. Apud Peyr. to. 2. pag. 28.

3 Contra Quæstuarios Prædicatores procedunt Inquisitores hæreticæ prauitatis. Urb. IV. in Bullario tom. 1. pag. 76. Huiusmodi Quæstuarij con-

conuertebant in prauos vsus eleemosynas, & ob
quæstum publicabant Indulgentias, contra quos
adeft excommunicatio Papæ referuata. Pius V.
in Bulla, Quam plenum &c. 2. tom. ex his dedu-
citur non comprehendi inter istos, Prædicatores
Mendicantes, quando inuitati, occasione alicuius
festiuitatis, habent sermonem ad populum de
laudibus Sancti, vel festiuitatis, & in fine obiter
commendant necessitates proprii Conuentus,
prout declarauit Pius V. Et si Mendicantium
Ordines, vbi §. 17. Quod verò de vsu Quæstorum
eleemosynarum auferendo, loquitur Tridentin.
sess. 21. cap. 8. Id ad Mendicantium Ordines nullo
modo referri posse, vel debere, etiam decerni-
mus, quin potius cum eleemosynis huiusmodi
viuere cogantur, eis id facere liberum omninò
esse declaramus, &c.

Quarta.

S V M M A R I V M.

*Monasteria ante Concilium edificata, soluunt quartam
funeralium. num. 1.*

*Secus, quæ 40. annis citra à Concil. Trident. edificata.
num. 2.*

*Declaratum fuit à Sac. Congregatione Conc. à Pio V. in
Bulla, Et si Mendicantium. num. 3.*

C Irca Quartam funeralium standum est cō-
suetudini locorum, nam Conuentus, &
Mona-

Monasteria 40. annis ante Concilium Tridentinū ædificata, & eam soluere solita, prout decernit S. Synodus sess. 25. cap. 13. de reformat. soluere tenentur.

2 Monasteria verò, quæ 40. annis citra à Concilio Tridentino ædificata, & in dies ædificantur, soluere non tenentur, præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralem non teneantur soluere, quemadmodum est Religio Fratrum Minorum, quam ab huiusmodi solutione Nicolaus V. Alexander VI. Iulius III. & alij Pontifices absoluerunt. Miranda in Manuale Prælat. q. 48. artic. 6. concl. 45. & Rodriq. & ita declaratum fuit à Sacra Congregatione Concilij Tridentini, prout sequitur.

Die 21. Septembris 1591.

3 **S**acra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpius respondit Decreto Concilij cap. 13. sess. 25. de reformat. non comprehendi Monasteria ædificata à 40. annis citra, vel quæ in dies ædificantur; præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralem non teneantur soluere Episcopo.

F. Cardinalis Verospius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius S. C. Conc. Secr.

Hoc idem magis declarauit, & confirmauit Pius Quintus V. Et si Mendicantium §. 13. Quar-

ta autem funeralium, de qua sess. 25. cap. 13. nequaquam soluere teneantur Monasteria, quæ à 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur tantum de Monasterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam Quartam soluere consueverunt, & ubi solui consuevit, id tantum ceræ, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defunctorum corpora ad sepulturam deferuntur, non autem de Missis, seu legatis, vel alijs Fratribus ipsis, seu Monialibus huiusmodi relictis, aut alijs quomodolibet donatis, solui debet; sicque intelligi Concilij decretum quoad Quartam huiusmodi soluendam debere decernimus. Vbi verò non est consuetudo soluendi Quartam huiusmodi, de nullo suprascriptorum solui debere declaramus. Hinc est, quod iuxta præfatas declarationes, Sacra Congregatio moderatur in controversijs occurrentibus circa solutionem Quartæ funeralium.

Reclamatio.

S V M M A R I V M.

Quomodo reclamantes, in causa professionis, non sunt audiendi. num. 1.

Si professio alio tit. est invalida, quomodo sunt audiendi. num. 2.

Quando professio est nulla, iure communi possunt reclamare extra quinquen. num. 3.

Reclamatio debet fieri ante depositionem habitus . nu.4.

*Religio quomodo potest reclamare contra Religiosum .
num. 5.*

1 **C**irca reclamationem observandum est , quod Decretum Sac. Congregationis iussu Urbani Octavi 1636. editum, quo statuitur, ne prætendentes nullitatem professionis factæ in loco non designato, quoquo modo audiantur, neque intra quinquennium, nisi ab ipsa Sacra Congregatione, non habet locum, nisi in casu professionis invalidæ, ex eo quod Religiosus fuerit receptus, aut professus in loco non designato, iuxta Decretum Clementis Octavi.

2 Secus si professio fuit invalida alio titulo; nam tunc reclamatio fieri debet coram proprio Superiore, & Ordinario, iuxta Trident. sess. 25. cap. 19. Nomine autem Superioris, coram quo reclamare potest nulliter professus, intelligit Trident. proprium Prælatum Monasterij, in quo ille professionem emisit; Nomine verò Ordinarij, Ordinarium loci, in quo similiter ille professus est. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 104. num. 12. Par enim est, & ubi causa incepta est, ibi absoluatür.

3 In omnibus casibus, in quibus professio est nulla, iure communi possunt Regulares reclamare contra eius nullitatem, intra quinquennium, iuxta Concilium; Si verò est nulla ex speciali iure Religionis, possunt reclamare etiam quinquennio elapso. Peyr. de sub. quæst. 1. cap. 25. §. 4. citans Sanc. 7. de matr. disp. 37. num. 32. alioqui
coge-

cogeretur Religio effectos inhabiles per sua Statuta à Papa confirmata retinere, eo quod esset transactum quinquennium, & sic Decretum favore Religionis editum, in ipsius detrimentum redundaret, ipsique inhabiles reportarent commodum ex suo delicto.

4 Reclamatio fieri debet ante depositionem habitus, alioqui reclamans, nullatenus est audiendus Tridentinus sess. 25. cap. 19.

5 Sicut potest nulliter professus reclamare contra Religionem, ita & Religio contra illum; Dispositum enim in vno relatiuorum, dispositum censetur & in altero, alioqui Religio esset deterioris conditionis ac est Religiosus. Bordon apud Pellizar. tract. 3. c. 5. q. 15. vbi plura ad rem.

Regularis.

S V M M A R I V M.

In controuersia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum condita fuere 14. Decreta tangentia.

- 1 *Expositionem Sanctissimi Sacramenti.*
- 2 *Eleemosynas in concionibus colligendas.*
- 3 *Horam concionandi in Ecclesijs Regularium.*
- 4 *Officia pro defunctis, arbitrio heredum.*
- 5 *Quartam funeralium exigendam.*
- 6 *Defunctorum sepulturam in Ecclesijs Monialium.*
- 7 *Rituum in celebratione Missarum.*
- 8 *Licentiam Regularium concionandi.*
- 9 *Accedendi ad publicas Processiones.*
- 10 *Trahen-*

10 *Trahendi Regulares ad forum contentiosum .*

11 *Iurisdictionem , & electionem Conseruatorum .*

12 *Curam animarum exercentes .*

13 *Confessarios quoad approbationem .*

14 *Promotiones Regularium ad Ordines .*

Decreta Sac. Congregationis Episcoporum , & Regularium pro resolutione Controuersiarum inter Regulares Ciuitatis Mediolani , & eiusdem Archiepiscopum .

Primò liceat Regularibus in eorum proprijs Ecclesijs, intra septa Monasteriorum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum processionali-
tè circumferre, & super Altare publicè adoran-
dum exponere ex graui, publica, siue priuata,
causa .

2 Eleemosynæ in Ecclesijs Regularium, & in Concionibus, ad Monasteriorum, Ecclesia-
rumue suarum commodum collectæ, disposi-
tioni ipsorum liberè remaneant. Quæ verò ad
aliorum locorum, scù personarum necessitates
subleuandas, ad eorum conciones colligentur,
in eos erogentur vsus, eisue distribuuntur per-
sonis, & locis, quæ Ordinarij iussu, & manda-
to in concionibus commendata fuerint, ita ta-
men, quod cogi non possint extraneos commen-
dare .

3 Regularibus Concionatoribus, in eorum
proprijs Ecclesijs, concionandi horam à quo-
quam non præscribatur, sed liberum, sit eisdem

quomodocumque officium prædicationis peragere.

4 Liberum sit hæredibus defuncti vnum, pluraue officia pro defunctis, in Ecclesijs Regularium celebrari facere, necnon tot ex Regularibus eiusdem Conuentus euocare, quot eis videbitur.

5 Parochia à Regularibus, in quorum Ecclesijs Parochianum sepeliri contingit, non plus portionis, ipsis iure, seu consuetudine debita, quæ Quarta nuncupatur, exigant.

6 Si corpora mortuorum sepelienda in Ecclesijs Monialium Regularibus subiectarum, deferantur, Parochis non liceat corpora ad Ecclesias prædictas deferre, nisi de consensu eiusdem Monasterij Superioris, seu Confessarij, qui tunc præsens aderit. Hæredes autem minimè adstringantur, Regulares, quibus Monasterium subest, ad funus euocare.

7 In Missæ Sacrificio is seruetur Ritus in omnibus Ecclesijs, etiam Sanctimonialium, qui hucusque seruari consuevit, itaut, vbi Ambrosianus, non Romano; vbi Romanus, non Ambrosiano Ritu à quoquam celebretur.

8 Licentiam concionandi Regularibus in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non erunt, Ordinarius concedat, prout sibi magis expedire videbitur: & Concionator ea obtenta, in Ecclesia sibi assignata, absque vltiori Rectoris licentia, munus suum liberè exerceat. Qui verò non in particulari Ecclesia, sed liberè concionandi licentiam obtinuerint, in tota Diœcesi, nulla vltiori licen-

tia petita à Reſtoribus liberè concionari valeant; Reſtore verò cōtradicente, niſi Ordinarius aliud iuſſerit, non prædicetur. Concionatoribus verò approbatis à ſuis Superioribus, liceat in quibuſcumque Eccleſijs ſui ordinis concionari, Epiſcopo non contradicente.

9 Ad publicas Proceſſiones tantùm Regulares ab Ordinario accedere, iuxtà formam Concilij Tridentini compelli poſſint.

Ad alia verò, quæ Mediolani ab vniuerſo Clero ſæculari fieri conſueuerunt, vt ſpontè accedant, horrentur.

10 Regulares ad forum Ordinarij in cauſis ciuilibus non trahantur, niſi in caſibus à Tridentina Synodo, Conſtitutionibus Pontificijs præmiſſis.

11 In cauſis Regularium, tam coram Ordinario, quàm coram Conſeruatore, aut alio quouis delegato, ſeruari debeat, tam per Iudices ipſos, Conſeruatores ſue, quàm Notarios, Conſtitutio Pontificia, ea de re edita. In reliquis attendatur tenor literarum Conſeruatorialium, ita tamen, vt Conſeruatores ſemel electi, mutari non poſſint, niſi per Capitulum Prouinciale, eorundemque nomina infra menſem à die electionis, Ordinarijs indicare debeant, prout à Congregatione Sac. Concil. Trid. ſeruandum eſſe declaratū fuit; Qui denique Conſeruatores, cū vti ſuſpecti recuſantur, non procedant, niſi ex præſcripto Concil. Trident. ſeſſ. 14. c. 5. de reform.

12 Curam animarum in Eccleſijs Regulariū exercentes, tam Regulares, quàm ſæculares Or-

dinarii iurisdictioni subsint, in concernentibus curam animarum, iuxta formam Concilij Tridentini.

13 Regulares, qui ad Confessiones audendas, idonei generaliter ab Ordinarijs, eorumque Examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indistinctè, absque alia limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis personarum, admittantur in Diœcesi propria. De cæteris verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinquit, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere. Qui autem in Domibus proprijs laicorum confessiones, ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confessionis, pro Medico adueniente, relinquere.

14 Ordinarij, neminem Regularium ad Ordines promoucant, nisi qui testimoniales literas sui Superioris, de vita, & moribus obtulerint. Romæ die 2. Iulij 1581.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco † sigilli.

Extracta ab Originali Mediolani, subscripta, & sigillata per D. Georgium Palearium Secretarium Die 8. Octobris 1589. In Collect. Decretorum par. 2. fol. 54.

Sacra Scriptura .

S V M M A R I V M .

In principalioribus Conuentibus habeatur lectio Theologiae moralis . num. 1.

In Ecclesijs , diebus Dominicis , habeatur lectio Sacrae Scripturae . num. 2.

I C Vm studia sacrarum literarum Ecclesiae Dei, & Religioni nostrae ornamento, & commodo semper extiterint, decernimus, vt in principalioribus Prouinciarum Conuentibus, sit lectio Theologiae moralis, qua casus conscientiae doceantur, ad quam omnes Sacerdotes, hora significanda, conuenire debeant, ita vt saltem bis in hebdomada lectio habeatur, & casus proponantur.

2 In Ecclesijs quoque Conuentuum nostrorum, vbi frequens est populi concursus, diebus Dominicis, & festis per annum lectio Sacrae Scripturae habeatur. In Constitutionibus generalibus cap. 4. pag. 89. num. 4.

Secretarius .

S V M M A R I V M .

Secretarij Generales Ordinis suffragari debent in Comitij Generalibus respectiue . num. 1.

Remanent Patres Prouinciae , expleto officio : non pos-

sunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos. num. 2.

Secretarij Curiae, & Prouinciarum, dum actu exercent, quibus præcedant. num. 3.

1 **S**ecretarij Generales Ordinis, dum actualiter officium exercent, in omnibus Capitulis, & Congregationibus Generalibus respectiue suffragium facere debent, nempe Cismontanus tamquam Terræ Sanctæ Procustos; Ultramontanus verò, tamquam Prouinciæ Daniæ Minister, iuxta dispositionem statutorum Vallisole. 1593. Toletan. 1633. Congregat. General. Vallisole. 1661.

2 Expleto officio, remanent Patres Prouinciæ. In Constitut. Ordinis cap. 8. §. 40. pag. 201. num. 4. Non possunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos, à sua, ab ipso Secretarij officio absolutione computandos, iuxta Breue Urbani Papæ Octauii, Aliàs &c. Die 16. Septembris 1631. In Collectan. par. 2. fol. 69.

3 Secretarij Procuratoris, & Commissarij Curiae Romanæ dum actu interfunt, præcedunt post Lectores Theologos, & Prædicatores clarissimos, quo tempore, vel loco actu legunt, vel prædicant. Post hos præcedunt Secretarij Prouinciarum actuales in proprijs Prouincijs.

In Constitutione Ordinis cap. 8. pag. 219. numero 12. & 13.

Sepultura .

S V M M A R I V M .

Sepeliri in locis Religiosis melius est , quàm alibi , & quare . num. 1.

Ad amputandas extorsiones excessiuas Urban. Octauus mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in proprijs . num. 2.

Breue pro obseruantia Decretorum ad sepulturam pertinentium . num. 3.

1 **S**epeliri in locis Religiosis melius est, quàm alibi, quia frequentius ibi Diuina celebratur . gl. frequentius, in cap. Fraternitatem de sepulturis .

2 Ad amputandas extorsiones excessiuas, quæ in dies fiunt à diuersis Parochis, pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesijs Regularium, Urb. Oct. mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quàm eis, quæ fiunt in proprijs, prout in V. Parochus .

3 Demum Alex. Papa VII. obseruari mādauit Decreta ad sepulturā pertinentia, prout sequitur .

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam .

Aliàs pro parte dilecti filij Antonij Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Prouinciæ

Sancti Saturnini Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Sardinia Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filij Canonici, & Beneficiati Metropolitana Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conuentum S. Mauri violentè ingressi fuerunt ad officiantum in illa Ecclesia contra Decreta diuersarum Congregationum eiusdem S.R.E. Cardinalium, tenoris qui sequitur, videlicet. Sacra Rituum Congregatio, iuxta alias resoluta, respondit officium super cadaueribus in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Nouembris 1638.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

Iulius Cincius Secr.

Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præpositæ censuit defunctorum cadauera in Ecclesijs dictorum Fratrum sepelienda ab ædibus defunctorum ad eorundem Fratrum Ecclesias recto tramite deferri licite posse, monito tamen prius, & requisito, ac expectato proprio defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & vltimum vale recipere possent, quo venire expressè recusante, possint iidem Fratres etiam ipso inuito dicta cadauera ad suas Ecclesias transportare; consanguinei verò talium defunctorum illis parentare in

Paro-

Parochialibus, & alijs Presbyterorum etiam Cathedralibus Ecclesijs nullo modo possint. Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitimè probetur, & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur, prout eadem Sacra Congregatio seruari mandauit. Romæ die 14. 1639.

Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchinettus. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, censuit, quoties cadauera defunctorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, & reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, & peragi debere. H. B. Cardinalis. Franciscus Paulutius Sacrae Congregationis Concilij Secretarius.

Loco † sigilli.

Necnon Sacra Rituum Congregat. iuxta alias resoluta respondit, electionem, & numerum Religiosorum pro associandis cadaueribus ad libitum hæredum defunctorum spectare, & pertinere, & ita vbique seruari debere declarauit die 14. Ianuarij 1640. P. Card Crescentius. Iulius Cincias Secret. Loco † sigilli.

Quodque in obseruantia Decretorum præinsertorum, & literarum Apostolicarum die 29. Augusti eiusdem anni 1649. emanatarum Fratres Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu noluerunt permittere, vt Capitulum prædictæ Ecclesiæ Calaritan. dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Iesu ingredere.

deretur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadauer quoddam inde abriperant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulaliæ tulerant. Et in eadem expositione subiuncto, quod præfata Decretis præinsertis aduersentur, ideoque primo dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, vt decerneret cadauer huiusmodi restitui, & dicta Decreta observari, ac si fortè Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem còsuetudinem prætenderent, hoc nihil obstare, nisi legitimè probetur: emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, reque partibus, tam verbo, quàm scripto informantibus auditis, Eminentissimo Sanctacrucio referente, diligentèr, ac maturè examinata, & discussa, censuit, cadauer, de quo agitur, restituendum esse, prout vnà cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu Fratrum Minorum Observantiæ Sancti Francisci.

Nec Capitulo, & Clero Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia S. Mariæ, neque in S. Mauri eorundem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadauera licere, reseruato tamen iure eidem Capitulo, & Clero probandi prætensam immemorabilem, & ita declarauit, prout præsentium

sentium tenore declarat, & decernit in contrarium allatis minimè obstantibus. Romæ 12. Martij 1660.

M. Card. Ginettus.

Cum autem sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proximè insertum pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret.

Nos ipsum Antonium Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari: Decretum præinsertum.

Die 12. Martij proximè præteriti emanatum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiuicimus.

Salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscunque iudices

ices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantèr contigerit attentari.

Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dioec. sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

S. Vgolinus.

Serui Dei.

S Acra Rituum Congregatio statuit modum seruandum in recipiendis informationibus pro causis Beatificationum, & Canonizationum Seruorum Dei.

Vide V. Beatificatio.

Sollicitare.

S V M M A R I V M.

Confessarij sollicitantes reuelandi sunt Sancto Officio. num. 1.

Pœnitentes sollicitati reuuentes reuelare, non sunt absoluedi. num. 2.

Nomine sollicitationis, quid intelligatur. num. 3.

Si

Si pœnitens sollicitauerit Confessarium, quid agendum.
num.4.

Si pœnitens sollicitatus consenserit, quomodo reuelare debet. num.5.

Quare non dicatur socius criminis. num.6.

Sacerdos sollicitans, quamuis non approbatus ad confessionem, est denunciandus. num.7.

Confessarius tenetur scire obligationem huius Bullæ.
num.8.

Confessarius sollicitans, potest absolui à quocumque. n.9.

Sollicitare. Contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus adest grauissima Constitutio Gregorij XV. incipit, Vniuersi Dominici Gregis 1622. & habetur 4.tom.Bullarij Romani, inter Bullas huius Pontificis. Cuius obseruantia consistit in paucis benè intellectis, sed quia plerique, aut non intelligunt, aut nolunt illam intelligere, ideò Prouinciales Ministri, in actu Visitationis, debent esse memores obligationis, quam habent admonendi Confessarios pro obseruantia præfatæ Bullæ, zelando honorem Dei, & propriæ Religionis; Ea propter operepretium duxi illam in compendium redigere pro maiori commoditate eorundem Prouincialium, & legentium.

I Omnes igitur Confessarij sollicitantes in confessione suos pœnitentes, siuè masculos, siue foeminas ad actus turpes, & inhonestos, sacrilegè peccant, & sunt ab ipsis pœnitentibus reuelandi Sancto Officio, vel Ordinario loci, & debent aduertere, quod non possunt sollicitati credere,

Confessarios sollicitantes esse fraternè corrigibiles, aut emendatos, cùm sint de hæresi suspecti, propterea tenentur illos ante quamcumque monitionem, seu correctionem Sæcto Officio Inquisitionis denunciare, iuxta Decretum. Licet alias emanatum die 8. Iulij 1600.

2 Renuentes verò huiusmodi pœnites sollicitati denunciare, non debent absolui, nisi vel per se, vel per alios reuelent; Immo etiam incidunt in excommunicationem propter ædicta Inquisitorum.

3 Nomine sollicitationis, post Bullam præfati Greg. XV. intelligitur non solum si Confessarius in actu confessionis Sacramentalis prouocet, alliciat, & excitet pœnitentem ad actus inhonestos, & ab ipso tale aliquid petat, aut teneat, aut procuret siue tunc exercendum, siue absoluta confessione, siue cum ipso confessario, siue cum alijs, sed etiam si Confessarius ante, vel post confessionem immediatè; seu occasione, vel prætextu confessionis, etiam ipsa confessione non secuta, siue extrà occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendas electo, simulans ibidem confessionem audire, sollicitare, vel prouocare tenterit pœnites, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerit. In his ergo omnibus casibus sunt reuelandi Confessarij, nec excusantur paruitate materiæ.

4 Tenentur pœnites reuelare Confessarios sollicitantes, etiam si ipsi pœnites fuerint primi

mi in miscendis sermonibus inhonestis, aut Confessarios sollicitauerint : dummodò Confessarij consenserint, & habuerint inhonestos sermones ; nam in Bulla prædicta constat sufficere ad hanc denunciationem, si Confessarius habuerit cum poenitente illicitos sermones, & inhonestos, aut tractatus, nec excipitur casus, in quo ipsi non fuerint primi, sed satis est si inhonestos sermones habuerint .

5 Si poenitentes sollicitati consenserint turpi petitioni, tenentur denunciare Confessarium, & tacere suum consensum, aut peccatum ; nam etsi illud dicant, non recipitur ab Inquisitoribus ; igitur satis erit dicere, se fuisse sollicitatos, aut Confessarium habuisse cum ipsis turpes, & inhonestos sermones : In quo etiam casu, nec ipsi Confessarij admittuntur, si alienum consensum reuelare voluerint .

6 Nec dici potest, quod mulier consentiens non teneatur denunciare, cum sit socia criminis, quamuis enim ipsa consentiens peccet simul cum Confessario, atque adeò dici possit socia criminis materialitèr, non est tamen socia, prout hoc crimen, per Decreta Pontificum pertinet ad S. Officium, nam solum pertinet ex parte Confessarij tantum, & vt habet rationem sollicitationis ex parte ipsius : quo pacto mulier nullo modo est socia, & propterea si Confessarius velit reuelare consensum poenitentis, non admittitur, vt dixi .

7 Est etiam reuelandus Sacerdos, qui licèt non sit Confessarius, fingit tamen se esse Confessarium, & sollicitat modo prædicto, nam omnis Sacer-

Sacerdos est Confessarius pro venialibus.

8 Omnes Confessarii tenentur scire obligationem, quam habent sub mortali monendi suos poenitentes, ut si ab aliquo Confessario sollicitati fuerint, denuncient sollicitatorem.

9 Confessarii sollicitantes possunt absolui per Sacramentum poenitentiae ab hoc delicto à quolibet ordinario Confessario, non enim est casus reservatus in Iure.

Subrogatio.

S V M M A R I V M.

Sac. Congregatio Visitationis Apostolicae declarat Constitutiones Ordinis de Subrogatione observari debere. num. 1.

Subrogatio quoad Patres Prouinciæ. num. 2.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales. num. 3.

Subrogatio quoad Diffinitores Prouinciales. num. 4.

1 **A**tenta reuocatione Priuilegiorum Patrum Prouinciæ Minorum Regularis Observantiae Sancti Francisci, facta à Clemente Papa Octauo, incip. Seraphicum Ordinem 10. Aprilis 1600. Dubitans Ordinis Protector, ne Constitutiones de subrogatione, peractæ in Capitulo Generali præterito Romano de anno 1600. concorderent, immò contrariarentur præfatæ Constitutioni Apostolicæ; Hinc est, quod porrecto libello à Commissario Curiae Sacrae Congregationi Visitationis Apostolicæ, eadem Sacra Congrega-

gregatio declarando, censuit Decretum non ob-
stare, quin præfatæ Constitutiones Ordinis de
subrogatione, locum habeant. Die 21. Iunij 1602.

Accarifius Visit. & Reformat.

Apost. Profecr.

In Regeſto Regul. fol. 25.

Subrogatio quoad Patres Prouinciæ.

2 **P**rouinciæ Patres, propriè, & rigorosè sunt,
qui fuerunt Prouinciales, qui biennio fue-
runt Prouinciales, Vicarij, Procuratores, & Cõ-
missarij Romanæ Curia, Definitores Generales,
Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ord.
qui per triennium seruierunt Superioribus Gene-
ralibus, canonicè electis, Lectores Iubilati, necnõ
Definitores, & Custodes actuales in suis Prouin-
cijs. Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum
titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum cum iure
subrogandi, qui debent obseruare inter se ordi-
nem, & præcedentiam, iuxtà disposita in Consti-
tutionibus Gener. Ord. c. 8. pag. 201. n. 4.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales.

3 **S**i contingat aliquem ex Definitoribus Ge-
neralibus vita, vel officio defungi, loco
ipsius subrogetur alius ex eadem natione ex his,
qui fuerunt Procuratores, vel Commissarij Ro-
manæ Curia, vel Definitores Generales, seruata
ad inuicem antiquitate, qui vocem habeat in
Prouincia sua, & in Comitijs Generalibus; Si

verò nullus talis fuerit, subrogetur Minister, seu Vicarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua erat Definitor defunctus. In Constitutionibus Ordinis c.8. pag. 178. n. 13.

Si verò in vacantia Definitoris Generalis contingat, quod in Prouincia propria sit Exdefinitor Generalis, & extra Prouinciam, si alius antiquior in iure subrogandi, iste antiquior præferendus est propter præcedentiam, dummodo sit eiusdem Nationis. Ibid. n. 14.

Insuper in casu vacantia Definitoris Generalis de Observantia debet semper subrogari Pater dignior nationis de Observantia; Pro Reformatis autem, non subrogentur nisi Reformati, seruato semper iure nationis, prout sancitum fuit in congressu Generali Discretorum, & Patrum Ordinis Romæ peracto in Conuentu Sancti Francisci Transtyberim. Die 17. Nouembris 1649. In Regeſto Patris Procuratoris Reform. fol. 113.

Ea propter aduertendum est, quod tota Familia Cismontana diuiditur in tres Nationes, nam Prouinciæ Lombardiæ vna cum Prouincia Romana constituunt vnā Nationem, Prouinciæ vtriusque Regni Neapolis, & Siciliæ, alteram. Prouinciæ Ultramarinæ constituunt tertiam Nationem; Igitur seruato semper iure Nationis facienda est subrogatio.

Quoad subrogationes Definitorum Generalium, quæ debent fieri ob absentiam actualium Definitorum in Capitulo Generali, declaramus, & præcipimus (iuxta Constitutiones Romanas)
quod

quod illa subrogatio non est facienda ad arbitriū vniuscuiusque extra Generale Capitulum, in Natione, vel Prouincia Definitoris Generalis, ire non valentis, sed in ipso Generali Capitulo fieri debet, vbi noscitur vacare munus Definitoris, ex Vocalibus præsentibus, qui iure Vocalium conuenerunt; Intra Prouincias enim, vel intra Nationes, subrogationes fiunt Definitorum, tam Generalium, quàm Prouincialium, per veras vacantias officiorum dumtaxat, non tamen per absentias. Ibid. pag. 179. num. 15. Itaque quicumq; Exdefinitor Generalis tentauerit deinceps venire ad Capitulum Generale, prætextu subrogationis Definitoris Generalis actualis, non venientis, aut spe affectæ subrogationis consequendæ, excludatur à Capitulo, tamquam illegitimus Vocalis, perdat ius subrogationis per vnum annū, & puniatur poënis decretis contra illos, qui discedunt à Prouincia, sine licentia Superiorum. Ibid. num. 17.

In substitutione igitur Definitorum Generalium absentium, hic ordo seruandus est, quod primò substituatur, qui fuerit Procurator, aut Commissarius Romanæ Curia: Exdefinitor Generalis nationis, si contingat ibi actu adesse, vt Vocalis: Si isti absint, substituatur Minister, aut Vicarius, aut Commissarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua est Definitor absens: Si verò isti absint, Custos eiusdem Prouinciæ debet substitui per præsentem Constit. Ibidem pag. 179. num. 18. Custos subrogatus in Capitulo Generali, loco Definitoris Generalis absentis suæ Prouinciæ,

gaudeat prærogatiuas Patrum, quoad Paternitatem, & præcedentiam duntaxat, nō verò quoad ius subrogationis, quod habent, qui fuerunt Prouinciales, & alij Patres. Ibid. pag. 180. n. 19.

Declarat Capitulum Generale, quod subrogatio semper debeat digniori, dummodo Pater subrogandus, non sit perpetuò impeditus, pro vtraque Familia. Rom. 1662.

Subrogatio quoad Definidores Prouinciales.

IN absentia Definitoris legitimè impediti, dignior Pater subrogetur, etiamsi sit actu Guardianus, qui huiusmodi Guardianatus munus exercebit vsque ad nouam electionem Guardianorum Congregationis intermediæ immediatæ, vel Capituli Prouincialis; Et si nullus fuerit Pater ex supradictis, subrogari debent Excustodes, & Exdefinidores etiam inter Reformatos, & illis deficientibus, subrogetur Guardianus principalioris Conuentus Prouinciæ. Rom. 1642. Sacra Congreg. Episcoporum, & Regular. 1655. Tole. 1658. In Constitut. Ord. cap. 8. §. 39. pag. 197. num. 2.

Si præsentia alicuius ex Definitoribus, infra octo dies haberi non possit, vel si Definitor aliquis moriatur, vel officium quocumque modo vacauerit, fiat semper subrogatio in persona Patris dignioris, dummodo à præcedenti subrogatione, per biennium vacauerit. Subrogatus autē si per biennium integrum in officio perstiterit, in sequenti Capitulo Definitor eligi non possit. Ad

tollen-

tollendas autē æquiuationes , declaratur, quod subrogatio Definitoris propriè fit in casu realis vacantia: In absentia tamen non dicitur propriè subrogatio, sed substitutio . Ibid.n.3.

Lectores iubilati , quamvis non assumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt subrogari . Ibid. pag. 198. num.

Ad subrogandum in vacantijs non est attendendum ad annos vacationis ; subrogari enim potest, quin sit impletum tempus vacantia , ad præscriptum Constitutionum Ordinis . Ibidem pag. 212. n. 11.

Quando quatuor Definitores præsentés possunt omnes adesse electionibus , & aliqui nolunt conuenire sub aliquo prætextu Sac. Congregatio Episcoporum , & Regulariū in vna Mediolanen. pro Reformatis strictioris Oseruantia , censuit casum propositum non comprehendi sub dispositione Constitutionum Reformatorum cap. 8. num. 51. quoad prætensam subrogationem. Die 6. Augusti 1655. Et ideò nullam fieri debere subrogationem, sed procedere ad electionem, prout actum fuit in illa Prouincia .

In Reg. fol. 197.

Syndicus , siuè Procurator .

S V M M A R I V M .

Gaudent privilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conservatoribus . num. 1.

Quod quidem priuilegium confirmatur per Decreta Sacrarum Congregationum. num. 2.

Vni tantum Procuratori pro quolibet Conuentu extenditur priuilegium. num. 3.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent. num. 4.

SYNDICI, & Procuratores Fratrum Minorum Regularis Observantiæ Sancti Francisci, ac Monialium S. Claræ gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conseruatoribus illorum Conuentuum, quorum Syndici, aut Procuratores fuerint ex concessione Clementis Papæ Septimi. Dum consideramus &c. quod quidem priuilegium adamussim obseruatur in Statu Ecclesiastico, prout conspicitur in folio, in Typographia Reuerendæ Cam. Apostolicæ Romæ impresso, vna cum tribus Decretis, pro obseruantia Bullæ, relatis etiam in compendio Turani. Quibus addo responsionem sequentem, videlicet.

Foris.

All'Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello
il Sig. Gouvernatore di Campagna.

Frosinone.

Intus.

Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello.

MEntre nella deputatione di Sindico del Conuento di S. Francesco di Sezze, fatta in persona di Leonardo Neri, si sia seruata la forma della Bolla di Clemente Settimo, V. S. farà, che egli goda del priuilegio, e non sia astretto all'essercitio della carica di

Depo-

Depositaria , per la quale è stato imbossolato in quella Terra, e Dio la prosperi . Roma 7. Luglio 1660.

Come Fratello .

F. Card. Chigi .

Cesare Rasponi Secr.

In Regesto fol. 372.

3 Verum tamen obseruare debent Superiores, quod Bulla concedit priuilegia fori, vni tantum Procuratori illius loci, in cuius Territorio situs est Conuentus, & non alijs diuersorum locorum, quamuis nominentur Procuratores Fratrum, quod obseruari mandauit prædicta Congregatio de Bono Regimine die 27. Nouembris 1650. Ea propter non debent concedere Patentes Procuræ cum priuilegio fori pluribus Benefactoribus pro eodem Conuentu, cum sit contra mentem Bullæ. & Priuilegij.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent.

Fratrum Procuratores, siuè Syndici, cum ad recipiendas, & expendendas pecunias, pro eis depositas, & deputatas, non ipsorum Fratrum, sed Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate instituuntur, nullo modo interposita persona, aut esse, aut dici possunt; nam interposita persona dicitur, quæ priuata Fratrum auctoritate, siuè temeritate potius instruitur, ideò in receptione, & dispensatione cuiuslibet eleemosynæ pecuniariæ, Procuratoris huiusmodi opera vti, non est contra puritatem Regulæ, sed magis secundum pu-

riorem eius obseruantiam.

Verumtamen vt ipsorum Procuratorum opera, Fratres, eorumque Superiores licita, & tuta conscientia vti possint, & valeant, hæc exactè, & diligentè seruanda sunt.

In primis Procuratores admoneri debēt, quod omnis eleemosyna pecuniaria, oblata, procurata, vel relicta Fratribus, quoad proprietatem, & dominium ad Sāctam Romanam Ecclesiam pertinet, vel donec in vsus Fratrum consumpta non fuerit, ad donatores ipsos.

Secundò, quod eam custodire debent, vt cū necesse fuerit, iuxtā dantium, vel Ecclesiæ expressam, aut interpretatam voluntatem, in Fratrum necessitates expendant, quas Superiori significauerint: Caueant tamen Superiores, ne tanquam Domini pecunias expendi præcipiant, sed vt pauperes eleemosynam petentes, Syndicos rogent, vt expositis necessitatibus succurrere velint.

Tertiò, quod etiam de rebus, quas vendi, & commutari oportuerit, & pretium in necessitate Fratrum de voluntate Superioris conuerti, id nomine dantium, vel Sedis Apostolicæ faciant.

Quartò, si contingat, ad subleuandum Fratrum necessitatem, Conuentus debitis grauari, de eleemosynis, quæ Fratribus aduenerint, debita ipsa soluere, & creditoribus satisfacere poterunt.

Quintò, non existentibus apud Syndicos eleemosynis, si cogantur Fratres debita soluere, rogentur Procuratores, vt tamquam amici spirituales, ea soluere velint suas pecunias ex futuris elec-

eleemosynis recepturi, quamvis Fratres nec mutuum accipere, nec debita civili obligatione contrahere possint; attamen dicere eis poterunt, quod de congestis eleemosynis soluere, & satisfacere conabuntur.

Demum caueant Fratres, nè computum iuridicum, tamquam Domini, à Procuratoribus exigant, sed tantummodò ad experiendam fidelitatem ipsorum, ad quam exhortandi sunt, valeant cum eis computum naturalem facere; unde necessitas Fratrum possit etiam manifestè constare.

In Constitutionibus Generalibus Ordinis c. 4. S. 2. pag. 83.

Tertiariæ.

S V M M A R I V M.

Confessarij Regulares, nisi sint admissi ad audiendas secularium Confessiones, non possunt audire Tertiarias. num. 1.

Gaudent privilegijs Ordinis, cuius Tertie Regule habitum deferunt, & sunt exemptæ à Iurisdict. Ordinary. n. 2.

Sepeliri debent in communi sepultura Tertiariarum, scilicet minus in Parochiali Ecclesia. num. 3.

Superiores ad huiusmodi habitum mulieres recipere possunt, cum conditionibus requisitis. num. 4.

Tertiaria non debent deferre velum super caput, nec pastorale, vulgò sottogola. num. 5.

*Tertiaria collegialiter viuentes, non tenentur supradi-
ctis Decretis. num. 6.*

Tertiaria Comam nutrire nequeunt . num. 7.

Fratres Capuccini quomodo Tertiarias admittere possunt . num. 8.

*Decretum super statu Mulierum Tertij Ordinis in
privatis Domibus degentium, illarumque
admissione, ac ab Ordinario
exemptione.*

Sacra Congregatio Cardinalium, negotijs Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regularium super immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in Domibus privatis degunt, vulgò Bizzocche, scû alio quovis nomine nuncupatarum. In primis, & ante omnia in memoriam reuocat ea, quæ Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum in eandem sententiam respondit, videlicet.

1 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpiùs respondit minime posse Sacerdotes Regulares Mulierum Tertij Ordinis, quas de poenitentia, vel Bizzocas vocât, confessiones sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, quemadmodum nec posse illis Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum administrare in die Paschatis Resurrectionis Sanctissimi D.N. Iesu Christi.

2 Verùm quoad sepulturam, atque alia privilegia, Fratres Tertiarios mantellatos, corrigia-

tos,

tos, aliosque similes . Ita demum Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, privilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr viuant, seù cum Claustralibus habitent, mulieres virginalem, seù cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur Constit. Concil. Lateranen. sub Leone Decimo, quæ habetur sess. 21. in fine . Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expressèque voverint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum: aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes, supradictis privilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij iurisdictione frui debere, vt idem Leo postea declarauit Constitutione edita die prima Martij 1518. An autem prædictæ qualitates in huiusmodi Tertiarijs concurrant; Ordinarij loci esse iudicium.

3 Prætereà si contingat aliquas ex prædictis Tertiarijs sine sepulturæ electione decedere, eas si decedentes ita demùm in Ecclesijs Ordinis, cuius habitum assumpserunt, si in ipsis earum communis sepultura reperiatur; sin minus in Ecclesijs Parochialibus sepeliendas esse decernit .

3 Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (Gappuccinis exceptis) liberè mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinere: Non autem ad habitum ad-

mittendas, & recipiendas esse, nisi probatae vitae, ac bonis moribus praeditas, atque in ætate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, vnde sufficienter vivere possint, & non cum alijs viris, quàm cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi coniunctis cohabitent, & ab Ordinario loci, licentia prius impetrata, quo non aliter eam concedat, nisi de praedictis praeiudicio examine diligenti sibi constiterit.

5 Verum in huiusmodi habitu concedendo, & respectivè deferendo, omninò à velo supra caput, quod Supriettum vocant, & à pectorali, quod vulgò dicitur, Sottogola, & à patientia, abstinendum esse, quinimò eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre depræhensæ fuerint, illa dimittere, etiam per censuras Ecclesiasticas ab Ordinarijs locorum compellendas esse decernit.

6 Supradictis verò Decretis Mulieres Tertij Ordinis, quæ collegialiter vivunt non cōpræhendi, quinimò eas dispositioni Constitutionis Pij Quinti æditæ Romæ anno 1566. 4. Kalen. Iulij, quæ incipit, Cura Pastoralis, &c. penitus subiacere expressè declarant. Non obstan. quibuscumque in contrarium facientibus. Dat. Romæ 20. Decembris 1616.

Antonius Card. Saulius.
Loco, † Sigilli.

V. Theatin. Secr.

7 Tolerari non debet, quod Tertiariæ, licet domi viventes, comam nutriant, cum habitus inde

indecentia, & scandalo populi , ità mandauit Sacra Congreg. Episcop. & Regularium die 4. Augusti 1625. Otranto , Floscul. Nicol. verbo Tertiariae num. 9. & 10.

8 Cùm aliàs à Sacra Congregatione Episcop. & Regular. Decretum emanauerit super habitu , & qualitatibus Tertiariarum (prout supra n. 4.) in quo inter alia cauebatur , vt Superioribus Regularibus, sufficienti facultate , ad id ab hac Sancta Sede suffulti (Capuccinis exceptis) mulieres, aliàs iuxtà idem Decretum qualificatas , ad Tertiariarum habitum recipere liceret .

Verùm quia Capuccini auctoritatè ab hac Sancta Sede , eorum Religioni concessa , priuari , ac propterea in inuidiam apud bonos trahi,conquererentur, Illustrissimi eiusdem Sacrae Congregationis Patres, eisdem Capuccinis, priuilegijs circa præmissa , eis quomodolibet competentibus, vt, & frui licere , Decreto huiusmodi non obstante, censuerunt ; Dummodò Mulieres ad Tertiariarum Capuccinarum Habitum admittendæ , ad formalem , materialemque eiusdem Religionis Habitum , & seruato in reliquis omnibus eodem Decreto, admittantur . Die 31. Ianuar. 1620. Flosc. Nicolij, vbi supra, & in Regeſto huius Sac. Congregationis fol. 383.

Tertiarij .

S V M M A R I V M .

Viuentes in Congregatione sunt verè Religiosi, & fruuntur priuilegijs Fratrum Minorum . num. 1. Ter-

Tertiarij viuentes in proprijs domibus non sunt verè Religiosi, nec gaudent priuilegijs . num. 2.

Fruuntur tamen Indulgentijs Chordigeris concessis , & alijs bonis spiritualibus Ordinis Minorum . num. 3.

Tertiarij Conuentuum dummodò emittant Professionem, gaudent priuilegijs Fratrum Minorum . Formula professionis eorundem . num. 4.

1. **H**uiusmodi Tertiarij sunt in duplici differentia, nam alij sunt in Congregatione viuentes, suntque verè, & propriè Religiosi, tria vota essentialia profitentes, & gaudent omni exemptione à iurisdictione Ecclesiastica, fruunturque omnibus gratijs, & priuilegijs ipsorum Fratrum Minorum per Bullas Pij V. & Gregorij XIII. Hieron. Rodr. V. Tertiarij numer. 1. resol. 136.

2. Alij verò Tertiarij sunt, qui viuunt extra Congregationem in suis proprijs domibus, & hi non sunt verè, & propriè Religiosi, vtpotè qui non emittunt tria vota essentialia, eorum tamen Institutum potest dici Ordo, seu quidam modus benè viuendi ab Ecclesia approbatus. Huius Tertij Ordinis Auctor, & Institutor fuit B. Franciscus, qui licèt eius Fratribus aliquam certam Regulam non tradiderit, aliquas tamen leges circa conuersationem vtriusque hominis eis præfixit, quas in vnum collectas, & moderatas, ac in formam Regulæ redactas, obseruandas tradidit, & confirmauit Nicolaus IV. & approbarunt alij Pontifices. Rodr. ibid.

3. Huiusmodi Tertiarij extra Claustra viuentes,

tes, reputantur pro merè secularibus, subditi in omnibus potestati seculari, & Ecclesiasticę, vt constat ex Constitutione Leonis X. in Concilio Lateranensi, & non gaudent priuilegijs Fratrum Minorum, nec priuilegio Canonis, si quis suadente. Sed tantum de Indulgentijs Chordigeris concessis à Paulo V. & de alijs bonis spiritua- libus totius Ordinis Minorum. Si habent sepul- turã cõmunem pro huiusmodi Tertiarijs vtrius- que sexus, ibi sepeliendi sunt, aliàs in Parochia- li; sicut cæteri seculares, prout in præfato Decre- to num. 3. decilum est.

4. Demum ex Decreto Concilij Lateranen. sub Leone X. supra relato, & ex Sacra Congre- gatione Episcoporum, & Regularium, Tertiarij viuentes, seruientes, & habitantes cum Claustra- libus gaudent eorum priuilegijs, dummodò pro- fessionem emittant; Cuius formula est:

IO Frà N. faccio voto, e prometto à Dio On- nipotente, & alla B. Vergine Maria, & al Bea- to Francesco, & à tutti i Santi, & à Voi Padre tutto il tempo della mia vita osse- la Rego- la de' Frati di Penitenza, dalla Santità di Papa Nicolò Quarto confermata, osse- uando tutti li Comandamenti Diuini, e sodisfacendo alle trans- gressioni, che contro questo modo di viuere cõ- metterò, ogni volta che perciò farò dimandato dal mio Visitatore.

All' hora quello, che lo riccue dica .

E T io , se questo offeruarai , da parte di Dio Onnipotente , ti prometto vita eterna . Amen .

Reliqua, quæ pertinent ad sepulturam Tertiariorum , vide supra V. Exequiæ, num.6.

*Decretum de exemptione Tertiariorum , ac
Tertiariarum à Iurisdictione
Ordinarij .*

5. **S** Acra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, respondit Fratres Tertiarios mantellatos , corrigiatis , aliosque similes, ità demùm Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt , priuilegijs potiri , & ab Ordinarij Iurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr viuant , seù cum Claustralibus habitent , & mulieres virginalem , seù cælibem , aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur in Constitutione Concilij Lateranensis sub Leone X. quæ habetur sess. 11. in fine . Hoc autem voto mulierum , alia duo, scilicèt Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter , expressèque voverint , etiam in consanguineorum , & affinium suorum , aut proprijs domibus, vel seorsim habitantes, supradictis Priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habi-

habitu deferunt, exemptioneque ab Ordinarij Iurisdictione frui, & debere, quemadmodum idem Leo postea declaravit Constitutione edita. Die 1. Martij 1518. Quod si Fratres, Sororesque Tertij Ordinis, quid amplius prætendant, vigore consuetudinis, posse ius suum prosequi in Iudicio ordinario.

Transitus.

S V M M A R I V M.

Transitus ab Observantia ad Reformationem, & è conuerso, quomodo faciendus. num. 1.

Adducuntur iura Pontificia. num. 2.

Transcuntes fruuntur loco, & præcedentia. num. 3.

Bulla Gregorij XV. onerosa &c. in materia de transitu, est abrogata. num. 4.

Circa annum deliberationis quid agendum. num. 5.

Duo præcauenda circa Decretum. num. 6.

Pro reditu Reformati ab Observantia primo anno, nondum expleto, requiritur facultas Protectoris. num. 7.

Expleto primo anno, id facere debent in Capitulo Provinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut ceteri transeuntes. num. 8.

Fratres Tertij Ordinis, quomodo recipiendi? ac etiam Fratres Conuentuales. num. 9. & 10.

Denique in transitu ad arctiorem, debet prius constare de beneplacito recipientis. num. 11.

1. **C**irca Transitu Fratrum ab Observantia ad Reformationem, & è conuerso; ob-

seruandum, quod Praxis Curiae Romanae talis est videlicet, quod huiusmodi Transitus ab Obseruantia fiat in Capitulo, aut Congregatione, de licentia vtriusque Prouincialis, vel Ministri Generalis. Transitus verò à Reformatione debet quidem fieri in Capitulo, aut Congregatione, sed de cōsensu tantum Ministri Prouincialis, ac Definitorij Reformatorum, prout in Bullis Pauli Quinti, & Urbani Octauī, quarum tenores sunt, videlicet.

2. Paulus Papa V. &c. Postulat Apostolici muneris ratio &c. & infra §. 6.

Rursus, quotiescumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimā causam à Reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, de consensu Custodis, & maioris partis Vocalium Custodiae illi concedatur. Et eorundem consensu, necnon Ministri Prouinciae, Fratres de Familia ad Reformationem poterunt migrare. In Bullario Cherub. to. 3. pag. 218. Hic aduertendum, quod illa verba (& maioris partis Vocalium Custodiae) loquuntur de Patribus Definitorij, prout vsus semper recepit, & nō de Vocalibus Capituli Prouincialis, quia si simpliciter intelligerentur, prout sonant, sequeretur, quod in Congregatione intermedia, in qua non concurrunt Vocales, non posset fieri transitus, quod non est dicendum.

Urbanus verò VIII. Iniuncti nobis &c. §. 16. Quodque Reformati praedicti possint etiam transire ad Obseruantes, ex causis in Constit. fel. rec.

Pau-

Pauli V. hac super re emanata , expressis . Et sic transeuntes , nequeant ab Obseruantibus reijci , earumdem tenore præsentium statuimus , volumus , & ordinamus . Die 12. Maij 1639.

Deindè per aliam Constitutionem , quæ incipit, Religiosos viros &c. infra . Ad hæc , vt de cætero Fratribus de Familia nuncupatis , dicti Ordinis , transitus ad Fratres Reformatos eiusdè Ordinis non concedatur , nisi in Capitulis , seu Congregationibus Prouincialibus , cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis , vel Ministri Generalis , & quoad eos , qui à Fratribus Reformatis huiusmodi , ad illos de Familia transire voluerint , fel. record. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri , ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re aliàs emanatarum literarum forma , omninò seruetur , Apostolica auctoritate , tenore præsentium statuimus , mandamus , & ordinamus .

3. Hæc sunt iura Apostolica pro Fratribus , ab vna ad aliam Familiam , transeuntibus ordinata , quibus contrariari non potest : & sic transeuntes , in sua quisque Prouincia , fruuntur loco , antianitate , præcedentia , ac præeminentia etiam in iure subrogandi , si fuerint Patres Prouinciæ , quia inter vtramque familiam non admittitur diuisio Prouinciæ , quamuis moderetur à diuersis Prouincialibus ; mandauit enim Urbanus Octauus , Iniuncti nobis &c. §. 3. Quod Custodiæ Reformatæ in Prouincias erectæ , retineant proprium nomen , addito solummodò quod sint Reformatæ .

4. Igitur huiusmodi praxis observanda est circa transitum, & non est attendenda Constitutio Gregorij Decimiquinti, Onerosa &c. die prima Septembris 1621. edita, pro bono regimine Reformatorum, quia reuocata est ab Urbano Octauo (maximè §. 2. vbi ait, quod Reformati non habeant ampliùs aliquam dignitatem, seu officiũ inter Fratres de Familia) Romanus Pontifex, Anno primo. Et §. 3. & 4. vbi ait, quod Fratres de Familia transeuntes ad Reformatos, non possint habere aliquod officium, seu dignitatem, nisi per sex annos, inter eos permanserint, & quod Reformati transeuntes ad Familiam, adducant rationes in Capitulo, seu Congregatione, propter quas velint ad Familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, præcludatur eis transitus. Quæ omnia fuere abrogata ab eodem Urbano Octauo, in præfatis Constitutionibus Iniuncti nobis, & Religiosos viros, ac etiam à Congregatione deputata super statu Regularium 1628.

Circa annum deliberationis.

5. **S** Acra Congregatio à Sanctiss. D. N. Urbano Consultationibus Fratrum Minorum, de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ præposita, censuit.

Vt qui ad Reformationem transierit, annum unum à die suæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformato-
rum,

rum, Custos videlicet, vel Prouincialis ad Conuentum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiore locali à Discretis Conuentus, & ab aliquo Patre principali, vel antiquiori, qui ibi reperiat, fideliter capiat, de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognouerit eum benè vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsū ad Reformationem incorporatum declaret, & huiusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligentèr notet.

Quod si id per se ipsum personaliter facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de Familia illius Conuentus, in quo Frater in Reformatione incorporandus, reperitur. Romæ 14. Iunij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secret.

In hoc Decreto, duo prænotanda sunt, primū quod Annus deliberationis fiat in vno tantū Conuentu. Secundum, quod si Frater non admittatur ad Reformationem, vel si spontè retrocedere velit, non indiget alia facultate, quam Prouincialis Reformati, qui eum ad Ministrum de Observantia remittere debet, sic declarauit Dominus Fagnanus hoc anno 1663. 10. Augusti.

7. In transitu verò Fratris Strictioris Observantiæ ad Familiam non præscribitur annus deliberationis, quapropter si anno nondum expleto voluerit redire ad Reformationem, indiget

maiori facultate, quia habetur quodāmodo pro admissio, prout in sequenti exemplo.

Essendo passato dalla Riforma alla Famiglia con la debita licenza, il P. Constantino da Voghera della Prouincia di S. Diego, volendo far ritorno alla Riforma, prima che fosse compito l'anno, ne diede memoriale al Reuerendiss. Commissario Generale P. Benigno da Genoua, il quale d'autorità dell' Eminentiss. nostro Protettore il Sig. Card. Barberino, lo reincorporò alla medesima Riforma. Die 30. Ianuarij 1642. In Registro Sac. Congr. Reg. fol. 164. At expleto primo anno, si tentat redire ad Reformationem, id facere debet in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut, & cæteri transeuntes, prout supra dictum est.

Fratres Tertij Ordinis.

9. **F** Rater Paulus á Palo Tertij Ordinis petijt trāsire ad Fratres Minores Regularis Obseruantiaë, & Sacra Congregatio remisit illum ad Reformatos, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.

Frà Paolo di Palo del Terzo Ordine di S. Francesco della Prouincia di S. Angelo Gargano, e Napoli, doue al presente habita; espone humilmente all' EE. VV. come desidera per maggior sua deuotione passare ad vna Religione più stretta, però supplica humilmente l'EE. VV. à degnarsi

gnarsi farli gratia di concederli licenza di passare
alli Padri Minori Offeruanti di S. Francesco nel
Monastero di Santa Maria de la Noua di Napoli,
doue spera cō maggior feruore seruire à S.D.M.
Che &c. Quas Deus &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Regularium præposita, Procuratoris Generalis Ordinis huiusmodi, relatione, & consensu attentis, censuit Oratori facultatem dumtaxat esse concedendam transcundi ad Fratres Strictioris Observantię S. Francisci, provt præsentis Decreti virtute concedit; dummodò idem Orator melioris vitæ feruore sit ductus, non autem alicuius criminis perpetrati pœnam euasurus, beneuolos inueniat receptores, coram Prouinciali, & Diffinitoribus Prouinciæ suæ se sistat, & coram eis (Prouinciali Capitulo non expectato) ser:seru. incumbentia probet; & vbi opus fuerit, seruetur forma præscripta in Constitutione fel. record. Sixti V. super transitu huiusmodi edita, vtaturque præsentis gratia intra duorum mensium spatium, aliàs nulla sit ipso facto. Romæ die 7. Decembris 1629.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.
In Regeſto huius Congreg. fol. 127.

Fratres Conuentuales.

10. **M**inores Conuentuales possunt transire
ad Observantes, & Reformatos, dummodò beneuolos inueniant receptores, & faciant Nouitiatum, iuxta Iuris communis dispo-

sitionem, in cap. Licet de Regularibus, petita prius licentia, etiam non obtenta Superioris Generalis, vel Prouincialis. H. Rodr. de Transitu ad aliam Religionem, num. 55. & 57. In Constitut. Generalibus Ordin. pag. 37. num. 23.

Transitus vltterius non conceditur ad arctiorem Religionem, nisi prius Superiori legitimè constiterit, Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tuncque Regularis recta via se transferat ad arctiorem. Sacra Congreg. Concilij in Decretis de Regularibus eiectis, & Apostatis §. 3. Die 21. Septembris 1624.

Vacantia.

S V M M A R I V M :

De tempore, quo durare debent officiorum vacantia in Ordine nostro. num. 1.

De officijs, in quibus non interceditur tempus vacationis. num. 2.

In Prouincijs strictioribus dispensatur tempus sexennij in electionibus. num. 3.

Duo Prouinciales fuerunt reelecti, expleto tantum triennio. num. 4.

Responsiones Sacrae Congregationis pertinentes ad vacantiam officiorum, videlicet.

1 Quod Exprouinciales, nisi expleto triennio vacationis non possint eligi in Vicarios, aut Commissarios Prouinciales.

2 Quod renunciationes Patrum non fiant, nisi cum expref-

pressione causæ à Definitorio approbandæ .

3 *In casu suspicionis Definitorum , quando est proferenda sententia , seruetur ius commune. num. 5.*

*- De tempore , quo durare debent
Officiorum vacantie .*

1 **V**T Minister Generalis possit eligi in Ministrum, aut Commissarium Generalem debet vacare per sexdecim annos .

Vicarius Generalis, qui minus biennio functus est officio Vicariatus, nullum priuilegium habebit, eligi tamen poterit in Ministrum, & Commissarium Generalem .

Commissarius Generalis Familiæ eligi non potest in Ministrum Generalem, nisi per sexdecim annos vacauerit ,

Vicecommissarius Generalis si biennio functus est officio suo, gaudet priuilegijs Patrum Ordinis, & Discretorum Familiæ .

Si verò minus biennio exercuerit officium, Vicecommissariatus Generalis Familiæ, nullum priuilegium habebit; eligi tamen poterit in Ministrum, & Vicarium Generalem Ordinis .

Procurator, & Commissarius Romanæ Curia non possunt continuare in suo officio, nec eligi in Ministros, aut Commissarios Generales, nisi per sexdecim annos vacauerint: Sicut etiam Secretarij Generales Ordinis, iuxta Breue Urbani Octauï .

Ministri Prouinciales non possunt reeligi in Ministros, nisi per sexennium vacent, numerandum

dum ab expletione officij, neque in Vicarios Prouinciales, nisi triennio vacauerit.

Sexennium huius vacantia non est physicum, sed morale, itaut duæ electiones Ministri Prouincialis interueniant ab absolutione sui officij, etiã si intra quinquennium fiant.

Custodes, & Definidores necessariò vacare debent per sexennium, vt dictum est, eodem modo computandum.

Definitor subrogatus, biennio durans, nisi sexennio vacet, non potest eligi in Definitorum; si verò minus biennio subrogationis, & aliàs sit extrà sexennium, eligi poterit.

Guardiani necessariò vacare debent per vnum annum, si in Capitulis creantur, durant à Capitulo in Capitulum, si extrà Capitulum fiant, solum per triennium physicè durant.

Reeligi non possunt Guardiani, etiam in alio Conuentu, nisi vacauerint per annum, alitè electio erit nulla, reuocata quacumque Constitutione, qui quidem annus non minor decem, aut vndecim mensium sit.

Non poterit Guardianus remanere Præses in capite eiusdem Conuentus, vbi fuit Guardianus.

Confessores, & Vicarij Monialium non possint durare vltra triennium in eodem Conuentu; nec denuò institui possint, nisi triennio vacauerint.

Inseruire officiis, quibuscumque per interim, & Vicariatum tam paruo tempore, quo non perueniatur ad gaudendum priuilegijs officiorum, non impedit electionem ad idem, vel simile officium,

cium, quia si administratio officij non proficit inferuienti, idem est parum inferuire, ac nihil inferuire. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 8. pag. 211.

*De officijs, in quibus non interceditur
tempus vacationis.*

1 **M**inistri Prouinciales in Capitulis, in quibus complent officium, possunt eligi in Custodes Vocales, quod veritum non est.

2 Custodes Vocales immediatè eligi possunt in Prouinciales, aut Guardianos. Definidores in Capitulo, in quo explent Definitorium, possunt eligi in Custodes, aut Prouinciales absque vlla vacatione, quia nulla adest prohibitio. Tolet. 1658.

3 Obseruandum est, quod in Prouincijs strictioribus, in quibus non reperiuntur saltem septem Fratres, inter quos electio cadere valeat, possunt etiam reeligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint, prout in sequenti Decreto, videlicet,

Cùm à Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium negocijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita sub die 2. Iunii 1651. fuerit declaratum Vacationem sex annorum in officijs Ministri Prouincialis, Custodis, & Definitoris Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, alias à sanct. mem. Greg. XV. statutam in suo Breui emanato sub die 22. Febr. 1622. Intelligendam esse à die expleti officij, ne proprie.
rea

reà in Prouincijs Strictioribus, in quibus ex Constitutionibus Ordinis duodecim dumtaxat Fratres assignantur, ex quibus Custos, & Definidores actuales sunt eligendi, electiones huiusmodi adeò arctatæ remaneant, vt sufficiens numerus minimè superfit ad eas, qua par est libertate peragendas.

Eadem Sacra Congregatio, instante Commissario Generali eiusdem Ordinis decreuit, vt quotiescumque supradictis Fratribus, alijsque altioris Ordinis, quibus vigore earundem Constitutionum, ius passuum ad electionem competit, non supersunt saltem septem, inter quos electio cadere valeat, eo casu, possint etiam eligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint. Dat. Romæ die 24. Ianuar. 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

M. Albericus Secr.

In Regeſto huius Congr. fol. 188.

4 Adest Decretum Sac. Cong. Concilij Tridentini sub die 29. Ianuarij 1627. Quod Regularis Minorum de Obseruantia possit reeligi in Prouincialem, sexennio nondum exacto, in aliena Prouincia, prout in Regeſto huius Congreg. fol. 45.

Adest & alia dispensatio inusitata reelectionis in Ministrum Prouincialem Patris Innocentij à Buffolengo, Prouinciæ Sancti Antonij, expleto tantum triennio vacantia. In Collectanea Decretorum par. 5. fol. 12.

*Responsiones Sacrae Congregationis pertinentes
ad Vacantiam Officiorum.*

5 **S** Acra Congreg. Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Regularium præposita, visis infra scriptis dubijs per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci, tenoris sequentis, videlicet.

Primò. Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV. & Gregorius XIII. vt certum officiorum in Religione tempus stabilirent eorum perpetuitatem penitus sustulerunt, sed frustra; Prouinciales enim exacto sui ministerij triennio, si contingat successorem discedere à Prouincia, vel è viujs excedere, in Commissarios, seu Vicarios Prouinciales sese assumi procurant, tametsi ad sexennium dignitatibus vacare deberent, atque adeò non desunt, qui in octo annos, & ultra Ministri, vel Vicarij, aut Commissarij, Prouincialis titulo Prælaturam extendunt; Constitutionum verba pro suo libito interpretantes. Quare vt huiusmodi continuatio euitetur, supplicantur EE.VV. decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequam in Vicarios, seu Commissarios, Prouinciales, Vicarij in Ministros, & Vicarij in Commissarios, seu Vicarios Prouinciales eligi possint, vbi dictum munus per duos annos obierint.

Secundò, in quadam Hispaniæ Prouincia, vltimus Prouinciæ Pater, qui vigore Bullæ sa. me. Urbani Octauj ingrediendi Definitorij facultatem

tem habet, intrare tamen recusauit, cū in finē, vt Patri sibi in primis charo (cuius erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam. Defuncto paulo post ex Definitoribus vno, idem Prouinciæ Pater, qui suis iuribus renunciauerat, in vacantis locum admitti præsumpsit. Quæritur, an is, qui renunciauit, tamquam modernus Prouinciæ Pater subintrare valeat in locum deficientis, cū dubitari possit de collusionē ?

Tertiò, nonnulli Prouinciales eo domini, & auctoritatis deueniunt in suis Prouincijs, vt in Definidores suis tātummodò functionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos, eligendos curent. Vndè consequitur, quod quando in actu Visitationis, errores, & defectus, siue in Ministro, siue in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis deteguntur, ad debitas poenas, & punitionem non procedatur, cum ipsorummet Definitorum sit, causas iudicare. Propterea E.E. V.V. declarare dignentur. An stante diffidentia Iudiciū possit Generalis addere Diffinitorio quatuor, vel sex eiusdem, vel alterius Prouinciæ approbatos Patres, qui sint Coniudices in causis taliter inquisitorum, vel potius ad eradicandos huiusmodi abusus excludere à voce passiva Religiosos, grauissimis de causis inquisitos : quamuis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpenſis.

Respondit ad primum. *Neque Vicarium Prouincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Prouincialem, neque Vicarium in*
Com^a

Commissarium, aut Vicarium Prouincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab huiusmodi officijs vacauerit, aliter electos, cessare debere à notificatione presentium.

Ad secundum. Cessiones, seu renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causæ à Definitorio cognoscendæ, & approbandæ. Causa autem semel admissa, eaque durante, ad huiusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcumq; aliam viam resignantes, seu cedentes assumi posse, aut munia prædicta exercere.

Ad tertium. Tàm in casu suspicionis Iudicij (quando est proferenda sententia) quàm in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, iuxta cap. 4. de Accus. (quando causa ante electiones expediri non potest) procedendum esse secundum dispositionem Iuris communis, ubi Constitutio particularis eiusdem Ordinis non provideat. Roma 20. Nouembris 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiepisc. Patracen. Secr.

In Regeſto fol. 343.

Vicarius Generalis.

S V M M A R I V M.

Decedente Ministro Generali è vita, Vicarij Generales durare debent vsque ad nouam electionem.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

PEr la morte del Generale dell'Ordine de' Minori di San Francesco si dubita se la deputa-
tione

zione fatta da lui delli Vicarij Generali, così dell' Osservanza, come della Riforma Cismontana, sia spirata; & hauendo i medesimi, conforme alle Constitutioni, deputato Commissarij, e Viuitatori nelle Prouincie, che à Pasqua dourano eleggere nuouo Prouinciale, vengono alcuni di questi recusati da i Padri delle medesime Prouincie sotto pretesto di difetto di giurisdictione; e perche se bene le Constitutioni generali non prouedono espressamente à questo caso, nondimeno la consuetudine ammette, che continuino à gouernare, finche sia fatta l'electione del nuouo Vicario Generale di tutto l'Ordine, acciò la Religione non resti senza capo. Il Procurator Generale supplica l'EE.VV. à farne la dichiarazione opportuna con suo Decreto. Che il tutto, &c. Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inhærendo prædictæ consuetudini statuit, ac decreuit eiusdem Vicarios Generales Cismontanæ Familiæ continuare debere in suis officijs vsque ad nouam electionem Vicarij Generalis Ordinis, contrarijs quibuscumque non obstantibus. Romæ hac die quarta Decembris 1648.

M.Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secr.

Vica-

Vicarius Prouincialis .

S V M M A R I V M .

Prouinciali in officio decedenti , quid agendum . numero 1. & 2.

Conuocentur Patres Definitorij à Patre digniore . num. 3.

Qui, si fraude electionem retardet, puniatur . num. 4.

Pater dignior præsideat electioni . num. 5.

Consulat prius Generalem . num. 6.

Si sit Definitor , non potest renunciare Definitorium , nisi post electionem . num. 7.

Vicarius Prouincialis durans per biennium, est Pater, & non potest eligi in Prouincialem . num. 8.

Vicarius Prouincialis durat vsque ad Capitulum . numero 9.

Quid agendum, si Prouincialis moriatur primo anno sui officij . num. 10.

In Vicarium Prouincialem non reeligatur, qui per triennium non vacauerit . num. 11.

Vicarius Prouincialis ultra tempus Capituli protendi non potest . num. 12.

I S I Minister Prouincialis in officio moriatur, Guardianus Conuentus, vbi cum decedere contigerit, vnà cum Secretario illius, scripturas ad Prouinciam spectantes in Inuentaria referat, ac minori sigillo Prouinciæ munitas, ad digniorem Prouinciæ Patrem, eum scilicet, qui primum locum vindicat, cum Prouinciæ figillis fideliter dederat, qui acceptas scripturas simul cum eis

recognoscat. Salm. cap.8. Vallisol. 1593. Rom. 1639.

2 Si verò intra terminos communes duorum Conuentuum, Ministrum mori contigerit, Guardianus eius loci, qui aut antiquitate, aut aliqua ratione dignior habebitur, supra ordinata præstabit. Vallisolet. 1593.

3 Dignior verò Pater sine dilatione vlla, debet conuocare omnes Patres, qui sunt de corpore Definitorij, & non alios, ad Conuentum, qui sint in corde Prouinciæ, vel ad illum, in quo electio possit fieri secundum Constitutiones Ordinis. Rom. 1651.

4 Si verò dignior Pater fraude retardet electionem, præsentī Constitutione priuatur per sexennium, iure Patris Prouinciæ, & omnibus prærogatiuis annexis illi dignitati. Rom. 1651.

5 Pater dignior, qui tenet figilla, debet in electione præsidere cum voce actiua, & passiuâ (si aliàs non est inhabilitatus alio iure) loco ipsius Præsidentis, non est subrogandus alius Pater; nam ipse exercet officium dignioris. Rom. 1651.

6 Non est tamen celebranda electio Vicarij Prouincialis, quin prius Superior Generalis monetur, si contingat adesse in spatio trium Dietarum, hoc est triginta leucarum computandarum à confinibus Prouinciæ, vbi vacantia contingit, si verò longius distet, non est consulendus Superior Generalis. 1651.

7 Si primus Pater Prouinciæ, etiam inter Reformatos, sit Definitor, & ei ob mortem, vel renunciationem Ministri Prouincialis, vel quacūque

que alia causa, sigilla Prouinciæ succedant, non poterit renunciare Definitorium, ad effectum, conuocandi electores, sed benè poterit post electionem Vicarij Prouincialis. Tolet. 1658.

8 Vicarij Prouinciales, qui per biennium, completum in officio steterunt. Patrum Prouinciæ priuilegium, & præcedentiam habeant, eos tamen subsequantur, qui Ministri Prouinciales extiterunt. Absoluto tamen Vicariatus officio, in Prouinciales, vel in Vicarios Prouinciales duraturos triennio, nonnisi post triennium eligi possunt; qui verò per biennium integrum non steterunt in officio, nullo gaudent priuilegio, sed absque vilo vacationis interstitio, in Ministros Prouinciales eligi poterunt. Rom. 1639. Rom. 1671.

9 Is, qui mortuo Prouinciali, vel quolibet euentu, in Vicarium Prouincialem assumptus est, vsque ad Capituli Prouincialis celebrationem in officio durabit; Capitulum verò Superiorum Generalium arbitrio anticipare poterit, vel prorogari, dummodò tempus à lege præscriptum non excedatur. Rom 1639.

10 Quod si Ministrum Prouincialem, primo sui officij anno ab hac vita decedere, siue idem officium, ex quauis causa vacare, seu cessare contigerit: Minister Prouincialis tum recens electus, tum deputatus, vnà cum alijs eiusdem Prouinciæ Superioribus, atque officialibus in suis huiusmodi officijs, ad triennium continuet, & continuare debeat, iuxtà Constitutionem Apostolicā Urbani VIII. Creditum. In Const. Ord. fol. 365.

11 In Vicarium Prouincialem eligi non poterit Minister proximè præteritus: nec qui per biennium extiterit Vicarius Prouincialis, nisi triennio vacauerit, aliàs electio erit nulla. Rom. 1651.

12 Regimen, aut officium Vicarij Prouincialis, nullo modo potest extendi vltra illud tempus, in quo Minister Prouincialis defunctus debebat finire officium. Rom. 1651.

Demortuo Prouinciali, primo sui officij anno, ac electo Vicario Prouinciali, mox petentibus Prouinciæ Patribus vnà cum Definitorio, potest Generalis Minister, aut Commissarius Generalis indicare Capitulum pro electione noui Prouincialis, iuxtà beneplacitum præfati Breuis Urbani Octauj, cùm polleant huiusmodi facultate, & multò magis prouidere potest Sedes Apostolica etiam contradicente Vicario Prouinciali nouitè electo. Ita decisum fuit à Sac. Congr. super statu Regularium in vna Genuen. pro Reform. 1660.

Statuitur, quod Vicarij Prouinciales completo biennio sui officij, non possint in posterum eligi in Definidores, sicut nec Ministri Prouinciales. Rom. 1664.

Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem eligi debeat Vicarius Prouincialis, & Custos pro vtraque Familia. Rom. 1664.

Declaratur, quod Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum, Prouincias rexerint, gaudeant præminentijs, & priuilegijs taxatis a
Con-

Constitutionibus Ordinis. Non possunt tamen in posterum eligi in Definidores, nisi transacto triennio. Rom. 1664.

Statuitur, quod Vicarij Prouinciales canonicè electi, debeant, & possint ferre suffragium in Capitulis prouincialibus, & generalibus, tamquam Prælati ordinarij Prouinciarum, sicuti hucusque in Religione vsu receptum est. Rom. 1664.

Vicarius Localis.

S V M M A R I V M.

Vicarij Conuentuum quomodo, & quando censendi sunt Prælati. num. 1. 2. & 3.

Absente Guardiano, habent præcedentiam supra omnes. num. 4.

Vicarij inter Reformatos præcedunt Lectoribus Sacre Theologiæ, in una Tudertina. num. 5.

I Vicarij, qui in Conuentibus non habent Superiores, sunt veri Prælati. Rodriq. tom. 2. quæst. 20. art. 2. & 3. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 22. n. 6. Peyr. de Prælat. q. 1. cap. 4. §. 4. n. 74. Habent enim ordinariam potestatem, & iurisdictionem.

2 Vicarij, qui ponuntur in Conuentibus loco Superioris defuncti, vel priuati, vel absentis per longum tempus, sunt verè Prælati, cum habeant eandem auctoritatem, quam illi, quorum loco ponuntur. Peyrin. loco cit. Subrogatum enim sa-

pit naturam eius, cuius loco succedit .c. maiores de baptis. §. ad id autem.

3 Vicarius, absente Prælato locali, per vnum diem naturalem, potest concedere facultatem absoluedi à reſeruatis; eſt enim abſolutus Superior, habetque adminiſtrationem, & poteſtatem ſpiritualem: neque Religioſus poenitens, in malo ſtatu diu detinendus eſt. Peyr. to. 1. priu in Conſt. 4 Sixti V. §. 6. n. 16. Limita in caſu, quo Prælatus localis, eodem die, ſit reuerſus, aut ſubditus de industria confeſſionem diſtulerit ad illum diem. Diana 3. p. tract. 2. reſol. 28.

4 Abſente Guardiano extra diſtrictu ſuæ Iuriſdictionis per longum tempus Vicarius Conuentus inſtitutus à Definitorio in omnibus functionibus præcedat omnes, in Conſtitut. gener. Ord. c. 8. §. 44. pag. 206. num. 2.

Reſtat videndum, An Vicarij, inter Reformatos, debeant habere præcedentiam à Lectoribus Sacræ Theologiæ, cum ſeries præcedentiæ ſit valde obſcura.

Tudertina.

IN caufa, quæ controuertitur inter Patres Philippum à Spoletro, & Lucam à Patrano Sac. Theologiæ Lectores actuales in Conuentu Tudertino Montis Sancti, Prouinciæ Reformatę Diui Franciſci ex vna, & Patrem Marcum à Frat- ta Vicarium eiufdem Conuentus ex alia, circa punctum præcedentiæ in Refectorio, ac publicis functionibus, præſente Guardiano ſupradicti Cō- uentus.

uentus . Nos infraſcripti ad Conſultationem
pro dicta cauſa ſpecialitèr deputati à Reuerēdiſs.
P.ſeſtiano à Caieta huius Ciſmontanæ Fami-
liæ Commiſſario Generali, viſis , & perpenſis ra-
tionibus pro vtraq; parte adductis, & habita ratio-
ne eius, quod in omnibus alijs Prouincijs Refor-
matis, Conuentibusq; & præcipuè in hac Roma-
na ſeruatur, ex quo videtur colligi poſſe noſtrarū
Conſtitutionum, necnon Bullæ fel. rec. Urb. VIII.
hac de re editæ, interpretatio , & intelligentia his
inhærendo . Dicimus , Vicarijs actualitèr, etiam
præſente Guardiano Conuentus deberi præce-
dentiâ ſupra Lectores actuales Sac. Theologiæ, &
ſic conſultamus, & dicimus, ſaluo ſemper, &c. In
quorum omnium, & ſingulorum fidem, &c. Dat.
Romæ in Conuentu S. Franciſci Traſtyb. dię 18.
Decembris 1657.

Ita cenſeo

Ego Fr. Franciſcus Antonius à Roma Cuſtos
Vocalis .

Ita eſt

Ego Fr. Angelus Bergomen. Definitor Ge-
neralis .

Ita eſt

Fr. Siluerius à Podio Fidone Pater Ordinis, &
Vicarius Prouincialis .

Ita eſt

Fr. Ioannes à Pinarolio Procurator Generalis
Reformatorum .

Fr. ſeſtianus à Caieta Commiſſarius Gener. }
In Regeſto Sac. Congregationis Epiſcopor. &
Regular. fol. 372.

Votum, seu Vox.

S V M M A R I V M.

*Vota absentium suppleri non possunt, nec per Procura-
torem dari. num. 1.*

Votum sibi nemo dare potest. num. 2.

*In sacris non initiati, Votum habere possunt in Capitu-
lo. num. 3.*

*Tertia Soror germana Monialis non habet vocem in
Capitulo. num. 4.*

*Aliquando dispensatur, ubi est magnus numerus Mo-
nialium. num. 5.*

*Moniales Conuersæ in Italia non habent vocem, secus in
Vltramontanis partibus. num. 6.*

*Vocis priuatio non incurritur, nisi post latam sententiam.
num. 7.*

Vota in electione Abbatisse oretenus accipi debent. n. 8.

1 **A**bsentium vota suppleri non possunt, nec
alicui suum votum committere, aut per
Procuratorem suffragari in Capitulis, vel Con-
gregationibus licet. Triden. sess. 25. cap. 6. Urban.
Oct. Circumspecta.

2 Si quis sibimet in Electionibus votum de-
derit, voce actiua, & passiua perpetuò priuetur.
In Constit. Ord. cap. 8. pag. 141. num. 21.

3 Vocem habere possunt Regulares in Ca-
pitulo, sacris non initiati, Sacra Congregatio
10. Ianuarij 1573. apud Bellasium V. Vox. nu-
mero 1.

4 Vocem actiuam, & passiuam non habet terra Soror, nisi post mortem alterius ex primis. Neapoli 12. Iunij 1646. Floscul.

5 Aliquando tertijs Sororibus fuerunt voces ex gratia concessæ, maximè vbi magnus est numerus Monialium. Genoua 8. Martij 1606.

6 In Italia Moniales Conuersæ non habent vocem in electione Abbatisæ. Secus in Ultramontanis partibus. Urbanus VIII. Exposito nobis, quod Moniales Conuersæ Ordinis S. Clare Parisien. debeant manuteneri in possessione eligendi Abbatisam, prout in Collectan. Decretorum par. 2. fol. 63.

7 Vocis actiuæ, & passiuæ priuatio non incurritur ipso facto in foro conscientiæ, sed post latam sententiam, & commendationem. Rodr. tom. 2. q. 56. Peyrin. de subdito q. 2. §. II.

8 Vota in electione Abbatisarum, vel alterius Superiorissæ possunt per Episcopum, vel Superiorem Regularem, vnà cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi. Sacra Congregatio Concilij. Barbosa in summa Decis. Apostolicarum V. Votum num. 3. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 11. pag. 260. num. 4.

*Propositis in Sacra Congregatione Concilij
infra scriptis dubijs.*

Primò. An liceat Parochis Ciuitatis Papiensis vigore consuetudinis, aut Constitutionis Synodalis exigere, ab hæredibus defunctorum, quorum Cadauera in Ecclesijs Regularium sepe-

liuntur, duplicatam eleemosynam, quàm cæteroqui soleat exigere.

2 An ab iisdem Parochis possint cogi hæredes defunctorum, ut si quando aliquos Fratres, exempli gratia duodecim, vocant ad associandum in funere cadaueri defuncti, totidem omnino pares numero Clericos sæculares debeant vocare.

Die 12. Decembris 1665. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, audita Relatione Domini Episcopi Papiensis, & vtraque parte informante, Respondit, Neutrum dictis Parochis licere, saluo tamen iure immemorabilis, eorum Iudice probandæ.

A. Card. Celsus Præf.

Loco † sigilli.

C. de Veechijs Episc. Clus. S. C. C. Secr.

*Quod non liceat Fratribus Trinitarijs
viri Cappa nigra.*

IN Causa Fratrum Prouinciæ Castellæ, Aragoniæ, & Bethicæ Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum super delatione habitus, prætendente, & instante exaduerso Religione Fratrum Prædicatorum, ut inhibeatur Fratribus dictarum Prouinciæ, & Ordinis Sanctissimæ Trinitatis vti Cappa nigra.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re, de mandato Sanctissimi Domini Nostri pluries partibus audi-

auditis maturè discussa, & examinata, visisque
Breuibus Apostolicis, & signantèr regeſto ori-
ginali Bullæ ſan. mem. Clementis Quarti, quæ
incipit, In Ordine veſtro, ſub Dat. Viterbij vij.
Idus Decembris anno 1627. Pontificatus eius ter-
tio, necnon priuilegijs, ſcripturis, & instrumen-
tis hinc indè exhibitis, alijsque videndis, ad re-
lationem Eminentiffimi Pallotti, cenſuit, & de-
clarauit non licere Fratribus Trinitarijs, tam
dictarum, quàm aliarum quarumque Prouin-
ciarum vti Cappa niſi albi coloris, excepta tan-
tùm Prouincia Caſtellæ, in qua ad præſcriptum
literarum Apoſtolicarum Sacræ Pœnitentiariæ
ſanct. mem. Pij Quarti ſub Dat. Romæ v. nonas
Iulij Pontificatus eius anno primo, licere vti Cap-
pa coloris bruni, eius nimirum, qui in illis par-
tibus dicitur Buriel, non autem nigri coloris, &
ad tenorem huius Decreti corrigendas eſſe Re-
gulam, & Conſtitutiones dicti Ordinis Sanctiſſi-
mæ Trinitatis reſpectiuè in locis, Textibus, Ca-
pitulis, & Declarationibus, in quibus tractatur
de veſtimentis Fratrum. Et ità harum vigore
declarat, ac decernit, ſeruarique mandat, ac præ-
cipit, in contrarium deductis, etiam ſpeciali ex-
preſſione dignis, non obſtan. quibuſcumque.
Vt autem earundem præſentium exequutioni fir-
mius conſulatur, eadem Sacra Congregatio com-
mittit, & iniungit Ordinarijs locorum, vt quo-
ties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum
fuerint reſpectiuè requiſiti, ſeu quilibet eorum
fuerit requiſitus, Fratres dicti Ordinis Sanctiſſi-
mæ Trinitatis, qui Cappam nigri coloris, ſeu
aliàs

aliàs contra præsentis Decreti formam deferre præsumpserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliaque iuris, & facti remedia, omni appellatione postposita (inuocato etiã, quatenus opus sit, brachij sæcularis auxilio) per se, vel per alios cogant, & compellant. Et facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum huiusmodi approbavit, & iuxtà illius tenorem fieri, & exequi mandavit. Romæ 16. Decembris 1665.

M. Card. Ginettus.

Loco † signi.

E. Episc. Camer. Secr.

FINIS.

B V L L Æ. ET BREVIA

Per extensum posita in hoc THEATRO.

Ex LEONE X.

Intelleximus. Declarat Christifideles Missas audientes in Ecclesijs Mendicantium satisfacere præcepto Ecclesiæ. fol. 374. num. 1.

Ex CLEMENTE VII.

Nupcr. Quod in materia Legatorum perpetuorum de quibus Fratres Minores de Observantia non sunt capaces, possint se componere cum hæredibus mediante Syndico Apostolico. fol. 353. num. 3.

Ex PIO V.

Decet Romanum Pontificem. Declarat mulieres posse comitari Proceffiones per intus Claustra Monasteriorum. fol. 108. num. 3.

Ex

Cum à primæua. Indulgentia Plenaria pro Visitantibus Ecclesijs Fratrum Minorum in festiuitatibus Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, Bona-uenturæ, Ludouici, & Claræ. fol. 326.

EX GREGORIO XV.

Splendor paternæ. Indulgentia Plenaria in Ecclesijs Fratrum Minorum de Observantia, & Reformato- rum ubique terrarum pro festo Portiunculæ. fol. 328.

EX VRBANO VIII.

Ex iniuncti. Confirmat concessionem Domorum Regularium de Observantia Fratribus Reformatis S. Francisci, quomodolibet factas. fol. 203.

Admonemur. Contra Superiores Ordinis concedentes, & contra Fratres conquirentes fauores extra Ordinem. fol. 30.

Religiosos viros. Quod electiones Proministrorum, Custodum, & Guardianorum fiant per secreta suffragia. fol. 250.

Cum sicut. Ne Paroeci plus percipere possint in sepul- turis quæ sunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ sunt in proprijs. fol. 447.

Cum sicut. Quod Fratres Laici Strictioris Observan- tiæ S. Francisci non precedant Clericis profes- sis. fol. 461.

Inter multiplices. Quod Fratres cuiuscumque gra- dus, & dignitatis commorantes in Conuentu Ara- celitano

cælitano sint sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis. fol. 510.

Militantis Ecclesiæ. Vbi de Professorijs, lectione mystica, morali, & alyis pro bono regimine Reformatorum. fol. 513.

Ex INNOCENTIO X.

Cùm ob Sacri Iubilæi. Declarat Indulgentiam Portiunculæ in Anno Sancto non reuocari. fol. 329.

Vt in paruis. Super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci, tanquam Sedis Apostolicæ delegati. fol. 208.

Posito Decreto. Declarationes præfati Decreti. fol. 211.

Ex ALEXANDRO VII.

Sacrosancti. Quod Discreti Vocales Conuentuum ad Capitula Prouincialia mittendi non amplius eligantur. fol. 240.

Cùm sicut. Indulgentia Plenaria pro Fratribus Cismontanæ Familiæ excecitijs spiritualibus per octiduum vacantiibus. fol. 275.

Licet aliàs. Ne in materia hæresis admittatur correctio fraterna. fol. 179.

Aliàs pro parte. Pro obseruantia Decretorum, in pertinentibus ad sepulturam in Ecclesijs Regularium. fol. 535.

Sollicitudo. Innouatio Constitutionum pro Immaculata Virginis Conceptione. fol. 429.

Ratio Iustitiæ. Quod Procuratores, & Commissarij Generales Curie Cismontanæ familiæ habeant votum

perpe-

perpetuum in suis respectivè Prouincijs . fol. 507.

Superni . Constitutio moderatoria facultatum Reu. Fabricæ Sancti Petri circa legata pauperibus in genere facta . fol. 342.

Decet . Declaratio præfatæ Constitutionis , in qua declarat non comprehendì legata pro pijs operibus incertis relicta . fol. 349.

DECRETA

VISITATIONIS

APOSTOLICÆ

Per extensum posita :

Q*uod sententiæ non afficiant Vocales , nisi per mensem ante electionem fuerint latae . fol. 103. nu. 2.*

Declaratur , quod Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus , non sunt reuocatae . fol. 173. num. 11.

Funeralia in Vrbe , æquali portione diuidenda sunt . fol. 283.

Edictum Vicarij Papæ contra deferentes habitum Religionis absque licentia Superiorum . fol. 309.

Quod non fiant contractus inter Moniales , earumq; Procuratores , seu Administratores . fol. 403.

Quæd in Prouincijs Fratrum Minorum Stricteris Obseruantia Sancti Francisci possint recipi Nouitij absque

absque limitatione . fol. 409.

Decretum pro Nouitijs induendis inter Fratres Regularis Observantiae Familiae Cismontanae . fol. 410.

Pœnæ incurse per quosuis Regulares ad Urbem venientes sine licentia reseruantur . fol. 454.

Quod Procurator Generalis Reformatorum gaudeat privilegijs Procuratoris Ordinis . fol. 506.

Declarat Constit. Ord. Min. de Obseru. de subrogatione obseruari debere . fol. 544.

DECRETA

S. OFFICIUM

Per extensum posita .

C*ontra Fratres Minores de Observantia , & Reformat. legentes, & tenentes libros Geomantiae, Hydromantiae, &c. Cum non sine . fol. 184.*

Prorogatur tempus legendi Decreta S. Officij per totum mensem Augusti . fol. 186.

Prohibentur libri , & Imagines , in quibus tractatur de vera forma Habitus , & Caputij Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua . fol. 316.

Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarij Papæ , & Magistri Sacri Palatii . fol. 359.

Regulares pœnitentiati à Sancto Officio inhabiles existunt ad officia suæ Religionis . fol. 456.

Per solam pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari . fol. 458.

D E C R E T A

CONGREGATIONIS

CONCIL. TRIDENT.

Per extensum posita.

Dies electionis Abbatisse Monialium Regularibus subiect. significandus est Ordinario, ut possit interuenire. fol. 2. num. 1.

In electione Abbatisse Monialium exemptarum, Episcopus non potest recipere vota Monialium. fol. 3.

In electione Monialium exemptarum Episcopus non potest exquirere voluntates eligentium. fol. 3. num. 3.

Superior Monialium, etiam Regularis, non potest ferre suffragium in electione Abbatisse. fol. 4. num. 4.

Confessarij generaliter idonei reperti, generaliter quoque, & indistinctè admitti debent. fol. 144. num. 7.

Semel approbati, ab eodem iterum examinari non debent. fol. 145. num. 9.

Approbati ab Ordinario, non censentur approbati, ad audiendas Confessiones Monialium. fol. 148. num. 14.

Donatio ante susceptionem habitus, est valida. fol. 242.

Quod sex Patres pro eijciendis Incorrigibilibus eligi possint in unaquaque Prouincia. fol. 243.

Quod Commissarij Prouinciarum Orientalium, Occidentalium, ac Insularum possint eijcere Incorrigibiles. fol. 244.

Responsiones ad dubia proposita pro incorrigibilibus. fol. 248.

Regu-

Regulares non possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione . fol. 259.

Episcopus non potest visitare Ecclesias Regularium . fol. 262.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium . fol. 264.

Parochus tenetur comitari defunctum . fol. 273. num. 8.

De obseruantia festorum . In hoc Decreto peragitur etiā de licentia Concionatorum , de Processionibus , deque facultate Episcopi in Ecclesijs Regularium . fol. 280. num. 1.

Decretum pro Regularibus ordinandis . fol. 442. num. 1.

Decretum circa postulationem, & electionem Prædicatoris ab Vniuersitate, vel Ciuitate . fol. 475.

Declarationes super tredecim dubijs super Constitutione de exemptorum priuilegijs . fol. 481.

Regulares distantes ultra dimidium milliare à Ciuitate, non possunt compelli ad Processiones . fol. 495.

In primo ingressu, Visitationis Episcopi, Regulares non teneantur accedere ad Processionem cum Clero . 497. num. 4.

Monasteria, quæ quadraginta annis citra à Concilio Tridentino ædificata, & in dies adificantur, non tenentur ad solutionem, Quartæ funeralium . fol. 525.

De exemptione Tertiariarum, ac Tertiariarum à iurisdictione Ordinarij . fol. 560. num. 5.

D E C R E T A
SAC. CONGREGATIONIS
E P I S C O P O R V M,
ET REGVLARIVM.

Per extensum posita .

IN Decreto super qualitate Casuum Reservatorum ,
comprehenduntur etiam Censura . fol. 13. num. 17.
Regulares , qua facultate alloqui possunt Moniales con-
iunctas . fol. 21. num. 3.

Altaria sita in Ecclesijs Regularium , etiamsi sint Con-
fraternitatum, nequeunt ab Episcopo visitari. fol. 27.
num. 4.

Decretum contra Regulares temerè ad Urbem acceden-
tes sine Superiorum licentia. fol. 35. num. 4.

Regulares prohibentur receptare bannitos, fallitos, & ære
alieno grauatos in Conuentibus . fol. 51. num. 1.

Cantus figuratus est prohibitus in Ecclesijs Monialium
S. Clare, & S. Mariae Magdalene Neapolis. fol. 96. 1.

Decretum de Clausura nouorum Conuentuum Sylua-
rum, ac Pomariorum. fol. 110. num. 1.

Decretum pro electione Commissarij ad Comitia Gene-
ralia mittendi. fol. 122. num. 1.

Confessarij prohiberi non possunt , ne personarum agro-
tantium in proprijs illarum domibus Confessiones au-
diant . fol. 145. num. 8.

- Ordinarj non possunt suspendere liberè approbatos, nec adimere facultatem omnibus Confessarijs simul unius Conuentus inconsulta Sac. Congreg. fol. 146. num. 11.*
- Prorogatur tempus legendi Decretum de Celebratione Missarum. fol. 191. num. 3.*
- Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio. fol. 233. num. 7.*
- Duo ex eadem cognatione Definitorijs interesse non possint. fol. 238. num. 1.*
- Discreti Vocales à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia, non sunt amplius eligendi. fol. 239. n. 2.*
- Quod Ministri Prouinciales in electionibus, deficiente Preside in paritate votorum habeant votum decisivum. fol. 254. num. 6.*
- Fratres Minores de Observantia cum facultate Superioris possunt subuenire paupertati parentum. fol. 260. num. 4.*
- Mendicantes in executione suorum privilegiorum non possunt grauari ab Episcopis, in hoc Decreto sunt quinque notabilia. fol. 262. num. 1.*
- Cadavera defunctorum quomodo leuanda. fol. 267. n. 5.*
- Quoad delationem defuncti per vias, in hoc Decreto sunt multa pertinentia ad Tertiarios. fol. 268. num. 6.*
- Consanguinei non tenentur parentare in Ecclesia Parochiali. fol. 274. num. 11.*
- Prospetus fenestrarum Domorum secularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Episcopo. fol. 277. num. 1. & 2.*
- Quod festum Sancti Antonij de Padua possit solemnizari tam à Patribus Strictioris Observantiae, quam à Conuentualibus, dummodò Reformati se abstineant à Processionibus. fol. 282. num. 3.*

Quod nullus puer expleto anno sexto possit indui ex deuotione habitu Religionis. fol. 307. num. 1.

Episcopus, Confessarios, quos sibi elegerint Moniales tempore Iubilæi, concedat etiam Regularibus subiectæ. fol. 331. num. 1.

Confessarij etiam tempore Iubilæi, pro Monialibus debent specialiter approbari. fol. 332. num. 2.

Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque, in executione suorum priuilegiorum. fol. 481. num. 1.

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, & duplicatam persoluat dotem. fol. 402. num. 4.

Decretum pro Nouitijs induendis inter Fratres Regularis Observantiæ Familiæ Cismontanæ. fol. 413. num. 3.

Decretum pro Nouitijs induendis inter Reformatos. fol. 415. num. 4.

Decretum Innocentijs X. Ad propagandam, pro Nouitiorum receptione, & Professoriorum deputatione. fol. 417. num. 5.

Quod Nouitij conuersi possint agere annum probationis in Conuentibus pro Professorijs designatis. fol. 425. num. 8.

Quod Frater N. laicus professus, ob transitum indebitè ad Clericatum remaneat suspensus per biennium. fol. 457. num. 4.

Clerici Nouitij, inter Reformatos, non debent præcedere in functionibus publicis, Laicis Professis. fol. 461. num. 2.

Laicus transiens ad Clericatum, accipere debet præcedentiam à die Clericatus. fol. 464. num. 3.

Secretarij Generales Curie Romanæ, præcedere debent Secretarijs Prouincialibus. fol. 467. num. 9.

Quoad

Quoad præcedentiam inter Mendicantes, qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant, & ubi non constat de possessione præcedant antiquiores. fol. 468. num. 10.

Quid agendum, quando controuersia est inter Monasteria eiusdem Ordinis respectu aliorum Ordinum simul. fol. ibid. num. 11.

In Territorio, seu Districtu Romano seruatur præcedentia inter Regulares, sicut in Vrbe. fol. 470. num. 12.

Quod priuatio vocis actiue, & passiuæ vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis solaribus. fol. 480. num. 2.

Regulares non possunt impediri à Quæstuatione à locorum Ordinarijs. fol. 522. num. 2.

In Controuersia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum condita fuere 14. Decreta scitu digna. fol. 529.

Decretum super statu mulierum Tertij Ordinis. fol. 554.

In Prouincijs strictioribus Minorum de Observantia dispensatur tempus sexennij in electionibus. fol. 571. num. 3.

Responsiones Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium, pertinentes ad Vacantiam officiorum nostri Ordinis. fol. 573. num. 5.

D E C R E T A

C O N G R E G A T I O N I S

S A C . R I T V V M

Per extensum posita.

- R**egulares vocati ad sepeliendos mortuos convenire debent ad Parochialem Ecclesiam. fol. 267. nu. 4.
- Vnica tantum Crux deferenda. In hoc Decreto sunt quamplura observanda. fol. 271. num. 7.
- Quoad officia præstanda supra cadavera. fol. 273. nu. 9.
- Festum S. Francisci fuit repositum inter festa de præcepto, postea ablatum. fol. 281. num. 2.
- Generalis Fratrum Minorum de Observantia iure optimo utitur titulo totius Ordinis. fol. 295. num. 6.
- Mandat non amplius dici quasdam Missas voluntas, in quibus Ritus, & veritas verborum violatur. fol. 375.
- Quando vigilia S. Ioannis Baptistæ cōtingit in festo Corporis Christi, anticipanda est feria quarta. fol. 318. n. 2.
- Missæ, in quibus veritas, & ritus verborum non violatur. fol. 376. num. 4.
- Decretum circa tres missas, & communionem fidelium in nocte Natiuitatis Domini. 378. num. 5.
- Decretum de non celebrandis missis privatis pro defunctis in festis duplicibus. fol. 380. num. 6.
- Decretum pro celebrandis missis in aliquibus locis Terræ Sanctæ cum Gloria in excelsis. fol. 382.
- Decretum pro moderatione Officij Immaculatae Conceptionis B. Virginis Mariæ. fol. 426. n. 1.

- Decretum pro continuatione eiusdem officij. fol. 428. n. 2.*
Quod in celebratione officij, & missæ Beatorum, non ex-
cedantur limites verbales Indultorum Sedis Aposto-
licæ. fol. 437. num. 4.
Decretum super electione Sanctorum in Patronos. fol. 451.
Minores Fratres Strictioris Observantiæ S. Francisci
debent habere præcedentiam à ceteris Regularibus
Salerni. fol. 471. n. 13.
Confraternitas posterius erecta, non potest facere Proces-
sionem eodem die, & hora cum antiqua. fol. 495. nu. 3.
Capuccini possunt erigere Crucem in Processionibus.
fol. 497. num. 5.
De loco eorumdem in Processionibus. fol. 498. num. 6.
Quod ubi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius
sub Cruce Cleri. fol. 499. num. 7.
Quod Procurator Generalis Ordinis Minorum de Ob-
servantia præcedat Procuratori Generali Conventua-
lium. fol. 505. num. 6.

D E C R E T A

S A C R Æ C O N G R E G A T I O N I S

D E P R O P A G A N D A F I D E .

Per extensum posita.

Decretum super articulis porrectis contra Patrem
 Generalem Fratrum Minorum de Observantia in
 concernentibus profectum locorum Terræ Sanctæ. fol. 29
 Designat modum, & formam faciendi lectiones lingua

- rum in studiis deputatis . fol. 334. num. 2.*
De subiectione, & amotione studentium, & lectorum
linguae Arabicae . fol. 336. num. 3.
Quod Generales Religionum mittant Missionarios in In-
dijs Orientalibus contra Mahumetanos. fol. 383. n. 1.
Decretum pro Missionarijs Aegypti, & Aethyopiae .
fol. ibid. num. 2.
Decretum super concordia, & iurisdictione Guardiani
Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orien-
tis . fol. 386. num. 3.

DECRETA

CONGREGATIONIS

FABRICAE S. PETRI

Per extensum posita .

- D***ecretum super legatis relictis Fratribus Minori-*
bus de Observantia S. Francisci. fol. 73. num. 5.
Decretum super annuis legatis relictis Fratribus Mino-
ribus de Observantia S. Francisci non componen-
dis . fol. 76. num. 6.

ADDI-

ADDITION IN THEATRVM REGVLARIVM.

Rev. P. ANGELI AVDÆ
A LANTVSCA.

In qua inserta fuere ab eodem Auctore nonnullæ Constitutiones Apostolicæ, necnon Statuta nouissima præteriti Capituli Generalis 1664. ac plurima Decreta, iam publicata, & alias impressa, quorum series in sequenti Elencho elucet &c.

ELENCHVS

Nonnullarum Rubricarum.

A.

A *Resolutio.*
*Beati.**fol. 5.*

B.

56.

C.

Canonica portio.

88.

Capitulum.

92.

Casus reservati.

97.

Commissarius Generalis.

120.

Commissarius Prouincialis.

123.

Commissarius Terræ Sanctæ.

125.

Confessarij Urbis.

141.

Confraternitas.

150.

Conuentus.

199.

D.

Definitor.

231.

E.

Electio.

249.

Encharistia.

264.

G.

Guardianus.

301.

Habi-

H.

Habitus .	306.
Hospitium .	317.

I.

Ieiunium .	317.
Incorporati .	320.
Indulgentia .	320.
Iubileum .	331.

L.

Lectio linguarum .	333.
Legatum .	341.
Liber .	357.

M.

Mendicantes .	361.
Moniales .	391.

P.

Parochus .	446.
Patronus .	450.
Prædicator .	474.
Privilegia .	480.
Protektor .	520.

S.

Sollicitare .	540.
---------------	------

V.

Vacantia .	568.
Vicarius Generalis .	575.
Vicarius Provincialis .	577.

BULLAE, ET BREVIA
per extensum posita.

Ex CLEMENTE VIII.

Quaecumque. De reformatione Cōfraternitatum. fol. 158.

Ex PAVLO V.

Nuper. Indulgentiæ pro Cordigeris. 153.

Iniuncti. Bulla confirmatoria Privilegiorum trium Ordinum S. Francisci. 487.

Ex ALEXANDRO VII.

Fœlici Sacrarum. Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monialium, & propè illud commorari. 394.

Commissi Nobis. Quod festum S. Dominici celebretur de præcepto in toto Regno Neapolitano, tamquam de Patrono cum octava. 452.

Decreta Visitationis Apostolicæ
per extensum posita.

D *Ecetum circa confessiones audiendas in Vrbe. pag. 148.*

Che niuno possa insegnare di canto, ò di suono le Monache de' Monasterij di Roma. 392. nu. 2.

De-

Decreta Congreg. Concilij Tridentini per extensum posita .

Quod Fratres Minores de Observantia possint recipere sibi legata per modum eleemosynæ. fol. 356

Decreta Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium, per extensum posita .

Quod Confratres, virtute privilegiorum, non possint absolui à Reservatis. fol. 100. num. 7.

Quod Episcopus visitans paruos Conventus sibi suppositos, non possit à visitatis aliquid exigere in pecunia. fol. 216. num. 16.

Quod Superior Generalis Minorum de Observantia non possit dispensare, super ætate, & alys requisitis in Definitorum. fol. 236. num. 11.

Quod in Provincijs Stricteris Observantiæ S. Francisci tollantur diuisio, & conventio partium, ad hoc ut electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. fol. 256. num. 10.

Quod Custodes, & Proministri, inter Definidores alluales, ultimum locum, & præcedentiam habeant. fol. 517

Quod Fratres Capuccini admittre possint Tertiarias, dummodò materiale eiusdem Religionis habitum deferant. fol. 557. num. 8.

Decreta Congreg. Sacrorum Rituum.
per extensum posita.

Decretum super Cultu Beatis adhuc non canoniza-
tis præstando . fol. 57.
Declaratio præfati Decreti. fol. 60.

**Decreta Sacræ Congregationis de Propa-
ganda Fide , per extensum
posita .**

Quod Guardianus Hierosolymitanus eligatur à
Superioribus Generalibus Ordinis Minorum de
Observantia . fol. 303. num. 4.

Auda, Angelo,

Theatrum Regularium

Roma 1679

H.mon. 309

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10030116-6